

Pielgrzymka Jana Pawła II wydarzeniem 1997 roku

Plebiscyt Radia Kraków i „Dziennika Polskiego” rozstrzygnięty

(INF. WL.) Kilkaset osób wzięło udział w plebiscycie Radia Kraków i „Dziennika Polskiego” na WYDARZENIE, KARIERĘ i UPADEK 1997 roku w Małopolsce. 31 grudnia, w ostatnim dniu trwania naszego plebiscytu, bezpłatna linia telefoniczna, którą otrzymaliśmy dzięki uprzejmości dykcji krakowskiego oddziału Telekomunikacji Polskiej SA, była zajęta niemal bez przerwy.

Punktualnie o godzinie 17.10 w sylwestrowy wieczór, nastąpiło ogłoszenie wyników noworocznej zabawy, którą zorganizowaliśmy dla Czytelników „Dziennika Polskiego” i słuchaczy Radia Kraków. Okazało się, że dla

prawie trzystu osób, które dzwoniły się do nas, największym WYDARZENIEM ROKU była wizyta papieża Jana Pawła II w Polsce i Małopolsce. Kilkakrotnie więcej osób wskazało powódź jako wydarzenie minionego roku. Jako trzecie na liście największych wydarzeń 1997 r. znalazło się zwycięstwo wyborcze AWS.

Dla prawie 150 dzwoniących do nas osób, najbardziej błyskotliwą KARIERĘ ROKU zrobił Adam Bachleda-Curuś, burmistrz Zakopanego. Uczestnicy plebiscytu podkreślali zwłaszcza jego rolę przy organizacji pobytu Ojca Świętego w Zakopanem. 96 głosów zdobył sportowiec Robert Korzeniowski, tylko o dwa głosy

mniej uzyskał aktor i reżyser Jerzy Stuhr.

Większość naszych czytelników i słuchaczy Radia Kraków, za UPADEK czy też KŁĘSKĘ minionego ROKU uznało wzrost przestępczości (135 głosów). Drugie miejsce w tej kategorii przypadło administracji rządowej, bezradnej wobec skutków powodzi (114 głosów). 73 dzwoniących do nas uznało, iż pechowcem roku było PSL, które osiągnęło mizerne – jak na to ugrupowanie – wyniki podczas ubiegłorocznych wyborów parlamentarnych.

Lista uczestników plebiscytu, którzy wylosowali nagrody
– str. 3

Przekonać do Oscara

Jerzy Stuhr wyjechał z „Historiami miłosnymi” do USA

(INF. WL.) Dzisiaj rano Jerzy Stuhr udał się w podróż do Ameryki, gdzie będzie uczestniczył w pokazach swojego filmu „Historie miłosne”.

– Jak chce Pan przekonać publiczność amerykańską, że zrobił Pan genialny film i że warto go nominować do Oscara?

– Będę mówić, że ten film jest moją szczerą wypowiedzią. Już kilka miesięcy promowałem go w ten sposób i osiągałem dość dobre efekty. Gdy po pokazie wychodziłem na scenę i mówiłem, że ten film jest o mnie: o tym co czuję, o tym co przeżyłem, o moich marzeniach – publiczność była zdumiona. Byli zaskoczeni, że ktoś dzisiaj, w tej branży i w tym świecie, zdecydował się opowiadać szczerze o sobie. Ta szczerość jest moją siłą.

Rozmowa z Jerzym Stuhrem – str. 2

Chłopcy pierwsi

(INF. WL.) W Krakowie 1 stycznia 1998 roku o godz. 0.05 na świat przyszło dwóch chłopców. Pierwszy, urodzony w Szpitalu im. Narutowicza, miał 54 cm i ważył 3700 gramów, jego rówieśnik, który pojawił się na tym świecie w Szpitalu im. Żeromskiego, ważył tyle samo, ale był dłuższy o 2 cm.

Pierwsza krakowianka urodziła się w Szpitalu im. Narutowicza o godz. 0.10, ważyła 3250 gramów, miała 53 cm. Dziewczynki odebrano również podczas pierwszych tegorocznych porodów w Szpitalu Czerwakowskiego i szpitalu klinicznym Collegium Medicum UJ (ważyła 4450 gramów i miała 59 centymetrów – poród był naturalny).

(GEG)

Fot. Wacław Klag

Jak wieloletnia tradycja każe, piłkarze Cracovii zebrał się 1 stycznia punktualnie o godz. 12 na noworoczny trening. Na pierwszego gola czekano do godz. 12.32, a jego zdobywcą był Artur Martyniuk. Później padło jeszcze pięć bramek.

Szczegóły – str. 31

Efekt stroboskopowy po raz pierwszy na dużym ekranie

Film z ostrzeżeniem

(INF. WL.) Dziś na ekrany kin wchodzi „Teoria spisku” – film, w którym – jak ostrzega producent, wytwórnia Warner Bros – zastosowano tzw. efekt stroboskopowy. Następujące szybko po sobie mocne rozświetlenia światła mogą wywołać u podatnych na to ludzi ataki epileptyczne.

W połowie grudnia podobny efekt zastosowany w kreskówce „Pocket Monster” sprawił, że do japońskich szpitali trafiło około 600 osób, głównie dzieci. Stwierdzono u nich drgawki, kłopoty z oddychaniem i porażenie wzroku.

– Film nie jest adresowany do dzieci, które są na to najbardziej wrażliwe. Jak stwierdzili leka-

rze, z którymi konsultowała się wytwórnia, u osób powyżej 12-13 roku życia efekt nie powinien wywołać negatywnych skutków, nawet jeśli cierpią na epilepsję – twierdzi Arkadiusz Pragłowski, dyrektor generalny spółki Warner Bros Poland, która jest dystrybutorem filmu.

Dokończenie – str. 4

OC ważne jeszcze przez miesiąc

Kar nie będzie

(INF. WL.) Do 31 stycznia będą mogli jeździć spokojnie posiadacze samochodów, którzy nie zdążyli zapłacić obowiązkowych składek ubezpieczeń komunikacyjnych OC. Nie wszystkim bowiem firmy ubezpieczeniowe zdążyły przysłać rachunki, co uniemożliwiło zapłacenie składki przed końcem roku.

Obowiązująca od 1 stycznia kara za brak ubezpieczenia samochodów osobowych wynosi 3,2 tys. zł, a za brak ubezpieczenia pojazdów ciężarowych i autobusów 3,9 tys. zł. Według nowego prawa o ruchu drogowym, policjanci mogą zatrzymać samochód, którego kierowca nie posiada ubezpieczenia OC.

Towarzystwa ubezpieczeniowe ogłosiły okres karencji, w czasie którego dowody wpłat za ubezpieczenia do 31 grudnia 1997 r. będą traktowane jak aktualne. – Otrzymaliśmy z Biura Ruchu Drogowego informację, że dwa największe towarzystwa ubezpieczeniowe – PZU i „Warta” ogłosiły karencję starych ubezpieczeń do końca stycznia, którą my będziemy respektować – powiedział nam podinspektor Zdzisław Szafraniec, zastępca komendanta Wydziału Ruchu Drogowego krakowskiej policji.

– W pierwszych dniach nowego roku porożysłane zostaną rachunki do naszych klientów – usłyszyszycie w krakowskim oddziale PZU.

(PAD)

Papieska modlitwa

O sprawiedliwość i pokój dla świata modlił się 1 stycznia, w pierwszy dzień nowego roku, papież Jan Paweł II. Dzień ten – liturgiczne święto św. Matki Bożej Rodzicielki – obchodzony jest przez Kościół katolicki jako światowy Dzień Pokoju.

Ojciec Święty wskazał także na znaczenie narodzin Chrystusa dla historii człowieka i świata. Podkreślił, że wydarzenia nocy betlejemskiej mają fundamentalne znaczenie dla czasu ludzkiego.

Korespondencja z Rzymu
– str. 5

Do końca świata

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy znowu zagra

(INF. WL.) – Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy będzie grała do końca świata i o jeden dzień dłużej – zapowiada Jurek Owsiak, jej założyciel i dyrygent. W niedzielę, 4 stycznia Orkiestra zagra po raz szósty.

Wszystko zaczęło się w 1993 roku. Podczas koncertów na terenie całego kraju zbierano pieniądze dla dzieci przebywających w Centrum Zdrowia Dziecka. Popularność imprezy przerosła najśmielsze oczekiwania Owsiaka – pomysłodawcy i prezesa zarządu Fundacji WOŚP. Do tej pory zebrano ponad 42 mln zł, 300 tys. dolarów, 10 tys. marek, kilogramy złota, biżuterii oraz wiele, wiele datków rzeczowych. Każdego roku na konto fundacji wpływa coraz więcej pieniędzy z Polski i świata.

W tym roku akcja będzie przebiegać pod hasłem zbiórki pieniędzy oraz środków, dzięki którym będzie można ratować życie dzieciom poszkodowanym w wypadkach. Dochód z akcji zostanie przeznaczony na zakup sprzętu m.in. dla pogotowia ratunkowego, GOPR i WOPR.

Jak co roku, „Dziennik Polski” też zagra w Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy.

(KRM)

Szczegóły – str. 13

Dwóch 17-latków ofiarami Tatr Słowackich

Zginęli w lawinie

(INF. WL.) Jak nas poinformowano w popradzkiej centrali słowackiej Tatrzańskiej Horską Służby, w ostatni dzień ubiegłego roku wydobyto spod zwałów śniegu w rejonie Gerlachowskich Spadów ciała dwóch 17-letnich polskich wspinaczy: Aleksandra M. z Katowic i Sergiusza T. z Warszawy. Wszystko wskazuje, iż wracając ze wspinaczki w rejonie Kaczego Mnicha chłopcy zostali ogarnięci lawiną. Charakter obrażeń wskazuje, iż spadając kilkadziesiąt metrów poprzez skalne progi, ponieśli śmierć na miejscu.

Polacy wybrali się na wspinaczkę 27 grudnia. Kiedy do następnego dnia nie wrócili, akcję poszukiwawczą rozpoczęli przebywający na obozie w Dolinie Białej Wody czescy taternicy. Oni też powiadomili o zaginięciu chłopców słowacką THS. Najpierw bezskutecznie spenetrowano teren pod ścianą Kaczego Mnicha, potem przeszukiwano okolice Gerlachowskich Spadów. Tam też 31 grudnia odnaleziono, u stóp skalnego progu, pod zwałami śniegu zamrożone zwłoki.

LECH

DOMY TOWAROWE
CENTRUM S.A.
Kraków, ul. św. Anny 2

ZAPRASZAMY
w niedzielę 4.01.1998 r.
od 10⁰⁰ do 15⁰⁰.

5183K

Ford

3000zł

taniej

szczegóły str. 43

5046Ka

Picie szkodzi i pomaga

Pod warunkiem, że w małych ilościach

MODLITWA ZA KAŻDE

ŻYCIE. Kardynał Józef Glemp, prymas Polski podczas inauguracji 31 grudnia w warszawskim kościele Świętego Ducha drugiego roku przygotowań do Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 powiedział: „Dziś chcemy się modlić za każde życie, żeby ono miało swoje prawa od śmierci, aż do naturalnej śmierci, by nikt nie przeszkadzał temu życiu”.

Z UZNANIEM O POLICJANTACH.

Wicepremier, minister spraw wewnętrznych i administracji Janusz Tomaszewski i wiceminister spraw wewnętrznych i administracji Krzysztof Budnik oraz komendant główny policji, nadszpektor Marek Pała odwieźli 31 grudnia policjantów z Komendy Rejonowej w Piasecznie. Wicepremier Tomaszewski mówił z uznaniem o policjantach, którzy z narażeniem życia służą mieszkańcom naszego kraju. W 1997 roku, w czasie pełnienia służby zginęło ośmiu policjantów.

WŁAMANIE DO PLEBANII.

Nieznani sprawcy włamali się do budynku plebanii kościoła św. Maksymiliana we Włocławku i ukradli pieniądze pochodzące z datków wierznych. Włamywacze wyważyli drzwi do plebanii w peryferyjnej dzielnicy Włocławka i spenetrowali pomieszczenia biurowe oraz mieszkania księży. Nieoficjalnie mówi się, że ukradli kilkadziesiąt tysięcy złotych.

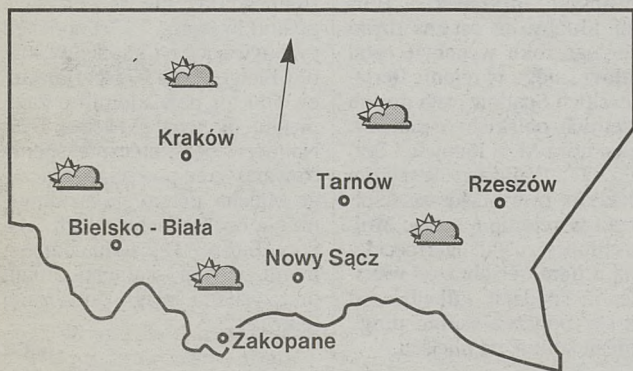
CENTRUM CERAMIKI
Na Stałej Wystawie
Budownictwa

Kraków, ul. Klimeckiego 14
tel./fax (012) 656-00-25

KOMPLETNE ŁAZIENKI

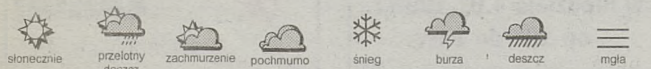
3000 wzorów fliz !!

Prognoza pogody

Temperatura (min., maks.)

Bielsko	4	10	Nowy Sącz	1	8
Częstochowa	4	9	Przemyśl	1	5
Kasprowy Wierch	-1	3	Rzeszów	1	6
Katowice	5	8	Tarnów	3	7
Kraków	4	6	Zakopane	1	4
Krosno	2	7	Warszawa	3	7

brej marki wzmacniają serce, ułatwiają trawienie, zapobiegają anemii, redukują tworzenie się skrzepów w naczyniach krwionośnych, obniżają ciśnienie i uspokajają.

Ujemnych dla naszego organizmu skutków picia jest znacznie więcej. Alkohol jest szczególnie niebezpieczny dla wątroby i trzustki. Rak przewodu pokarmowego spowodowany spożywaniem trunków nie jest rzadkością. Alkohol szkodzi też naszym oczom, uszom i nerkom, osłabia pracę płuc, niszczy mózg.

Pijemy dużo i źle

Polacy są na 3 miejscu na świecie pod względem ilości wypijanych napojów spirytusowych – podaje „World Drink Trends”. Ustupujemy jedynie Rosjanom i Chińczykom. Lepiej wyglądamy, jeżeli przeliczymy sumę wypitego alkoholu pod każdą postacią (wódki, piwa, bimbiru i wina) na tzw. czysty alkohol. W tej klasyfikacji zajmujemy „dopiero” miejsce na przełomie 2 i 3 dziesiątki. Spożycie alkoholu na jednego mieszkańca w 1996 r. wynosiło ok. 8,5 litra czystego 100-procentowego alkoholu. Przypomnijmy jednak, że jeszcze w 1992 r. statystyczny Polak wypijał 11 litrów czystego alkoholu.

Na 100 proc. całego spożywanego w Polsce alkoholu aż 7 proc. przypada na wódkę, gdy np. w większości państw europejskich – oprócz Rosji – wódka stanowi od 1 proc do 2 proc. ogólnego spożycia. W porównaniu z większością państw starego kontynentu, mało natomiast pijemy wina. Podobnie jak w większości państw europejskich, około 80 proc. wszystkich przez nas wypijanych alkoholi to piwo.

Ponad połowę napojów alkoholowych znajdujących się na rynku wypilo u nas zaledwie 8 proc. osób. Jedynie 16 proc. Polaków to zdeklarowani abstynenci; przed 10 laty ten odsetek wynosił 23 proc.

Jak piją inni?

Najmniej alkoholu wypijają mieszkańcy Armenii, Azerbejdżanu, Gruzji i Mołdawii – we wszystkich tych państwach na jednego mieszkańca przypada nie więcej niż 2-3 litry. Jeszcze mniej, bo niecały litr wypija statystyczny mieszkaniec Turcji. Największymi „opojami” są natomiast mieszkańcy Europy Zachodniej i Południowej. Francuz, Włoch, Hiszpan, Niemiec czy Austriak wypija średnio od 10 do 12 litrów alkoholu. Czech, Węgier i Słowak pije mniej więcej tyle samo co Polak. (K.W.)

Tupot białych mew

Ponad 200 ofiar pirotechnicznego szaleństwa, w Bielawie zginął 16-lletni chłopiec

Ponad 200 dotkliwych porażeń i poparzeń środkami pirotechnicznymi, tony potłuczonego szkła, „tupot białych mew” w głowach chwilowych lokatorów izb wytrzeźwień i wielu tych, którzy tam nie trafili, choć powinni, to najkrótszy bilans noworocznej nocy.

O spokojnej nocy nie mogą też mówić dyżurni lekarze, zwłaszcza ci, którym przyszło likwidować skutki porachunków pijanych uczestników zabaw, nieostrożności i niefortunnego obchodzenia się z petardami. 16-lletni chłopiec zginął w Bielawie (woj. wałbrzyskiej) wypadając z balkonu 10 piętra domu mieszkalnego. Wypadek miał miejsce 10 minut po północy. Marcin S. wraz z grupą rówieśników obserwował eksplozję fajerwerków. W pewnym momencie usiadł na barierze balkonu, z której spadł na ulicę i poniósł śmierć na miejscu.

Wśród rannych z obrażeniami palców, dłoni, twarzy i oczu, 90 proc. to dorośli, przede wszystkim mężczyźni. W porównaniu do lat ubiegłych zmalała liczba rannych dzieci. Zdaniem komisarza Pawła Biedziaka, rzecznika prasowego Komendy Głównej Policji, jest to rezultat zakazu sprzedaży nieletnim materiałów pirotechnicznych, wprowadzonego w wielu miastach. Z 14 tysięcy policjantów, patrolujących polskie drogi i ulice w ostatni dzień starego i pierwszy dzień nowego roku, trzech funkcjonariuszy zostało rannych, dwóch na skutek rzuconych w ich kierunku petard, jeden od rzuconej butelki. Spokojniej niż w dzień powszedni było na drogach. W 163 wypadkach zginęło 15 osób, w tym 8 pieszych. Policja odnotowała mniej przestępstw kryminalnych, natomiast więcej niż zwykle było ekscesów chuligań-

skich. Do największej – jak to określa policja – burdy pijackiej, doszło w Głucholazach w woj. opolskim, gdzie zatrzymano 19 pijanych, awanturujących się oraz rozbijających kijami szyby wystawowe i kradnących towary. Ogółem w całym kraju policja zatrzymała 280 osób, m.in. 59 włamywaczy, 5 podejrzanych o morderstwo, 2 o gwałt oraz 16 sprawców rozbójów. Ośmiu Polaków popełniło samobójstwo.

Jeśli wierzyć przedświestrowym sondażom, 2/3 Polaków witało Nowy Rok w domu z rodziną i przyjaciółmi. Byli też tacy, którzy postanowili się wyspać, ale większości z nich nie udało się spełnić tego zamiaru; wielbiciele hałasu tak dobrze wyposażyli się w środki pirotechniczne, że od wybuchów petard trzęsły się mury w całej Polsce. O zmruczeniu oka, zwłaszcza w dużych osiedlach, nie było mowy. (PAP)

Porzuca teatr, bo już myśli o nowym filmie

Przekonać do Oscara

Z Jerzym Stuhrem przed wyjazdem z „Historiami miłosnymi” do USA

– Jak będzie przebiegał Pana pobyt w Ameryce?

– Będę tam 10 dni. Film zostanie wyświetlony na czterech projekcjach. I na tych czterech projekcjach mój agent musi zgromadzić jak najwięcej osób, które potem być może zechcą na mnie głosować.

– W „Historiach miłosnych” gra Pan cztery postaci – głównych bohaterów. Czy czuje się Pan bardziej reżyserem tego filmu czy aktorem?

– Najbardziej się czuję autorem. To jest tak, jakbyśmy mówili o książce.

– Czy Pańskie „Historie miłosne” w porównaniu z innymi filmami światowymi mają szansę dotarcia do widza amerykańskiego, pochodzącego przecież z innej kultury?

– Pewności nie mam. Ale wiem, że film jest prezentowany w wielu krajach. Dociera więc do różnej widowni. W tej chwili „Historie miłosne” są wyświetlane we Włoszech. Reakcje Włochów są fantastycznie podobne do reakcji naszej widowni. Gdy byłem na festiwalu w Chicago, gdzie mój film został wyselekcjonowany do konkursu, miałem okazję wysłuchać reakcji amerykańskiej widowni. Były identyczne jak w Polsce. Oczywiście, nie jest to spostrzeżenie wiarygodne, gdyż tylko z jednego pokazu. Czy mój film dotrze do amerykańskiego widza, dowiem się dopiero po tych czterech projekcjach. Będę obserwował.

– Jest Pan w tej szczęśliwej sytuacji, że „Historie miłosne” zostały nagrodzone zarówno przez krytyków, czego najlepszym przykładem był Festiwal w Wenecji, jak i przez publiczność, która w Gdyni przyznała Panu Srebrnego Klakiera. Czy to daje nadzieję na zdobycie Ameryki?

– Nie wiem. Nie przepadam za Ameryką. Nie za dobrze się tam czuję. Na to pytanie najchętniej odpowiedziałbym po powrocie. Niemniej nie staram się zdobywać Ameryki. Absolutnie mi nie zależy, aby podbić tamten świat. Ale jak już się tam znalazł mój film, będę bronił jego idei tak, jak mogę najlepiej.

Fot. Anna Głód

– Boi się Pan tej konfrontacji z Ameryką?

– Oj, to może za duże słowo. Po prostu nie chcę nic z góry ustalać. Jestem już doświadczonym człowiekiem w bojach festiwalowych i wiem, że trudno przewidzieć reakcję widzów.

– Myśli już Pan o kolejnym filmie?

– Na razie tylko myślę. Jak mi dadzą spokój z tymi wszystkimi promocjami i festiwalami, to wtedy zacznę coś robić.

– O czym będzie ten film?

– Nie chciałbym jeszcze na ten temat rozmawiać. Na pewno nie o miłości. Sądzę, że przez najbliższych parę lat na temat miłości nie mam nic więcej do powiedzenia. Ale interesują mnie inne tematy. Tym bardziej, że przede mną otworzyły się nowe perspektywy. Na tamte filmy musiałem szukać pieniędzy. Teraz producenci sami chcą finansować moje projekty, gdyż widzą, że na moich filmach nie tracą, a nawet mogą zarobić. Jestem w tej chwili w o wiele lepszej sytuacji. Dlatego muszę zawiesić moją przygodę teatralną...

– Jak długo zamierza Pan nie występować w teatrze?

– Nie wiem. W każdym razie następny projekt filmowy, który chcę rozpocząć, zabierze mi około dwóch lat pracy.

– Czy Pan będzie również autorem tego filmu?

– Tak, bo tylko takie filmy mnie interesują.

Rozmawiała: AGNIESZKA MALATYŃSKA-STANKIEWICZ

Sytuacja baryczna: Polska południowa od zachodu przechodzi pod wpływ zatyki niżowej. Napływa ciepłe powietrze z południowego zachodu.

Prognoza pogody: W ciągu dnia będzie na ogół pogodnie (zachmurzenie umiarkowane) i bez opadów, nad ranem miejscami może być mglisto. Temperatura maksymalna dniem od 5 do 10 st. Wiatr początkowo umiarkowany, w ciągu dnia wzmagający się lokalnie (zwłaszcza w rejonach górskich) do dość silnego i porywistego z kierunków południowych. W nocy przejściowy wzrost zachmurzenia i lokalnie możliwe opady, głównie deszczu, a w górach deszczu ze śniegiem. Temperatura minimalna w nocy od 1 do 5 st. Nadal dość silny i porywisty wiatr z kierunków południowych, potem z kierunków zachodnich.

Sytuacja biometeorologiczna: Ulegnie dalszemu pogorszeniu, spowoduje znaczne obniżenie sprawności psychofizycznej.

Prognoza orientacyjna na następną dobę: Pogoda zmien-

na: okresami pogodnie (zachmurzenie umiarkowane), okresami zachmurzenie duże z opadami deszczu. Nadal dość ciepło. Temperatura maksymalna od 5 do 9 st., minimalna od 1 do 5 st. Uwaga! Okresami dość silny i porywisty wiatr (osiągający lokalnie w porywach do 70-90 km/h) z kierunków południowych i zachodnich.

Uwaga kierowcy: Rano widzialność lokalnie zmniejszona, a nawierzchnie dróg wilgotne, w ciągu dnia warunki drogowe ulegną poprawie.

Pokrywa śnieżna: Kasprowy Wierch 96, Hala Gąsienicowa 67, Wetlina 24, Lesko 18, Wisłok Wielki 14, Kalnica 22, Lutowska 22, Krynica 13.

Temperatura z 1 stycznia Polska: Białystok 1,2, Bielsko-Biała 5,1, Kasprowy Wierch 1,4, Katowice 5,6, Kielce 2,0, Kraków 4,8, Śnieżka 1,7, Tarnów 5,1, Warszawa 3,6, Wrocław 2,4, Zakopane 4,0; **Europa:** Ateny 14,0, Amsterdam 6,5, Belgrad 12,2, Bratysława 2,3, Budapeszt 3,9, Dublin 8,6, Kijów -1,4, Londyn 6,8, Madryt 8,1.

Horoskop codzienny

BARAN: Tak oto, po burzliwych wydarzeniach ostatnich godzin, wracasz ostro do rzeczywistości – zmierz się z realnością.

BYK: Spokojnie, choć trzeba wykażać cierpliwość, a teraz i zapobiegliwość.

BLIŹNIĘTA: Miło, wesoło, spokojnie, radośnie – bawisz się, stale rośniesz.

RAK: Dobrze, miło, wesoło, kręci się życia koło.

LEW: Ostro do przodu. Rzuć się w wir działania. Tyle spraw jest do wygrania.

PANNA: Precyzja i logika.

WAGA: Znakomicie, pejzaż roztacza się radosny. A wewnątrz, ciepły wiatr, podmuchy wiosny.

SKORPION: Cierpliwości, stałości... mądrości!

STRZELEC: Zagraj! Zagraj!

KOZIOROŻEC: Miło szaleć, kiedy czas po temu. Nie rezygnuj z dzbaną – i żyj bez problemów.

WODNIK: Radość, przyjaźń, wesołość – zataczasz wielkie koło.

RYBY: I w finansach jakby drgnęło. Coś się posunęło...

ASTROLOGUS

Biuro Podróży Dziennika Polskiego

„Jagiellonia”

Kraków, ul. Wiślna 2 tel. 22-03-45 tel./fax 22-77-93

24 godziny

PRODUCENT OKIEN Z PCV

Termin realizacji 2 tygodnie

KAWNEER
EUROPE

KÖMMERLING

653-23-54

KONSTRUKCJE ALUMINIOWE

FIRMA REMONTOWO BUDOWLANA

PRODUCENT STOLARKI PCV I ALUMINIUM

Kraków ul. Golikowska 4

Decyzję o wyważeniu drzwi podjął przybyły na miejsce prokurator, ponieważ lokal był zamknięty od wewnątrz, a na klawozwonek nikt nie reagował. Wszyscy zostali zamordowani za pomocą noża. Nie ustalono jeszcze, kto jest sprawcą morderstwa. (PAP)

(PAP)

Wszystko będzie dobrze

– mówi Anna Oberc, nowy dyrektor Filharmonii Krakowskiej

(INF. WL.) Anna Oberc, dziekan Wydziału Teorii, Dyrygentury i Kompozycji Akademii Muzycznej w Krakowie, została nowym dyrektorem Filharmonii Krakowskiej. – Mam wreszcie dyrektora. Panią Oberc powołaliśmy w ostatni dzień roku. Oficjalnie więc od 1 stycznia jest ona dyrektorem filharmonii – powiedział „Dziennikowi” Stanisław Dziezic, dyrektor Wydziału Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

W najbliższy poniedziałek Anna Oberc odbierze nominację z rąk wojewody Jerzego Milera. Następnie zostanie przedstawiona całemu zespołowi filharmonii. – Nie mam żadnych obaw przed objęciem nowego stanowiska. Wszystko będzie dobrze. Na początku chcę obiecać zespołowi, że doprowadzę do powołania w przyszłym sezonie dyrektora artystycznego oraz dobrego pierwszego dyrygenta – powiedziała Anna Oberc.

Do tej pory w filharmonii stanowisko dyrektora artystycznego nie jest obsadzone. Jedynie funkcję doradcy artystycznego pełni Jerzy Maksymiuk. Zespół filharmonii nie ma także stałego dyrygenta, który na co dzień ćwiczyłby z orkiestrą i dbał o jej

odpowiedni poziom. Vladimir Ponkin, zatrudniony w tym sezonie na stanowisku pierwszego dyrygenta, przyjeżdża do Krakowa tylko kilka razy do roku. W sumie więc tylko przez sześć lub siedem tygodni w ciągu sezonu ćwiczy z krakowską orkiestrą.

Nie najlepsza jest sytuacja finansowa Filharmonii Krakowskiej. Jej zadłużenia (przede wszystkim składki ZUS i opłaty za czynsz) sięgają 650 tys. zł. – Mam wiele pomysłów marketingowo-reklamowych. Być może pomogą one zmniejszyć zadłużenie – powiedziała Anna Oberc. Wie też, że trzeba zabezpieczyć organy filharmonii przed kolejnymi awariami centralnego ogrzewania.

Po powołaniu Joanny Wnuk-Nazarowej na stanowisko ministra kultury i sztuki, Filharmonia Krakowska przez blisko dwa miesiące była bez dyrektora. I choć minister kultury sama zaproponowała, aby dyrektorem została Anna Oberc, formalności trwały dość długo. – Zgodnie z ustawą, wojewoda jest zmuszony zasięgnąć opinii o kandydacie związków zawodowych i stowarzyszeń twórczych. Dwa działające w filharmonii związki zawodowe odpowie-

działy szybko. Na opinię SPAM czekaliśmy miesiąc. Dopiero 30 grudnia wpłynęła ona do Urzędu Wojewódzkiego – powiedział nam Michał Sapeta, wicedyrektor Wydziału Kultury UW w Krakowie. – Pisanie opinii trwało tak długo z dwóch powodów. Po pierwsze szukałem informacji na temat pani Oberc, a po drugie w grudniu byłem na koncertach za granicą – wyjaśnił Jerzy Kusiak, prezes Krakowskiego Oddziału SPAM.

W opiniach tych przede wszystkim pojawiły się stwierdzenia, że Anna Oberc nie jest znana w środowisku muzycznym. A związkowcy napisali nawet wojewodzie, że najlepszą drogą powoływania nowego dyrektora jest konkurs. – Jestem przeciwny konkursom. Trwają bardzo długo – do sześciu miesięcy i wcale ich wynik nie oblige wojewody – ocenia Michał Sapeta.

Anna Oberc ukończyła Wydział Instrumentalny krakowskiej AM w klasie oboju. Od 1973 roku jest zatrudniona w tej uczelni; wykłada literaturę muzyczną. Ponad 10 lat temu w Akademii Muzycznej w Warszawie obroniła pracę doktorską poświęconą muzyce Ryszarda Wagnera.

(AMS)

Kosztowni wandal

Karać pracą?

(INF. WL.) Frontony kamienic, mury kościołów i innych budynków w naszych miastach toną w napisach wykonanych farbami w sprayu. Niekiedy są to obrazy czy symbole, ale najczęściej – wulgarne napisy. Sytuacje, w których przylapani na gorącym uczynku wandal ponoszą jakąś karę, należą do rzadkości. Wczoraj przed południem kilku nastolatków przez nikogo nie niepokojonych spokojnie malowało nowy „obraz” na murze krakowskiego klasztoru sióstr Kларыk od strony Plant.

Na początku 1992 r. dwaj wandal, którzy wracając z zabawy malowali sprayem mury budynków i „po drodze” zdewastowali ścianę kościoła św. Wojciecha, zostali przylapani na gorącym uczynku. Wyrok skazujący jednego z nich na karę więzienia został uznany przez wielu za bardzo surowy.

– Na szczęście malowanie na obiektach zabytkowych w obrębie Plant jest teraz rzadsze – mówi Paweł Duchnik, zastępca komendanta krakowskiej Straży Miejskiej. – Jednak przynajmniej raz w miesiącu, a czasem raz w tygodniu, łapiemy na gorącym uczynku młodych ludzi, którzy niszczą mury bloków i innych domów, płoty, przejścia podziemne.

Schwytanym „malarzom”, jeżeli ukończyli 17 lat, grozi karam ds. wykroczeń, które może orzec kary więzienia do 3 miesięcy lub grzywny do 5 tys. zł. Sprawy młodszych wandal są kierowane do sądu dla nieletnich. Tak dzieje się jednak bardzo rzadko. Najczęściej funkcjonariusze Straży Miejskiej spotykają się rodzicami młodych wandal, ci zaś zwykle sami proponują zadośćuczynienie, czyli pokrycie kosztów remontu lub jego wykonanie.

– Niekiedy zdarza się, że napisy na murach są szczególnie wulgarne – mówi Paweł Duchnik. – Wtedy zwracamy się do administratora budynku, żeby jak najszybciej je usunął. Zdarza się jednak, że niektórzy zwlekają nawet kilka miesięcy.

Na murach Sukiennic, odsłoniętych po niedawnym remoncie, pojawiły się już pierwsze napisy. Przy ul. Siennej niemal każda ka-

Fot. Anna Kaczmarz

mienica jest pokryta napisami lub rysunkami. Bramę jednego z budynków przy ul. Grodzkiej upodobał sobie wandal, który malując na szablonach; ostatnio pojawił się tam napis: „raz, dwa, trzy – próba spray'u”. Na kościele św. Idziego widnieją natomiast... symbole satanistyczne.

– Na murach XIX-wiecznego budynku przy ul. Straszewskiego 27, który jest własnością Polskiej Akademii Umiejętności, średnio dwa razy w roku pojawiają się jakieś napisy – mówi Tadeusz Olszewski, administrator budynków PAU w Krakowie. – Ani razu nie udało się złapać sprawców. Każdorazowe zamalowanie napisów kosztuje 500 – 1000 zł. W przypadku zabytków takich, jak Sukiennice czy kościół św. Wojciecha, są to znacznie większe sumy.

Z elementów kamiennych łatwiej jest usunąć napisy czy rysunki – np. poprzez pokrycie ich bardzo drogim preparatem wchłaniającym farbę, który sam jest zmywalny. Z tynku farby zmyć nie sposób. Na Zachodzie produkuje się już spraye, które są znacznie łatwiej zmywalne niż te, których przez lata używali zarówno twórcy graffiti, jak i zwykli wandal. Niestety, w Polsce nadal używane są głównie farby nitro – zabójcze dla tynkowanych elewacji zabytkowych budowli. Nie ma żadnego sposobu „impregnacji” ścian – pokrycia ich warstwą ochronną farbą, z której łatwiej usuwałoby się „dzieła” wandal, ponieważ kon-

serwatorzy dopuszczają tylko farby „oddychające”, czyli nie stanowiące pełnej izolacji.

– Wysokie kary pieniężne, płacone przez rodziny tych młodzieńców, mogą chyba odnieść jakiś skutek – mówi Andrzej Gaczoł, wojewódzki konserwator zabytków w Krakowie. – W Paryżu wandalom przylapanym na gorącym uczynku kazano kiedyś płacić za renowację budynków, które uszkodzili. Z tytułu tego dodatkowego „podatku” uzyskiwano fundusze na remonty elewacji. Nie ma jednak żadnej uniwersalnej recepty, tak jak nie można na razie zapobiec niszczeniu przez turystów pomnika Adama Mickiewicza. Należałoby jedynie wzmocnić patroły Straży Miejskiej i policji.

– Jakies kary powinny istnieć, choć one same nie załatwią sprawy – mówi Stanisław Małek, prezes firmy Conres, która zajmuje się pracami konserwatorskimi. – Najważniejsza jest profilaktyka, uświadamianie ludziom, jak duże szkody można wyrządzić zabytkom.

– Konwencjonalne kary pieniężne nie dadzą, rodzice zapłacą, a ich dzieci niewiele się tym przejmą – twierdzi natomiast Tadeusz Olszewski. – Trzeba zmusić tych młodych ludzi do prac związanych z remontem obiektów, które zniszczyli, choćby i prac porządkowych. Jeśli pracują publicznie 20 – 30 godzin, łatwiej zrozumieją swoją winę.

(PAD)

Efekt stroboskopowy po raz pierwszy na dużym ekranie

Film z ostrzeżeniem

Dokończenie ze str. 1

Padaczka stroboskopowa, zwana też padaczką telewizyjną, jest rzadko występującą chorobą.

– Należy do kręgu tzw. padaczek odruchowych, w których napady wywołane są przez bodziec zewnętrzny, np. świetlny, dźwiękowy czy emocjonalny – mówi Bożena Mruk, neurolog z Wojewódzkiego Szpitala Dziecięcego im. św. Ludwika w Krakowie. – Padaczka telewizyjna występuje przy oglądaniu telewizji, wpatrywaniu się w ekran komputera czy ekran kinowy. Napady wywołane są przez mechaniczne drgania obrazu świetlnego, które pełnią rolę czynnika aktywującego – tak jak stroboskop przy badaniu EEG.

W „Teorii spisku” efekt stroboskopowy powtarzany jest kil-

kakrotnie w ciągu 2 minut, w scenie przesłuchania Mela Gibsona. Efekt ma pomóc w przedstawieniu wizji, jaką pod wpływem środków odurzających ma główny bohater filmu.

Jak informuje Arkadiusz Pragłowski, po wyprodukowaniu filmu w Stanach Zjednoczonych odbyły się specjalne pokazy, w których, prócz publiczności, uczestniczyli lekarze specjaliści. – Część osób określała swoje doznania przy oglądaniu tej sceny jako nieprzyjemne. Nie słyszałem jednak, by ktokolwiek doznał ataku – twierdzi dyrektor Pragłowski.

Film jest wyświetlany w Stanach Zjednoczonych już od kilku miesięcy, oglądają go także widzowie w wielu krajach Europy Zachodniej.

– Dotychczas nie mieliśmy informacji o pojedynczych choćby przypadkach epilepsji. Gdyby tak było, scena na pewno zostałaby wycięta. Oczywiście nie jest jednak wykluczone, że do takiego ataku może u kogoś dojść. Dlatego ostrzegamy, żeby widzowie, którzy nie są siebie pewni, pozostali w domach. Stosowne informacje będą wywieszone przy kasach w kinach – zapowiada Arkadiusz Pragłowski.

Wyścig na „nowinki techniczne” wśród producentów filmowych zaczął się już kilka lat temu i na pewno będzie się rozijał. Dotychczas jednak nie narażano na niebezpieczeństwo zdrowia widzów. Co zobaczymy za rok?

(KAR)

Dn. 24 XII 1997 r. w „Dzienniku Polskim” ukazało się ogłoszenie, że „syn Tomasz poszukuje zaginionej matki, itd.”

Informuję, że p. JAROSŁAW LIGAS, zam. Kraków, ul. Narzyskiego 24/7, tel. 411-85-05, który nadał to ogłoszenie, zna dobrze relacje rodzinne Tomasza, syna Piotra Bogdała i wszystkie adresy. Celem więc tego ogłoszenia było naruszenie moich dóbr osobistych, z czego wynikną dalsze konsekwencje.

S. Riedlowa

237835

UNIwersYTET JAGIELLOŃSKI
SZKOŁA LETNIA KULTURY
I JĘZYKA POLSKIEGO

zaprasza do udziału w sześciotygodniowym kursie

JĘZYK POLSKI DLA OBCOKRAJOWCÓW
POLISH FOR FOREIGNERS
48 HOURS/GODZIN JĘZYKA POLSKIEGO

Miejsce: centrum Krakowa - ul. Garbarska 7A.

Termin: 5 stycznia - 12 lutego 1998 r.

Kursy prowadzą pracownicy naukowci UJ.

Wydajemy świadectwa (transcripts of studies).

Informacje i zapisy: godz. 9-14, ul. Garbarska 7a,
tel. 421-36-92; 422-30-08 wewn. 103; fax 422-77-01.

K-5115

WYPOSAŻENIE

RABAT
15%

flizy, terakota, kabiny natryskowe, ceramika łazienkowa,
lustra belgijskie kryształowe, baterie, wanny, brodziki
systemy grzewcze i wiele innych...

Dystrybutor
włoskich pustaków
szklanych (łuksferów)

BoMar 2

30-705 Kraków, ul. Klimckiego 25,
tel./fax (012) 423-51-37

HURT-DETAL

Filia: Bochnia, ul. Górská 1B

BEZPOŚREDNI IMPORTER - KORZYSTNA OFERTA DLA SKLEPÓW I INSTALATORÓW

Biuro Podróży
Dziennika Polskiego

„Jagiellonia”

Kraków, ul. Wiślna 2

tel. 422-03-45

Polskie kino po kryzysie

„Kiler” dla milionów

Mijający rok, zdaniem krytyków i filmowców, zażegnał kryzys w polskim kinie. Widać to było na tegorocznym festiwalu w Gdyni, najbardziej miarodajnym przeglądzie stanu rodzimej kinematografii.

Wrażony przełom widać też po ilości widzów, którzy szturmowali polskie filmy. Najbardziej kasowym obrazem okazała się ponownie po latach przewrót rodzima produkcja – „Kiler” Juliusza Machulskiego, którą do tej pory (premiera 17 X) obejrzało już ponad 1,5 miliona widzów.

Rok 1997 był obfity pod względem ilości zrealizowanych produkcji. Powstały 23 filmy fabularne, z których większość trafiła już na ekrany, kilka tytułów będzie miało swoje premiery na

początku 1998 r. Nie było wśród nich filmów jednoznacznie określanych jako „fatalne pomyłki”. Na tle tegorocznych produkcji zdecydowanie wyróżniają się znakomicie zagrane i wyreżyserowane przez Jerzego Stuhrę „Historie miłosne”. Takie tytuły jak „Księga wielkich życzeń” Sławomira Kryńskiego, „Kroniki domowe” Leszka Wosiewicz, „Bandyta” Macieja Dejcera czy „Czas zdrady” Wojciecha Marczewskiego – pokazują wyraźnie, że polski widz zdążył już się znudzić amerykańskim mocnym kinem. Na powrót tęskni do historii osadzonych w realiach naszej codzienności, zaglądających w dusze bohaterów bez efektów wizualnych w tle i bez serii sensacyjnych pogoni.

(PAP)

Co czytamy?

Seria „A to Polska właśnie” oraz pozycje krakowskiego Wydawnictwa Znak cieszyły się w 1997 roku największą popularnością wśród czytelników.

W czołówce najlepiej sprzedawanych książek znalazły się także m.in. „Dzienniki” Stefana Kisielewskiego, autobiografia Krzysztofa Kieślowskiego „O sobie” oraz „Widnokrąg” Wiesława Myślińskiego, uhonorowany tegoroczną Nagrodą NIKE.

(PAP)

Przepadli bez wieści

Trwają poszukiwania uprowadzonych w Czeczenii Polaków

Poszukiwania pięciu Polaków porwanych przed dwoma tygodniami w Czeczenii nie przyniosły do wczoraj żadnych efektów. W dalszym ciągu nie wiadomo, kto i dlaczego ich uprowadził ani gdzie są przetrzymywani. Przedstawiciele władz w Groznych niezmienne zapewniają stronę polską, że nasi rodacy są cali i zdrowi, a dla potwierdzenia swojego optymizmu przywołują przykłady innych porwań, kiedy to – jak zauważają – zakładników zawsze traktowano jako „towar”.

Uprowadzeni Polacy – Paweł Chojnacki, Marek Kurzyniec, Krzysztof Galiński, Dominik Piskowski i Marcin Thiel, przyjechali do Czeczenii 14 grudnia, by przygotować rozdział pomocy humanitarnej gdańskiego oddziału „Caritas” dla mieszkańców Samaszek, ok. 35 km na zachód od Groznych. Po raz ostatni widziano ich 17 grudnia, gdy wracali z Groznego do Samaszek

ze spotkania z byłym prezydentem Czeczenii Zelimchanem Jandarbijewem. Władze w Groznych utrzymują, że nic nie wiedziały o przyjeździe piątki Polaków do Czeczenii.

Rzecznik prasowy ambasady RP w Moskwie Jacek Niedzielski powiedział wczoraj, że wciąż nie ma żadnych bezpośrednich dowodów, potwierdzających optymistyczne wypowiedzi strony czeczeńskiej. Według przedstawiciela polskiej ambasady, specjalny wysłannik ministra spraw zagranicznych RP Zenon Kuchciak, który od tygodnia przebywa w Czeczenii, spotkał się już praktycznie ze wszystkimi wpływowymi osobistościami czeczeńskimi, w tym z prezydentem Aslanem Maschadowem, który osobiście zaangażował się w poszukiwanie zaginionych Polaków.

Strona polska liczy się z tym, że rozpoczęty właśnie ramadan, święty miesiąc muzułmanów, może spowodować spadek ak-

tywności władz czeczeńskich, co z kolei może odbić się na poszukiwaniach piątki Polaków. Okres ten może dodatkowo dać się we znaki również samym zakładnikom.

Sytuację, jak się wydaje, komplikują też zmiany w rządzie Czeczenii. Prezydent Aslan Maschadow, który dotychczas stał także na czele rządu, zdymisjonował w czwartek cały gabinet, a misję utworzenia nowego powierzył dotychczasowemu pierwszemu wicepremierowi Szamilowi Basajewowi, legendarnemu dowódcy polowemu, który w czerwcu 1995 roku, w czasie wojny rosyjsko-czeczeńskiej, dowodził zuchwałym rajdem na Budionnowsk, w sąsiednim Kraju Stawropolskim. Od tego czasu Basajew jest uznawany w Rosji za „wroga publicznego nr 1” i ścigany listem gończym prokuratury generalnej Federacji Rosyjskiej. Skład gabinetu nowy premier ma przedstawić najpóźniej 10 stycznia. (PAP)

Papieskie życzenia

Korespondencja z Rzymu

W czasie uroczystej mszy noworocznej w Bazylice św. Piotra w Watykanie Jan Paweł II nawiązał do opublikowanego 16 grudnia ub.r. orędzia na 31. Światowy Dzień Pokoju, przypominając m.in., że źródłem pokoju na świecie powinna być sprawiedliwość, którą należy zapewnić każdemu człowiekowi.

Jan Paweł II przypomniał, że w orędziu poświęcił specjalną uwagę „tematowi, który leży mu szczególnie na sercu: ściśtemu związkowi między promocją sprawiedliwości a budową pokoju”. – Zwracając się do przywódców państw i wszystkich ludzi dobrej woli, podkreśliłem, że poszukując pokoju, nie można zapominać o sprawiedliwości. Jest to odpowiedzialność, od której nie można się uchylać. Sprawiedliwość i pokój to nie abstrakcyjne pojęcia i niedosiężne ideały; to wartości wpisane, jako wspólne dziedzictwo, w serce każdego człowieka. Jednostki, rodziny, wspólnoty, narody – wszyscy są powołani, aby żyć w sprawiedliwości i pracować dla pokoju – mówił Jan Paweł II.

WALDEMAR JANIEC (PAP)

Ojciec Święty wskazał także na znaczenie narodzin Chrystusa dla historii człowieka i świata. Podkreślił, że wydarzenia nocy betlejemskiej mają fundamentalne znaczenie dla czasu ludzkiego. – Narodziny Jezusa stanowią centrum czasu, a Święta Noc stała się zasadniczym punktem odniesienia dla lat, wieków i tysiącleci, w których rozwija się zbawcza misja Boga – powiedział Jan Paweł II.

Papież przypomniał, że „swoim życiem, a zwłaszcza swoją śmiercią i zmartwychwstaniem, Chrystus wykazał jednoznacznie, że istnienie człowieka nie jest ukierunkowane ku śmierci”. – Człowiek istnieje nie dla śmierci, ale dla nieśmiertelności. Dzisiejsza liturgia, na początku nowego roku, przypomina tę podstawową prawdę o losie człowieka – powiedział papież, podkreślając, że w dniu, wybranym przez Kościół na Dzień Pokoju, życzy całej ludzkości, by w sposób „bardziej zdecydowany i zgodny podążała drogami sprawiedliwości i pojednania”.

Bułgaria po trudnym roku

Korespondencja „Dziennika” z Sofii

Większość Bułgarów uważa, że kończący się rok był rokiem przełomu i po siedmiu latach chudych przyjdzie kolej, choć nie od razu, na lata bardziej tłuste. Przyszły rok będzie lepszy – uważa 65 proc. uczestników ankiety miejscowej agencji MBMD.

O tym, że będzie gorszy, jest przekonanych jedynie 12 proc., a 23 proc. uważa, że będzie taki sam. Mniej optymizmu przejawiają Bułgarzy pytani o osobiste perspektywy. Zmian na lepsze oczekuje 58 proc., 30 proc. sądzi, że nic się nie zmieni, 12 proc. spodziewa się pogorszenia swoich warunków życiowych.

Osobowością roku wśród mężczyzn, respondenci agencji MBMD wybrali prezydenta Petyra Stojanowa. Zdobył on 44 proc. głosów, wyprzedzając drugiego na liście ministra spraw wewnętrznych Bogomila Bonewa – 8 proc. i burmistrza Sofii, premiera rządu przejściowego Stefana Sofjanskiego – 7 proc. Osobowością roku wśród kobiet została bodajże najpiękniejsza minister spraw zagranicznych świata Nadezda Michajłowa – 23 proc. głosów, wyprzedzając sportsmenkę nr 1 na Bałkanach Stefkę Kostadinową, rekordzistkę świata w skoku wzwyż – 9 proc. głosów.

PAWEŁ JANOWSKI

Ukradli Lenina

Niezwykły żart sylwestrowy

W środę z prywatnej posesji w północnej Holandii skradziono 9-metrowy pomnik Lenina, który właściciel gospodarstwa rolnego Henk Koop kupił w NRD po upadku muru berlińskiego i jako przestrożę ustawił przy wjeździe na fermę.

W związku z systematycznie pogarszającymi się warunkami życia rolników, Koop w ten sposób chciał uczulić na ich los niekompetentne kierownictwo fermy.

Według sprawców incydentu, którzy swój żart na koniec starego roku drobiazgowo przygotowywali przez kilka miesięcy, pomnik o masie 17 ton powinien stanąć w bar dziej godnym miejscu, na placu gminy Oosterwolde w prowincji Groningen, z powodu jaskrawoczerwonych dekoracji nazywanym holenderskim „Placem Czerwonym”.

Dowcipnisie uznali, że „Plac Czerwony” potrzebuje pomnika Lenina i swój zamiast wprowadzili w życie. Do przetransportowania postumentu użyli dwóch dźwigów, zapewniając nawet dla niezwykle konwoju eskortę nieświadomej niczego policji.

Żłodziwie zadbali nawet o ubezpieczenie pomnika na czas transportu.

(PAP)

Polski na równi z litewskim?

Władze powiatu wileńskiego zażądały, by rada samorządu wileńskiego odwołała w ciągu dziesięciu dni swe postanowienie o obocznym używaniu dwóch języków – obok języka państwowego – także języka polskiego. Jeśli samorząd rejonu nie zastosuje się do żądania powiatu – poinformował szef powiatu Alis Vidunas – o sprawie zdecyduje sąd.

Zdaniem władz powiatowych, postanowienie zarządu rady rejonu wileńskiego jest sprzeczne z ustawą o języku państwowym Litwy z 1995 roku, nakazującą, by wszystkie dokumenty, korespondencja i napisy w instytucjach państwowych były w języku litewskim.

Na terenach gęsto zamieszkałych przez mniejszość narodową dopuszcza się stosowanie języka tej mniejszości – obok języka państwowego – tak stanowi ustawa o mniejszościach narodowych z 1991 roku, której nikt nigdy nie odwołał – argumentuje z kolei mer rejonu wileńskiego Leokadia Janusauskienė, odpowiadając na żądanie władz powiatu. Samorząd rejonu wileńskiego, w którym zasiadają głównie przedstawiciele polskiej mniejszości, uważa, że nie złamał prawa. – W naszym postanowieniu oparliśmy się o ustawę o mniejszościach narodowych, nawet dosłownie ją cytowaliśmy – uzasadnia sekretarz rady Waldemar Tomaszewski. – Nasz problem polega na tym, że mamy prawo, ale nie możemy z niego korzystać. Podjęliśmy to postanowienie, by np. kie-

rownicy szkół mieli jasność, czy obok napisów w języku państwowym mogą umieścić też np. tablicę w języku polskim.

Tomaszewski powiedział też, że władze samorządu nie zamierzają odwoływać swego postanowienia, bo w sądzie nikt im nie udowodni, że działały bezprawnie. Liczy też, że po wyborach prezydenckich cała sprawa, jak nieraz już bywało, przycichnie, bo użyto jej jedynie jako „argumentu” w kampanii wyborczej.

Kandydat do urzędu prezydenckiego Arturas Paulauskas w czasie spotkań z przedstawicielami mniejszości narodowych mówił, że ustawa o języku państwowym „nie powinna pełnić roli żandarma” oraz że na terenach zamieszkałych zwarcie przez mniejszości powinno się zezwolić – zgodnie z europejskimi normami – na stosowanie dwujęzyczności. Według oficjalnych obliczeń, 64 procent ludności rejonu wileńskiego stanowi mniejszość polska.

Władze powiatu wileńskiego, a także przedstawiciele departamentu mniejszości narodowych oraz komisji języka litewskiego, którzy w środę zwołali konferencję prasową w tej sprawie, są zdania, że ustawa o języku państwowym została później przyjęta, więc jest ważniejsza od ustawy o mniejszościach narodowych. Polski samorząd podkreśla, że korzystna dla nie-Litwinów ustawa o mniejszościach nie została odwołana, a więc nadal jest w mocy.

(PAP)

Dzieci chore na białaczkę i inne nowotwory, oczekują Twojej pomocy!

Fundacja Przyjaciół Dzieci z Chorobą Nowotworową „Wyspy Szczęśliwe” działająca przy Klinice Hematologii Dziecięcej PAIP CM UJ w Krakowie
PKO BP I/O Kraków
nr 10202892-164294-270-1-111.

Zdrowiej i mniej smacznie

Włoski ser mozzarella nie będzie produkowany w tradycyjny sposób, suszone jabłka i gruszki stracą intensywny kolor, ryż przestanie błyszczeć, a bretoński cidre (wino jabłkowe) nie będzie się pieniać tak, jak dawniej. Parlament Europejski zastrzył przepisy zezwalające na stosowanie dodatków do produktów żywnościowych przedłużających ich trwałość, przydających im więcej świeżości, ożywiających kolor, zwiększających zawartość cukru. Obywatele Unii Europejskiej będą jeść zdrowszą żywność, która będzie jednak mniej wabić oko i podniebienie.

Podczas jednej z ostatnich sesji w 1997 r. Parlament ograniczył liczbę dodatków dopuszczonych do użytku. Z listy legalnych do tychczas specyfików zostało skreślonych 38 dodatków do mleka i śmietany. Deputowani

zajęli się też innymi produktami. Zakazali m.in. stosowania kwasu chlorowodorowego podczas produkcji mozzarelli i innych serów otrzymywanych na bazie serwatki. Nie będzie można też stosować specyfików zwiększających zawartość cukru w tzw. napojach orzeźwiających.

Parlament zabronił stosowania siarczianów i siarczynów oraz dwutlenków siarki, by zachować kolor suszonych jabłek i gruszek. Amerykańskie służby sanitarne ujawniły 1300 przypadków negatywnego działania na organizm i 25 wypadków śmiertelnych po spożyciu dań zawierających związki siarki. Deputowani zakazali stosowania dodatków utrwalających pianę w cidre, co wywoływało złudzenie większej świeżości napoju. Podobny los spotkał specjalnie wosk dodawany do ryżu, który nadawał mu

blask, oraz tyracetynę – składnik zmiękczający gumę do żucia.

Parlament nakazał producentom informowanie konsumentów o zmianach chemicznych, jakie powodują dane specyfiki. Zobowiązał ich do umieszczenia na etykietach adnotacji ostrzegających o ewentualnych ubocznych skutkach mogących się odbić na zdrowiu, w przypadku stosowania specyfików. Na opakowaniach ma się także znaleźć informacja przestrzegająca o możliwości wywołania reakcji alergicznych. Deputowani nakazali ograniczenie dodatków „wzbogacających” żywność przeznaczoną dla niemowląt. Zobowiązali też producentów do umieszczenia na etykietach ostrzeżeń o stosowaniu wszelkich dodatków w przypadku produktów żywnościowych przeznaczonych dla niemowląt i małych dzieci. (KOS)

■ **ZMIANY W RADZIE BEZPIECZEŃSTWA.** Bahrajn, Brazylia, Gabon, Gambia i Słowenia to pięciu nowych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, którzy przejmują swoje funkcje wraz z początkiem nowego roku po ustępujących: Chile, Egipcie, Gwinei-Bissau, Korei Południowej i Polsce.

■ **PAPIESKIE PODRÓŻE.**

Rok 1998 będzie kolejnym rokiem podróży apostolskich papieża Jana Pawła II. Papież, który od początku pontyfikatu odbył już 80 zagranicznych podróży, a w ub.r. wyrównał swisty rekord z roku 1982, kiedy to wyjeżdżał 6-krotnie na zagraniczne pielgrzymki, ma w planie kolejne podróże, w tym już w styczniu (21-25) pierwszą w historii pielgrzymkę na Kubę. Dotychczas Stolica Apostolska potwierdziła, że obok podróży na Kubę, Jan Paweł II odwiedzi Nigerię (w marcu), Austrię (w czerwcu) i Meksyk (w październiku). O wizytę papieską zabiegają także episkopaty Chile, USA i Polski. Papież będzie kontynuował podróże po Włoszech. Już 3 stycznia uda się z krótką wizytą do regionów Umbrii i Marche dotkniętych jesienią ub.r. trzęsieniem ziemi. W maju papież odwiedzi Turyn, gdzie będzie m.in. uczestniczył w odsłonięciu Całunu Turyńskiego, a we wrześniu uda się do Brescii, gdzie zamknie uroczystości z okazji 100-lecia urodzin papieża Pawła VI. Od początku swego pontyfikatu Jan Paweł II odbył 130 podróży apostolskich po Włoszech.

■ **NOWE RUBLE.** Rosja odcięła w Nowy Rok trzy zera swojej walucie, lecz 1 stycznia, gdy banki z powodu święta są zamknięte, nowe ruble były praktycznie nieosiągalne. Stare ruble zachowają wartość do końca 1998 roku. Bank Centralny będzie dokonywał ich wymiany do końca roku 2001. Wszystko wskazuje na to, że po denominacji jeden dolar, na który obecnie wchodzi 5 950 rubli, będzie miał wartość 5,95 rubla.

■ **PODZIAŁY W IZRAELSKIM RZĄDZIE.** Izraelski minister spraw zagranicznych Dawid Lewi oświadczył wczoraj po południu, że on sam i jego partia Geszer (5 deputowanych) nie poprą rządowego projektu budżetu na rok 1998.

■ **OFIARY LAWINY.** Dwóch 17-letnich Polaków zginęło w niedzielę w lawinie śnieżnej po słowackiej stronie Wysokich Tatr. Obu młodych ludzi schodzących z gór lawina zmiotła z wysokości 200 metrów. Ciała ofiar słowaccy ratownicy znaleźli dopiero w środę. Liczba śmiertelnych ofiar po słowackiej stronie Wysokich Tatr w roku 1997 wzrosła do 17.

■ **ŚMIERTELNA ZABAWA.** Co najmniej cztery osoby zginęły, a 12 zostało rannych podczas nocy sylwestrowej w Moskwie w wyniku wybuchu petard lub zapalenia się choinek.

■ **GORĄCY SYLWESTER.** W Strasburgu w noc sylwestrową podpalono 35 samochodów. Incydenty rozpoczęły się od podpalania samochodów i kości na śmieci oraz rzucania koktajli Mołotowa przez 60-80-osobową grupę. Aresztowano kilkanaście młodych osób. Dwóch policjantów zostało lekko rannych.

Gospodarka

Podatki '98

Niższe stawki, wyższe odliczenia

Nowe, niższe stawki podatkowe od dochodów osobistych, wynoszące 19, 30 i 40 proc. za-

- 12 036 zł 88 gr plus 40 proc. od nadwyżki ponad 50 504 zł płacić będą osoby, których do-

proc. tej kwoty, a więc 19 285 zł. Nie zmienia się limit wydatków na remont lub modernizację mieszkania, ponieważ ten sam limit w wysokości 2047 zł 50 gr obowiązuje w latach 1997-1999.

Limit wydatków za prywatne leczenie będzie w 1998 r. wynosił 1329 zł 5 gr, co oznacza, że od podatku można odliczyć 19 proc. tej kwoty tzn. 252 zł 52 gr.

Limit wydatków za odpłatne studia będzie wynosił 2368 zł 42 gr, od podatku możliwe zatem będzie odjęcie 450 zł (19 proc. od 2368 zł 42 gr).

Na własne doksztalcanie można będzie wydać 1350 zł, co oznacza możliwość odliczenia od podatku 256 zł 50 gr. Takie same limity dotyczą ulgi na przyrządy i pomoce naukowe. Mogą z niej korzystać, podobnie jak w poprzednich latach, tylko osoby zatrudnione na etacie lub jego części.

Od dochodu, a nie od podatku, będzie można odejmować renty prywatne, wydatki na budowę domu z mieszkaniami do wynajęcia, darowizny dla osób prawnych, wydatki na rehabilitację inwalidów. (PAP)

Przecena w Daewoo

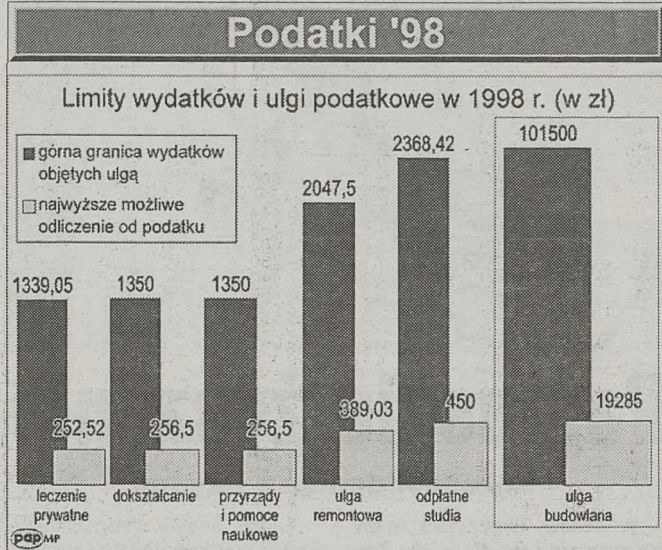
Trochę drożej, trochę taniej...

Od 1 stycznia 1998 r. obniżce ulegną ceny niektórych samochodów Daewoo wyprodukowanych w 1997 r. - poinformowały służby informacyjne Centrum Daewoo. Jednocześnie drożeją polonezy i tico wytworzone w 1998 r.

O 2 tys. zł tańsze będą polonezy caro plus i atu plus, rok produkcji 1997 (np. obecne ceny modeli z silnikiem 1,6 GLI wynoszą odpowiednio 23,1 tys. zł i 24,4 tys. zł). O 3 tys. zł będą tańsze samochody tico wyprodukowane w 1997 r. (aktualna cena np. modelu SX wynosi 22,3 tys. zł). O 3,5 tys. zł stanowią nexie z 1997 r. (obecna cena np. modelu GL wynosi 28,1 tys. zł).

Wyprodukowane w 1997 r. auta espero będą tańsze o 1 tys. zł, a ich nabywcy otrzymają bezpłatnie pakiet ubezpieczeniowy OC/AC/NW (np. model 1,5 GLX kosztuje 36,5 tys. zł). Lanosy S, SE i SX wyprodukowane w 1997 r. tańsze będą o 3 tys. zł (obecne ceny najtańszych modeli tych aut wynoszą odpowiednio: 31,9 tys. zł, 34,9 tys. zł i 35,4 tys. zł).

Jednocześnie drożeją wyprodukowane w 1998 r. polonezy caro plus i atu plus - o 500 zł oraz tico - o 400 zł. Tutaj jednak, jeżeli klient udokumentuje złomowanie starego auta, w przypadku samochodu polonez otrzyma upust 1,5 tys. zł, a w przypadku tico bonifikata wyniesie 2,5 tys. zł. (PAP)

czną obowiązywać od 1 stycznia 1998 r. Bez zmian w porównaniu z 1997 r. pozostają zasady obliczania podatku i odliczania ulg. Wyższe, po zwaloryzowaniu, będą kwoty wyznaczające progi skali podatkowej oraz określające limity ulg.

Skala podatkowa na 1998 r. (wykorzystamy ją w zeznaniu składanym na wiosnę 1999 r.) przedstawia się następująco:

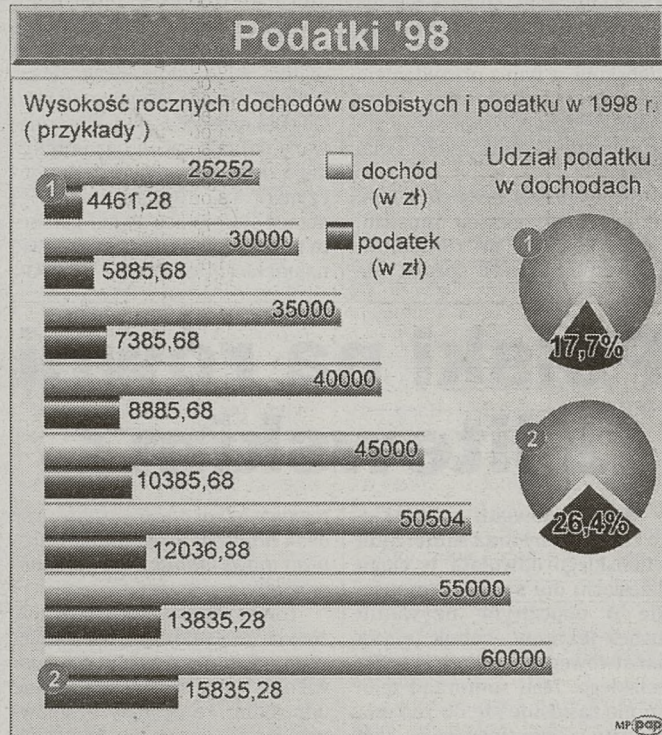
- 19 proc. minus 336 zł 60 gr płacić będą osoby, których roczny dochód nie przekroczy 25 252 zł,
- 4461 zł 28 gr plus 30 proc. od nadwyżki ponad 25 252 zł płacić będą osoby, których dochód nie przekroczy 50 504 zł,

chód przekroczy ten najwyższy próg skali.

Osoby, których dochód w 1998 r. nie przekroczy 1771 zł 58 gr w ogóle nie muszą płacić podatku (w 1997 r. kwota ta wynosiła 1391 zł).

Generalna zasada odliczania ulg pozostaje taka sama jak w 1997 r.; od podatku można odliczyć 19 proc. wydatków, nie więcej jednak niż wynosi kwotowy limit dla danej ulgi. Po dokonanej jak co roku waloryzacji kwoty są wyższe niż były w 1997 r.

Limit wydatków związanych z tzw. dużą ulgą budowlaną wynosi w 1998 r. 101 500 zł (w 1997 r. było to 81 900 zł). Od podatku można będzie odjąć 19

Mocny dolar

Podczas zamknięcia śródowej, ostatniej w minionym roku sesji giełdy nowojorskiej, dolar zanotował najwyższy od 3 i pół miesiąca kurs w stosunku do marki; poszedł także w górę w stosunku do jena, podkreślając w ten sposób dobrą sytuację gospodarki Stanów Zjednoczonych.

31 grudnia po południu dolar kosztował w Nowym Jorku 1,7987 marki niemieckiej, podczas gdy dobiegł wcześniej tylko 1,7894, oraz 130,42 jena, przy kursie wtorkowym 130,13. Funt brytyjski zmienił właściciela za 1,6517 dolara - dla porównania we wtorek: 1,6552. (PAP)

Wódka nie skoczy?

Rada Ministrów postanowiła 30 grudnia 1997 r., że od 1 lutego 1998 r. przestaną być ustalane urzędowe jednolite ceny detaliczne wódek czystych i spirytusu. Od 1 stycznia 1998 r. akcyza na te alkohole wzrasta o 12 proc. W I półroczu 1997 r. w porównaniu do analogicznego okresu w 1996 r. sprzedaż wyrobów spirytusowych w Polsce zmniejszyła się o 8 proc.

Uwolnienie cen wódki i wzrost akcyzy nie spowoduje poważnego wzrostu ich cen, przynajmniej przez najbliższy kwartał. „Kto pierwszy wykona ruch cenowy w górę, od tego odejdą klienci” - powiedział dyrektor ds. sprzedaży Unicom Bols Group Oborniki Wlkp., Jerzy Tytkowski. Podkreślił, że w Polsce jest 27 producentów wódek, co jest równoznaczne z nadmiarem jej marek na rynku. Uwolnienie cen i prywatyzacja Polmosów doprowadzi do sytuacji, że na rynku pozostanie 6-7 producentów wódek.

Zdaniem Józefa Kapeli, dyrektora Śląskiej Wytwórni Wódek Gatunkowych „Polmos” w Zielonej Górze zdrożeją od nowego roku nie mniej niż 9 proc. - stwierdził dyrektor LWVG Ryszard Jakubik. Dodał, że już dziś ceny krajowych alkoholi są wyższe od dostępnych w krajach sąsiednich (Czechy, Słowacja, Rosja), a sprowadzanych do Polski. Lutowe uwolnienie cen podwyższy tę różnicę, co spowoduje spadek sprzedaży wyrobów krajowych - stwierdził Jakubik. (PAP)

na urzędowo przez ministra finansów. Według Kapeli „pole manewru dla Polmosów po uwolnieniu cen będzie niewielkie”. „Oczywiście, mogą podwyższyć cenę, bądź ją obniżyć, ale w rozsądnych granicach. Jeśli jednak przyjmujemy, że łącznie podatki - akcyza oraz VAT i dochodowy - stanowią ok. 88-89 proc. ceny znanej z rynku, to pozostałe 11 proc. stanowią koszty własne i ewentualny zysk. Koszty w tej chwili wynoszą ok. 9-10 proc. Rentowność zatem wynosi ok. 1,7 proc. „Nie mogę obniżyć ceny poniżej kosztów własnych. Różnice pomiędzy różnymi Polmosami mogą wynieść 10, 20 groszy na butelkę - stwierdził Kapela.

Wyroby Lubuskiej Wytwórni Wódek Gatunkowych „Polmos” w Zielonej Górze zdrożeją od nowego roku nie mniej niż 9 proc. - stwierdził dyrektor LWVG Ryszard Jakubik. Dodał, że już dziś ceny krajowych alkoholi są wyższe od dostępnych w krajach sąsiednich (Czechy, Słowacja, Rosja), a sprowadzanych do Polski. Lutowe uwolnienie cen podwyższy tę różnicę, co spowoduje spadek sprzedaży wyrobów krajowych - stwierdził Jakubik. (PAP)

Bezpieczniejsze pieniądze

Od wczoraj górny limit oszczędności ubezpieczanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wzrasta z ok. 15,5 tys. zł do 19,4 tys. zł

(INF. WL.) Z początkiem obecnego roku górna granica sumy oszczędności gwarantowanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny rośnie z 4 tys. do 5 tys. ecu. Dotyczy to banków, których upadłość została ogłoszona po 1 stycznia br.

Do otrzymania pieniędzy z BFG uprawnione są osoby fizyczne, osoby prawne lub „jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej”, posiadające imienne rachunki bankowe. Warto pamiętać, że gwarancjami BFG objętych jest 100 proc. oszczędności, których równowartość nie przekracza 1 tys. ecu (ok. 3 tys. 880 zł). W przypadku kwot od 1 tys. do owego podwyższonego właśnie górnego limitu gwarancje dotyczą 90 proc. oszczędności (w tym, jak wyjaśnia BFG, odsetki naliczone do dnia ogłoszenia upadłości banku). Wyliczenie dokładnej kwoty gwarancji następuje przy uwzględnieniu średniego kursu ecu podanego w tabeli NBP w dniu ogłoszenia upadłości banku. Klienci PKO BP, Pekao SA i BGŻ jeszcze do 1999 r., w przypadku ogłoszenia upadłości (mało prawdopodobnej) tych instytucji, odzyskaliby 100 proc. swoich oszczędności.

Uchwalona 14 grudnia 1994 r. ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym weszła w życie 17 lutego 1995 r. jednak BFG formalnie rozpoczął działalność dopiero z dniem ukonstytuowania się jego władz - 19 kwietnia 1995 r. Składki banków na rzecz Funduszu zależą od wartości aktywów (tzn. środków trwałych, należności i środków pieniężnych) oraz od stopnia ryzyka, jakim obciążona jest działalność danego banku. Fundusz może inwestować przekazywane mu pieniądze w skarbowe papiery wartościowe i bony pieniężne NBP. Środki funduszu przeznaczone są na rekompensowanie klientom strat, jakie może przynieść upadłość banku. Zadaniem Funduszu jest również gromadzenie i analizowanie informacji o bankach. W przypadku powstania sytuacji zagrożenia wypłacalności któregoś z nich, Fundusz może udzielić zwrotnej pomocy finansowej lub też zakupić akcje danego banku.

Pomimo podniesienia górnego limitu gwarancji BFG, w tej dziedzinie pozostaje daleko w tyle za Unią Europejską. Tam standardem jest gwarantowanie depozytów do wysokości 20 tys. ecu, czyli ok. 77,6 tys.

zł. Czeka nas więc jeszcze mozolne dochodzenie do takiego poziomu. Zresztą w podobny ewolucyjny sposób na coraz wyższe pułapy podnoszone były gwarancje bankowe w biedniejszych (ale i tak bogatszych od nas) krajach Europy Zachodniej - np. Hiszpanii czy Portugalii.

Pomysł powoływania specjalnych instytucji zajmujących się gwarantowaniem przynajmniej części oszczędności gromadzonych w bankach jest bardzo stary. W latach 30. w USA zdecydowano, że ochrona deponentów zajmą się prywatne fundusze, tworzone ze składek zainteresowanych instytucji. W roku 1934 powstały dwie korporacje, zajmujące się ochroną depozytów klientów. Dzisiaj lokujący swoje oszczędności w amerykańskich bankach mogą liczyć na zwrot do 100 tys. USD. Porównywalne kwoty gwarantowane są tylko w Japonii (nieco ponad 90 tys. USD) i Francji (ok. 80 tys. USD).

Gwarancje dla naszych oszczędności zwiększają zaufanie do systemu bankowego. Niestety, konieczność opłacania składek zwiększa koszty funkcjonowania banków. (Ł.K.)

31 grudnia 1997 r.				Notowania giełdy papierów wartościowych										sesja nr 1224			
Kurs		AKCJE	KURS				Zmia- na %	OBRÓT		Proc. emis. (%)	P/BV C/WK	P/E C/Z	OFERTY			DOGRYWK	
Min. zł	Maks. zł		Bieżący		Poprzedni			Wolumen (sztuki)	Wartość (tys. zł)				K/S	Oferta pocz. szt.	Real. szt.		(szt.)
			zł	uwagi	zł	uwagi											
Akcje - Narodowe Fundusze Inwestycyjne																	
6,70	10,70	01NFI	7,20		7,05	nk 84	2,1	7 441	107	0,02	0,53	x				111	
6,00	12,60	02NFI	11,50		10,90	nk 90	5,5	5 897	136	0,02	0,76	112,60	K	624	624	1 000	
8,15	10,90	03NFI	9,00		8,50		5,9	45 010	810	0,15	0,79	x	S	2 758	2 758	1 242	
7,65	13,70	04PRO	8,30		8,15		1,8	8 790	146	0,00	0,62	7,30				500	
5,35	8,70	05VICT	5,70		5,60		1,8	9 785	112	0,03	0,57	x	S	753	753		
5,75	11,20	06MAGNA	6,10	nk 94	6,00		1,7	18 321	224	0,06	0,51	5,20	K	9 748			
5,60	9,00	07NFI	6,10		5,90		3,4	19 441	237	0,06	0,48	13,60	S	12 398	12 398	100	
6,00	10,80	08OCTAVA	6,40		6,25		2,4	30 290	388	0,10	0,54	x	S	19 317	19 317		
8,00	12,50	09KWIAT	9,95		9,95		0,0	74 238	1 477	0,24	0,80	15,90	S	26 551	26 551	50	
7,00	12,90	10FOKSAL	7,60		7,45		2,0	18 816	286	0,06	0,49	x	K	2 107	2 107		
8,70	12,30	11NFI	10,10	nk 92	10,00		1,0	2 814	57	0,01	0,72	7,50	K	13 868	50		
7,60	13,10	12PIAST	9,60	nk 39	9,50		1,1	16 430	315	0,05	0,74	x	K	3 905	50		
7,80	13,50	13FORTUNA	8,50		8,40		1,2	25 473	433	0,08	0,51	3,00	S	1 078	1 078	3 000	
8,00	14,00	14ZACH	8,60		8,40		2,4	47 974	825	0,15	0,65	3,70	S	38 584	38 584		
7,20	14,40	15HETMAN	7,90		7,80		1,3	12 620	199	0,04	0,59	x					

Na giełdzie

Sylwestrowe wzrosty

Zgodnie z oczekiwaniami, impet nagłych i sprawiających wrażenie euforycznych wzrostów z poniedziałku i wtorku, okazał się na tyle duży, by wyższy kursów dominowały również na sesji sylwestrowej. Oko cieszy wysyp nadwyżek kupna. Jednocześnie pojawiły się jednak sygnały, świadczące o pewnym osłabieniu lub wahanach rynku. Wzrost wartości indeksów był już znacznie skromniejszy niż na dwóch poprzednich sesjach kolejnego świątecznego tygodnia. Obroty na rynku podstawowym były niższe w porównaniu z wtorkiem o blisko 30 mln zł. Także wzrosty kursów były w większości przypadków o wiele mniej imponujące.

Opinie obserwatorów giełdy są jak zwykle podzielone. Tak gwałtowny zryw zaskoczył chyba wielu inwestorów. Jedni próbują tłumaczyć wyższy grą pod wyczekiwanie i wręcz mityczny „efekt stycznia”. Inni zwracają uwagę, że ożywienie wynika głównie z zabiegów księgowych. Świadczyć mają o tym choćby bardzo duże transakcje pakietowe. Chyba jednak większość zgadza się, że o wydarzeniach na naszym parkiecie giełdowym w dużej mierze zadecyduje globalna koniunktura.

ŁUKASZ KWIECIEŃ
Powyższy tekst stanowi wyraz osobistej wiedzy i poglądów autora i nie powinien być inaczej interpretowany.

Fundusze powiernicze

Fundusze	Wartość	Zakup
Pioneer	81,74 (81,41)	85,59 (85,25)
Pioneer (papiery dłużne)	15,84 (15,83)	16,16 (16,15)
Pioneer (agresywny)	19,10 (18,98)	20,00 (19,87)
Pioneer (prywatyzacji)	9,87 (9,76)	10,34 (10,22)
Korona	92,67 (92,25)	98,06 (97,62)
Korona (rynek pieniężnego)	58,44 (58,42)	58,73 (58,71)
Korona (akcji)	49,17 (48,75)	52,03 (51,59)
Korona (prywatyzacji)	43,00 (42,21)	45,50 (44,67)
Eurofundusz I (A)	119,55 (118,67)	126,51 (125,58)
Eurofundusz I (B)	118,34 (117,47)	118,34 (117,47)
Eurofundusz II	92,91 (91,63)	98,32 (96,96)
Eurofundusz III (A)	107,73 (107,78)	110,49 (110,54)
Eurofundusz III (B)	107,47 (107,52)	107,47 (107,52)
Eurofundusz IV (A)	88,85 (88,32)	94,02 (93,46)
Eurofundusz IV (B)	88,65 (88,12)	88,65 (88,12)
Fidelia	45,44 (45,23)	47,09 (46,87)
Atut 1	9,55 (9,53)	9,55 (9,53)
Atut 2	11,21 (11,20)	11,21 (11,20)
Atut 3	8,33 (8,25)	8,33 (8,25)
PKO/Credit Suisse	53,43 (53,21)	54,52 (54,30)
Skarbiec Akcja	88,53 (88,00)	93,68 (93,12)
Skarbiec Waga	91,35 (90,96)	96,67 (96,25)
Skarbiec Kasa	104,26 (104,19)	104,78 (104,71)

* W nawiasach podajemy poprzednie notowania; Wartość - wartość aktywów netto na jednostkę uczestnictwa; Zakup - maksymalna cena zakupu

Powszechne Świadcstwa Udziałowe

	Kupno	Sprzedaż
PKO bp ul. Wielopole, Kraków	110 zł	122 zł
kantory	110-120 zł	120-130 zł
DM Penetrator ¹⁾	bd	bd
Indeks NIF	122,6	

¹⁾ - tablica ofert

31 grudnia 1997 r.

Notowania walutowe

Tabela NBP nr 251/97

	Kurs średni	zmiana w %
Australia	1 AUD 2,2981	0,02
Austria	1 ATS 0,2795	0,32
Belgia	100 BEF 9,5261	0,28
Dania	1 DKK 0,5160	0,29
Finlandia	1 FIM 0,6487	0,25
Francja	1 FRF 0,5876	0,22
Hiszpania	100 ESP 2,3187	0,12
Holandia	1 NLG 1,7443	0,28
Irlandia	1 IEP 5,0365	0,27
Japonia	100 JPY 2,7045	-0,24
Kanada	1 CAD 2,4550	0,50
Luksemburg	100 LUF 9,5261	0,28
Norwegia	1 NOK 0,4788	0,27
Portugalia	100 PTE 1,9208	0,25
RFN	1 DEM 1,9635	0,10
USA	1 USD 3,5180	0,11
Szwajcaria	1 CHF 2,4205	0,20
Szwecja	1 SEK 0,4451	0,07
W. Brytania	1 GBP 5,8216	0,00
Włochy	100 ITL 0,2001	0,25
ECU	1 XEU 3,8860	0,23

Kursy w kantorach - w złotych

■ KRAKÓW (środa, 31 grudnia) - dolar, skup: 3,445-3,450, sprzedaż: 3,500-3,520, marka, skup: 1,925, sprzedaż: 1,955-1,970, szyling, skup: 0,273, sprzedaż: 0,277-0,278, funt, skup: 5,680-5,700, sprzedaż: 5,800, frank fr., skup: 0,565, sprzedaż: 0,585-0,590, frank szw., skup: 2,340-2,350, sprzedaż: 2,400-2,420. (RYM)

Wykorzystaj fundusz reprezentacyjny!

- największy wybór zegarków renomowanych firm szwajcarskich
- światowej sławy biżuteria
- bogata kolekcja ekskluzywnych wyrobów z brylantami, szafirami, szmaragdami, perłami

KOBE Kraków, ul. Szewska 19
tel. (012) 421-91-57

31 grudnia 1997 r.		Notowania giełdy papierów wartościowych										sesja nr 1224			
Kurs 52 tyg.		AKCJE		KURS		Zmia- na %	OBRÓT		Proc. emis. (%)	P/BV C/WK	P/E C/Z	OFERTY		DOGRYWKI	
Min. zł	Max zł			Bieżący	Poprzedni		Wolumen (sztuki)	Wartość (tys. zł)				K/S	Oferta pocz. szt.	Real. szt.	(szt.)
		zł	uwagi	zł	uwagi										
Akcje — rynek podstawowy															
50,00	106,00	Agros	73,00	nk 13	71,50	2,1	32 862	4 798	0,30	2,29	30,90	K	4 954	2 300	
16,00	24,10	AmerBank	21,80		22,00	-0,9	32 688	1 425	0,57	1,07	10,00				4 977
56,00	77,00	Amica	60,00	nk 46	57,50	4,3	2 925	351	0,03	2,51	17,90	K	458		
6,60	12,30	Animex	7,20		7,25	-0,7	30 217	435	0,21	0,88	7,20				5 360
4,55	7,90	Atlantis	5,10		5,00	2,0	114 830	1 171	0,93	1,48	24,10	S	690	690	83 860
2,90	4,90	BIG	3,45	nk 97	3,50	ns 60	130 567	901	0,08	1,07	21,70	K	312 114	640	
10,60	27,50	BKomunalny	12,00		12,00	0,0	36 332	872	1,11	0,96	5,20				25 836
17,60	43,60	Boryszew	19,30		19,30	0,0	16 005	618	0,71	1,15	6,30	K	2 395	2 395	140
34,20	48,00	BOS	41,60		41,50	0,2	16 870	1 404	0,16	1,40	5,80	S	369	369	5 756
150,00	225,00	BPH	183,00	nk 49	182,50	0,3	1 755	642	0,02	1,63	6,20	K	1 096	500	
53,50	115,00	BRE	73,00	nk 92	72,50	nk 55	14 525	2 121	0,10	1,54	11,90	K	56 772	454	
175,50	365,00	BSK	195,00	nk 97	190,00	nk 69	3 991	1 556	0,04	1,46	8,50	K	17 797	7	
11,10	36,00	Budimex	13,30		13,00	2,6	63 631	1 693	0,60	0,82	8,80	S	6 371	6 371	2 000
2,50	4,00	BWR	2,85		2,85	0,0	30 325	173	0,21	1,43	52,30	K	4 094	4 094	1 000
14,30	33,20	Bytom	16,80		16,90	-0,6	6 038	203	0,81	0,42	x	K	616	616	4 901
16,20	21,50	Celuloza	17,70		17,90	nk 74	5 489	194	0,01	1,25	30,50	K	584		
47,00	107,00	ComputerLand	56,00		55,50	0,9	12 522	1 402	0,22	4,19	30,90	K	303	303	50
63,00	114,00	Debia	86,00		85,00	1,2	25 623	4 407	0,19	2,48	19,00	S	148	148	5 250
42,80	99,00	Drosed	47,00		47,00	0,0	4 735	445	0,26	1,69	79,00	S	1 025	1 025	126
37,50	71,00	Elektrobudowa	39,90		39,40	1,3	12 693	1 013	0,28	2,47	11,50				2 040
23,90	41,20	Elektrim	34,10		34,00	0,3	190 297	12 978	0,28	4,72	57,60	S	4 907	4 907	115 943
4,30	7,80	Elektroex	5,70		5,50	nk 98	8 444	96	0,10	2,39	52,20	S	4 012	4 012	700
3,50	9,50	ElmontWar	4,40		4,20	4,8	21 736	191	0,25	1,06	18,20	K	3 113	3 113	1 831
54,00	65,00	Energopid	61,50		61,00	0,8	2 682	330	0,24	1,32	14,00	K	1 115	1 115	
3,50	9,70	Espebepe	3,95	nk 75	4,00	ns 44	14 730	116	0,69	x	x	K	10 564		
28,40	43,00	Exbud	33,00	nk 84	32,00	nk 29	7 440	491	0,07	1,79	21,50	K	33 927	120	
28,80	59,50	Farmfood	30,00		30,00	0,0	5 759	346	0,17	1,09	13,60				500
7,70	12,90	Ferrum	7,90	nk 43	8,35	-5,4	44 593	705	0,61	0,44	16,60	K	30 837	13 762	
9,90	19,70	Forte	10,80		10,40	3,8	20 151	435	0,12	1,81	14,30	S	6 805	6 805	3 195
74,00	150,00	Górażdże	87,00	nk 63	87,50	-0,6	9 068	1 578	0,12	1,58	10,90	K	3 603		
9,25	18,00	GPRD	10,20		9,80	4,1	19 134	390	0,26	1,67	11,20	S	1 742	1 742	2 904
121,00	177,00	Grajewo	163,00		155,00	5,2	1 838	599	0,07	2,86	25,00				42
37,90	53,00	Handlowy	45,00	nk 54	43,00	nk 48	86 291	7 766	0,13	1,19	5,90	K	30 805	2 483	
28,00	36,70	Hutmen	30,00	nk 60	28,90	3,8	9 887	593	0,35	0,77	17,90	K	12 339		
26,30	43,00	Impexmet	28,20		28,20	0,0	1 327	75	0,01	0,97	44,00	K	329	329	
18,00	40,00	Indykpol	20,00	nk 37	19,50	2,6	2 993	120	0,10	1,52	11,50	K	1 150		
13,20	19,80	Irena	15,20		15,40	ns 52	13 641	415	0,21	1,52	12,30	S	2 161	2 161	3 000
161,00	274,00	Izolacja	235,00		231,00	nk 26	1 312	617	0,11	2,94	13,40	S	204	204	526
50,50	83,50	Jelfa	78,00	nk 71	78,00	0,0	2 827	441	0,04	1,78	17,00	K	786		
57,00	91,50	Jutrzenka	65,00	nk 89	64,50	0,8	4 484	583	0,13	2,08	16,00	K	4 368		
18,00	37,00	KabelBKF	28,80		28,50	1,1	8 137	469	0,03	3,45	21,90				
24,40	58,00	Kable	41,20		41,10	0,2	4 441	366	0,22	1,67	19,00	K	1 042	1 042	1 458
45,00	75,50	Kety	54,00	nk 93	55,00	ns 43	4 157	449	0,04	2,55	18,30	K	4 201	137	
11,00	24,50	KGHM	13,00		12,60	3,2	388 818	10 109	0,19	0,66	7,70	S	29 521	29 521	28 612
14,70	31,40	KPBP-BICK	17,80		17,40	ns 53	2 997	107	0,17	1,26	13,10	S	581	581	285
7,15	11,00	Kredyt Bank	10,00		10,00	0,0	89 756	1 795	0,25	1,00	10,20	S	15 614	15 614	2 534
20,10	64,50	Krosno	22,40		22,40	0,0	24 633	1 104	0,74	0,60	9,10	S	1 298	1 298	7 504
14,50	31,90	Kruszwica	15,30		15,70	-2,5	13 470	412	0,20	1,09	x	K	5 815	5 815	4 185
28,20	54,00	Lentex	54,00		53,50	0,9	2 046	221	0,03	2,66	17,60				
6,90	14,10	Mostalexp	8,90		8,80	ns 44	87 296	1 554	0,19	2,28	10,20	S	15 909	15 909	4 500
12,00	23,90	Mostalgd	17,80	nk 76	17,80	0,0	5 681	202	0,22	1,49	17,00	K	10 816	2 500	
12,00	25,60	Mostalgrk	13,00		12,80	1,6	29 694	772	0,32	2,21	16,30	K	4 939	4 939	19 061
19,80	28,00	Mostalsdl	19,80		22,00	ns 82	3 637	144	0,05	3,68	21,50				
16,80	31,90	Mostaiwar	23,50		23,50	ns 50	15 225	716	0,25	2,15	19,40	S	7 400	7 400	4 730
15,60	24,00	Mostiazab	18,20		18,20	0,0	5 369	195	0,04	2,99	19,40				2 402
9,00	21,80	Novita	9,55		9,80	ns 96	13 968	267	0,36	0,65	12,30				
14,80	24,50	Okocim	24,00		24,00	0,0	10 450	502	0,05	1,61	20,40	S	5 036	5 036	30
11,30	15,80	Oława	12,80		12,90	-0,8	15 311	392	0,57	1,64	12,10	S	4 884	4 884	
54,50	130,00	Optimus	93,00		91,00	2,2	14 579	2 712	0,22	3,34	23,50	S	930	930	2 001
15,40	17,80	Orbis	17,80		17,60	1,1	84 383	3 004	0,23	1,01	17,40	K	9 022	9 022	11 633
6,45	14,10	Paged	6,75		6,90	ns 94	29 709	401	0,37	0,61	5,80	S	1 142	1 142	23 267
69,00	84,00	PBK	74,00		73,00	nk 62	17 518	2 593	0,08	1,36	6,60	S	3 297	3 297	7 944
12,50	22,50	PBR	12,80		13,40	-4,5	395	10	0,00	0,60	12,30	K	92	92	
12,60	27,50	Pekpol	16,90		16,70	1,2	13 383	452	1,01	0,48	x	S	3 330	3 330	3 000
50,00	114,00	Pepes	53,00		51,50	2,9	8 005	849	0,68	0,99	8,30				2 500
7,15	14,30	PetroBank	8,00		7,80	nk 53	9 344	150	0,04	0,75	13,10	S	2 935	2 935	220
6,05	16,60	PLI	6,70	nk 74	6,90	-2,9	26 344	353	0,37	1,44	5,20	K	4 621		
12,50	14,00	Polar	13,50		13,50	0,0	32 654	882	0,23	0,97	33,60	S	16 724	16 724	1 842
95,00	133,00	Polfa Kutno	101,00		101,50	ns 88	2 976	601	0,11	2,09	18,40	K	1 796	1 796	
14,20	22,70	Polifarb C.	16,70		16,50	1,2	95 467	3 189	0,50	2,23	18,3	K	47 845	47 845	10 470
3,75	9,40	Polisa	4,55		4,30	nk 78	22 470	204	0,21	1,34	x	S	1 844	1 844	1 150
12,50	22,50	PPABank	13,40		13,20	1,5	11 898	319	0,19	0,95	6,50	S	4 250	4 250	1 000
5,50	15,50	Prochem	11,00		10,60	3,8	12 667	279	0,25	1,74	14,00	S	5 893	5 893	500
8,60	27,60	Prochnik	16,80		16,20	3,7	5 789	195	0,39	1,09	x	S	4 289	700	
8,40	20,50	Rafako	9,40		9,50	-1,1	19 209	361	0,21	4,27	x	S	5 550	5 550	3 000
52,50	133,00	Reipol	83,50		88,00	ns 6	4 173	697	0,38	2,66	15,20	S	2 333	2 333	
5,75	13,00	Remak	6,40	nk 83	6,70	-4,5	30 620	392	1,02	0,75	57,80	K	9 553		
7,00	23,50	Rolimex	8,00	nk 63	7,85	1,9	41 226	660	0,21	0,98	x	K	52 039	192	
17,00	20,90	Ropczyce	17,00		17,50	ns 55	12 064	410		1,21	8,90	S	2 469	2 469	500
53,00	72,00	Sanok	57,50	nk 12	58,00	-0,9	3 770	434	0,07	1,89	18,00	K	3 972	3 500	
3,90	6,50	Sokołów	4,30		4,25	1,2	143 608	1 235	0,52	1,57	15,20	S	7 621	7 621	70 000
22,00	41,00	Stalexport	24,10		24,00	0,4	24 187	1 166	0,27	0,62	14,80				103
20,00	27,50	Stalprod	24,70		24,60	0,4	8 994	444	0,13	1,65	13,90	S	724	724	
24,00	47,00	Stomil Olsztyn	27,00	nk 79	27,50	-1,8	5 783	312	0,02	1,82	24,70	K	12 391	50	
6,50	12,70	Swarzędz	7,40	nk 80	7,30	1,4	3 135	46	0,09	3,40	x	K	7 240		
11,50	20,50	Tonsil	14,00		14,20	-1,4	25 680	719	0,97	0,91	x	S	1 549	1 549	430
22,0															

Podobno na Nowy Rok powinno być wesoło. W Sylwestra wesoło, w Nowy Rok wesoło. A później? Później powinno być szczęśliwie, przynajmniej tak sobie wszyscy i zawsze z okazji Nowego Roku życzymy. Osobiście wołałbym, żeby w Nowy Rok było szczęśliwie, a w nowym roku wesoło. Ale nie ma tak dobrze. Jakoś tak się dziwnie składa, że w Nowy Rok zawsze boli mnie głowa i czuję się zgoła bardzo nieszczęśliwie. Po prostu kupka nieszczęścia. Potem cały rok mało jest na ogół szczęśliwy, mimo dobrych horoskopów i przepowiedni – proszę sprawdzić, jestem spod znaku Ryb i powinienem tarzać się w forsie, sukcesach i miłosnych unięsieniach. Za to na pewno, z całą pewnością, przychodzący rok jest wesoły. Zawdzięczam to oczywiście politykom i innym osobom działającym publicznie. Przeżyłem różne ustroje, etapy i okresy, ale każdy był, na swój sposób, bardzo uciechowy. Po prostu boki zrywać, co jest możliwe naturalnie tylko wówczas, jeśli ma się odpowiedni dystans i nie bierze niczego zbyt osobiście.

Mało która spośród osób zabierających publicznie głos może mnie przekonać – ale niemal wszyscy mogą mnie bez trudu rozśmieszyć. Żaden kabaret nie może zastąpić życia politycznego, zresztą bez tak zwanej sceny politycznej żaden kabaret nie mógłby funkcjonować. Kabareciarze żywią się tylko odpadkami życia politycznego, a i tak są na ogół mniej śmieszne od oryginału. Bardzo, jak zapewne wszyscy, lubię Tyma, ale przecież każdy z ręką na sercu przyzna, że Gomułka był zabawniejszy. Dzisiejsze kabarety polskie znam słabo, ale mogę sobie łatwo wyobrazić, że są imprezą zgoła ponurą w porównaniu z telewizyjną dyskusją, w której uczestniczyliby Urban, ksiądz Rydzyk, Sierakowska, Olszewski, Macierewicz, Szczypiorski, Miller i Małachowski. Nie tylko można śmiać się ze wszystkich i wszystkiego, ale i należy, co zalecam w nowym roku, a także w latach następnych. Jedyńa rzeczą, z której nie wolno się śmiać, są pieniądze. Nie należy też powierzać decyzji o wydawaniu forsy politykom, bo choć miłe złego początki, to koniec żaloszny.

Niemcy wkraczają w nowy rok z zadłużeniem publicznym

ocenianym na 2300 miliardów marek – 29 tysięcy marek na mieszkańca łącznie z oseskami i starcami, 58 tysięcy marek na jednego zatrudnionego. Co sekundę państwo płaci 4 tysiące marek odsetek, 340 milionów marek dziennie. Dzienna spłata

MACIEJ RADWAN RYBIŃSKI

Noworoczne nieszczęścia

Z zadłużeniem państwa jest tak samo jak z zadłużeniem gospodarstwa domowego...

odsetek na jednego obywatela odpowiada cenie bochenka chleba – 4,25 marki.

W toczonej się bezskutecznie dyskusji na temat reformy instytucji państwa socjalnego, istnienie tej góry długów traktowane jest bardzo różnie. Panicznie, kiedy mowa jest o bankructwie państwa i płaceniu długów przez następne pokolenia. Upiększając, kiedy mówi się, że dług publiczny jest gwarantowany przez państwową suwerenność i ma odpowiednie pokrycie w majątku narodowym. Moralnie, gdy powiada się, że akurat w czasach pustych kas byłoby nieodpowiedzialnością łamać brutalnie delikatną, socjalną strukturę społeczną.

Wszystkie te argumenty są, łagodnie mówiąc, nietrafne. Podstawowe pytanie w kwestii zadłużenia publicznego brzmi – co państwo zrobiło z pożyczonymi pieniędzmi? Czy zainwestowało je na przykład w infrastrukturę, która będzie przynosić ogólnogospodarcze korzyści, z których spłaci się bez trudności zarówno odsetki, jak i kapitał? Czy też państwo wydało pożyczone pieniądze na konsumpcję, czyli po prostu je przepuściło?

Z zadłużeniem państwa jest tak samo, jak z zadłużeniem prywatnego gospodarstwa domowego. Można zaciągać długi rozsądne, można także nieodpowiedzialne. Jeśli ktoś kupuje sobie dom i zamiast płacić całe życie czynsz – spłaca kredyt, postępuje rozsądnie pomnażając swój majątek. Jeśli ktoś bierze kredyt, żeby pojechać na Majorkę w najmodniejszych ciuchach i tam się porządnie zabawić, postępuje lekkomyślnie. Po powrocie ma długi, które nie przyczyniły się ani do obniżenia jego normalnych wydatków,

ani nie zostały zainwestowane w sposób dający nadzieję na dodatkowe dochody. Kredytobiorca jest po prostu o tę kwotę biedniejszy.

Innymi słowy – długi same w sobie nie są z definicji czymś złym. Bardzo wysokie długi mo-

nie wiedzą, czy gospodarcza wartość kształcenia będzie wystarczająca dla wyrównania długów zaciągniętych na koszty. Znanie są wydatki na mosty, administrację, bezpieczeństwo, subwencje, ochronę przyrody – ale nie znana jest

wy. Pożyczki rozpisują landy i gminy. Wszystkie te papiery można kupić na wolnym rynku. Kupują je obywatele, którzy stają się w ten sposób wierzycielami państwa. Ale największą część nabywają ubezpieczenia i banki, a więc instytu-

Notatnik boński

cje, którym obywatele powierają swoje oszczędności.

W ten sposób krąg się zamyka. Obywatel oszczędza, zanoszą swoje oszczędności do banku albo zawiera ubezpieczenie na życie, bank i instytucja ubezpieczeniowa z kolei przekazują te pieniądze budżetowi publicznemu, które wydają je na różne przedsięwzięcia, przede wszystkim na dotacje, subwencje i świadczenia socjalne. W zamian za te świadczenia obywatel płaci państwu podatki, z których pokrywa ono spłatę kredytów. Te spłaty banki oddają obywatelom, kiedy przychodzi do wypłacenia oszczędności. Cały system jest więc oparty na przekładaniu pieniędzy z jednej kieszeni do drugiej. Obywatel płaci sam sobie. Obywatel nie jest oczywiście poinformowany o tym stanie rzeczy. Najwyższa Izba Kontroli Finansowej sformułowała ocenę stanu finansów państwa następująco: „*Długi federalne nie są z gospodarczego punktu widzenia spłacane; raty kapitałowe finansowane są zaciąganiem nowych kredytów. Prowadzi to do sytuacji, w której płaci się dziś i będzie płacić jutro odsetki za kredyty, których równowartością w całości lub w części państwo nie dysponuje*”.

Jest to klasyczna definicja plaży i w przekładzie na zwykły język oznacza, że państwo zbankrutowało. Coś podobnego, także w sposób dla przeciętnego obywatela niezrozumiały, sformułowała ostatnio OECD: wartość netto inwestycji państwowych w Niemczech spada, a równocześnie rośnie zadłużenie publiczne netto.

Państwo może finansować swoje wydatki tylko z podatków, łącznie ze spłatą długów. To oznacza, że każdy finansuje wszystko. Każdy obywatel fi-

JA TAM BEZ GADANIA
ZAPŁAĆ ERYM PODATEK
OD MILIONA DOLARÓW...

Rys. HENRYK SAWKA

gą być rozsądne, jeśli służą oszczędnościom na wydatkach albo dodatkowym zyskom. Niskie długi mogą być nieodpowiedzialne, jeśli środki są tylko roztrwonione. Nie chodzi więc o długi, tylko o sposób ich przeznaczenia. Ten sposób jest w Niemczech nieznanym. Nie ma żadnej statystyki, z której można by odczytać, czy skarb państwa zainwestował kredyty w sposób przynoszący zyski, czy też po prostu oddał je do przejedzenia. Statystyki nie podają wartości dóbr określanych jako „*inwestycje publiczne*”. Niemcy wiedzą, ile wybudowano kilometrów dróg, ale nie mogą się dowiedzieć, ile te drogi są warte, ani czy korzyści z tych dróg są dla gospodarki wystarczająco duże, aby pokryć spłatę odsetek.

Obywatele mogą się dowiedzieć jakimi kwotami finansowana jest rocznie oświata, ale

wartość wszystkich tych materialnych i niematerialnych rzeczy.

To samo dotyczy świadczeń socjalnych, które stanowią najpoważniejszą pozycję w wydatkach publicznych.

Niemcy nie wiedzą także, kto jest wierzycielem tych długów. Ponieważ RFN nie ma zadłużenia netto za granicą, Niemcy pożyczyci 2,3 biliona marek sami od siebie. Słowem – osesek jest sam sobie winny 29 tysięcy marek w dniu urodzenia.

Dług publiczny jest refinansowany przez edycję papierów wartościowych o stałym oprocentowaniu. Istnieją federalne pożyczki, federalne obligacje i federalne skrypty dłużne. Istnieją pożyczki instytucji publicznych, takich jak kolej czy poczta. Własne obligacje i skrypty wypuszczają banki krajów związkowych oraz instytucje kredytowe dla odbudo-

TADEUSZ JACEWICZ

Żaloszna radość dokopania

Dwa dni przed Wigilią – koncert Jose Carrerasa i Edyty Górniak w Teatrze Wielkim w Warszawie. Szlachetny cel, zebranie pieniędzy na leczenie dzieci dotkniętych białaczką. Telewizja, radio, prasa podgrzewały przez cały grudzień temperaturę oczekiwania na muzyczno-charytatywną galę. I rzeczywiście, mieliśmy wydarzenie. Najgłośniejsze, moim zdaniem, wydarzenie towarzyskie w powojennej Polsce (trochę ich osobiście zaliczyłem). Sporej też klasy wydarzenie artystyczne, bo rzadko się zdarza, żeby światowy tenor śpiewał z dobrą lokalną piosenkarką, z towarzyszeniem lokalnej orkiestry i chóru chłopięcego.

Były oczywiście potknięcia, bo trudno, żeby spotkanie tak odległych światów mogło się bez nich obejść. Jak przy każdym koncercie transmitowanym przez telewizję to ona rzuciła tempem i układem. Chór był słyszał za słabo, główne gwiazdy za mocno. W sumie jednak bardzo miłe, pozytywne i eleganckie wydarzenie. Polak z Kanady, z którym na koktajlu rozmawiałem, cieszył się jak dziecko i był dumny, że coś tak światowego zdarzyło się w Warszawie. Koncert ten mógłby odbyć

się w Nowym Jorku, Londynie czy Mediolanie bez zmiany przecinka. Tam byłoby zresztą gorzej, bo zagraniczne eleganci, bojąc się świrów ze sprayami, nie noszą futer, które w Warszawie, na szczęście, jeszcze nie wyginęły.

Przy dużej okazji, miło jest zaistnieć. Recenzent jednej z warszawskich gazet przyładował więc wszystkim, od prywatnej kolacji. Panowie entuzjastycznie, panie fachowo komentowały kolejne kandydatki. Jęk zawodu powołał naszą reprezentantkę. Przedreptała bezradnie kilka metrów, coś tam bąknęła i zniknęła w tłumie, który nie przebrnął pierwszej eliminacji.

Na Szeszelach nie wyszło, znacznie lepiej poszło w Warszawie. Tutaj nasza miss udzieliła wywiadu bulwarowej gazecie. Amerykanka, Angielka, inne dziewczyny z bogatych krajów zachodnich wszystko miały sztuczne. Wszystkie! Nie tylko biust, rzęsy, czy paznokcie. Sztuczne miały nawet uszy! – szczebiotała radośnie nasza najpiękniejsza, pilnie odnotowywana przez redaktora. Na je-

przez długi czas gwiazdą rozmaitych show, ale to wszystko, na co go stać”. Zgrabnie dokopane.

W końcu listopada ponury wieczór ożywiła tropikalna transmisja wyborów Miss World. Oglądałem ją podczas prywatnej kolacji. Panowie entuzjastycznie, panie fachowo komentowały kolejne kandydatki. Jęk zawodu powołał naszą reprezentantkę. Przedreptała bezradnie kilka metrów, coś tam bąknęła i zniknęła w tłumie, który nie przebrnął pierwszej eliminacji.

Na Szeszelach nie wyszło, znacznie lepiej poszło w Warszawie. Tutaj nasza miss udzieliła wywiadu bulwarowej gazecie. Amerykanka, Angielka, inne dziewczyny z bogatych krajów zachodnich wszystko miały sztuczne. Wszystkie! Nie tylko biust, rzęsy, czy paznokcie. Sztuczne miały nawet uszy! – szczebiotała radośnie nasza najpiękniejsza, pilnie odnotowywana przez redaktora. Na je-

go sugestię, że zwycięska Hinduska miała podobno powiązania finansowe ze sponsorem i jury, nasza milusińska machnęła znacząco rączką i oznajmiła, że w takiej sytuacji potraktowała występ „na luzie”.

Zawsze myślałem, że misie, jeśli mają jakiegokolwiek powiązania ze sponsorem czy jurorami, to są one innej natury niż finansowej. Widać jednak w kapitalizmie wszystko jest możliwe. Na szczęście my nie uczestniczymy w tych matactwach i pokazujemy bezpłatnie wyłącznie to, w co wyposażała nas natura i czynimy to na luzie, przygważdżając przy okazji szalbiertwa innych.

Nasi sprawozdawcy sportowi, dzielnie broniący polskiej racji stanu na boiskach, chętnie potępiają sędziów, którzy, tak się dziwnie składa, są albo nijacy, albo tępią Polaków. Nie zdarzyło się jeszcze, żeby arbiter „dopatrzył się” przewinienia u przeciwników, nader często

„dopatrzuje się” natomiast faulu u naszych, gwiżdżąc niesprawiedliwie. Sędziowie są przekupieni, albo powodują nimi jakieś niskie instynkty, ponieważ często są przeciw nam, nigdy z nami.

I tak to jakoś idzie. Obrzućmy błotem, dokopanie innym sprawia nam wyjątkową radość. Bo jakaż to pożyteczna czynność!

Naszym zbiorowym napędem są motywacje negatywne. Jesteśmy mistrzami świata w narzekaniu, w kwiecistym objaśnianiu, dlaczego nic nie można zrobić. Nie ma w polskim języku odpowiednika terminu, który rządzi sprawami społeczeństwa „lust do it” (Po prostu to zrób). Od tych, którzy robią, cenimy znacznie bardziej innych, którzy barwnie opowiadają, że czegoś zrobić nie można. Dobrze się w takim towarzystwie czujemy, przecież my też moglibyśmy zrobić cuda, gdyby nam nie przeszkadzały tajemne siły, matactwa i spiski innych.

Z bliska

nansuje wszystkie wydatki państwa. Kiedy dotyczy to wydatków socjalnych – określane jest mianem solidarności. Ponieważ nikt tak naprawdę nie ma ochoty na przymusowe okazywanie solidarności, każdy stara się wykorzystać w jak największym stopniu instytucje państwa opiekuńczego dla siebie, czy jest mu to naprawdę niezbędne, czy też nie. Kiedy jednak państwo subwencjonuje linie lotnicze, oznacza to przecież, że kosztami lotów obciążeni są również ludzie cierpiący na lęk przestrzeni, którzy nigdy nie latają. Podobnie jest z dopłacaniem do stoczni przez ludzi, którzy nie mają z tego żadnej, ani pośredniej, ani bezpośredniej korzyści, do węgla, traktorów, stali i czego tam jeszcze.

Każdy wydatek państwowy, który nie służy wszystkim – jest niesprawiedliwy z definicji. Weźmy przykład meczu Bundesligi – w USA ochrona policyjna imprez sportowych kosztuje organizatora 220 dolarów za każdego policjanta. W Niemczech 300 policjantów chroniących porządek na meczu jest finansowanych z kas publicznych, to znaczy także przez ludzi, którzy piłką się nie interesują, albo nawet jej nie lubią.

Większość Niemców nie rozumie związku między zadłużeniem publicznym i strukturą wydatków państwa. Ekonomia jest uważana za skomplikowaną domenę wąskiej grupy fachowców i w odróżnieniu od innych, kompleksowych systemów, jak matematyka czy fizyka – nie jest przedmiotem w szkołach. Niewiedza o podstawowych procesach pozwala spać spokojnie, a poza tym ma jeszcze jedną zaletę – ułatwia wpływy polityczne nowej nomenklatury, nomenklatury rozdziału środków.

Piszę o takich ponurych rzeczach w Nowy Rok, bo powinniśmy się, jeśli idzie o pieniądze, uczyć od innych. Przede wszystkim na ich błędach. Tymczasem niemiecka socjalna gospodarka rynkowa czy też kapitalizm reński są u nas traktowane jak Ewangelia i większość naszych polityków z prawa i z lewa (co też jest śmieszne) otwarcie głosi, że zamierza niemiecki model kopiować. A niech kopują, ale na własny koszt.

Niepowstrzymanych paroksyzmów szczerzego śmiechu i własnych pieniędzy życzę Czytelnikom w Nowym Roku.

Są jednak chwile chwały. Popychany przez życie redaktor prostuje się na kilka godzin, kiedy dokopie artyście. Najlepiej tak, żeby ten nie wstał już nigdy. Prorocze słowa redaktora pewno do śpiewaka nie dojdą, ale satysfakcja pozostanie. Może jutro będzie inna okazja?

Miss rośnie we własnych i otoczenia oczach, kiedy zdemaskuje szalbiertwa praktyki konkurentek. Nie wiem, czy szarpała je za biusty i uszy, żeby sprawdzić, czy szwy trzymają w tych strategicznych fragmentach, ale opinię ma twardą. Jak silikonowy biust konkurentek. Nie przywozila korony, za to ma komfort psychiczny. Taki, jak pocieszeni przez sprawodawców kibice, którzy są przekonani, że jedenastka przeciwko naszej drużynie została poddyktowana przez sędziego, który „wziął”. I tylko dlatego odpadliśmy.

Dokopanie innym jest prostym, tanim sposobem uzyskania spokoju wewnętrznego. Chętnie po ten środek sięgamy. Zapominamy jednak, że jest to postawa zakompleksionych, bezradnych, zaprogramowanych na porażkę. Nie szukają oni sukcesu, tylko wymówki, dlaczego powodzenie ich omija. Żaloszna broń słabych.

HIT

ZAPRASZAMY
7 DNI W TYGODNIU
PON.-SOB.: 8.00-21.00
NIEDZ.: 9.00-18.00

OFERTA WAŻNA
od 2.01.
do 4.01.1998

kupuj najtaniej!

OWOCE, WARZYWA

CYTRYNY
1 kg

3,79

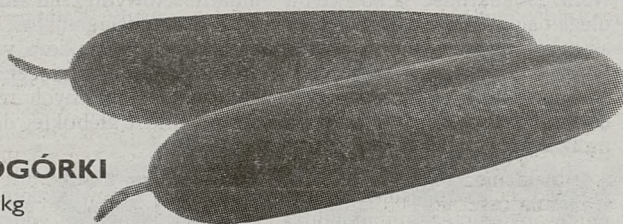
KIWI
1 szt.

0,59

OGÓRKI
1 kg

4,99

NAPOJE

NUTREXPA
Cola Cao
250 g + 50 g gratis

2,99

NAPOJE

RULIMPEX
Napoje OCH!
pomarańczowy, jabłkowy,
winogronowy, egzotyczny
0.2 l

0,49

MIĘSO

**WOŁOWINA
Z KOŚCIĄ**
1 kg

3,99

BOCZEK
1 kg

5,99

**POTRAWKA
BOMBAY**
1 kg

9,99

NABIAŁ

**OVITA
NUTRICIA**
mleko UHT 3,2% tł.
1 l

1,39

ONKEN BIO POT
różne smaki
175 g

0,99

ŚRODKI PIORACE

BENCKISER
Proszek do prania
BRYZA
3 kg

13,49

BENCKISER
Płyn do płukania
QUANTO
750 ml

2,79

SUPEROFERTA

HERLITZ
Teczka tekturowa
A4 z gumką
10 szt.

11,99

ELTA
Radio z zegarkiem,
budzenie muzyką
lub alarmem,
zegar cyfrowy
1 szt.

69,99

DREPTUŚ
Bluza dziecięca
z polaru „Jasio”
na suwak
roz.: 68-98
1 szt.

19,99

ul. Wielicka 259

Ks. MIECZYŚLAW MALIŃSKI

Odkrywanie świata

Zacznij na nowo

Chrześcijaństwo wiąże się nam z obrazem cierpiętnictwa, umartwiania w imię ascezy, nieustannej pokuty i kompleksu winy – za grzechy popełnione i jeszcze nie popełnione. Łączy się z tym jakaś ideologia, że przez cierpienie i tylko przez cierpienie możemy być zbawieni, że tu na ziemi, na tym „*tez padole*” mamy w ten sposób wysłużyć sobie radość i szczęście wieczne. Stąd się wzięła opinia, że nie ma innej drogi zbawienia, a każda radość jest podejrzana, każda przyjemność jest grzeszna, każdy śmiech jest zaprzeczeniem tego „*chrześcijańskiego*” – w cudzysłowie – traktowania życia, które ma być zawsze bardzo poważne.

A przecież to nie ma nic wspólnego z Ewangelią, Ewangelia – Radosna Nowina – jest zaprzeczeniem takiego traktowania życia. Jej centralną prawdą jest, że Bóg jest Miłością i kocha każdego z nas osobiście

i indywidualnie. Mówiąc całkiem krótko: On chce, abyśmy już tu na ziemi byli szczęśliwi. Żeby niebo było dalszym ciągiem tego stanu, w którym tu żyjemy.

Jezus odkrył, że Bóg jest Miłością i konsekwencje tego odkrycia wypełniają całą Jego działalność nauczycielską. Konkretnie wnioski są nie tylko rozrzucone po całej Ewangelii, ale stanowią takiej jej istotną treść. On zdawał sobie sprawę, że żyjemy w niepewności i strachu. W lęku o jutro, o starość, chorobę i śmierć. Tym też więcej należało: „*Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a ja was pokrzepię*”. Pokrzepię – to znaczy: dam wam zrozumienie tego, co dzieje się w naszym życiu.

Jezus uczy swoich słuchaczy życia w przekonaniu o miłości Boga. A to jest życie w wolności i w pokoju, w ufności i w nadziei, w spokojnym patrzeniu w przyszłość i w radości. Bóg chce, aby cieszyć się

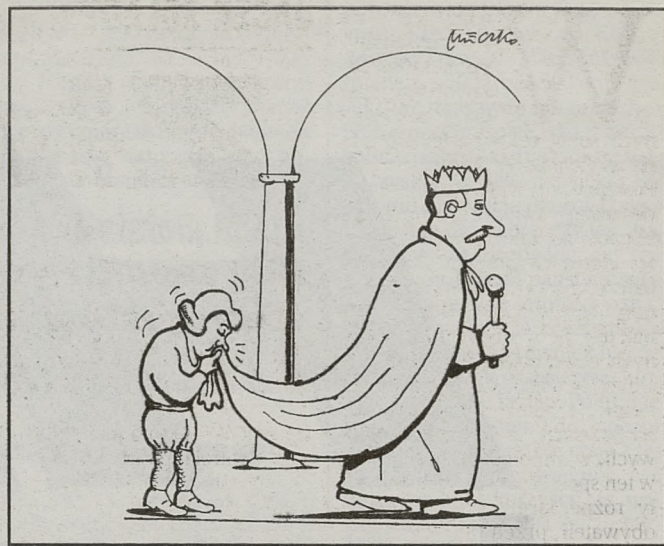
życiem w jego codzienności – każdym uderzeniem serca, każdym oddechem, słońcem i deszczem, zdrowiem i chorobą, bogactwem i ubóstwem, zwycięstwem i klęską, powodzeniem i niepowodzeniem. Wszystko to jest darem kochającego nas Boga. Darem – a nigdy karą.

Równocześnie trzeba dodać, że jest to dar specyficzny, bo ma charakter zadania do wykonania. Trzeba podjąć tę sytuację, w której się znalazł, czyli którą Pan Bóg mi daje, niezależnie od tego, czy jest dla mnie miła czy przykra, łatwa czy trudna, korzystna czy niekorzystna. Dopiero wtedy gdy tak je potraktujemy, będziemy wciąż rozwijali się duchowo, tak intelektualnie, jak moralnie.

Może najbardziej jasno oddaje tę prawdę następujący tekst Jezusa: „*Dlatego powiadam wam, nie troszczcie się o to, co macie jeść, ani o to, co macie pić, ani o to, co macie*

przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie?”. Nie cytuję dalej, ale proszę, koniecznie odczytaj resztę u Mateusza 6, 25-34. I koniecznie również u Mateusza 10, 20-31. Tam, gdzie o dwóch wróblach.

I co więcej, tego nauczania o radości życia nie wolno nam traktować jako marginalne. Wprost przeciwnie. Dnie przeżyte w smutku, w niepewności, strachu przed groźnym jutrem, przed chorobą czy śmiercią, rozpacz z powodu trudnej sytuacji, w jakiej się znaleźliśmy, narzekanie na swój los, na życie, które jest bezbarwne, nieinteresujące w porównaniu do życia naszych kolegów czy koleżanek, tym bardziej wielkich tego świata, narzekanie, że nie mamy dostatecznej ilości pieniędzy, zdrowia, siły, stanowiska – to są podstawowe nasze błędy, nawet grzechy, które dyskwalifikują nas jako uczniów Jezusa, Jego braci, synów Bożych.

Rys. ANDRZEJ MLECZKO

ALEKSANDER HALL

Prawy prosty

Po zjeździe „Solidarności”

Poznański zjazd „Solidarności” stał pod znakiem dyskusji na temat relacji pomiędzy związkiem zawodowym „Solidarność” a tworzącą się partią: Ruchem Społecznym AWS. W istocie zasadnicze decyzje zostały odłożone do wyznaczonego na wrzesień przyszłego roku następnego zjazdu, kiedy to upłynie kadencja aktualnych władz związkowych. Kluczową sprawą, która zostanie wówczas rozstrzygnięta, jest łączenie stanowisk związkowych z politycznymi przez następne cztery lata. Przede wszystkim ten problem dotyczy Mariana Krzaklewskiego, obecnie bez wątpienia postaci numer jeden obozu polskiej centroprawicy.

Jedno wszakże jest pewne: RS AWS będzie polityczną emanacją NSZZ „Solidarność”, chociaż pozostaje kwestią otwartą, czy w przyszłości uda się zachować harmonijną współpracę między bazą związkową i tworzoną partią. Zastępy „Solidarności” i jej lidera w zawiązaniu zwycięskiej centroprawicowej koalicji są niekwestionowane. Przyszłość pozostaje jednak niewiadoma, zważywszy na dotychczasowe doświadczenia w relacjach między NSZZ „Solidarność” a kolejnymi solidarnościowymi rządami. Nie ulega natomiast żadnej wątpliwości, że w interesie państwa i polskich reform leży utrzymanie harmonii między Związkiem, wyrastającą z niego partią polityczną a rządem, który wyznaczył sobie bardzo ambitne zadanie dokończenia fundamentalnych reform ustrojowych, w tym prywatyzacji gospodarki i głębokiej decentralizacji państwa.

Nie trzeba jednak wielkiej politycznej wyobraźni, aby przewidzieć to, że jeśli rząd pozostanie wierny zapowiedziom sformułowanym przez premiera Buzka w sejmowym exposé, zderzy się z niezadowolonymi silnymi grupami nacisku, i to nie tylko związanych z obozem lewicy.

Jaką konkluzję można wyprowadzić z tych rozważań na użytek środowisk konsekwentnie prawicowych znajdujących się w AWS? Moim zdaniem następująca: dobrze życząc NSZZ „Solidarność” i RS AWS trzeba w ramach AWS budować mocny, a zarazem przejrzysty pod względem organizacyjnym układ polityczny, który konsekwentnie dopominałby się o realizację prawicowego, reformatorskiego programu, stanowiąc przeciwwagę dla związkowego punktu widzenia. W AWS potrzebna jest polityczna równowaga. Nie należy zapominać, że na to ugrupowanie głosowali także w dużej liczbie polscy inteligeni, przedstawiciele tworzącej się polskiej klasy średniej, przedsiębiorcy i rolnicy. Oni także w ramach AWS powinni mieć swą polityczną reprezentację, zdolną do skutecznego działania. To zaś wymaga uruchomienia procesów łączenia się partii i środowisk politycznych według merytorycznych kryteriów.

ANDRZEJ SIKOROWSKI

Mój „Dzienniczek Polski”

Wtorek, 23 grudnia

Te uroczne, kochane święta i nadchodzący Nowy Rok pokiełbały moje zapisywanie i tym razem „Dzienniczek” ma datę wtorkową. Ale wszystko już wkrótce wróci do normy.

Przyszła podsumowań, bo koniec roku takim bilansom sprzyja. Czy był ów rok lepszy czy gorszy? Łaskawy czy srogi? Pogodny czy nie? Spokojny czy burzliwy? Zdrowy czy kwękający? I jak zwykle żadna sensowna odpowiedź w tej materii nie padnie, bo jej nie ma. Dla każdego z nas inny – jedno jest pewne, znów mamy więcej dni na grzbiecie i więcej doświadczeń. Przeżyliśmy więc kataklizmy – powodzianie do dziś zbierają się po tragedii. Przeżyliśmy odejścia ludzi, z których brakiem trudno się pogodzić. Ubyli Agnieszka Osiecka, Bułat Okudźawa, Piotr Skrzynecki. Te trzy nazwiska szczególnie mi bliskie, bo za nimi sens i mądrość, których coraz mniej. Bo dawali nam się wzruszać w sposób, którego próżno już szukać. Bo pozwalali wierzyć w siłę i magię słowa, gdy bełkot w modzie, bo byli piękni, gdy teraz im brzydziej, tym ładniej. Żal.

Sporo wydarzeń artystycznych przyniósł ten mijający rok. Więc mogliśmy zobaczyć i usłyszeć między innymi Briana Adamsa i U2, Paco De Lucię i Ninę Simone.

Więc mogliśmy przeczytać „Pieska przydrożnego” Czesława Miłosza czy „Widnokrąg” Wiesława Myślińskiego. Kibice sportu emocjonowali się coraz ciekawszą koszykową ligową, niektórzy pewnie także podejrzanymi zmaganiem bokserów. A mnie osobiście pozwolił ten rok zwiedzić kawał świata (Australia, Szwajcaria, Holandia, Belgia, Niemcy, Grecja), doczekać miłych chwil związanych z jubileuszem Pod Budą (wręczenie 4 złotych krążków), napisać teksty na kolejną płytę (nagranie w styczniu 98), spotkać wielu ciekawych ludzi, czyli przy okazji nauczyć się czegoś.

Jeszcze parę dni temu śpiewałem w starym, malowniczym, szlacheckim dworze Koszuty. Znajduje się w miejscowości Słupia Wielka przy drodze między Jarocinem a Poznaniem. Kiedyś należał do rodziny Koszuckich, od 1850 roku po wybuch II wojny światowej do Napoleona Rekowski. To piękny, kryty gontem budynek z dostępnymi dla zwiedzających siedmioma pomieszczeniami. W salonie odbywają się kameralne koncerty, reszta urządzone tak, by można było wczuć się w atmosferę ziemianńskiego dworu przełomu XIX i XX wieku. Jakież niezwykle musiały być tu święta, jaką aurę zyskiwały karnawałowe zabawy. Tradycja siedzi we mnie głęboko

i zbyt kowe wnętrza zawsze przyspieszają tętno.

Dlatego ze złością, ale przede wszystkim zdziwieniem spostrzegłem, że ze wzgórz, które codziennie widzę z okna, zniknął metalowy krzyż. Przecież zawsze tam był. Ktoś ośmielił się po prostu zabrać przedmiot postawiony 5, 10, 100 lat temu – nie wiem, ważne, że postawiony na pamiątkę wydarzenia, ważne, że symbol związany z miejscem. Jakim prawem to zrobił, pytam i pytanie zadaje nie jako wzorowy wierny, bo takim nie jestem. Pytanie to zadaje jako mieszkaniec tego miasta, jego okolic, jako człowiek, dla którego wszystkie te figury, krzyże, tablice są najważniejsze. One coś opowiadają, coś znaczą. Dlatego o ile zawsze bez żalu rozstałem się ze starą, zużytą garderobą wyrzucając ją po prostu na śmietnik, o tyle nigdy nie pozbyłem się jednej, bodaj najbardziej sfatygowanej i postrzępionej fotografii, bo ta zawsze jest fragmentem naszej przeszłości czyli tradycji właśnie. Wigilia, opłatek, kołędy, choinka, pasterka pozwolą teraz z ową tradycją obcować. Życzę wszystkim, by od czasu do czasu pamiętali o tym także wtedy, gdy minie czas świąteczny i wpadniemy w wir wydarzeń kolejnego roku. Łatwiej go będzie znieść.

ALINA GRABOWSKA

Raport o stanie państwa

czysława Rakowskiego prowadziła kraj do sukcesu – podczas gdy rząd Mazowieckiego prowadzi go do klęski.

Rakowskiemu przypisano np. „utrzymanie wysokiego dochodu narodowego”, podczas gdy za rządów Mazowieckiego „nastąpił spadek o 25 procent”. Za Rakowskiego „produkcja sprzedana przemysłu” wzrosła o 4,9 proc. – za Mazowieckiego spadła o 30 procent. Za Rakowskiego było 450 tys. wolnych miejsc pracy – za Mazowieckiego bezrobocie objęło 568 tys. osób. Za Rakowskiego inflacja wyniosła „tylko” 50 procent, dochody realne ludności – podobno – wzrastały i wydobywano dużo węgla kamiennego. Za Mazowieckiego wszystko posypało

się na łeb na szyję, inflacja sięgała 170 proc., a węgla kamiennego wydobywano coraz mniej.

Oczywiście, w sprawozdaniu „Trybuny” nie było ani słowa o polskich długach zagranicznych, ani słowa o rozpadającym się wyposażeniu zakładów pracy, ani słowa o upadającej służbie zdrowia, ani słowa o braku towarów w sklepach, ani słowa o slumsach zamiast dzielnic mieszkaniowych i ani słowa o tym, że wszystkie zapasły gospodarki i życia społecznego po roku 1989 wywodziły się bezpośrednio z ukrywanego przed opinią publiczną stanu spraw, do jakiego doprowadziła Polskę władza komunistyczna.

Dzisiaj propaganda SLD już oczywiście nie mówi o „sukce-

sach gospodarczych” rządu Rakowskiego. To byłoby śmieszne. Dziś – wyczekuje cichutko, by w pewnym momencie wykazać, że to za rządów premiera Cimoszewicza doskonale rozwijały się poszczególne dziedziny gospodarki, a kraj rósł w siłę. I nie ma żadnej wątpliwości, iż każda podwyżka cen zainicjowana przez rząd Buzka, każda informacja o wroście bezrobocia, wszystkie badania udowadniające spadek poziomu życia rodzin wielodzietnych, wzrost cen energii, problemy z utrzymaniem równowagi budżetowej państwa czy strajki i protesty w poszczególnych resortach gospodarki będą skrzętnie wykorzystywane dla celów propa-

Głos z Monachium

czasów ekipy Rakowskiego. To, że ten węgiel tracił znaczenie ekonomiczne, że nie można go było sprzedać z zyskiem dla gospodarki, że stanowił dla niej straszliwe obciążenie – już owych propagandzistów nie obchodziło.

Przedstawienie dokładnego Raportu o stanie państwa jest więc jednym z najważniejszych zadań rządu premiera Buzka w 1998 roku. Zostało to zaniechane za czasów pierwszej niepodległościowej ekipy premiera Mazowieckiego – i mści się to zaniedbanie po dziś dzień.

Ogłoszenie takiego dokumentu leży także w bezpośrednim interesie obecnej rządzącej koalicji. Dopiero to pozwoli opinii publicznej sprawdzić, że właśnie teraz niezbędne były natychmiastowe surowe postanowienia naprawy budżetu państwa i wprowadzenie podwyżek cen, akcyzy, podatków.

... Premier Buzek obiecał, że raport otrzymamy już w styczniu.

W lipcu 1990 roku pismo „Trybuna” (już nie nazywało się „Trybuną Ludu”) zamieściło informację o stanie spraw w państwie po dziewięciu miesiącach rządów ekipy Tadeusza Mazowieckiego – porównując te dane z pierwszymi dziewięcioma miesiącami rządów ekipy Mieczysława Rakowskiego. Z tego zestawienia wynikało czarno na białym, że ekipa ostatniego PZPR-owskiego premiera Mie-

Wiele jest na świecie organizacji, które dążąc do osiągnięcia nakreślonych sobie celów, zdecydowały się na działalność terrorystyczną. Postępowanie tego typu ma zwrócić uwagę światowej opinii publicznej na założenia programowe danej organizacji, którymi najczęściej są wolność, niezależność, suwerenność. Faktem jednak jest, że w imię tych górnolotnych pojęć najczęściej giną niewinni ludzie, rozrywani przez eksplozje bomb wybuchających na bazarach, w domach handlowych, w samolotach. Atakowane w ten sposób państwa zastosowały różne formy obrony swych obywateli przed terroryzmem. Jedną z nich, najbardziej skrajną, jest przyjęcie zasady, że na agresję należy odpowiedzieć agresją.

10 października 1959 roku w Kuwejcie, wygnani ze swoich rdzennych ziem przez Izrael, Palestyńczycy założyli organizację pod nazwą Palestyński Narodowy Ruch Wyzwoleńczy. Jednakże skrót tej nazwy w języku arabskim – Hataf – złowroźnie oznaczał śmierć. Z inicjatywy Jasera Arafata i jego serdecznego przyjaciela Abu Dżihada odwrócono kolejność liter i w ten sposób powstała nazwa Fatah, co w dosłownym tłumaczeniu znaczy „otworzyć bramy chwale”. Idee były bardzo szczytne. Chwałę zamierzano osiągnąć w działalności handlowej, w studiach, w małżeństwie. Z czasem jednak górnolotne idee Fatahu błędy wobec narastającej nienawiści wobec Izraela. Gdy na początku 1965 roku Fatah dokonał swego pierwszego ataku, podkładając bombę pod izraelskie urządzenie wodne, śmierć zatriumfowała nad poczynaniami partyzantów kierowanych przez Jasera Arafata i Abu Dżihada. Tego stanu rzeczy nie zmieniło również utworzenie w maju 1964 roku Organizacji Wyzwolenia Pale-

JACEK SOLARZ

Złem za zło

Gdy zawodzą wszystkie możliwe sposoby powstrzymania działań terrorystów, rządy atakowanych państw sięgają po ostateczną broń – uciekają się do tych samych środków

styny (OWP), która miała działać pod kontrolą państw arabskich i w sposób pokojowy osiągać założone cele. OWP była zdominowana przez ludzi Fatahu i bardzo szybko nastawiła się na niszczycielską, terrorystyczną działalność. Kierowane z Bejrutu, licznie powstające frakcje OWP, takie jak Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny (LFWP) czy Demokratyczny Front Wyzwolenia Palestyny (DFWP), oraz współpracująca z nimi radykalna organizacja szyicka Hezbollah, terroryzowały świat.

Światowa opinia publiczna zaдрżała z przerażenia zwłaszcza we wrześniu 1972 roku, kiedy to związani z Fatahem bojownicy „Czarnego Września” zajęli pokoje izraelskich sportowców biorących udział w olimpiadzie monachijskiej. Jedenastu Izraelczyków zginęło. 11 kwietnia 1974 roku palestyńscy partyzanci w izraelskim mieście Kiriath Szmona wymordowali 16 niewinnych ludzi, w tym 8 dzieci. 15 maja tego roku w mieście Ma'alot partyzanci opanowali miejscową szkołę. Podczas próby odbicia zakładników izraelskie służby specjalne uderzyły nie na to piętro co trzeba. W rezultacie tego błędu zginęło 16 dzieci, a 68 zostało rannych.

Już od wczesnych lat 50. Izrael starał się ułożyć sobie dobre stosunki z niektórymi pobliskimi

Fot. PAP/CAF

krajami po to, aby oflankować wrogie państwa arabskie oraz stworzyć w przyszłości zaplecze do rozmaitych operacji wojskowych. Inicjatorem tego typu działań był Ben Gurion, pierwszy premier Izraela i minister obrony. Dzięki jego działaniom doszło do zbliżenia z Turcją, Iranem i Egiptem. Z czasem nawiązano również tajne kontakty z Libią i Marokiem.

Wszystkie te kraje znalazły się pod szczególną obserwacją izraelskiego wywiadu – Mossadu. W wielu z nich Izraelczycy po-

mogli organizować siły wewnętrzne. To właśnie oni stworzyli wywiad marokański, wzorowany zresztą na własnym, pod ich nadzorem powstała również marokańska służba bezpieczeństwa wewnętrznego – dokładna kopia izraelskiej Shin Bet. Instruktorzy z Tel Awiwu uczyli tajników wojny marokańskich żołnierzy sił lądowych i lotników.

W latach 1966 – 1975 w Maroku stałe przebywało około 30 agentów Mossadu. Gdy jednak w początkach lat 70. stosunki na linii Tel Awiw – Rabat zaczęły się

psuć, wywiad izraelski zszedł tam do podziemia. Nastąpiło to również w Algierii, Tunezji i w szczególności Libii, gdzie po dojściu do władzy pułkownika Kaddafiego, Mossad zaczął organizować działania przeciw niemu.

Specyficzne warunki powstania Izraela oraz źle układające się jego stosunki z sąsiadami spowodowały, że dużą rolę odgrywały i nadal odgrywają w tym kraju brygady izraelskich służb specjalnych. Nie można ich nazwać antyterrorystycznymi w wąskim znaczeniu tego słowa, lecz brygadami do wykonywania różnorodnych zadań, często agresywnych, rzec by można również – terrorystycznych.

Pierwsza taka brygada – „Jednostka 101”, powstała już w 1953 roku, jednak ze względu na bardzo brutalne metody działań została wkrótce rozwiązana. Na jej miejsce powołano Batalion Spadochronowy, który wykonywał akcje odwetowe w latach 60. Po wojnie sześciodniowej w 1967 roku powstała specjalna grupa o nazwie Sayaret Mathal podporządkowana bezpośrednio szefowi wywiadu izraelskiego. Znana jest również jako „Jednostka Rozpoznania Sztabu Generalnego” lub „Jednostka 269”. W latach 80. służyło w niej około 200 żołnierzy. Wywodzili się oni z wojsk spadochronowych

i z morskich komandosów tzw. *combat swimmers* (dosł. pływaków bojowych).

Wszyscy członkowie Sayaret Mathal posiadają umiejętność skrytego przenikania na teren przeciwnika, działania na pustyni, walki z bliskiej odległości z użyciem broni palnej, noża, walki wręcz. Każdy członek oddziału potrafi skakać na spadochronie, posługiwać się materiałami wybuchowymi, nurkować z aparatem. Wielu włada czterema językami: hebrajskim, angielskim, arabskim i innym (francuskim, niemieckim, rosyjskim). W procesie szkolenia stosuje się bardzo oryginalną metodę – zajęcia odbywają się na obcym terenie rzeczywistego przeciwnika lub stanowią część prawdziwej akcji bojowej! W efekcie tego prawie połowa kandydatów do jednostki natychmiast odpada.

Gdy w roku 1982 siedzibę OWP przeniesiono z Bejrutu do Tunisu, działania Mossadu skoncentrowały się na terytorium Tunezji. Izrael otwarł tam wiele filii fałszywych przedsiębiorstw będących w rzeczywistości agenturami izraelskiego wywiadu. Ich pracownicy werbowali miejscowych agentów. Najlepsi komandosi marynarki wojennej Izraela z „Floty 13” nieustannie badali plaże Tunezji oraz inne miejsca nadające się do lądowania żołnierzy, przeprowadzali rozeznanie systemów wczesnego ostrzegania. Ich koledzy ze wspomnianej, elitarnej jednostki Sayaret Mathal, wchodzącej w skład armii lądowej, wyruszali w głąb kraju, badając drogi, lotniska oraz budynki należące do OWP. Izraelska służba nasłuchu radiowego (IDF) monitorowała rozmowy Tunezyjczyków i Palestyńczyków. Korzystając z tych wszystkich źródeł informacji, w 1988 roku izraelski wywiad wojskowy – Aman – przygotował plan likwidacji jednego z czołowych przywódców

Dokończenie – str. 23

CZYSSTE POWIETRZE I BEZPIECZNE DROGI

Nowy Fiat w nowym roku!

Jeśli masz dość starego samochodu, kosztownych napraw i szkodliwych spalin, odwiedź najbliższy salon sprzedaży. Dowiesz się od Twojego dealera, jak stać się właścicielem nowego Fiata na szczególnie atrakcyjnych warunkach w zamian za auto, które trafi na złom.

Nie rezygnuj ze swej szansy, nawet jeśli nie masz gotówki. Twój dealer wskaże najdogodniejszą dla Ciebie formę zakupu.

Nie zwlekaj. Czas oferty i liczba samochodów w dyspozycji dealera jest ograniczona.

Z Fiatem to się opłaca.

Podstawowe zasady akcji:

- * złomowany samochód nie został wyrejestrowany przed 01.12.97 r.
- * stałeś się jego właścicielem (Twoi krewni, lub współmałżonek) do 30.11.97r.
- * uczestnictwo w akcji wyklucza możliwość korzystania z innych promocji Fiata.

3500 zł
mniej, jeśli kupujesz
Punto, Bravo, Brava,
Marea, Marea Weekend

3000 zł
mniej, jeśli kupujesz
Uno

2500 zł
mniej, jeśli kupujesz
Cinquecento

2000 zł
mniej, jeśli kupujesz
Malucha

INICJATYWA DEALERÓW FIATA

Przełożył Pan na niemiecki ponad sto polskich książek, ich nakłady przekroczyły ponad milion egzemplarzy. To owoc wielkiego talentu i zwińczenie ogromnego wysiłku. A jednak zapytam przekornie nie o sukcesy i splendory, lecz o porażki translatorskie, bo przecież nie wszystkie wybitne utwory dadzą się przełożyć, ze względu choćby na odrębny idiom lokalny. Na czym złamał Pan pióro jako tłumacz?

- To oczywiste, że żywot tłumacza nie składa się z samych sukcesów. Sukcesy są widoczne na zewnątrz. W rzeczywistości tłumacz biedzi się nad słowem i przeżywa też niepowodzenia. Po polsku niektóre słowa poetyckie brzmią muzycznie, są obrazowe - i jak tu znaleźć takie odpowiedniki niemieckie, aby nie zniszczyć kunsztownej strofy czy linii? Metafory często miewają odnośniki do historii, literatury, obyczajów, kultury narodu. Jak je przenieść na grunt innej tradycji? Największą trudność przysparza oddanie atmosfery, nastroju wiersza, tego, co stanowi o indywidualnym stylu, o charakterze prawdziwego poety. Tłumacz potyka się o te różne kamyczki na każdym kroku i wielokrotnie nie umie sobie z nimi poradzić.

- A więc nawet takimi mistrzami jak Pan zdarzają się kiepskie tłumaczenia?

- Oczywiście. Jedna trzecia moich tłumaczeń ląduje w koszu. Miałem i mam dalej problemy z Leśmianem, u którego wiele neologizmów jest nieprzetłumaczalnych. A nawet gdy się niektóre z nich przełoży, brzmią po niemiecku banalnie i tracą swój nieuchwytny czar...

- Dlatego ten jeden z największych poetów europejskich nie jest znany w Europie tak, jak na to zasługuje....

- Łamię sobie głowę również nad współczesnymi poetami, takimi np. jak Barańczak, u którego ważna jest gra słów; tego zupełnie nie da się przełożyć na niemiecki, gdyż język ten wyrasta z innego ducha. Składnia języka niemieckiego jest o wiele bogatsza. Natomiast w polszczyźnie istnieje wiele możliwości tworzenia nie tylko neologizmów, lecz także zgrubień i zdrobnień, tzw. augmentatiwów i diminutiwów. Przykład pierwszy z brzegu: baba, babsztyl, babsko, babka, babuleńka, babunia, babcia - to słowa o jakże różnych odcieniach znaczeniowych i emocjonalnych. Niemiecki nie ma takich możliwości słowotwórczych, więc jak te zdrobienia właściwie przełożyć? Wychodzi jakiś śmieszny, dziecinny język. Trzeba ostrożnie tym operować, mieć wyczulone ucho. Oto jedna z wielu pułapek. Potem człowiek się na siebie gniewa. Ale to dotyczy każdego warsztatu, że coś się nie do końca udaje...

Tłumacz, a zarazem antologici tekstów bywają jak dyrygenci, którzy wybierają sobie instrumenty, żeby złożyć symfonię... Jest wiele różnych instrumentów: skrzypce, wiolonczela, pianino, konert i flet, a każdy z nich uważa siebie za najważniejszy głos. Tymczasem ważni są wszyscy, bo życie nie składa się tylko z jednego solisty, lecz z wielu. Są poeci, z którymi jestem zaprzyjaźniony, których lubię i szanuję, a w rozmowie czasem od nich słyszę: - Dlaczego ty nie tłuma-

czysz Iksa? Dlaczego tłumaczysz Igreka?

W grę wchodzi zapewne źródło wynikająca z rywalizacji, choć nie chciałbym nikogo podejrzewać o tak małostkowe uczucia. Ale to fakt, że każdy chciałby być jedynym na szczycie i nie widzieć obok siebie nikogo... A ja jestem starym demokratą i lubię taki właśnie przekrój wszerz i wwyż. Taką Panoramę Racławicką... Żeby wokół siebie nie widzieć tylko jednego drzewa, jednej chałupy i jednego słońca. Różne krajobrazy... - to mnie pasjonuje.

ezję na poezję, to już prawdziwa sztuka przekładu...

- Chce Pan powiedzieć przez to, że tłumacz poezji sam musi być poetą...

- Ktoś raz ukuł takie powiedzenie: poeta poetów. Mnie oczywiście najbardziej cieszy, gdy niemieccy krytycy piszą, że moje wiersze czyta się nie jak tłumaczenia, ale tak, jakby to były oryginalne teksty. A to, że jakieś słowo się nie zgadza... Mówiłem już, że polskie słowa, mające wiele asocjacji z tradycją, historią i literaturą,

Grass - nie byłoby go sensu przekładać. On jest zupełnie inny, takiego fenomenu u nas nie ma. Nie ma tam Witkacego, Parnickiego czy Mrożka. I nie ma u nas wielu innych poetów i pisarzy istniejących w literaturze polskiej. Tłumaczę właśnie dlatego, żeby wzbogacić i język, i panoramę kultury niemieckiej, europejskiej.

- Czy przy tłumaczeniu danego pisarza szuka Pan z nim kontaktu osobistego?

- Zawsze staram się go poznać, a nawet, gdy jest to moż-

kiem pierwszego. Ja ciągle poprawiam swoje przekłady, nawet w kolejnych wydaniach książkowych. Jeśli w dwóch zwrotekach dwa słowa mi się nie udadzą, to palicho; staram się nie przekraczać granicy 15 proc. Jest się zawsze ograniczonym skalą swojego talentu, ale mimo wszystko trzeba się starać, bo jak Goethe powiada w „Fauście”: „Kto się zawsze stara, tego można zbawić”.

- Jakie są preferencje czytelnice elitarnego odbiorcy niemieckiego, do które-

to interesuje właśnie dlatego, że takiego katolicyzmu w Niemczech nie ma, i to jest znów wkład do kultury europejskiej. Przy czym... to nie są żadne spekulacje, bo ja przecież tłumaczyłem Wojtyłę z „Tygodnika Powszechnego”, gdy nie był on jeszcze papieżem, po prostu jako fenomen. Interesowało mnie, że biskup pisze wiersze. U nas tego zjawiska nie ma. Żaden biskup, ba, nawet ksiądz - nie pisze wierszy. A w Polsce co trzeci ksiądz jest poetą. To ciekawe, prawda, choćby z socjologicznego punktu widzenia?

Jeśli zaś chodzi o moje osobiste preferencje... Byłem 7 lat w niewoli rosyjskiej. Kiedy wróciłem stamtąd ze znajomością rosyjskiego - zacząłem od tłumaczenia dwóch poetów, pozostających w stosunku do siebie w sprzeczności. Interesował mnie z jednej strony Jesienin, ten ostatni chłop-poeta ginący starej Rosji: cerkiewnej i wiejskiej. A z drugiej strony: proletariusz Majakowski, poeta nowego języka, rewolucji... Nie pociągali mnie oni ze względu na ideologię, ale dlatego, że uosabiali fenomen historii Rosji. Tak więc tłumaczyłem równolegle Jesienina i Majakowskiego. Ich książki były czytane i omawiane w Niemczech. To nie jest tak, żebym ja miał jakieś dziwaczne fascynacje czy ciagotki. Zdaję sobie sprawę, że wiersze mogą być materiałem do studiów nad kulturą europejską w ogóle.

- Historia mocno odcisnęła się na Pańskim życiorysie. Przypomnijmy pewne biograficzne fakty. Urodzony w rodzinie niemieckiej w Łodzi w 1921. Ukończył gimnazjum polskie. Następnie - lata wojenne, mobilizacja do Wehrmachtu. Niewola rosyjska. Po powrocie z niewoli - osiadł Pan w Weimarze, potem we Frankfurcie, potem wreszcie w Darmstadt, gdzie kieruje Pan od lat założonym przez siebie Deutsches Polen Institut... A jednak z Pańskich wywiadów i artykułów daje się wyczytać niechęć do ideologii, historii i kombatanctwa...

- Nie przepadałem za historią jako przedmiotem nauczania w szkole. Uczono mnie, kto, gdzie zdobył, kto kogo zwyciężył etc. Może zabrzmi to groteskowo, ale twierdzę, że zamiast historii bitew, wkuwania różnych dat - powinno się przykładać większą wagę do historii poezji. Wyniknęłoby z tego więcej korzyści i pożytku dla ludzkości. Może i losy narodów potoczyłyby się inaczej? Wydaje mi się, że historia wcale nie jest nauczycielką życia. Pokolenia za pokoleniami powtarzają wciąż te same błędy i historia się powtarza...

- Nad czym Pan pracuje obecnie?

- Nad „Panoramą literatury polskiej XX wieku”. A jeśli robię panoramę, to ogarniam cały wiek, więc - siłą rzeczy - musi tam być połowa starszych tłumaczeń, bo to byli starsi autorzy, a połowa nowych. Moje tłumaczenia rosną jak drzewo. Co rok jeden słój. Ja sam mam ciągle żywy, czyli zmieniający się stosunek do wierszy. Dzisiaj inaczej czytam Herberta niż przed 30 laty. Człowiek dojrzewa i ma prawo myśleć w wieku lat 70 inaczej niż gdy miał 30. Stąd ciągła konieczność nanoszenia korekt. To jest taka ciągła „work in progress”. (Tekst autoryzowany przez Karla Dedeciusa, wzbogacony o kilka wypowiedzi zastyszanych na spotkaniu autorskim Tłumacza w Willi - Decjusza w Krakowie).

Rozmowę przeprowadziła
JOANNA BARAN
Współpraca autorska
- JÓZEF BARAN

Sztuka tłumaczenia

Rozmowa z KARLEM DEDECIUSEM

Jako zbieracz-pasjonat nie jestem typowym zawodowym tłumaczem, lecz raczej tłumaczem amatorem i koneserem. Bawi mnie to, co robię i lubię to. I dlatego wolno mi wybierać to, co uważam za stosowne. Nie zawsze musi to być ktoś, kto zdobył Nobla; pomiędzy tymi Noblami też dzieje się coś ciekawego.

- A propos Nobla. Czy droga do tej nagrody wiedzie także poprzez język niemiecki? Mówi się, że Pańskie tłumaczenia Szymborskiej przetarły jej szlak na europejski rynek, ba, że przyczyniły się do Nobla...

- Jeśli chodzi o szwedzkie jury Nobla, wiadomo, że czyta przede wszystkim po angielsku i niemiecku. Byłem pierwszym, który tłumaczył i wydawał Szymborską w takiej skali. Dotychczas ukazało się w Niemczech jej 6 książek. Pierwsza - w 1971, czyli prawie trzydzieści lat temu. Te książki w Sztokholmie były i leżały. Na ich podstawie można było sobie wyrobić wyobrażenie o poezji Wisławy. Potem oczywiście ukazały się tłumaczenia angielskie, a nawet szwedzkie... Reymonta czytało po niemiecku. Sienkiewicz miał wszystkie wydania swoich książek po niemiecku. Pisma zebrane tego pisarza - o czym się już nie pamięta - wydawano 24 razy w Niemczech... Ważne jest, żeby się tłumaczyć i nawzajem rozumieć...

- Mówi się, że tłumaczenie jest zawsze pewnym aktem interpretacji...

- Jest na pewno próba zbliżenia się do tekstu. Nie zawsze jest to próba udana. Ale każdy tłumacz musi mieć pewną swobodę. Najpierw trzeba spróbować oddać formę: akcenty, melodię, nastrój. A potem wypełnić to ciałem wiersza. Zdarza się, że trzeba iść na ugodę, bo te wypełnienia - żeby trzymać się metaforyki stomatologicznej - są „niepełne”. Trzeba się na coś zdecydować i jakiś element pominąć. Czasami rezygnuje się z jakiegoś słowa, żeby oddać muzyczność wiersza. Czasami z muzyczności, gdy ważniejszy jest sens, a wiersz jest bardzo logiczny. Zdarza się, że trzeba zrezygnować z rymu. Szekspir został przetłumaczony na niemiecki ponad 50 razy i każde tłumaczenie jest inne.

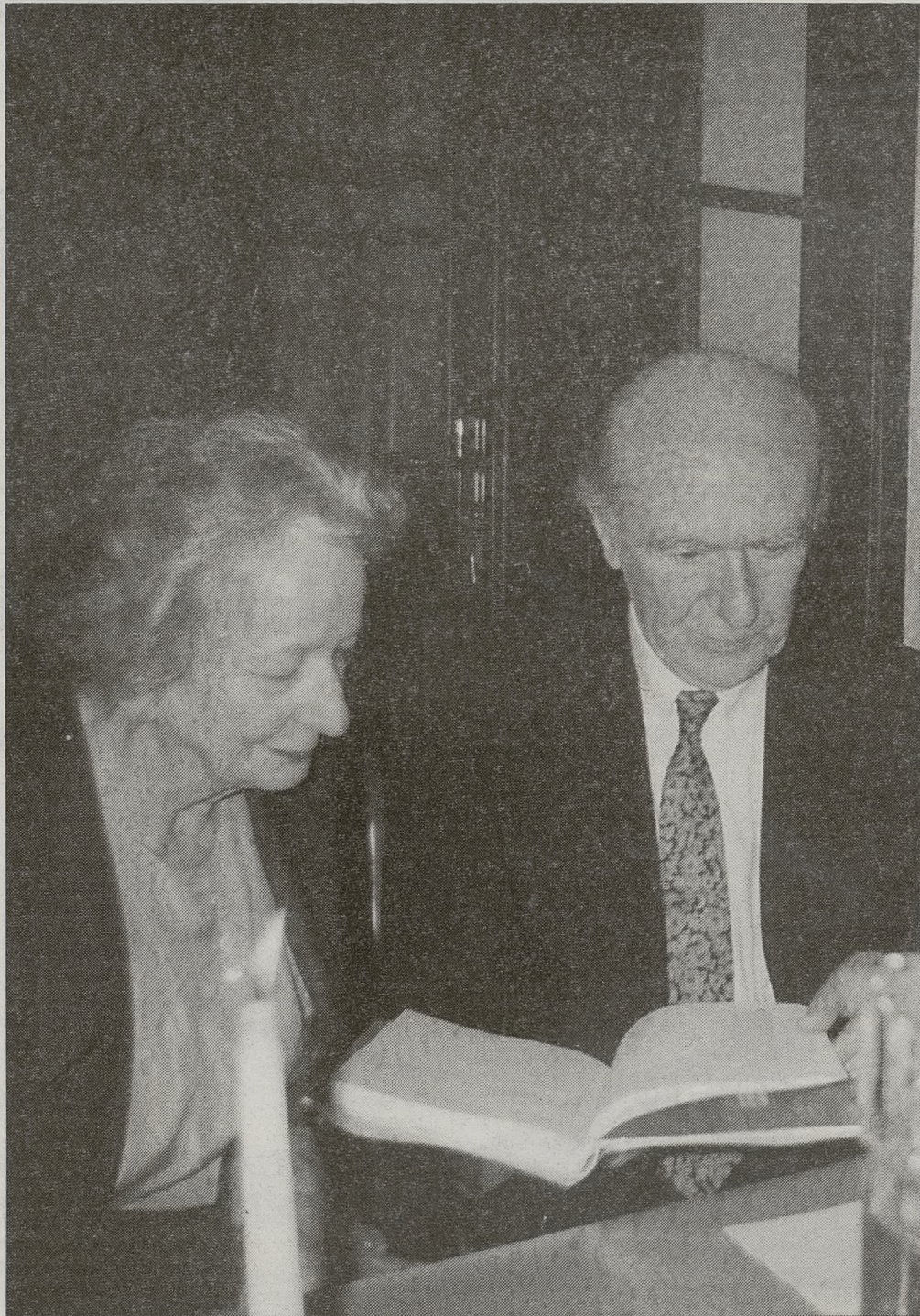
Myślę, że do 15 proc. strat przy przekładzie jest dozwolone, 25 proc. - to już kryminalna sprawa, a ponad 50 proc. - to przestępstwo. Utwór polski - przeniesiony do języka niemieckiego - powinien wywoływać te same emocje i dreszcze, co oryginał. I tu zaczyna się gra. Przetłumaczyć dosłownie potrafi średnio zdolny gimnazjalista, ale przetłumaczyć po-

i pięknie brzmiące w wierszu, często przetłumaczone na niemiecki tracą swój czar, stają się płaskie. Po pierwsze - fonetycznie brzmią okropnie, bo tu same samogłoski, a tam były spółgłoski. Po drugie - tych aluzji czytelnik niemiecki nie

liwe - zaprzyjaźnić się z nim. Z Herbertem przyjaźniliśmy się 25 lat. Z Różewiczem - ponad 40; mieliśmy nawet tego samego polonistę. Znam i bardzo lubię Wisławę Szymborską. Znam też wielu innych poetów z młodszych generacji. Nie tyl-

go adresuje Pan swoje przekłady?

- Odpowiedź na to pytanie jest bardzo trudna, bo jeden delectuje się Rillem, inny Brechtem; jeden woli Enzensbergera, drugi Walsera. Tak samo w Pol-

Fot. HALSZKA ZIEMIANIN

odczyta, bo był wychowywany w innej kulturze.

- Ale wybiera Pan w swojej pracy translatorskiej nie tylko utwory zbliżone duchem do niemieckiego?

- To byłoby zbyt łatwe. Właśnie dlatego, że literatura polska jest zupełnie inna - jest taka cenna. Nie można porównywać Mickiewicza i Goethego. To dwie wielkie gwiazdy na firmamencie literatury europejskiej. Po co tłumaczyć poezję, która jest też w Niemczech? Gdyby Gombrowicz był taki sam, jak

ko z papieru, ale i z picia wspólnej kawy czy piwa. W miarę możliwości zaczynam znajomość z poetami znającymi niemiecki. Herbert zna niemiecki, Różewicz również. Lec też znakomicie nim władał. Przesyłałem im swoje tłumaczenia i prosiłem o wnikliwe wczytanie się w nie, gdyż błędy zawsze się zdarzają, choć starałem się ich unikać. Chcę, żeby mnie poprawiano, bo poeta lepiej siebie czuje i słyszy niż ktoś inny.

Drugi język nie będzie nigdy absolutnym odpowiedni-

sce. Jeden będzie kochał Przybosa, inny Miłosza, trzeci Różewicza. To jest sprawa temperamentu, kultury literackiej i chęci stosunku do tematyki, którą sobie ktoś wybrał. Ktoś, kto nie zna łaciny, greki, nigdy nie będzie się rozkoszował Herbertem, bo on zna mitologię i z tego robi sztukę nowoczesną. Ale jeśli ktoś nie wie, kto to Apollo albo Niobe, to z wierszem Herberta nie będzie miał nic wspólnego. Także z Szymborską.

Tak samo, jeśli np. dzisiaj ktoś nie lubi kościoła, Wojtyły albo Twardowskiego... A mnie

KRONIKA KRAKOWSKA

Nadal bez decyzji

Przetarg na zagospodarowanie KCK miał być rozstrzygnięty z końcem roku

Zgromadzenie Wspólników Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego podjęło decyzję, by dalej negocjować z trzema uczestnikami przetargu na zagospodarowanie i zarządzanie obszarem KCK. Do dalszych negocjacji dopuszczono: niemieckie konsorcjum DPI Domberger & Partner Immobilien Management GmbH, amerykańską firmę Tishman Speyer Properties oraz połączone spółki Super Krak SA, ANWA i King Cross Center, które złożyły wspólną ofertę.

– Taką decyzję uzasadniano względami formalnymi, ale – moim zdaniem – jest to odłożenie decyzji na później, choć o ofertach wszystko już wiadomo – skomentował decyzję w sprawie przetargu wiceprezydent Krzysztof Görlich. Według wcześniejszych zapewnień szefów KCK, przetarg miał być rozstrzygnięty z końcem roku, by na wiosnę możliwe było podpisanie umowy.

Do zagospodarowania przeznaczono blisko 6 hektarów – na działkach po zachodniej stronie dworca kolejowego, na płycie nad peronami i w planowanym, podziemnym centrum usługowo-handlowym. Obskurną zabudowę mają zastąpić domy handlowe, banki, hotele, centrum kongresowe, centra usługowo-handlowe. Rzeczywisty ruch na budowie będzie możliwy dopiero po wyborze firmy zarządzającej.

(GEG)

„Dziennik” z Orkiestrą

Kwesta, koncerty, pokazy mody

4 stycznia już po raz szósty rusza Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy. Jak co roku, przyłącza się do niej nasza redakcja. W siedzibie „Dziennika Polskiego” przy ul. Wielopole 1 i na ulicach Krakowa na rzecz WOŚP będą kwestować modelki agencji „Rores Models” oraz uczniowie VIII LO im. Stanisława Wyspiańskiego. O godz. 16 zapraszamy do holu redakcji na koncert zespołu Boba Jazz Band.

Z naszym udziałem odbywać się będą także inne imprezy WOŚP. O godz. 15 w hali „Korony”, przy ulicy Kalwaryjskiej 9, rozpocznie się koncert zorganizowany pod szyldem „Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy VI” przez radio „Rak”. Zagrają zespoły: Farben Lehre, Strajk, Ukraina, Cela Nr 3, Karcer, Hurt, Skampararas, angielska legenda muzyki punk-rockowej, działający od 1980 roku GBH oraz niemiecka grupa Toxoplasma.

„Dziennik” patronuje też imprezie „Maraton piękna, mody i... serc. Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy” organizowanej przez Dom Kultury Kolejarza i agencję „Rores Models”. W niedzielę w Domu Kultury Kolejarza, przy ul. św. Filipa 6, odbędzie widowisko artystyczno-muzyczne, połączone z pokazami mody, kwestą i licytacjami na rzecz WOŚP. Tak więc kolejno: w godz. 11 – 13 odbędzie się pokaz mody dziecięcej i występy zespołów dziecięcych, od godz. 15 do 17 – pokaz mody młodzieżowej, występy zespołów rockowych i country, od 19 do 21 – pokaz mody karnawałowej, występy zespołów tańca towarzyskiego.

Cały dochód z koncertów, kwest, pokazów i występów zostanie przekazany na konto Fundacji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

(KRM)

Z wizytą u łabędzi

Fot. Anna Kaczmarz

Coraz więcej łabędzi przylatuje, by spędzić zimę na Wiśle, u stóp Wawelu. Wprawdzie ornitolodzy apelują, by – poza okresem wielkich mrozów – nie dokarmiać tych ptaków, jednak wizyta z woreczkiem owsa czy pokrojonego chleba u łabędzi stanowi główny cel spacerów krakowian. Również w pierwszy dzień nowego roku wiele rodzin wybrało się, by podziwiać królewskie ptaki – na wodzie i w locie.

(WES)

Bagrowa, Kotlarska i Zwierzyniecka C

Po 12 miesiącach i wydaniu dodatkowych 150 tys. zł okazało się, że pierwszy wybór był trafny

Zarząd Miasta przedstawił radnym projekt uchwały w sprawie wyboru tras mostowych, przeznaczonych do realizacji w ciągu najbliższych 5 lat. Zgodnie z projektem, który stanie się przedmiotem obrad Rady Miasta – po wschodniej stronie Krakowa jako pierwsza miałyby powstać Trasa Bagrowa, której przebieg wyznaczono w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta. W centralnej części Krakowa ma być budowana Trasa Kotlarska, która mogłaby być realizowana równocześnie z Trasą Bagrową lub po niej. Dopiero jako trzecia w kolejności przewidziana jest trasa mostowa po zachodniej stronie miasta, łącząca ul. Księcia Józefa z ul. Monte Cassino (według wariantu C Trasy Zwierzynieckiej, bez kontynuacji w postaci tunelu pod wzgórzem św. Bronisławy).

Przedstawione propozycje tras mostowych nie są niczym nowym, bowiem rok temu wszystkie trzy trasy znalazły się w 5-letnim Planie Rozwoju Krakowa na lata 1997–2001, ale po licznych protestach (dotyczących zwłaszcza tras – Bagrowej i Zwierzynieckiej) postanowiono poszerzyć zakres „Studium

przebiegu i kolejności realizacji tras mostowych” o analizę dodatkowych wariantów nowych dróg (tras: Żabiej, Płaszowskiej, Wodnej, Jerzmanowskiego i Zwierzynieckiej B).

Owo „poszerzenie” kosztowało ok. 150 tys. zł. Wykazało ono, że parametry kosztowe i funkcjonalne trzech tras po wschodniej stronie miasta (Płaszowskiej B, Bagrowej i Żabiej) są wprawdzie porównywalne, jednak – po uwzględnieniu dodatkowych kosztów włączenia w III obwodnicę – najkorzystniej wypadła Trasa Bagrowa. Zarząd Miasta nie ukrywa, że zasadniczą zaletą tej trasy jest to, że plan ogólny przewiduje jej przebieg, więc będzie można szybko przystąpić do realizacji nowej drogi. Z kolei za Trasą Zwierzyniecką C przemawia jej niski koszt (także deklaracje ministra transportu o współfinansowaniu jej budowy) i znacznie lepsze wykorzystanie niż wariantu B (po „C” ma jeździć 2150 pojazdów na godzinę, po „B” – 1680). Przeciwno obu tym trasom protestowali mieszkańcy terenów i rady dzielnic, przez które mają przebiegać nowe drogi (skrótce nie trasy Zwierzynieckiej C mo-

że te protesty tylko nieco osłabić). – Najważniejszą sprawą jest budowa trasy i mostu po wschodniej stronie Krakowa – uważa Jan Friedberg, pełnomocnik prezydenta ds. inwestycji strategicznych. – Wielu kierowców korzysta z Alej Trzech Wieszczów i mostu Dębnickiego, bo nie mają alternatywnej drogi, z drugiej strony omijającej centrum miasta. Jego zdaniem, nowy most po zachodniej stronie Krakowa nie musi być budowany w pierwszej kolejności, a dokończenie obwodnicy na odcinku Opatkowice – Wielicka zwiększy wykorzystanie przeprawy autostradowej przez Wisłę.

Trasa Bagrowa ma kosztować 171,8 mln zł. W przypadku jej realizacji – konieczne będzie wyburzenie 20 budynków mieszkalnych, zajmowanych przez 66 lokatorów. Trasa Kotlarska to koszt 125 mln zł i potrzeba wyburzenia 26 budynków mieszkalnych (z 69 lokatorami). Na przeprawę mostową – według wariantu C Trasy Zwierzynieckiej – potrzeba 47,2 mln zł; konieczne będzie wyburzenie 12 budynków mieszkalnych (z 53 lokatorami).

(GEG)

Życzenia w formie postulatów

Tylko trzech wpisów dokonał wczoraj w Księdze Życzeń Noworocznych, wystawionej w holu wejściowym Urzędu Miasta przy pl. Wszystkich Świętych 3/4. „Życzę gminie Kraków, aby rozpoczęła w tym roku sprzedaż lokali użytkowych, szczególnie tym, którzy użytkują je od kilkudziesięciu lat” – napisał „wielce zainteresowany wykupem lokalu”. Polski Klub Ekologiczny Okręg Małopolska, przy okazji składania życzeń, przedstawił swoje negatywne stanowisko m.in. wobec zadłużania miasta i niewykonania ścieżki rowerowej w ulicy Karmelickiej. Na trzech stronach znalazły się także postulaty dotyczące tegorocznej polityki miasta w zakresie rozwiązywania problemów gospodarki komunalnej i zaprzestania wycinania drzew w mieście. „Życzę, aby Zarząd Miasta w 1998 roku podjął decyzje jak najbardziej zrozumiałe dla mieszkańców Krakowa, a w następstwie tych decyzji miasto rozwijało się, a jego mieszkańcy żyli dostatniej” – te życzenia były autorstwa komendanta wojewódzkiego Ochotniczego Hufca Pracy. Znalazły się w nich osobne życzenia dla kilku wydziałów UM, m.in. dla Wydziału Nadzoru Budowlanego, by „ograniczenie samowoli było respektowane nie tylko w zabytkach klasy 0»” oraz dla wszystkich mieszkańców Krakowa, „żeby przyczyniali się do jak najlepszej pozycji Krakowa w kraju i świecie”.

Księga Życzeń Noworocznych będzie wystawiona także dzisiaj. Można się do niej wpisać w godzinach pracy urzędu, czyli od godz. 7.30 do 15.30.

(GEG)

Gdy prognoza nie przewiduje mrozu

Sprzęt odwołany

Miejski Zarząd Dróg nie pracował przed sylwestrem

Nad ranem w ostatni dzień starego roku niektórzy kierowcy mieli problemy z poruszaniem się po śliskich jezdniach. Najgorzej jeździło się po drogach osiedlowych. – Odbieraliśmy sygnały od kierowców nocnych linii i przewoźników pracowniczych, że oblodzone były przejazdy pod wiaduktami. Zaraz interweniowaliśmy w tej sprawie u koordynatorów „Akcji Zima”. Nie mieliśmy natomiast żadnych informacji o problemach na drogach poza miastem – powiedział nam dyspozytor MPK. Od dyżurnego dyspozytora „Akcji Zima” dowiedzieliśmy się, że w nocy z 30 na 31 grudnia w mieście pracowało 8 solarek, 4 plugopiaskarki i 4 ładowarki, zaś w ciągu dnia sprzęt został odwołany.

– Decyzja ta obowiązywać będzie do piątku, ponieważ prognozy pogody przewidują plusową temperaturę w dzień i w nocy. Taki sprzęt to olbrzymie wydatki, a uruchamianie go przy wiosennej niemal pogo-

dzie świadczyłoby o rozrzutności. Jeśli mimo prognoz temperatury spadnie poniżej zera, to telefonicznie powiadomimy wszystkich szefów firm odpowiedzialnych za zimowe utrzymanie dróg i w ciągu 3 godzin sprzęt będzie gotowy do wyjazdu – powiedział nam Wojciech Litewka, wicedyrektor Miejskiego Zarządu Dróg, którego udało nam się zastać w środę w domu. W przeciwieństwie bowiem do pozostałych jednostek organizacyjnych gminy Kraków – administracja Miejskiego Zarządu Dróg nie pracowała w ostatni dzień starego roku (podobno sylwestra odrobiono kiedy indziej); służby techniczne MZD były natomiast w pogotowiu „pod telefonem”. Wolnego przed sylwestrem nie miał jednak – na szczęście – sztab „Akcji Zima”. Dziś Miejski Zarząd Dróg ma już – podobnie jak cały Urząd Miasta – funkcjonować normalnie.

(MAŁ)

Powiesił się za oknem

W noc sylwestrową, wkrótce po północy, nowohucka policja została poinformowana, że za oknem jednego z bloków na os. Przy Arce wisi człowiek. Samobójcą okazał się ok. 20-letni mężczyzna, który powiesił się na pasku na jednym z okien

klatki schodowej – na zewnątrz domu.

Nie znaleziono przy nim żadnych dokumentów. Zakład Medycyny Sądowej ustali, czy zgon rzeczywiście nastąpił „bez udziału osób trzecich”.

(WES)

Notujemy

■ CHCIELI POSZALEĆ.

W nocy przed sylwestrem z baru w jednej z miejscowości w gminie Igołomia Wawrzeńczyce włamywacze skradli sprzęt dyskotekowy wartości 15 tys. złotych. Myśl o zabawie na pożegnanie starego roku przyświecała zapewne także złodziejom, którzy z baru na os. Sportowym w Nowej Hucie wynieśli dwie skrzynki wódki i gotówkę; wysokość strat – 1,1 tys. zł. (wes)

■ KRADEŁ PO PIJANEMU.

Najpierw do izby wytrzeźwień odwiedzić trzeba było 25-letniego mężczyznę, który ze sklepu „Geant” usiłował wynieść bez zapłaty kamerę wideo za prawie 1700 zł. Faks, aparaty telefoniczne i elektronarzędzia zniknęły po wizycie włamywaczy w jednej z firm przy ul. Grzegorzeckiej. Wartość łupu – 9 tys. złotych. O 1 tys. wyższe straty poniósł kiosk przy ul. Kalwaryjskiej, z którego rabusie zabrali papierosy, bilety, karty magnetyczne oraz żetony. W sklepie przy ul. Zwierzynieckiej zatrzymano 3 nieletnich – dziewczynę w wieku 12 i 16 lat oraz 14-letniego chłopca, którzy skradli dzinsowe spodnie i bluzy wartości 255 zł. Ze sklepu spożywczo-przemysłowego w gminie Nowe Brzesko po wizycie włamywaczy zniknęły: szampony, kremy, męskie zestawy kosmetyczne, słodycze i papierosy. Męskimi wodami toaletowymi zadowolili się natomiast rabusie, którzy rozbili szybę, a następnie zabrali towar z wystawy sklepu na os. Centrum B. (wes)

■ ZNIKNEŁY SAMOCHODY.

Ford transit wyceniony na 80 tys. zł zniknął z ul. Narwik, mercedes o wartości 42 tys. zł – z ul. Armii Krajowej. (wes)

Z kroniki wypadków

W środę około godziny 16 w miejscowości Gaj opel potracił mężczyznę, który poniósł śmierć na miejscu. Na al. 29 Listopada doszło do zderzenia fso i fiata ducato. Ofiar w ludziach nie było, a straty oceniono na 6 tys. zł. W miejscowości Dziewin, gm. Drwinia, około godziny 22.45, z nie ustalonej przyczyny zapaliła się stodoła. Straty wyniosły 15 tys. zł. Przy ul. Medweckiego spłonęły dwie altanki. Przyczyną pożarów było podpalenie. Straty wyniosły 1 tys. zł. W czwartek około godziny 12.35 wskutek wypadku na ul. Krowoderskiej urazu głowy i nogi doznała 68-letnia Barbara Ł., zam. ul. Bronowicka 71. Przewieziono ją do szpitala im. Zeromskiego. Na ul. Centralnej 53b z powodu zwarcia w instalacji elektrycznej wybuchł pożar w sklepie-hurtowni. Straty wyniosły 5 tys. zł.

W ciągu minionych dwóch dni Ambulatorium Chirurgiczne Pogotowia Ratunkowego udzieliło pomocy 251 pacjentom. Policja Drogowa interweniowała w 11 wypadkach, 34 kolizjach i zatrzymała 15 nietrzeźwych kierowców.

Dofinansowanie zimowego odpoczynku

W zdrowym klimacie i w mieście

Do 15 stycznia można składać wnioski o dofinansowanie wyjazdów prowadzonych przez placówki oświatowe, oświatowo-wychowawcze oraz instytucje kulturalne w czasie przerwy międzysemestralnej, dla dzieci i młodzieży z krakowskich szkół podstawowych i średnich dziennych. Wzory wniosków należy odbierać w kancelarii magistratu przy placu Wszystkich Świętych 3/4 (stanowisko 6), zaś wypełnione formularze składać w Zespole Ekonomiki Oświaty Kraków-Zachód, przy ul. Żółkiewskiego 15. Wyjazdy powinny być organizowane w terminie między 1 a 15 lutego i nie mogą trwać krócej niż 10 dni. Wypoczynek powinien odbywać się wyłącznie w miejscowościach o zdrowym klimacie. Preferuje się m.in. ośrodki w Gołkowicach. Komisja rozpatrująca wnioski będzie się kierować takimi kryteriami, jak: atrakcyjność propozycji programowej, opinia Zespołu Ekonomiki Oświaty Kraków - Zachód o organizatorze (w przypadku placówek, które wcześniej współpracowały już z gminą) oraz udział dzieci pochodzących z rodzin wielodzietnych i bezrobotnych.

Ponieważ nie wszystkich rodziców będzie stać na to, aby wysłać swoje pociechy na zimowisko poza miastem, przewidziano również dofinansowanie dla placówek oświatowych, oświatowo-wychowawczych, które organizują zajęcia sportowo-rekreacyjne w ramach akcji „Zima w mieście” (wnioski należy odbierać i składać w tych samych miejscach, co w przypadku wyjazdów). Tego rodzaju wypoczynek również nie może trwać mniej niż 10 dni. Komisja będzie się kierować takimi samymi kryteriami, jak przy dofinansowywaniu wyjazdów, a także lokalizacją wnioskującej placówki na terenie gminy. Do przeprowadzania kontroli wyjazdów, akcji „Zima w mieście” oraz kwalifikacji kadry instruktorskiej zobowiązany jest Wydział Edukacji i Kultury Fizycznej UMK. Kwota przeznaczona na wyjazdy i ferie w mieście wynosi łącznie 100 tys. zł.

O pomoc finansową przy organizowaniu zimowego odpoczynku dla dzieci ubiegają się również organizacje pozarządowe w ramach konkursu grantowego. Zarząd Miasta określił wcześniej dodatkowy priorytetowy cel gminy dotyczący projek-

tów realizowanych przez te organizacje. Na dofinansowanie wypoczynku dzieci oraz młodzieży w okresie wakacji letnich i zimowych w 1998 r. przeznaczono w sumie 555 tys. zł. Wnioski, które można było nadsyłać do 22 grudnia (mimo upływu terminu wnioski wciąż napływają), zostaną rozpatrzone przez komisję konkursową w połowie stycznia. - W tym roku po raz pierwszy, w ramach pilotażowego programu współpracy gminy z organizacjami pozarządowymi, przejęliśmy od Wydziału Edukacji część zadań związanych z przygotowaniem zimowego i letniego wypoczynku przez te organizacje. Imprezy sportowe wymagające specjalnej organizacji i kadry, a także kulturalne - adresowane do bardziej elitarnych odbiorców - pozostały przy wydziale. My mamy imprezy przede wszystkim rekreacyjne i społeczne inicjatywy kulturalne - powiedział nam Piotr Wierchosławski, pełnomocnik prezydenta miasta ds. organizacji pozarządowych. Do tej pory na konkurs napłynęło ponad 50 wniosków, m.in. od klubów sportowych, międzyskolnych, parafialnych, stowarzyszeń katolickich, harcerzy, Saltrumu czy Caritas.

(MAŁ)

Mniej kontenerów na peryferiach

Śmieci z umową i rachunkiem

Funkcjonująca już od roku ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek „udokumentowania korzystania z usług, wykonywanych przez zakład, posiadający zezwolenie na usuwanie odpadów komunalnych”. Oznacza to, że Straż Miejska może zażądać od właściciela lub administratora posesji okazania umowy z taką firmą i dowodów płacenia za jej usługi. Ponieważ Rada Miasta dopiero w jesieni podjęła uchwałę w tej sprawie, firmy wywozowe dopiero teraz, w styczniu, otrzymają od gminy zezwolenie na prowadzenie usług w zakresie wywozu śmieci. Odąd będzie

można egzekwować obowiązek „udokumentowania” od właścicieli nieruchomości. - Problem braku umów z wywoźnikami odpadów komunalnych dotyczy głównie budownictwa jednorodzinnego, zwłaszcza na obrzeżach miasta. Spółdzielnie mieszkaniowe i administratorzy budynków wielorodzinnych od dawna korzystają z takich usług - usłyszeliśmy w Zakładzie Gospodarki Komunalnej nr II. - Nie wszyscy mieszkańcy muszą znać adresy firm wywozących śmieci, dlatego też takie informacje można u nas uzyskać. Więcej na temat obowiązków w zakresie usuwania odpadów komunalnych oraz firm wywozowych można

się dowiedzieć w ZGK nr II, przy ul. Za Torem 22 (tel. 566-40-11, 566-52-17, 566-52-42, 566-52-32, 566-18-13, wewnętrzne - 39, 40, 43).

Do tej pory na wielu peryferyjnych osiedlach ustawiano duże kontenery, by w ten sposób zminimalizować powstawanie dzikich wysypisk. ZGK II zapowiada jednak, że teraz wycofa swe kontenery (ok. 150 sztuk), ustawione w Podgórzu i Nowej Hucie. - Chcemy pozostawić do 30 kontenerów w najbardziej newralgicznych punktach, ale musi się na to zgodzić Wydział Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta - powiedział nam w ZGK II.

(GEG)

Warto wiedzieć i skorzystać...

W GALERII SZTUKI „KANONICZA 1”, 2, 3 i 4 stycznia o godz. 19, Teatr Żelazny przedstawi spektakl J. Milczanowskiego „A słów miałabym tyle...” poświęcony Hance Ordonównie. Ponadto 4 bm. o godz. 15 - wernisaż ogólnopolskiej poplenerowej wystawy twórców nieprofesjonalnych. 4 stycznia, o godz. 15.30, w kawiarni „Inkwizytor” (także ul. Kanonicza 1) - wernisaż wystawy malarstwa Krzysztofa Jagody.

W „PIWNICY POD BARANAMI” (Rynek Główny 27) 3 bm. o godz. 20 - Wieczór poetycki Marii Kabały (Melbourne) i promocja tomiku wierszy „Lampa nadziei”. Wybrane utwory czyta autorka oraz Danuta Rechowicz (Sztokholm).

W „PIWNICY POD WYRWIGROSEM” (ul. św. Jana 30) 2 i 3 stycznia o godz. 20 - wieczór tańczący z „Boba Jazz Band”. 5 bm. o godz. 20 - kabelet „Pod Wyrwigrosem”.

LOCH CAMELOT (ul. św. Tomasza 17) zaprasza 3 stycznia o godz. 19 na wernisaż II Wystawy Fotogramów Marka Szymczaka z Kolonii. Ekspozycja będzie czynna do 17 stycznia.

Zbożne i aktualne ulotki

Nieważne, kto walczy - ważne, że walczy

Społeczny Komitet Zwalczania Pornografii zwrócił się do Komisji Edukacji i Kultury Fizycznej RM o poparcie wniosku o dofinansowanie druku ulotek edukacyjnych na temat złego wpływu pornografii na dzieci i młodzież. Komisja nie mogła poprzeć tego wniosku, bo w tym roku gmina nie ma już pieniędzy (do 15 grudnia trzeba było złożyć wszystkie faktury), ale wyraziła wolę zajęcia się sprawą przy dodruku lub druku nowych ulotek w przyszłym roku. W tym roku komitet wydał dwie takie ulotki o łącznym nakładzie 100 tys. egzemplarzy, za które zapłaciła kuria (8 tys. zł). - Większość nakładu już się rozeszła, nauczyciele i katecheci zwracają się do nas o dalsze ulotki - powiedziała nam Urszula Węglowska. - To ulotka edukacyjna dla rodziców, którzy nie mają czasu na sprawdzenie, jakie czasopisma czytają ich dzieci. W jej przygotowaniu brali udział specjaliści i nikt do tej pory jej nie kwestionował.

Ulotki wywołały jednak wśród radnych sporo kontrowersji. Najpierw Maria Kret zapro-

stawała przeciwko „podszywanemu” komitetu pod powstały wcześniej Komitet Przeciwdziałania Pornografii, który już jest zarejestrowany w sądzie jako stowarzyszenie”. - Wydaliśmy niejedną ulotkę, angażowaliśmy czas i siły, robiliśmy akcje po kioskach, a nie zwracaliśmy się do gminy o dofinansowanie. Jestem przeciw dofinansowaniu druku tych ulotek, bo one nic nie wnoszą, a jej poprzednie wersje nawet propagowały pornografię poprzez nazwy pism - stwierdziła radna Kret. Jerzy Jedliński apelował, by nie wchodzić w spór, który komitet jest ważniejszy, a Paweł Zorski dodał, że nieważne, kto walczy z pornografią - ważne, że walczy. - Jako nauczyciele nie możemy się zgodzić z niektórymi stwierdzeniami, zawartymi w tej ulotce; nie można twierdzić, że wychowanie seksualne równa się pornografii - zauważył Mieczysław Noworyta. Większość radnych zgodziła się z tym, że część informacji w ulotkach jest już nieaktualna, a treść należy dopracować, bo „cel jest zbożny i temat aktualny”. (GEG)

Akwarelowe zaproszenia

Kiedy większość osób w sylwestrowe przedpołudnie myślała już o nocnej zabawie, strojach i szampańskiej atmosferze; członkowie komitetu organizacyjnego VI Balu Królewskiego Stołecznego Miasta Krakowa zastanawiali się jednak nad tym, jak będzie wyglądał charytatywny bal, który odbędzie się 21 lutego - w ostatnią sobotę karnawału. Na sylwestrowym spotkaniu roboczym, które odbyło się w gabinecie prezydenta Krakowa, dyskutowano m.in. o propozycji powołania Komitetu Honorowego VI Balu, który patronowałby imprezie, a także o włączeniu w organizację balu Towarzystwa Warszawsko-Krakowskiego, co przyniosłoby wybór nie tylko Krakowianina Roku, ale także Krakowianina Roku z Warszawy. Zastanawiano się również nad projektami zaproszeń, kierowanych do gości balu - najprawdopodobniej zaproszenie będzie reprodukcją akwareli (tańczącej pary u stóp pomnika Mickiewicza), której oryginał zostanie wystawiony na balowej licytacji. Nie jest jeszcze znany cel, na jaki tym razem będą zbierane pieniądze - o tym zdecyduje Rada Sponsatorów VI Balu. Za to cenę biletu określono już na 400 zł, każdy jednak będzie mógł dokonać większej wpłaty. (GEG)

Gmina kupi część bloku

Dopłata dla 43 rodzin

Prezydent Józef Lassota, przedstawiciele firmy Namarol oraz lokatorzy bloku na os. Kazimierzowskim 26 podpisali w ostatni dzień roku porozumienie w sprawie nabycia przez lokatorów zajmowanych przez siebie mieszkań. Umowa notarialna, finalizująca zakup mieszkań, ma być podpisana w połowie stycznia. W sylwestrowe południe 43 osoby zgromadziły się w odrestaurowanym holu prezydentem krakowskiego magistratu, gdzie przez blisko dwie godziny, po kolei, składały swoje autografy pod dokumentami. Podpisujący porozumienie nie kryli swojego zadowolenia.

Podpisany dokument zobowiązuje lokatorów do wykupu od obecnego właściciela bloku (firmy Namarol) 80 proc. powierzchni mieszkalnej, ale tylko za 20 proc. ceny wolnorynkowej. Różnicę do kwoty 500 tys. zł (ponad 200 tys. zł) zapłaci gmina, a resztę nie wykupionych mieszkań będzie mogła odsprzedać ich lokatorom. O takie rozwiązanie sprawy od dłuższego czasu apelowali mieszkańcy bloku na os. Kazimierzowskim 26, uzyskali poparcie większości radnych, więc Zarząd Miasta przygotował projekt uchwały o nabyciu części bloku, który dwa tygodnie temu zaakceptowała Rada Miasta. (GEG)

Komputery dla lekarzy

Władze Krakowa postanowiły zakupić osiem zestawów komputerowych (wraz z drukarkami) dla gabinetów lekarzy rodzinnych. Dostawcę wyłoniono w drodze zamówienia publicznego, a za sprzęt miasto ma zapłacić około 33 tysiące złotych. Niektóre z gabinetów lekarzy rodzinnych zostały już wcześniej zaopatrzone w komputerowy sprzęt, który zakupiono dzięki funduszowi PHARE. Obecnie ten obowiązek wzięła na siebie gmina, która „popiera instytucję lekarzy rodzinnych - jako właściwą formę opieki medycznej” (by to realizować, konieczne jest jak najlepsze wyposażenie gabinetów). (JS)

Nietłukące się szybki na Plantach

Odporne na wodę i kradzieże

Fot. Wacław Klag

Do 22 grudnia potrwa wymiana kloszy i przewodów lamp na Plantach, pomiędzy Dworcem Głównym a ul. Mikołajską (są

tam 92 lampy, przy czym modernizacji poddanych zostanie 46). Nowe klosze są podobne do starych, ale wyposażono je w nietłukące się szybki. Nie wleje się do nich woda, nie wleci owad i nikt nie ukradnie już żarówki. Nowe lampy będą energooszczędne i mocniejsze.

- Oświetlenie jest modernizowane, ponieważ mieszkańcy z ul. Westerplatte i uczniowie Szkoły Podstawowej przy ul. św. Marka skarżyli się, że na Plantach jest zbyt ciemno i niebezpiecznie. Będzie więc teraz jasniej, ale postaramy się, aby nadal zachowana została intymna atmosfera tego miejsca - zapewnia Józef Nowak, dyrektor Zakładu Gospodarki Komunalnej nr 1. Modernizacja lamp kosztowała ponad 100 tysięcy złotych. Pieniądze na ten cel pochodzi z budżetu gminy. (AM)

Kolejny pomysł na dzielnicę IV

Przewodniczący - komisarz?

Nie ma jednomyślności wśród miejskich radnych co do sposobu rozwiązania problemów Rady Dzielnicy IV. Część członków Rady Miasta opowiada się za rozwiązaniem rady tej dzielnicy, skoro „wyczerpały się już wszystkie możliwości poprawy sytuacji, a samorząd tej dzielnicy nie funkcjonuje od roku”. Inni (w mniejszości) opowiadają się za przeprowadzeniem wyborów uzupełniających, gdyż „nie można nie spróbować takiego kroku”. - Gdybyśmy chcieli przeprowadzić wybory uzupełniające, to należałoby to zrobić także w innych dzielnicach, które mają większe braki w składach ustawowych rady niż dzielnica IV - twierdzi wiceprezydent Stanisław Żółtek. Jego zdaniem, nie można odwlekać decyzji o rozwiązaniu tej rady, bo „podatnik i wyborca płaci za spotkania grupki radnych”. Według przewodniczącego RM Stanisława Handzlika, można spróbować jeszcze innego sposobu popra-

wy sytuacji, czyli rozwiązać zarząd dzielnicy i w to miejsce powołać przewodniczącego komisarza, wyznaczonego przez Radę Miasta. - Rozwiązanie rady dzielnicy to najbardziej radykalny krok, z kolei na przeprowadzenie wyborów uzupełniających jest za późno, bo nie można tego robić na pół roku przed terminem wyborów samorządowych - motywuje Stanisław Handzlik. - Przewodniczący komisarza miałby obowiązek współpracowania z obecną radą do końca kadencji. Zdaniem wiceprezydenta Żółtka, nowy pomysł na zakończenie kłopotów dzielnicy IV nie będzie skuteczny, ponieważ to właśnie rada tej dzielnicy nie funkcjonuje od dłuższego czasu i żaden przewodniczący komisarza nie będzie w stanie tego zmienić. Jednak na razie Rada Miasta rozwiązała zarząd dzielnicy IV i dała tej radzie miesiąc na wybranie nowego zarządu.

(GEG)

Kino "Kijów"

2 stycznia 1998
godz. 15.30, 18.00

ZAPROSZENIA!
KLUB stalego CZYTELNIKA
DZIENNIK POLSKI

Dla Członków Klubu mamy 30 podwójnych zaproszeń. Telefoniczna rezerwacja zaproszeń dzisiaj w godz. 13.00 do 13.30 pod nr tel. 422-13-73.

ALIEN
RESURRECTION

Obcy - Przebudzenie

Kino "Kijów"
2 styczeń 1998
godz. 20.30, 22.30

ZAPROSZENIA!
KLUB stalego CZYTELNIKA
DZIENNIK POLSKI

Dla Członków Klubu mamy 30 podwójnych zaproszeń. Telefoniczna rezerwacja zaproszeń dzisiaj w godz. 13.00 do 13.30 pod nr tel. 422-13-73.

Kraków pożegnał stary i powitał nowy rok

100 tysięcy pod gołym niebem

Większość krakowian, podobnie jak w roku ubiegłym, powitała nowy rok w swoich domach, przy telewizorach lub na prywatnych przyjęciach. Jednak ciepła noc sylwestrowa ściągnęła znacznie więcej niż przed rokiem osób na Rynek Główny, gdzie od kilku lat tysiące krakowian żegnał stary i witają nowy rok. Tym razem, według szacunków policji, na największym placu Europy pojawiło się 100 tys. osób.

Sylwestrowe bale

W hotelu „Forum” przy muzyce dyskotekowej i orkiestrze bawiło się ok. 600 osób. Na stołach pojawiły się puchary z krewetek, piersi z kurczaka, poledwice w sosie winnym i tajemniczy deser „Zorza polarna”. Za sylwestrowe szaleństwa w „Forum” trzeba było zapłacić od 350 do 420 zł, ale za to można było wygrać fiatą uno. 400 zł od osoby kosztował bal w hotelu „Piast”, 295 zł – w hotelu „Continental”, a 600 zł – w niedawno otwartej restauracji Willa Decjusza. Ok. 250 osób bawiło się na Krakowskim Balu Samorządowym, zorganizowanym z salach reprezentacyjnych krakowskiego magistratu. Głównym gościem tego balu był prezydent RP Ryszard Kaczorowski z małżonką, który w najbliższy wtorek odbierze z rąk prezydenta Krakowa i przewodniczącego Rady Miasta tytuł Honorowego Obywatela Miasta Krakowa. Zabawa w magistracie ściągnęła kilku posłów (w tym dwóch w randze ministra) i radnych (z prawicowej opozycji), polityków, naukowców, urzędników i młodzież rozpoczynającą aktywność polityczną i samorządową. Za podwójne zaproszenie trzeba było zapłacić 400 zł, za co można było skosztować zimnych mięs i przekąsek, barszczu z krokiem, bigosu staropolskiego, wypić szampana i piwo. Na aukcji, której celem było wsparcie Polaków na Białorusi, można

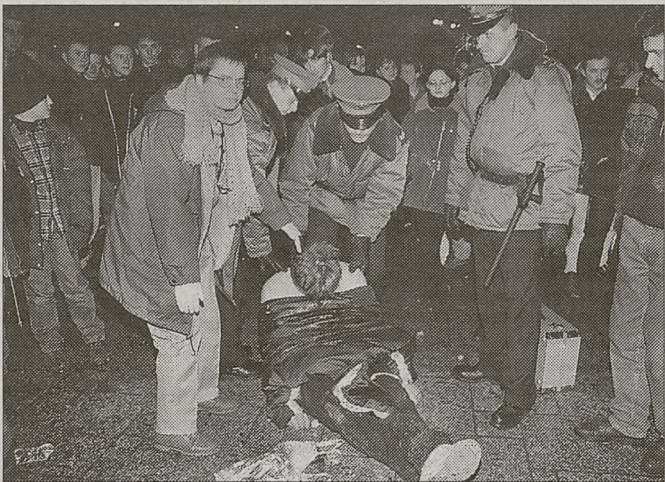
było kupić „Rozkazy wodzów naczelnych 1939-46” (dar prezydenta Kaczorowskiego) i karykaturę posła Kazimierza Barczyka. Bardzo oryginalną zabawę zaproponowali organizatorzy nocy sylwestrowej w Teatrze Bückleina, gdzie odbył się Bal Wenecki. W Zaułku Niewiernego Tomasza korki od szampana strzelały parę godzin wcześniej niż w Rynku. Artyści kabaretu Loch Camelot witali nowy rok już o godz. 18 i to nie rok 1998, ale już 2000, oparli się bowiem na źródłach, wg których Jezus przyszedł na świat 3 lata wcześniej niż zwykle się uważa. W ognisku spalili stare gazety, będące symbolem minionego czasu.

Jednak największym balem była impreza na płycie krakowskiego Rynku. Jej uczestnikami byli głównie ludzie młodzi, ale nie zabrakło całych rodzin, nawet z małymi dziećmi, zagranicznych turystów, a nawet kilku osób na wózkach inwalidzkich. Na scenie, ustawionej koło Wieży Ratuszowej, najpierw występowali soliści Opery i Operetki krakowskiej i gliwickiej, wykonując wiązankę utworów pod wspólnym tytułem „Walca czar”. Potem na estradzie królował jazz, w wykonaniu Monkey Biznes i Old Metropolitan Band, z krótką przerwą na noworoczne życzenia prezydenta Józefa Lassoty i toast szampanem za rozpoczynający się rok 1998. Po drugiej stronie Sukiennic rozbrzmiewały dźwięki muzyki dyskotekowej, przy której szalały tysiące młodych osób. Co bardziej przeczorni krakowianie ustawiali się wzdłuż fasad budynków, by ustrzec się przed ewentualnym odłamkiem szkła czy opadającą petardą. Huk tych ostatnich trwał kilka godzin, tuż po północy osiągnął apogeum, choć teoretycznie Rynek był objęty zakazem używania materiałów pirotechnicznych (po-

licjanci nie reagowali nawet na wybuchy koło ich nóg). Alkohol i to różnego rodzaju łął się strumieniami, najpierw do gardeł rozbawionego tłumu, a po północy na sam tłum, gdy strzeliły korki od szampana, który jak deszcz pokropił zebranych na Rynku. O popycie na alkohol świadczyły nie kończące się kolejki nie tylko po grzaniec, ale przede wszystkim ogonek przed jednym ze sklepów, gdzie przez kilka godzin bez przerwy kupowano mocne trunki w szklanych butelkach. Kolejki były także przed damskim szaletem, za to wielu mężczyzn załatwiała swoje potrzeby fizjologiczne gdzie popadnie, nie oszczędzając elewacji kamienic (nawet Sukiennic).

Wszystko na sprzedaż

Ci, których nie było stać na całą butelkę mocnego trunku lub nie przynieśli alkoholu ze sobą, mogli nabyć za 3 zł plastikowy kubek z szampanem, a za 2,5 zł wypić kubek grzańca. Świetnie rozchodziły się ciepłe dania, m.in. pieczone kielbaski i bigos, a ich sprzedaż odbywała się nie tylko w wyznaczonych punktach gastronomicznych, ale także w kilku bramach okolicznych kamienic. W noc sylwestrową podróżowały nawet prele – przy jednym z wózków żądano za nie 60 gr, przy innym – 1 zł. Przebojem tej nocy sylwestrowej stały się nakrycia głowy. Nie wszyscy zdążyli kupić (za kilka złotych) papierowe stożki, które wprawdzie nie chroniły głowy, ale miały nadawać jej sylwestrowy charakter. Początkowo wzięcia nie miały szmaciane, kolorowe kapelusze, wycenione na 45 zł, ale – gdy nie było już tańszych nakryć – w końcu i one znalazły amatorów. Część uczestników plenerowej zabawy przyniosła papierowe czapeczki ze sobą; do najbardziej oryginalnych okryć głowy należał zielony hełm wojskowy i anielska aureola. Nastrój sylwestrowy miały potęgować baloniki (2 – 15 zł) i papierowe maski (2 zł).

Reminiscencje

Ponad 6 godzin trwało sprzątanie Rynku po sylwestrowych szaleństwach, a i tak w kilku miejscach pozostały jeszcze resztki śmieci. Już podczas zabawy pod nogami czuć było szkło, ale dopiero na opustoszałej płycie widziało się – jak było go wiele. Sprzątający twierdzili, że szluczki szklanej będzie znacznie więcej niż rok temu, kiedy to zebrano jej 10 ton. MPK oceniło swoje straty tylko na 250 zł (uszkodzono jeden kasownik w autobusie i wybito jedną szybę w drzwiach tramwajowych), a dodatkowy tabor był potrzebny zwłaszcza powracającym do domów na Azorach i w Nowej Hucie. Nie narzekali taksówkarze, którzy tuż po północy nie nadążali nawrąć na ul. Siennej, a pasażerowie wsiadali do ich pojazdów prawie w biegu. Wracający pieszo z nocnej zabawy wyładowywali niekiedy nadmiar energii na szybach samochodowych i okiennych.

Nie obyło się także bez obrażeń, choć – jak na taki tłum – nie było ich wiele, bo tylko w 19 przypadkach interweniowano na Rynku, za to w pierwszych godzinach nowego roku pomocy chirurgicznej udzielono 70 osobom (3 z nich doznały obrażeń od petard). Ambulatorium okulistyczne Szpitala Rydygiera, które miało ostry dyżur podczas sylwestrowej nocy, udzieliło pomocy kilkudziesięciu osobom; 8 najbardziej poszkodowanych przyjęto na oddział, 6 z nich przeszło operację (wybuchy petard i korka od szampana powodowały m.in. przecięcia rogówki i pęknięcia gałki ocznej). W ścisłym centrum policja zatrzymała 26 nietrzeźwych osób, 8 z nich podejrzanym jest o popełnienie przestępstwa. W Izbie Wytrzeźwień przyjęto 28 osób (najmłodszy chło-

pak miał 16 lat), ale drugie tyle odesłano do policyjnych aresztów z powodu braku miejsc w izbie. Na oddziale toksykologii w Szpitalu Rydygiera było wyjątkowo spokojnie, bo tylko 4 osoby zostały zbadane w izbie przyjęć, a na oddział nie trafił nikt. (GEG) Fot. ANNA KACZMARZ

Klub stałego Czytelnika

PULA NAGRÓD DO WYGRANIA W NAJBLIŻSZYM LOSOWANIU: wieża Sanyo, ekspres Zelmer, żelazko Moulinex, termowentylator HPM Product, odkurzacz Zelmer, czajnik Kenwood, krajalnica Zelmer, golarka Philips, zegar firmowy „Dziennika Polskiego” książka: Z. Świech „Skarby tysiąca lat”. Łączna wartość nagród wynosi 2500 zł.

Klubowicze, którzy dodzwonią się do nas dzisiaj od godz. 11.45 do godz. 12.15, będą mogli otrzymać bilety lub zaproszenia na następujące imprezy:

• **SUPERMARKET KRAKCHEMIA** zaprasza na zakupy, ul. Piłotów 6, w godz. pon.-sob. 8 - 22, niedz. 10 - 18. Bon towarowy o wartości 20 zł upoważniający do zakupów w supermarkecie.

• **STARY TEATR** zaprasza na sztukę S. Wyspiańskiego pt. „KŁA-TWA” w reżyserii A. Wajdy. Przedstawienie odbędzie się w piątek i sobotę na **Dużej Scenie Starego Teatru** o godz. 17.00 (po dwa podwójne zaproszenia na każdy spektakl).

• **STARY TEATR** zaprasza na sztukę E. Bonda pt. „OCALENI” w reżyserii G. Rolli. Przedstawienie odbędzie się w piątek i sobotę na **Scenie Kameralnej Starego Teatru** o godz. 19.15 (po dwa podwójne zaproszenia na każdy spektakl).

• **STARY TEATR** zaprasza na sztukę M. Wojtyłki pt. „WZNOWIENIE” w reżyserii M. Wojtyłki. Przedstawienie odbędzie się w piątek i sobotę na **Małej Scenie Starego Teatru** o godz. 19.30 (po dwa podwójne zaproszenia na każdy spektakl).

• Film „**PLAC WASZYNGTONA**”. Projekcja w kinie „**MIKRO**” dzisiaj o godz. 16.00 (jedno podwójne zaproszenie).

• Film „**AIR FORCE ONE**”. Projekcja w kinie „**PASAŻ**” dzisiaj o godz. 17.45 (jedno podwójne zaproszenie).

• Restauracja **ART - CLUB** (ul. Łobzowska 3, tel. 0601 48 44 55) poleca **POLSKIE SPECJAŁY!** Organizuje: studniówki, komersy, wesela, bankiety, bale, kolacje z folklorem, obsługę wycieczek, przyjęcia rocznicowe, meetingi, zjazdy, konferencje, chrzciny, stypy. Na miejscu galeria sztuki. Przystępne ceny, dogodna lokalizacja. **DAJEMY DOBRZE JEŚĆ.** Bon konsumpcyjny o wartości 20 zł.

• **Tunezyjska Restauracja „Marhaba-Grill”**, ul. Grodzka 45, zaprasza na potrawy przygotowane w oparciu o oryginalne tunezyjskie receptury. Organizacja przyjęć, bankietów, obsługa wycieczek. Bon konsumpcyjny o wartości 20 zł.

• **Restauracja Pizzeria „PRONTO”**, pl. Dominikański 1, zaprasza na pizzę i potrawy kuchni narodowych: włoskiej, hiszpańskiej i tureckiej. Obsługa grup wycieczkowych, organizacja przyjęć i bankietów. Bon konsumpcyjny o wartości 20 zł.

• **Fitness Club „BODYHIT”** (ul. Kazimierza Wielkiego 117, tel. 636-25-25) zaprasza pon. - sob. w godz. 9.00 - 21.00 na gimnastykę francuską z elementami aerobiku, stretchingu i calaneticsu oraz do korzystania z kąpieli słonecznych na łózkach firmy GOLF. Zapewnia komfortowe warunki treningu i opalania. Po jednej wejściówce do solarium i na gimnastykę.

• **Fitness CLUB, siłownia kulturyistyczna „Champion”** - prowadzona przez Wiesława Wnęka (ul. Kordeckiego 7, tel. 422-41-27) zaprasza od poniedziałku do piątku w godz. 7.00 - 22.00, w sobotę 7.00 - 16.00 oraz w niedzielę 8.00 - 15.00. Siłownia posiada szatnię, natryski, saunę (dwa pojedyncze tygodniowe karnety).

• **EuroFitnessClub** (pl. Biskupi 18, tel. 633-01-13) zaprasza od poniedziałku do piątku w godz. 8.00 - 22.00, sob. 9.00 - 19.00, niedz. 9.00 - 16.00. Prowadzi aerobic, step reebok, callanetics, gimnastykę francuską, solarium i masaż. Fitness Club posiada nowoczesną siłownię, szatnię i natryski. Karnet na 10 bezpłatnych wejść (siłownia, zajęcia ruchowe).

• **FITNESS CLUB** Barbary Buchowicz (ul. Chodowieckiego 7 - wejście od ul. Reymonta, os. Dywizjonu 303 - pawilon nr 1, ul. Reymonta 224 - TS „Wisła” sekcja gimnastyczna, os. Widok - „Jordanówka”, tel. 423-79-61, 633-25-79, 636-26-95). Proponuje: aerobic HI/LOW, step, gimnastykę odchudzającą, calisthenik, slimmastik, TBC, siłownia, sauna, solarium (miesięczny karnet na dwa zajęcia ruchowe w tygodniu).

• **KLUB „WOLNOŚĆ FM”**, ul. Królewska 1 zaprasza na dyskoteki w czwartek od godz. 20.00, piątek, sobota od godz. 21.00 do rana oraz imprezy dla młodzieży, tzw. FIVE w piątki i soboty od godz. 16.30 do 20.15. Prezentujemy muzykę dance, house, disco, funky, rap, hip-hop, soul (9 dwuosobowych biletów na piątek i 6 dwuosobowych biletów na sobotę).

• **DISCO FIVE PUB POD BARANAMI**, Rynek Główny 27 zaprasza młodzież na dyskotekę. Piątek, sobota, niedziela 17.00 - 21.00. Dwa podwójne zaproszenia + napój gratis.

• **DISCO PUB POD BARANAMI**, Rynek Główny 27 zaprasza na dyskotekę, wstęp od 21 lat. Piątek, sobota od godz. 21.00. Dwa podwójne zaproszenia + piwo gratis.

• **Basen Klubu Sportowego Sparta** mieszczący się przy al. Jana Pawła II 196, tel. 646-33-63 zaprasza pon. - pt. 17.15 i 18.00. Organizacja kursów nauki i doskonalenia pływania, ratowników WOPR. Dwie dwuosobowe wejściówki.

• **Kręgielnia Klubu Sportowego Sparta** mieszcząca się przy al. Jana Pawła II 196, tel. 646-33-63, zaprasza pon., sob. w godz. 10.00 - 15.00 oraz wt., pt. 10.00 - 20.00. Dwie wejściówki na bezpłatną godzinę gry dla dwóch osób.

• **Klub sportowy „KORONA”** zaprasza na basen mieszczący się przy ul. Kalwaryjskiej 9 - 15. Organizujemy kursy nauki i doskonalenia pływania dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Basen jest czynny w sobotę i niedzielę. Dwie dwuosobowe, jednorazowe wejściówki.

ZAPRASZAMY FIRMY DO WSPÓŁPRACY

Wszystkich Państwa, którzy chcieliby zareklamować swoją firmę na łamach Klubu Stałego Czytelnika „Dziennika Polskiego”, prosimy o kontakt osobisty lub telefoniczny od poniedziałku do piątku, w godz. 10 - 15, tel. 422-13-73.

Klub stałego Czytelnika DZIENNIK POLSKI

Styczeń '98 Kupon nr

1

KLUB STAŁEGO CZYTELNIKA „DZIENNIKA POLSKIEGO” ma swą siedzibę w Krakowie przy ul. Loretańskiej 6 (przecznica ulicy Krupniczej). Kod pocztowy 31-116 Kraków. Nasz telefon 422-13-73. Przyjmujemy od poniedziałku do piątku w godz. od 10 do 16.

2 stycznia piątek

Izydora, Grzegorza

W Krakowie przed 70 laty

2 I 1928

■ Piękna pogoda zimowa rozpoczęła rok nowy. Dzień wczorajszy upłynął przy mrozie kilkustopniowym, bez silniejszych wiatrów i bez opadów śnieżnych. W nocy zaznaczył się spadek temperatury, a śliczny, słoneczny poranek zainaugurował dzisiejszy, pogodny dzień. Jest sucho, bezwietrznie, mroźno. Termometr o godzinie 10 rano wykazywał -8 stopni C.

■ Przejazd marszałka Piłsudskiego przez Kraków. Jak zapowiadaliśmy w sobotę, przed godziną 2 po południu przybył do naszego miasta, w przejeździe z Krynicy do Warszawy, marszałek Józef Piłsudski. Witali go na dworcu przedstawiciele władz. Pan marszałek zjadł w wagonie obiad, podczas którego rozmawiał z pp. wojewodą i prezydentem miasta Krakowa. Przed wagonem zgromadzili się liczni przejezdni i kolejarze, którzy ile razy marszałek się w oknie pokazał, gotowali mu gorącą owację.

■ Ostatnie występy znakomitych artystów warszawskich w Krakowie. Dziś oraz we wtorek i środę daną będzie w Starym Teatrze o godzinie 8 wieczór nowa, pełna humoru rewia pt. „Góra Baby!”. Rewia ta składa się z 16 zupełnie nowych obrazów, obejmuje najnowsze szlagiery warszawskie.

■ Powstanie nowych klubów sportowych w Krakowie. Jak się dowiadujemy, w Krakowie powstał Wojskowy Klub Sportowy, który ma zgromadzić sekcję lekkoatletyczną, piłki nożnej i hokeja na lodzie. Niezależnie od tego powstaną w najbliższych dniach kluby sportowe, jak policyjny i harcerski. (NOWA REFORMA)

Konsulaty

AUSTRII
DZIAŁ KULTURY
ul. Krupnicza 42
tel.: 421-99-00
DZIAŁ WIZOWY
ul. Cybulskiego 9
tel.: 421-97-66
NIEMIEC
ul. Stolarska 7
tel.: 421-80-88
Instytut Goethego
Rynek Główny 20
tel.: 422-69-02
FRANCJI
ul. Stolarska 15
tel.: 422-18-64
Instytut Francuski
ul. św. Jana 15
tel.: 422-09-82
ROSJI
ul. Westerplatte 11
tel.: 422-26-47
STANÓW ZJEDNOCZONYCH
ul. Stolarska 9
tel.: 422-14-00
WĘGIER
ul. Mikołajska 26 (II p.)
tel.: 422-56-79, fax: 21-31-35

Sklep nocny

Delikatesy „OCZKO”, ul. Stradom 21, tel.: 421-71-41

Radio ALFA

72,56 FM, 102,40 FM

tel.: 285-85-85

Serwisy informacyjne co godz. od 7.00 do 22.00 Serwisy lokalne: 13.00, 17.00 Wiadomości kulturalne: 16.00 Serwisy drogowe: 7.15, 8.15, 9.15, 13.15, 14.15, 15.15, 16.15, 17.15, 18.15 Repertuar kin i teatrów: 14.00 Notowania giełdowe: 14.35

6.05 - 9.00 Poranny budzik 9.05 - 11.00 Przedpołudnie z Radiem Alfa; w tym 9.35 - 9.55 Giełda pracy 11.05 - 19.00 Muzyka non stop 17.30 Powieść w odcinkach 19.05 - 21.00 Pure Country 21.05 - 2.00 Muzyczny Collage 2.00 - 7.00 Muzyka non stop

Radio BLUE

97,7 MHz (pop & dance)

7.00 - 12.00 Rano 12.00 - 18.00 Popołudnie 18.00 - 20.00 „Gra wstępna” (soul taneczny) 20.00 - 2.00 - „CSS FM” (dance)

Radio ŁAN

96,70, 71,69 FM

tel.: (012) 386-21-97

Wiadomości z kraju i ze świata: od 6.25 do 17.25 Wiadomości lokalne i regionalne: 6.55, 7.55, 9.55, 11.55, 15.55, 16.55 Informator kulturalny: 8.45, 13.45, 17.45 Serwis muzyczny: 14.55, 19.55

6.00 Wstawaj! Twoje Radio gra! - poranny blok informacyjno-muzyczny 9.00 Z 9 na 12 program reporterów, wywiady, rozmowy, reportaże 12.30 FUN Program Radia Łan - hity non stop 15.00 Między nami - magazyn 16.30 W naszym regionie - blok informacyjno-publicystyczny 18.00 FUN Program Radia Łan - hity non stop 19.00 Muzyczne marzenia, piosenki na życzenie: tel.: (012) 86-21-97 20.00 Lista D.M.C. - muzyka dance 22.00 VOA Głos Ameryki z Waszyngtonu - program polskojęzyczny, dziennik VOA (10 minut) 6.30, 22.00, 23.00, 24.00, 0.49 1.00 - 6.00 VOA Europe „Music & More”

Radio Plus

tel.: 267-29-00

www.radioplus.com.pl

Wiadomości Radia Plus: 6.00 - 21.00 (co godzinę) Skróty wiadomości: 7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30 (wiad. kulturalne), 13.30, 15.30, 16.30 (serwis motoryzacyjny), 17.30, 18.30 (z życia Kościoła), 19.30, 20.30 Wiadomości sportowe: 8.04, 20.04 Giełda: 12.45, 15.45 (komentarz) Komunikaty drogowe: 7.45, 8.45, 13.45, 14.45, 16.45, 17.45 Radio Plus Pomoc: 7.31, 11.31, 17.31 Ekoserwis: 9.31, 11.31, 19.31

6.00 - 9.00 Zaczynaj od Plusa - ewangelia dnia i refleksja, muzyka na dzień dobry, gość dnia, informacje i rekomendacje kulturalne 9.00 - 14.00 Eteryczne rendez-vous, w tym: ciekawe konkursy, relacje reporterskie na żywo, Książka na Plus 14.00 - 19.00 Rytm & Plus: muzyczne ciekawostki, komentarz giełdowy, informacje ze świata komputerów, serwis drogowy, od godz. 16.00 Puls Plusa - podsumowanie najważniejszych wydarzeń dnia, Radio-Węzeł Gordyjski - konkurs 19.25 English? No problem! - powt. lekcji języka angielskiego 20.10 Więcej światła - program społeczno-religijny 20.35 Radio Plus Opinie - najważniejsze wydarzenia polityczne w kraju i na świecie, komentarz i rozmowa dnia 22.15 Dobre słowo 22.20 Plus na dobranoc 24.00 - 6.00 Nocny odcień Plusa

Radio RAK

tel.: 636-74-50

e-mail: rak@uci.agh.edu.pl

www home page:

http://rak.uci.agh.edu.pl/

Wiadomości: od 7.30 do 20.30 podawane co godzinę Wiadomości sportowe: 23.00 Serwisy drogowe: 7.20, 8.20, 9.20, 14.20, 14.50, 15.20, 15.50, 16.20, 16.50, 17.20 Serwisy informacji kulturalnych: 8.40, 12.40, 16.40 Propozycje do Listy Przebojów Piosenki Studenckiej: 9.05, 18.45 Powerplay „polski”: (grany co 3 godziny) - 6.30, 9.35, 12.35, 15.35, 18.35, 21.30 Powerplay „zagraniczny”: (grany co 3 godziny) - 8.35, 11.35, 14.35, 17.35, 20.35 Piosenka Niekoniecznie Profesjonalna: (grana co 3 godziny) - 7.35, 10.35, 13.35, 16.35, 19.35 Wieczorny Konkurs Muzyczny: 20.01

6.00 - 9.00 Klub Rannych Ptasek - przegląd prasy, prognoza pogody, horoskop, gość w studio, etc. 9.15 - 10.00 Lata sześćdziesiąte - muzyka 10.00 - 11.00 Hitogranie - muzyka 11.00 - 15.00 RAKTime - okołopołudniowy program radia RAK, konkursy, ciekawostki ze świata show-biznesu, relacje reporterów z miasta, gość w studio etc. 15.00 - 19.00 Program popularny - omówienie bieżących wydarzeń, relacje reporterów, relacje z regionu i kraju, gość w studio, etc. 19.00 - 22.00 Muzyczna Śmietanka - program muzyczny 22.00 - 23.00 Muzyka z (pod)tekstem - muzyka studencka, turystyczna, poezja śpiewana 23.00 - 24.00 Propozycje z RAKlisty i Listy Przebojów 24.00 Janosik 0.03 - 6.00 Muzyka do kocyka

Radio Wanda

66.25 i 92.50 UKF

Serwis informacyjny „RWE” zawsze o pełnej godzinie (7.00 - 23.00) Serwis drogowy: 7.45, 8.45, 12.45, 13.45, 14.45 Całodobowy telefon do dyspozycji słuchaczy: 25-96-60

6.00 Melodie na dzień dobry 6.45 Prognoza pogody i informacja drogowa 7.10 Życzenia dla solenizantów 7.15 Co w Krakowie słychać 7.30 Wiadomości kulturalne 7.50 Prognoza pogody i informacja drogowa 8.10 Co w naszym kraju i świecie słychać 8.50 Informacja z ostatniej chwili 9.10 Muzyka, której wszyscy chętnie słuchają 10.10 Godzina z disco polo 11.10 Muzyka, która nie rozprasza 12.10 Galicyjskie południe, a w nim: 12.15 Gramy dla solenizantów 12.30 Repertuar kin (rozdawanie zaproszeń) 12.40 Temat dnia 13.10 Kalendarium 13.30 Wiadomości kulturalne 13.40 Wielki konkurs 15.10 Popołudniówka muzyczna i nowe nagrania 16.10 Weekendowe rytmo-granie 18.10 Nowości, konkursy, niespodzianki 19.10 Lista Radia Wanda i Snake's Music 21.10 To dla was gra Radio Wanda 24.10 Muzyczna noc

Jazz Radio

101,0 FM

Serwis kulturalny: 7.30, 8.30, 9.30, 12.30, 16.30 6.00 - 10.00 Bułka z funkiem 10.00 - 17.00 Jazz 17.00 - 20.00 Jazz 20.00 - 21.00 Jazz, nie jazz - Wojciech Konikiewicz 21.00 - 22.00 Koncert (Live CD) 22.00 - 24.00 Mariusz Adamiak prezentuje 24.00 - 3.00 Ballady jazzowe 3.00 - 6.00 Jazz

TV HBO

Piątek

8.50 „Prezydent” - dramat USA (1995), reż. Frank Pierson, wyk. Gary Sinise, Diana Scarwid 11.05 „Pod niebem Henrietty” - dramat USA (1995), reż. James

Keach, wyk. Robert Duvall, Aidan Quinn 12.55 „Digger” - dramat USA (1994), reż. Robert Turner, wyk. Adam Hann-Byrd, Josh Jackson 14.30 „Serfujący ninja” - film przygodowy USA (1993), reż. Neal Israel, wyk. Ernie Reyes, Leslie Nielsen 16.00 „Noce i dnie” cz. 1: „Bogumił i Barbara” - polski film obyczajowy (1975), reż. Jerzy Antczak, wyk. Jadwiga Barańska, Jerzy Bińczycki 18.10 Na planie filmu: „Teoria spisku” - film USA (1997) 18.30 „Łatwy szmal” - komedia USA (1990), reż. Bill Murray, wyk. Bill Murray, Geena Davis 20.00 „Pożeracz czasu” cz. 2 - film sf USA (1994), reż. Tom Holland, wyk. Patricia Wettig, Dean Stockwell 21.35 „Co się wydarzyło w Madison County” - melodramat USA (1995), reż. Clint Eastwood, wyk. Clint Eastwood, Meryl Streep 23.50 „Koszmar z ulicy Wiazów 4 - Władca snów” - horror USA (1988), reż. Renny Harlin, wyk. Robert Englund, Rodney Eastman 1.25 „Niecny proceder” - thriller USA (1994), reż. Damian Lee, wyk. Jeff Win-cott, Michelle Johnson

Sobota

9.05 „Ucieczka w czasie” - film sf USA (1991), reż. David Twohy, wyk. Jeff Daniels, Ariana Richards 10.45 Cienie pustynnego morza - angielski film przyrodniczy (1992) 11.40 „Co to za gliny?” - komedia USA (1993), reż. Ted Demme, wyk. Doctor Dre, Ed Lover 13.10 „Uroczy zakątek” - komedia USA (1988), reż. George Roy Hill, wyk. Chevy Chase, Madolyn Smith 14.50 „Śnięty Mikołaj” - komedia USA (1994), reż. John Pasquin, wyk. Tim Allen, Judge Reinhold 16.30 „Noce i dnie” cz. 2: „Wiatr w oczy” - polski film obyczajowy (1975), reż. Jerzy Antczak, wyk. Jadwiga Barańska, Jerzy Bińczycki 18.35 „Strzelając śmiechem” - komedia USA (1993), reż. Gene Quintano, wyk. Emilio Estevez, Samuel L. Jackson 20.00 „Mrs. Winterbourne fałszywa wdo-

wa” - komedia romantyczna USA (1996), reż. Richard Benjamin, wyk. Shirley MacLaine, Brendan Fraser 21.45 „Młodzi gniewni” - dramat USA (1995), reż. John Smith, wyk. Michelle Pfeiffer, George Dzundza 23.25 „Zgubna pokusa” - thriller erotyczny USA (1994), reż. Jag Mundhra, wyk. Tahnee Welch, Steven Bauer 1.00 „Delta Wenus” - film erotyczny USA (1995), reż. Zalman King, wyk. Costas Mandylor, Audie England 2.40 „Uciec przed śmiercią” - film sensacyjny USA (1995), reż. Dean Ferradini, wyk. Aaron Norris, Michael Nouri

Niedziela

9.15 „Małolaty ninja na wojennej ścieżce” - film przygodowy USA (1995), reż. Simon Sheen, wyk. Victor Wong, Charles Napier 10.45 Trójkąt Koralowy - angielski film przyrodniczy (1988) 11.35 „Zakochany pin-gwin” - film animowany USA (1995), reż. Don Bluth 12.50 „W obronie życia” - komedia romantyczna USA (1991), reż. Albert Brooks, wyk. Meryl Streep, Albert Brooks 14.40 „Uliczny wojownik” - film sensacyjny USA (1994), reż. Steven Desouza, wyk. Jean-Claude Van Damme, Ming-Na Wen 16.20 „Areszt domowy” - komedia USA (1996), reż. Harry Winer, wyk. Jamie Lee Curtis, Kevin Pollak 18.10 „Tajemnica Syriusza” - film sf USA (1995), reż. Christian Duguay, wyk. Peter Weller, Roy Dupuis 20.00 „Drakula: Wampiry bez zębów” - komedia USA (1995), reż. Mel Brooks, wyk. Leslie Nielsen, Mel Brooks 21.30 „Wygrać ze śmiercią” - film sensacyjny USA (1990), reż. Bruce Malmuth, wyk. Steven Seagal, Kelly Le-brock 23.05 „Prawdziwy romans” - film sensacyjny USA (1993), reż. Tony Scott, wyk. Christian Slater, Gary Oldman 1.05 „Żywy zapalnik” - thriller USA (1992), reż. Christian Duguay, wyk. Pierce Brosnan, Ben Cross 2.30 Człowiek i zwierzę - angielski film dokumentalny (1995)

Galerie

GALERIA „WIELOPOLE 1” (ul. Wielopole 1, hol Pałacu Prasy): Wystawa rzeźby Stefana Borzęckiego. Czynna: pn. - pt. 10 - 19, niedz. 15 - 18.

STARMACH GALLERY (ul. Węgierska 5): Kolekcja własna. Czynna: pn. - pt. 11 - 18.

GALERIA KOCIOŁ ARTYSTYCZNY (ul. Mikołajska 6, wejście przez sklep): „Artyści Krakowa”. Malarstwo Stanisława Batrucha (do 7 stycznia): pn. - pt. 11 - 19, sob. 10 - 14. Filia w restauracji „Wierzynek” (Rynek Główny): Malarstwo - Anita Rotter Pucz i Wiesława Stefańska. Czynna: codziennie 9 - 23.

GALERIA „TEMPORARY CONTEMPORARY” (ul. Dolnych Młynów 7): Wystawa „Przestrzenie pamięci narodowej w realizacjach Aliny i Andrzeja Grzybowski”. Czynna (do 16 stycznia): wt. - pt. 11 - 12 i 13 - 18.

GALERIA „SUKIENNICZ” ZPAP (Rynek Główny - Sukiennice): Wystawa stała - malarstwo, rzeźba, ceramika. Wystawa „Mały obraz '97” (do 3 stycznia). Czynna: pn. - pt. 10 - 18, sob. 10 - 14.

GALERIA EKSLIBRISU (DK „Podgórze”, ul. Krasickiego 18/20): Wystawa „Techniki graficzne w ekslibrisie”. Czynna (do 8 stycznia): codziennie 8 - 16.

GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ „KERSTEN” (ul. Sławkowska 5/7 - Grand Hotel): Ekspozycja stała. Czynna: pn. - pt. 11 - 19, sob. 11 - 15.

GALERIA „ARTEMIS” (ul. Floriańska 23): Kolekcja galerii - malarstwo, rzeźba, grafika.

Czynna: pon. - pt. 11 - 19, sob. 11 - 15.

GALERIA ROZMAITOŚCI (DK „Podgórze”, ul. Krasickiego 18/20, I p.): Wystawa pt. „Historia Polski na współczesnych medalach Mennicy Warszawskiej - z kolekcji Henryka Dziedzica”. Czynna (do 17 stycznia): codziennie 9 - 19.

GALERIA FUNDACJI ŚW. WŁODZIMIERZA (ul. Kanonicza 15): Salon „różowy” - polichromia z przełomu XVIII i XIX wieku. Kaplica wg projektu Jerzego Nowosielskiego. Ikony z XVII - XIX wieku. Galeria Niki-fora (Epifaniusza Dwornika) - zbiory prywatne Piotra Skrijki. „Malarstwo” - prof. Jerzy Nowosielski. Czynna: czw., pt., sob., niedz. 12 - 16.

GALERIA STOWARZYSZENIA WSPÓLNOTA POLSKA (Rynek Główny 14): Wystawa malarstwa „Akty i abstrakty Zygmunta Turkiewicza”. Czynna (do 9 stycznia): pn. - nd. 12 - 18.

GALERIA „NAFTA” KTF (ul. Lubicz 25): Wystawa fotografii Piotra Witosławskiego „Arktyczne lato - Spitsbergen, Grenlandia”. Czynna (do 5 stycznia): codz. godz. 9 - 16.

MINI-GALERIA (ul. Mikołajska 2): Wystawa prac Krzysztofa Litwina. Czynna (do 2 stycznia): pon. - pt. 10 - 17.

SPACE GALLERY (ul. Floriańska 13, I p.): Malarstwo Anny Fornelskiej. Zbiory własne galerii: malarstwo, rzeźba, ceramika, szkło artystyczne artystów polskich. Koloryści, Szkoła Paryska, awangarda. Czynna: pn. - pt. 10 - 18.30, sob. 10 - 15.

Dyzury aptek

Ul. Starowiślna 77, „Apteka Niebieska”, sobota - niedziela 8-20, 421-24-63; Rynek Kleparski 14, niedziela 9-14, tel.: 423-12-67.

CAŁODOBOWE: ul. Mogilska 16, tel.: 421-33-56; ul. Dunajewskiego 2, tel.: 422-65-04; os. Centrum A bl. 3, tel.: 644-17-36; os. Kombatantów 8, tel.: 649-70-00; ul. Mackiewicza 17, tel.: 415-41-72; ul. Bronowicka 39, tel.: 636-10-82; ul. Teligi 24, tel.: 658-55-61; Rynek Dębnicki 9, tel.: 266-96-70.

KRZESZOWICE, Rynek 2; MYŚLENICE, os. 1000-lecia 1; PROSZOWICE, ul. Królewska 84; SKAWINA, ul. Popiełuszki; WIELICZKA, ul. Zamkowa 3.

Szpital

CHIRURGII OGÓLNEJ - Kopernika 40 (I Klinika Chirurgii CM UJ), CHIRURGII URAZOWEJ - Kopernika 19a, CHIRURGII DZIECIĘCEJ - Sieroszewskiego 66 (Szpital im. S. Żeromskiego), LARYNGOLOGICZNY - Kopernika 23a, OKULISTYCZNY - Witkowiec, UROLOGICZNY - Grzegorzewska 18, MYŚLENICE - Szpitalna 2, PROSZOWICE - Kopernika 2.

Pogotowia

Św. Łazarza 14: 999 - wezwania do wypadków, zachorowań i przewoży: 422-29-99, Centrala: 422-36-00, Lotnisko Balice: Alarmowy: 285-68-99, 285-68-98; Teligi 8: 658-59-99, 658-59-79; Rynek Podgórski: 656-59-99; Nowa Huta: 644-49-99; Krowodrza, Piastowska 32: 633-39-80, Alarmowy: 633-39-99, Białoprądnicka 8: 415-61-15, Alarmowy: 415-09-99; Skawina: 999, tel.: 276-14-44; Wieliczka: 278-12-89, Alarmowy: 999; Myślenice: 999; Jerzmanowice: 389-50-99 (alarmowy), 389-50-48; Niepołomice: 381-19-99; Iwanowice: 388-40-99 (alarmowy), 388-41-99; Krzeszowice: 999; Podstacja Pogotowia Ratunkowego Słomniki, tel.: 64 lub 67 czynna całą dobę; Proszowice: 999, Zachorowania i przewoży: 386-21-35; Wojewódzka Kolumna Transportu Sanitarnego - transport chorych: 421-71-58.

DUŃSKIE POGOTOWIE RATUNKOWE FALCK - 636-61-10, 636-46-11.

ABC LEKARZY SPECJALISTÓW, EKG, tel. 658-56-64.

„LEKARZ” - wizyty domowe pediatrów, internistów i laryngologów, EKG - codziennie 8 - 22, tel.: 658-49-59.

„MEDICINA” - wizyty domowe lekarzy, tel.: 411-13-78.

Policja

KOMENDA REJONOWA KRAKÓW-CENTRUM: Oficer dyżurny: 633-10-96, 610-71-15, Stare Miasto: 610-77-11, 422-20-81, Dworzec Gł.: 610-78-11

KOMENDA REJONOWA KRAKÓW-POŁUDNIE: Oficer dyżurny - ul. Zamoyskiego: 656-33-33, Borek Fałęcki: 266-08-41, Prokocim: 610-27-11, Kraków Płaszów: 655-20-77, 610-29-11, Os. Wola Duchacka: 610-56-26

KOMENDA REJONOWA KRAKÓW-WSCHÓD: Oficer dyżurny - os. Zgody: 644-44-44, Bierny: 644-42-35, Os. Na Wzgórzach: 644-12-05, 610-37-11

KOMENDA REJONOWA KRAKÓW-ZACHÓD: Oficer dyżurny - ul. Królewska: 633-48-60, Stary Kleparz: 610-11-12, Os. Azory: 610-11-11

KOMENDA GRZEGÓRZKI, ul. Lubicz 21: 610-70-34

Kina

WANDA (ul. św. Gertrudy 5): „Elfy z ogrodu czarów” (USA, b.o., dubbing) pt. - nd. - 12.15, 14.15, 16.15, „Kamasutra” (ind./USA, 18 l.) pt., sb. - 18.15, 20.30, 22.45, nd. - 18.15, 20.30; **POD BARANAMI (Rynek Główny 27):** Graffiti dzieciom: „Wirtualni wojownicy” (chiń./USA, b.o., dubbing) pt. - nd. - 11.30, „Sprzedawca marzeń” (wł., 15 l.) pt. - nd. - 13.30, „Księga wielkich życzeń” (pol., 15 l.) pt. - nd. - 15.30, „Bandyta” (pol./fr./niem., 15 l.) pt. - nd. - 17.15, „Historie miłosne” (pol., 15 l.) pt. - nd. - 19, „Szczęśliwego Nowego Jorku” (pol., 15 l.) pt. - nd. - 20.45, Kino nocne: „Blask” (USA, 15 l.) pt., sb. - 22.30.

APOLLO (ul. św. Tomasza 11a) (stereo, ekran perelkowy) pt. - nd.: „Gra” (USA, 15 l.) - 15.45, 20.15, „Kiler” (pol., 15 l.) - 18.15. **ARS: ANEKS SZTUKI (ul. św. Jana 6, nowa sala):** „Microcosmos” (fr., b.o.) pt. - nd. - 11.45, „George prosto z drzewa” (USA, b.o.) pt. - nd. - 13.15, „Goło i wesoło” (ang., 15 l.) pt. - nd. - 15.15, „Kiler” (pol., 15 l.) pt. - 17, 23, sb., nd. - 17, „Stracone pokolenie” (USA, 21 l.) pt. - nd. - 19, „Tajemnice Los Angeles” (USA, 15 l.) pt. - nd. - 20.45, „Gra” (USA, 15 l.) sb., nd. - 23; **SZTUKA (ul. św. Jana 6):** „Kiler” (pol., 15 l.) pt. - 12, 14, 16, 20.30, sb., nd. - 12, 14, 16, 20.30, 22.30, „Gra” (USA, 15 l.) pt. - nd. - 18, Tajemniczy pokaz specjalny pt. - 22.30; **KINOTEATR REDUTA (ul. św. Jana 6)** (stereo, ekran perelkowy) pt. - nd.: „Kiler” (pol., 15 l.) - 14.45, „Mój chłopak się żeni” (USA, 15 l.) - 16.45, „Gra” (USA, 15 l.) - 18.45, „Goło i wesoło” (ang., 15 l.) - 21, Pokaz przedpremierowy: „James Bond: Jutro nie umiera nigdy” (USA, 15 l.) - 22.45. **PIF „APOLLO FILM”:** **KIJÓW** (al. Krasieńskiego 34) pt.

- nd.: „Alex - sam w domu” (USA, b.o., dubbing) - 11.30, 13.30, „Teoria spisku” (USA, 15 l.) (efekt stroboskopowy) - 15.30, 18, „Obcy: Przebudzenie” (USA, 15 l.) - 20.30, 22.30; **WARSZAWA (ul. Stradom 15)** pt. - nd.: „Herkules” (USA, b.o., dubbing) - 10, 12, „Air Force One” (USA, 15 l.) - 14, „W morzu ognia” (USA, 15 l.) - 16.30, „Austin Powers - Agent specjalnej troski” (USA, 12 l.) - 18.30, 20.30; **MIKRO (ul. Lea 5)** pt. - nd.: „Plac Waszyngtona” (USA, 15 l.) - 16, „Między złem a głębokim, błękitnym oceanem” (belg./ang., 15 l.) - 18, „Portret damy” (USA, 15 l.) - 19.45. **PASAŻ (Rynek Główny 9)** pt. - nd.: „Wulkan” (USA, 15 l.) - 9.45, „Anna Karenina” (USA, 15 l.) - 11.45, „Zagubiona autostrada” (USA, 18 l.) - 13.45, „Szczęśliwego Nowego Jorku” (pol., 15 l.) - 16, „Air Force One” (USA, 15 l.) - 17.45, „Piąty element” (USA, 15 l.) - 20.05. **UCIECHA (ul. Starowiślna 21)** pt. - nd.: „Alex - sam w domu” (USA, b.o., dubbing) - 11.30, 13.30, 15.30, „Obcy: Przebudzenie” (USA, 18 l.) - 17.30, 19.30, 21.30. **ŚWIT (os. Teatralne 34) (dwie sale):** „Alex - sam w domu” (USA, b.o., dubbing) pt. - 16.15, sb., nd. - 12, 14, 16.15, „Obcy: Przebudzenie” (USA, 18 l.) pt. - nd. - 16, 18.15, 20.30, „Teoria spisku” (USA, 15 l.) (efekt stroboskopowy) pt. - nd. - 18, 20.15. **TECZA (ul. Praska 52)** pt. - nd.: „Zakochany kundel” (USA, b.o., dubbing) - 15, „Jaś Fasola” (ang., 12 l.) - 16.15, „Romeo i Julia” (USA, 15 l.) - 17.45. **WRZOS (ul. Zamoyskiego 50)** pt. - nd.: „Jaś Fasola” (ang., 12 l.) - 15.45, 19.15, „Incident” (USA, 15 l.) - 17.15. **SFINKS (os. Górali)** pt. - nd.: „Uśpieni” (USA, 15 l.) - 17, „Piąty element” (USA, 15 l.) - 19.30. **PARADOX (ul. Krowoderska 8):** nieczynne.

ANIKINO - kraina zabaw dziecięcych: ul. Nieduża 4, tel. 411-30-07, FILIA: C.H. „Mozart” ul. Mackiewiczca. **OGRÓD ZOOLOGICZNY,** Las Wolski, ul. Kasy Oszczędności m. Krakowa 14. Dojazd autobusem linii 134. Kasy czynne w godz. 9 - 15.

Teatry

STARY (ul. Jagiellońska 1) - 17: „Kłątwa”. **KAMERALNY (ul. Starowiślna 21)** - 19.15: „Ocaleni”. **SCENA PRZY SŁAWKOWSKIEJ** - 19.30: „Wznowienie”. **BAGATELA (ul. Karmelicka 6)** - 19.15: „Mayday”. **JAMA MICHALIKA (ul. Floriańska 45)** - 20: „Bardzo Zielony Balonik”.

Bilety okresowe MPK

Ul. Lubicz, ul. Basztowa: codz. 6 - 22 (oprócz pierwszego dnia Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy); tylko bilety: jednorazowe, czasowe, grupowe, tygodniowe, jednodniowe **PUNKTY SPRZEDAŻY KOMPUTEROWEJ Centrum Administracyjne HTS:** godz. 6 - 18 **Os. Krowodrza Górka (pętla tramwajowa):** pon. - pt. godz. 7 - 19, wszystkie sob. 8 - 15 **Ul. św. Wawrzyńca 13:** pn. - pt. godz. 7 - 19, wszystkie sob. godz. 8 - 15 **Ul. Kalwaryjska 32:** pn. - pt. godz. 7 - 19, wszystkie sob. 8 - 15 **Ul. Polonijna 1:** pn. - pt. godz. 7 - 19, wszystkie sob. 8 - 15 **Ul. Mogilska 15a:** pn. - pt. godz. 7 - 19, wszystkie sob. 8 - 15 **Ul. Podwale (przystanek MPK, naprzeciwko księgarni Domu Handlowego Elefant):** pon.-pt. godz. 6.30 - 21.30, soboty, niedziele i święta 8 - 20 **Ul. Podwale 3:** pon. - pt. godz. 7 - 19, wszystkie sob. 8 - 15 **Mistrzejowice (pętla autobusowa):** pon. - pt. godz. 7 - 19, wszystkie sob. 8 - 15 **Centrum D bl. 7:** pon. - pt. godz. 7 - 19, wszystkie sob. 8 - 15

Izby i urzędy skarbowe

IZBA SKARBOWA, ul. Wiślna 7, tel.: 22-00-47. **URZĄD SKARBOWY KRAKÓW-NÓWA HUTA,** os. Bohaterów Września 80, tel.: 47-71-22. **I URZĄD SKARBOWY KRAKÓW-ŚRÓDMIEŚCIE,** ul. Krowoderskich Zuchów 2, tel.: 33-20-44.

II URZĄD SKARBOWY KRAKÓW-ŚRÓDMIEŚCIE, ul. Grodzka 65, tel.: 22-53-44. **URZĄD SKARBOWY KRAKÓW-KROWODRZA,** ul. Krowoderskich Zuchów 2, tel.: 33-20-44. **URZĄD SKARBOWY KRAKÓW-PODGÓRZE,** ul. Wadowicka 12, tel.: 67-30-20.

Muzea

KOPALNIA SOLI WIELICKA (ul. Daniłowicza 10): Podziemna trasa turystyczna I - III poziom, Kaplice solne: bł. Kingi, św. Antoniego, św. Krzyża, Jeziora solankowe: E. Barącz, J. Piłsudskiego, Weimar; Kolekcja solnych rzeźb; Kolekcja maszyn i urządzeń górniczych (8 - 16); **MUZEUM ŻUP KRAKOWSKICH - EKSPOZYCJA PODZIEMNA:** Wyst. stała: „Dzieje górnictwa solnego w Polsce, dawne maszyny i urządzenia górnicze”, Wyst. czas.: „Gorzki smak polskiej soli” (8 - 16) codziennie z wyjątkiem wtorku i niedzieli; **ZAMEK ŻUPNY (ul. Zamkowa 8):** Wyst. stała: „Dzieje Wieliczki”, „Solniczki”, wyst. czas.: „Wokół soli Wieliczki i Bochni - surowce kopalne epoki młodej”; **Środkowy:** wyst. czasowa „Warsztat szejwski” (9 - 15) codziennie z wyjątkiem wtorku i niedzieli; **MUZEUM NIEPOŁOMICKIE (Niepołomice, Zamek):** wszystkie dni tygodnia (10 - 16); **ZBIORY SZTUKI NA WAWELU: KOMNATY KRÓLEWSKIE:** Wyst. czas.: „Sztuka cenniejsza niż złoto...” (10 - 15, wejście o pełnej godzinie); wtorek, środa, czwartek, sobota (9.30 - 15), piątek (9.30 - 16), niedziela (dzień bezpłatny) (10 - 15), poniedziałek - nieczynne; **WAWEL ZAGINIONY:** poniedziałek, środa, czwartek, sobota (9.30 - 15), piątek (9.30 - 16), niedziela (10 - 15), wtorek - nieczynne; **WSCHÓD W ZBIORACH WAWELSKICH:** nieczynne; **SKARBIEC I ZBROJOWNIA:** wtorek, środa, czwartek, sobota (9.30 - 15), piątek (9.30 - 16), niedziela (10 - 15), poniedziałek - nieczynne; **SMOCZA JAMA:** nieczynna; **KATEDRA:** poniedziałek - sobota (9 - 15), niedziela (12.15 - 17.15); **MUZEUM KATEDRALNE:** wtorek - niedziela (10 - 15), poniedziałek - nieczynne; **MUZEUM NARODOWE - SUKIENNICE:** „Sztuka polska XIX w.” wtorek - sobota (10 - 15.30), czwartek (10 - 18), niedziela, poniedziałek - nieczynne; **KAMIENICA SZOŁAJSKICH (pl. Szczepański 9):** nieczynne do odwołania; **MUZEUM ST. WYSPIAŃSKIEGO (ul. Kanonicza 9):** wtorek, środa, piątek, sobota, niedziela (10 - 15.30), czwartek (9 - 17), poniedziałek nieczynne (telefoniczna rezerwacja dla grup: 422-83-37, 422-97-23); **DOM MATEJKI (ul. Floriańska 41):** Wyst. czasowa: „Buty i...”, „Matejko wobec krakowskich starożytności”; „Creo, Create, Creator” wtorek, środa, czwartek, sobota, niedziela (10 - 15.30), piątek (10 - 18), poniedziałek - nieczynne; **GMACH GŁÓWNY (al. 3 Maja 1):** Wyst. stała: „Galeria sztuki polskiej XX w.”; „Broń i barwa w Polsce”, wyst. czasowa: „Między Giewontem a Parnasem - inspiracje artystyczne sztuką Podhala”, Kiyoshi Awazu - wystawa twórczości; Pokaz kartonu do witrażu St. Wyspiańskiego, „Bóg Ojciec - stań się” - prezentacja dzieła po konserwacji; wtorek, czwartek, piątek, niedziela (10 - 15.30), sprzedaż biletów zakończona pół godziny przed zamknięciem muzeum; środa (10 - 18, sprzedaż biletów do 17.30), poniedziałek nieczynne (niedziela dniem wolnego wstępu); **MUZEUM XX. CZARTORYSKICH (ul. św. Jana 19):** wtorek - niedziela (10 - 15.30), piątek (10 - 18), poniedziałek - nieczynne; **Arsenal Muzeum Czartoryskich (ul. Pijarska 8):** poniedziałek - niedziela (10 - 17), wstęp bezpłatny; **DOM JÓZEFA MEHOFFERA (ul. Krupnicza 26):** Muzeum biograficzne, Cykl - Wieczór w Domu Mehoffera; wtorek,

czwartek - niedziela (10 - 15.30), środa (10 - 18), poniedziałek - nieczynne; **CENTRUM SZTUKI I TECHNIKI JAPOŃSKIEJ (ul. Konopnickiej 26):** Wyst. st.: Hall Główny „Dawna sztuka japońska ze zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie” - kolekcja Feliksa Jasieńskiego, Galeria 2 „Współczesna grafika japońska”; poniedziałek - nieczynne, wtorek - niedziela (10 - 18); **DWOREK JANA MATEJKI W KRZESŁAWICACH (ul. Wańkowicza 25):** wtorek - czwartek (10 - 15), sobota - niedziela (10 - 17), poniedziałek, piątek - nieczynne; **PAŁAC SZTUKI (pl. Szczepański 4): Górny:** „Uratować fortunę Estreicherów dla Krakowa i Polski” (część odzyskanych zbiorów), codziennie (10 - 17); **MUZEUM GEOLOGICZNE ING PAN (ul. Senacka 3):** Wyst.: „Budowa geologiczna obszaru krakowskiego”; wtorek (10 - 17.30), środa - piątek (10 - 15), sobota, niedziela (10 - 14), poniedziałek - nieczynne; **MUZEUM ETNOGRAFICZNE (pl. Wolnica 1):** Wyst. stała: „Polska kultura ludowa”; poniedziałek (10 - 18), środa, czwartek, piątek (10 - 15), sobota, niedziela (10 - 14), wtorek - nieczynne, (ul. Krakowska 46): „Teatry Azji” poniedziałek (10 - 18), środa, czwartek, piątek (10 - 15), wtorek - nieczynne, sobota, niedziela (10 - 14); **MUZEUM ARCHEOLOGICZNE (ul. Poselska 3):** Wyst. stała: „Starożytny Egipt”, „Starożytność i średniowiecze Małopolski”, „Pradzieje Nowej Huty”; „Kraków przed 1000 lat”; „Lalki świata”, wyst. czas.: „Gofryd Ossowski 1835 - 1897: człowiek - archeolog - geolog”, poniedziałek, wtorek, środa (9 - 14), czwartek (9 - 14) - tylko dla grup zorganizowanych po uprzednim telefonicznym zgłoszeniu, tel.: 422-71-00 (14 - 17), piątek, sobota - nieczynne, niedziela (11 - 14) - wstęp wolny; **MUZEUM HISTORII FOTOGRAFII (ul. Józefiłow 16):** wtorek (12 - 17.30), środa - niedziela (10 - 15.30), poniedziałek - nieczynne; **MUZEUM HISTORYCZNE - KRZYSZTOFORY (Rynek Główny 35):** Wyst. stała: „Z dziejów i kultury Krakowa” (nieczynna do odwołania); sień - wyst. czasowa: „Ozdoby choinkowe”, „Najpiękniejsze szopki krakowskie” - wystawa pokonkursowa, (pon.-pt.: 9-17, sb., nd.: 9-16); **DOM POD KRZYŻEM (ul. Szpitalna 21):** „Juliusz Osterwa w Krakowie”, czwartek, piątek, sobota, niedziela (9 - 15.30); środa (11 - 18), poniedziałek, wtorek - nieczynne; **KAMIENICA HIPOLITÓW (pl. Mariacki 3 - I piętro): Eugeniusz Waniek. „Malarstwo i rysunek 1960-1997”, środa, piątek, sobota (wstęp wolny), niedziela (9 - 15.30), czwartek (11 - 18), poniedziałek, wtorek oraz II sobota i niedziela miesiąca - nieczynne; **STARA BOŻNICA (ul. Szeroka 24):** Wystawa stała: „Z dziejów i kultury Żydów”; środa, czwartek, sobota (wstęp wolny), niedziela (9 - 15.30), piątek (11 - 18), poniedziałek, wtorek oraz pierwsza sobota i niedziela miesiąca - nieczynne; **CELESTAT (ul. Lubicz 16):** „Dzieje krakowskiego Bractwa Kurkowego”, środa, piątek, sobota, niedziela (9 - 15.30), czwartek (11 - 18), poniedziałek, wtorek oraz II sobota i niedziela miesiąca - nieczynne; **ZWIERZYNIĘCKI SALON ARTYSTYCZNY (ul. Królowej Jadwigi 41):** „Harcerze” wtorek, czwartek, piątek (9 - 15), środa (11 - 18), sobota (wstęp wolny), niedziela (10 - 14), poniedziałek oraz druga sobota i niedziela miesiąca - nieczynne;**

Telefony

ZAUFANIA TELEFON ZAUFANIA: 633-71-37 (16 - 22). **MŁODZIEŻOWY TELEFON ZAUFANIA:** 988 - (14 - 19). **TELEFON ZAUFANIA** dla narkomanów: 656-24-24 (9 - 18). **TELEFON ZAUFANIA DLA OSÓB Z PROBLEMAMI ALKOHOLOWYMI:** 656-46-80 - (całodobowy - od godz. 9 w poniedziałek do godz. 20 w piątek). **NOCNY TELEFON ZAUFANIA DLA LUDZI UZALEŻNIONYCH OD ALKOHOLU I ICH RODZIN:** 656-27-34, piątek, sobota oraz wszystkie noce poprzedzające dni świąteczne (20 - 6). **TELEFON ZAUFANIA DLA OSÓB PRZEŻYWAJĄCYCH KRYZYSY OSOBISTE:** 656-51-77 - wtorek, środa, piątek (16 - 19). **TELEFON ZAUFANIA DLA NARKOMANÓW:** 643-03-38 - poniedziałek - piątek (9 - 18). **TELEFON ZAUFANIA DLA RODZIN OFIAR ZBRODNI ORAZ PRZEMOCY** (Stowarzyszenie Przeciwko Zbrodni im. Jolanty Brzozowskiej): 0-90-28-44-45, pager - centrala 96-46 dla numeru 80-180. **TELEFON INFORMACYJNY INSTYTUTU ONKOLOGII:** 421-00-60 czynny w godz. 10 - 11. **TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ CHORYCH „HOSPICIUM”** - ul. Fatimska 17, tel.: 643-49-10, 425-70-86 - czynne 10 - 14. **INFORMACJA** - (automatyczna) o AIDS 958. **TELEFON ZAUFANIA DLA KOBIET PO AMPUTACJI PIERSI** - klub „Amazonki”: 422-99-00 wew. 235 (pon. - pt. 10 - 12.30). **TELEFON ADOPTYJNO-OPIEKUŃCZY** - ul. Piłsudskiego 29, tel.: 422-29-94, pn. 12 - 18, wt., czw. 9 - 18, śr., pt. 9 - 14. **INFORMACJA TOKSYKOLOGICZNA,** os. Złotej Jesieni 1 (szpital im. L. Rydygiera), tel.: 411-99-99. **TELEFON ZAUFANIA DLA KOBIET W CIAŻY** - 411-47-66 (pon. i piątki godz. 10 - 12, środy godz. 16 - 18). **DLA LUDZI UZALEŻNIONYCH,** Skawina - 276-17-44 (czw. pt. godz. 16 - 19). **TOWARZYSTWO „KOBIETY PRZECIW PRZEMOCY”,** ul. Chodkiewicza 17, poniedziałek, środa, piątek: 8 - 14, czwartek: 15 - 20 (tel. 429-38-57), poniedziałek - piątek: 20 - 23 (tel. 657-02-64). **INTERWENCYJNE URZĄD OCHRONY PAŃSTWA** tel.: 610-79-43 czynny całą dobę. **POLICJA KRYMINALNA:** tel. anonimowy 413-44-44 (automat), KRP Zachód - tel. 610-19-97, KRP Południe - tel. 610-29-97, KRP Wschód - tel. 610-39-97, KRP Centrum - tel. 610-79-97, KRP Proszowice - tel. 386-17-97, KRP Myślenice - tel. 272-06-31. **ŻANDARMERIA WOJSKOWA** tel. 613-40-61, czynny całą dobę. **TELEFON DYŻURNY STRAŻY MIEJSKIEJ:** Komenda Straży Miejskiej, ul. Dobrego Pasterza 116 - 411-26-81, Śródmieście - 411-00-45 (całą dobę), Nowa Huta, os. Zgody 2 - 644-17-81 (7 - 22), Krowodrza, ul. Stachiewicza 3 - 636-02-99 (7 - 22), Podgórze Prokocim, ul. Jerzmanowskiego 34 - 658-47-86 (7 - 22), Podgórze Wola Duchacka, ul. Ossowskiego 4 - 655-51-08, 655-44-77 (czynne całodobowo). **SCHRONISKO DLA BEZDOMNYCH ZWIERZĄT** - 422-04-72. **TOWARZYSTWO OPIEKI NAD ZWIERZĘTAMI** - 421-77-72, 421-26-85 (ul. Floriańska 53, pon., śr. - pt. 9 - 15, wt. 11 - 17). **BIURO RZECZY ZNALEZIONYCH** (al. Słowackiego 20) - tel.: 634-42-66 w. 518 lub 633-65-26. **INFORMACYJNE BIURO NUMERÓW** - 913. **INFORMACJA PKP:** komunikacja krajowa - 933, 422-41-82; komunikacja międzynarodowa - 422-22-48, 424-54-39; informacja taryfowa - 424-55-29, 421-86-64. **PKS** - 936. **SŁUŻBA ZDROWIA** - 422-05-11 (dyżury aptek i szpitali - czynny całą do-

bę). **MŁODZIEŻOWA IZBA INFORMACYJNA** (kształcenie, bezrobocie, wypoczynek, problemy zdrowotne, uzależnienia, porady prawne, poradnictwo zawodowe, rzecznictwo praw ucznia, różne informacje praktyczne), ul. Krowoderska 8, tel./fax: 421-96-45 w. 34, telefon komórkowy 0601-46-50-43, poniedziałek, piątek (10 - 14), wtorek, środa, czwartek (13 - 17). **PRZYTULISKO DLA BEZDOMNYCH im. Brata Alberta,** ul. Kościuszki 22 - 421-85-25. **CENTRUM INFORMACJI KULTURALNEJ,** ul. św. Jana 2 - tel.: 421-77-87 (pn. - pt. godz. 10 - 19, sb. godz. 11 - 19). **TELEFONICZNA INFORMACJA KULTURALNA,** tel.: 421-91-20, od pon. do piątku 10 - 18. **INFORMACJA TURYSTYCZNA,** tel.: 939, (poniedziałek - piątek 9 - 21, sobota - niedziela 9 - 15). **MIE-DZYNARODOWE POŁĄCZENIA AUTOKAROWE,** tel. 423-16-76 (pon. - pt. 9 - 18, sob. godz. 9 - 14). **INFORMACJA MORSKA I PROMOWA,** tel.: 422-54-88, 423-09-10 (pon. - pt. 9.30 - 18, sob. 9.30 - 14). **PRZEWOZY NIEPEŁNOSPRAWNYCH** - 963, 644-55-55.

AWARYJNE

STRAŻ POŻARNA - 998. **POLICJA** - 997. **GAZOWE** - 992, 656-50-36 (czynne całą dobę), 423-67-11 (czynne 15 - 7). **DŹWIGOWE** - 411-02-22, 411-53-40, 644-23-08. **ELEKTRYCZNE (N. Huta)** - 644-19-69. **ENERGETYCZNE (Krowodrza)** - 633-06-97, (N. Huta) - 644-12-10, (Podgórze) - 656-21-55, (Śródmieście) - 421-27-49. **TECHNICZNE** - 648-00-84. **C.O.** - 644-38-46, 658-40-61, 648-41-08. **WODOCIĄGOWE** - 421-20-11 (N. Huta) - 648-28-61, (Podgórze) - 655-53-98, (okręg miejski) - 422-92-05. **MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO WODOCIĄGÓW I KANALIZACJI** - bezpłatna infolinia - 0-800-300-60 (informacje o czasowych ograniczeniach w dostawie wody, awariach i rejonach ich występowania). **CIEPLNE MPEC** - 993.

TŁUMACZENIA

UL. ŚW. ANNY 4, tel.: 422-26-17, tel./fax: 423-22-99. **RYNEK GŁÓWNY 30,** tel.: 422-32-01.

POMOC DROGOWA

CAŁODOBOWA: 421-18-21. **CAŁODOBOWA:** 267-21-02, (0-90)31-96-93. **CAŁODOBOWA,** autoserwis: 415-01-90, 645-71-27. **CAŁODOBOWA:** 644-55-99. **CAŁODOBOWA:** 655-87-46.

WYPOŻYCZALNIA SAMOCHODÓW

UL. REYMONTA 22: 637-97-82. **OSOBOWE, ŚLUBY:** ul. Piastowska 20, 637-12-55. **„WIGO”:** ul. Bora-Komorowskiego 9, 413-07-16; 0602634088 **„WEGA”:** ul. Żmujdzka 10a, 411-00-34. **„CARO”,** ul. Bielskiego 2a, 658-44-84. **OSOBOWE:** 425-75-20 w. 190.

USŁUGI POGRZEBOWE

PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUG KOMUNALNYCH spółka z o.o. Zakłady Pogrzebowe: ul. Rakowicka 41, tel.: 411-47-76, na cm. Podgórskim, ul. Wapienna 13, tel.: 656-55-11, obok cm. Prądnik Czerwony, ul. Reduty 1, tel.: 411-35-26, na cm. Grębałów, tel.: 645-31-61, ul. Pielęgniarek 5, tel.: 632-31-77, ul. Mostowa 8, tel.: 423-50-39. Czynne codziennie w godz. 7 - 16, soboty i święta, ul. Rakowicka 41 w godzinach 8 - 14. Bezpłatne usługi pogrzebowe, w ramach zasiłków ZUS, tel. całodobowy: 411-45-02, 411-45-04.

Skawinka

Na fali wznoszącej

Awans w roku jubileuszu 75-lecia?

- Graliśmy przed laty o awans do III ligi z rezerwami Wisły, ale jakie to były rezerwy - wspomina trener Skawinki Marian Stolz. - Do Skawiny przyjechał zespół z Nawałką, Wróblem, Motyką i innymi pierwszoligowcami. Jakież było zdumienie, gdy wygraliśmy 2-1 i awansowaliśmy.

tem, czyli elektrownią. Niewątpliwą atrakcją dla kibiców w naszym mieście był fakt, że na naszym boisku występowały nieodpłatnie III-ligowe rezerwy Wisły. Od tego roku będziemy chcieli, aby krakowianie płacili za grę u nas, co powinno wzmocnić nasz klubowy budżet. Mam nadzieję, że razem ze sportowymi

Stoją od lewej: Krzysztof Gawęł (sponsor), Ireneusz Kostrz, Marek Kruczek, Marcin Wach, Bronisław Godawa (kierownik drużyny), Tadeusz Nowak, Jacek Piszczek, Marcin Sosiński, Dariusz Łęźniak, Marian Stolz (trener). Kłęczą od lewej: Janusz Morawski (kapitan), Krzysztof Woźniak, Roman Skowronek, Grzegorz Barcik, Mariusz Stolz, Janusz Tuleja, Dariusz Madej. Na zdjęciu brak: Roberta Radziszowskiego, Łukasza Rapacza oraz Piotra Rutkowskiego.

Skawinka grała w III lidze w latach 1976-80, potem było różnie, jednak głównie źle. Zespół zadomowił się na kilka sezonów w V lidze, jednak w ciągu ostatnich trzech lat spadał systematycznie w dół. Spadek do klasy B podzielił na dwa zespoły jak zimny prysznic. Robią teraz wszystko, aby powrócić do chlubnych tradycji i aby piękny obiekt w Skawinie nie kojarzył się tylko ze świetlaną przeszłością.

- Objąłem zespół w poprzednim sezonie, gdy miał on 10 punktów straty do prowadzącej trójki. Odrobiliśmy 6 punktów, jednak zajęliśmy ostatecznie tylko 4. miejsce, a do A klasy awansowały pierwsze trzy drużyny - mówi trener Stolz. - Zamiast zwątpienia, w zawodnikach narodziła się sportowałość i chęć osiągnięcia za rok tego, co nie udało się teraz. Jakby potwierdzeniem tego były mecze, które wygrywaliśmy po pięknej grze, często w bardzo wysokich rozmiarach. Jako trener uważam, że największym sukcesem tej drużyny jest atmosfera, jaką udało się nam wspólnie stworzyć. Gdy rozpoczynaliśmy pracę, na treningach było kilku zawodników, w tym mój syn, któremu nie wypadło się spóźniać. W miarę upływu czasu przychodziło ich coraz więcej i dziś rzadko się zdarza, aby kogoś brakowało. Przed nami pracowity okres przygotowań do rundy rewanżowej. Mamy ten komfort, że możemy trenować w pięknej hali widowiskowo-sportowej w Skawinie. Nasze dobre wyniki w lidze spowodowały, że wiele zespołów, nawet III i IV-ligowych, chce z nami rozgrywać mecze kontrolne. Naszą ambicją jest awans do klasy A, temu podporządkowaliśmy wszystkie nasze działania i wierzę, że celu dopniemy.

- Podstawowym problemem klubu - mówi prezes Krzysztof Janusz - są oczywiście fundusze. Jest pewnego rodzaju paradoksem, że zespół ze Skawiny sponsorują ludzie z zakładów mięsnych z... Bibic: Marek Seruła, Andrzej Habuda i Krzysztof Sala oraz krakowska firma komputerowa Kim Computers i jej prezes Krzysztof Gawęł. Bardzo trudno rozmawia się nam z zakładami tu, w Skawinie, a najtrudniej z miejscowym potentatem,

sukcesami lokalni sponsorzy tak skawskim okiem spoglądać będą na piłkę w Skawinie.

Jest jeszcze jeden człowiek z klubu, który bez względu na wyniki zawsze towarzyszy drużynie i najlepiej wie, co w ligowej trawie piszczy. To obecny kierownik Bronisław Godawa.

- Oczywiście oczkiem w głowie są seniorzy, bo ich wyniki i pozycja w tabeli rzutuje na cały klub - mówi Godawa. - Nie sposób jednak nie wspomnieć o młodszych zawodnikach, którzy odnoszą także sukcesy. Na 5 drużyn zgłoszonych do rozgrywek, aż trzy na półmetku zajęły pierwsze miejsca. Oprócz pierwszej drużyny, która jest liderem, także dwa zespoły juniorów szkolone przez Stanisława Muchę zajmują pierwsze lokaty - w klasie A juniorów i w lidze juniorów młodszych. Dwa zespoły trampkarzy szkolone przez Artura Wątorę także spisują się bardzo dobrze, młodzi zajmują trzecie miejsce, natomiast starsi ósme. Cieszy to mnie bardzo jako wieloletniego działacza i mam nadzieję, że ten jubileuszowy rok, który właśnie się rozpoczął, będzie rokiem awansu naszych zespołów i znów o Skawince będzie głośno. Chciałbym podziękować kolegom z zarządu - prezesowi Krzysztofowi Januszowi oraz Ireneuszowi Kostrzowi, Andrzejowi Stachakowi, Wiesławowi Dziedzicowi, Tadeuszowi Pierzchałowi, wieloletniemu gospodarzowi klubu Józefowi Fidzińskiemu, którzy poświęcając swój wolny czas, bez żadnych gratyfikacji, zrobili bardzo wiele dobrej roboty dla klubu i piłkarzy.

Skawinka w statystyce

Zwycięstwa - 10, remisy - 1, porażki - 1. Bramki: Roman Skowronek 13, Marcin Wach 8, Krzysztof Woźniak 7, Robert Radziszowski 4, Dariusz Madej 4, Jacek Piszczek 3, Łukasz Rapacz 2, Paweł Marszałek 2, Mariusz Stolz 1, Marcin Sosiński 1, Piotr Rutkowski 1, Janusz Tuleja 1. Zespół strzelił 47 bramek. Łączny bilans 51-9 uzupełniają trzy bramki zaliczone dzięki walkowerowi i jeden gol samobójczy. W rundzie jesiennej żaden z piłkarzy nie ujrzał żółtej ani czerwonej kartki.

PAWEŁ PANUS

Informator Medyczny

INFORMACJA MEDYCYNĄ
PRODUKCJA
HANDEL
USŁUGI

coit

(012) 653-22-02
0-602-68-97-99
(012) 634-30-20
632-34-12

calodobowe
pon. - pt. 9-18

internet <http://www.coit.com.pl>

WIZYTY DOMOWE

„ABA”. Choroby dzieci, wizyty. Tel. (012) 633-42-95.

ABC LEKARZY - SPECJALISTÓW wizyty pediatrów, internistów, + EKG, laryngologów, chirurgów, gastrologów, dermatologów, neurologów, reumatologów, odtruwanie - pielęgniarzy. Tel. 658-56-64.

ABC SPECJALISTÓW PEDIATRÓW. Doktor. (012) 636-45-91, pon.-pt. 15.00-21.00, sob.-niedz. 8.00-21.00.

ABC SPECJALISTÓW PEDIATRII - pon.-niedz. 8.00-21.00, (012) 423-79-68.

BADANIE EKG, wizyty lekarskie, odtruwanie poalkoholowe, L-4, leczenie bólu - laseroterapia, 267-26-82.

DOMOWA DIAGNOSTYKA USG - chirurg. Badanie i leczenie. 636-27-91.

DOMOWY PEDIATRA, 422-43-40.

INTERNISTA, EKG - Krzysztof Marzec. 0601-423-100.

INTERNISTA EKG - Ewa Pleszyńska, tel. 632-92-11.

INTERNISTA, EKG, kropiówki. (012) 654-52-04.

JASKRA, 266-55-46.

LEKARZ rehabilitacji. 425-64-01.

LARYNGOLOG, gabinet, wizyty, G. Królki-siel. (012) 413-51-16.

LARYNGOLOG 0602-358-357.

LARYNGOLOG, wizyty. (012) 637-02-45.

LOGOPEDA, jękanie. (012) 655-61-69.

MASAŻ, kręgowanie - mgr Trybulec. Tel. 633-15-54.

MASAŻ, rehabilitacja. (012) 414-11-97.

MASAŻ, rehabilitacja (012) 412-14-71.

NEUROLOG. (012) 65-65-510.

PEDIATRYCZNE wizyty domowe, L4, 8.00-24.00, (012) 422-00-49.

PEDIATRA - specjaliści. 658-76-98.

PEDIATRA 648-78-41.

PEDIATRA 012/643-45-63.

PEDIATRA (012) 647-57-34.

PEDIATRA. Gabinet, wizyty domowe, L-4, 7 dni w tygodniu. Tel. (012) 635-93-05, 0601-43-65-04.

PEDIATRA (012) 644-76-78.

PEDIATRYCZNE wizyty domowe, L4. (012) 657-52-78, 0602-241-437.

PEDIATRA, L4 rachunki. 657-52-78.

SPECJALISTA chirurg naczyńskiowy. Doppler - 647-59-52.

BAŃKI, zastrzyki, kolczykowanie. 643-73-49

PIELĘGNIARKI, położne - 657-85-95.

PIELĘGNIARSKIE usługi - 422-08-18.

PIELĘGNIARKA pediatryczna. (012) 632-28-29.

ZASTRZYKI, BAŃKI - 648-95-33.

CAŁODOBOWE WIZYTY DOMOWE DO DOROSŁYCH I DZIECI

● MEDYCYNĄ OGÓLNA ● PEDIATRIA ● LECZENIE BÓLU, ELEKTROPRESURA
● ODRUCIA POALKOHOLOWE, DROBNE ZABIEGI CHIRURGICZNE ● CEWNIKOWANIE PECHERZA MOCZOWEGO ● CEWNIKI DOŻYŁNE.
Tel. 637-85-34
Tel. kom. 0601-447-191

WIZYTY DOMOWE

Dr med. INTERNISTA, 655-61-69, (do 24) EKG (testy zawałowe) USG (próby wątrobowe i nerkowe), grypa; L-4

DOMOWE WIZYTY LEKARZY,

chirurg, internista, pediatra, urolog, neurolog.

MEDICINA®
Tel. 411-13-78, całą dobę

MAXI-MED wizyty domowe

- psychiatra
- ODRUCIANIE POALKOHOLOWE
- terapia dla osób z problemami alkoholowymi
- opieka pielęgniarzka
- internista + EKG
tel. 421-75-27 całą dobę
421-71-56 w godz. 20⁰⁰-6⁰⁰

„LEKARZ” 658-49-59 WIZYTY DOMOWE:

- Pediatrów
- Internistów - EKG
- Laryngologów

Codziennie 8-22
Przyjmujemy zgłoszenia z całego Krakowa

SPECJALISTYCZNE WIZYTY LEKARSKIE „ALFA-MED”

- medycyna ogólna ● pediatria
- chirurgia-urologia ● laryngologia
- neurologia ● onkologia ● EKG
- odtruwanie poalkoholowe ● L4

☎ 266-36-46, 633-95-17
codziennie do godz. 23

DOMOWE WIZYTY LEKARZY SZPITALI KRAKOWSKICH

• INTERNISTA, EKG, REUMATOLOG, PEDIATRA, CHIRURG, GINEKOLOG, NEUROLOG, ORTOPEDA, ENDOKRYNOLOG, DERMATOLOG, LARYNGOLOG, PSYCHIATRA, PSYCHOLOG

• BADANIA OKRESOWE
• BADANIA KIEROWCÓW
• ODRUCIANIE poalkoholowe, wszywanie ESPERALU L4

647-43-18
649-14-70
codziennie 9-22
MEDICUS

Zgłoszenia z całego Krakowa

CAŁODOBOWE WIZYTY LEKARZY,

ODTRUCIANIE POALKOHOLOWE
tel. 412-12-79

WIZYTY LEKARSKIE

- * ODRUCIA POALKOHOLOWE
- * LECZENIE BÓLU NOWOTWOROWEGO
- * USŁUGI Z ZAKRESU MEDYCYNĄ OGÓLNEJ
- * DRUKI L-4

☎ 644-60-85 lub
0-602-634-137

GABINETY

AKUPUNKTURA, akupresura - Gabinet Medycyny Dalekiego Wschodu. /012/411-58-78, (10-18, sob. 9-13). W soboty pierwsza wizyta bezpłatna.

ALERGIA, testy aparatem „Bicom”, odczuwanie; pediatra, internista; Włoczków 20. (012) 634-31-26, (012) 422-17-75.

CHOROBY WĄTROBY, USG, L-4, lek. Śliwińska, Krakowska 4, tel. 421-55-29.

CENTRUM PSYCHOTERAPII, Kraków, ul. Batorego 2, tel. 633-76-08 - psychiatry, psycholodzy, internista, seksuolog, logopeda.

CYTOLOGIA, GINEKOLOGIA - dr Zbigniew Skolicki: 411-91-71, 413-32-14.

DERMATOLOG. (012) 413-46-84, 634-00-17.

FIZYOTERAPIA - mgr Wąz. 413-79-07.

GABINET leczenia schorzeń: internistycznych, układu pokarmowego, EKG, USG. Ul. Żuławskiego 14/7, 633-14-75.

GABINET neurologii. Tel. 423-71-65, 0601-43-65-06.

GABINET PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNY, Filarecka 17, (012) 421-71-57, 636-59-04.

GINEKOLOGIA (012) 412-69-94.

GINEKOLOGIA, i położnictwo codziennie, dr Mieczysław Hetnał, (012) 656-38-35.

GINEKOLOGIA-Onkologia dr Jerzy Jakubowicz, (012) 423-05-11, 632-00-68, 0-602-211-449.

GINEKOLOGIA. 0-601-45-47-47 Kraków.

GINEKOLOGIA. 0-90-367-503 Kraków.

GINEKOLOGIA. 090-215-991, Kraków.

GINEKOLOGIA. 032/2428-724.

GINEKOLOGICZNO-Polożniczy, specjalistka Lidia Jończyk. (012) 655-05-30.

GINEKOLOGIA. 0601-428-158, Kraków.

GASTROSKOPIA, kolonoskopia (znieczulenie), leczenie, Helicobacter, test żółciakowy. SZESKA 4/5, 421-25-20 (8-17).

„HIPOKRATES” - USG, urolog. Pomorska 10/1, 633-79-85, 632-14-22.

KRAKOWSKA PORADNIA TERAPII NERWIC. Lenartowicza 14. Psychoterapia, farmakoterapia, hipnoza, 633-12-03, 633-72-16.

KTŚM Gabinety Lekarskie. (012) 422-78-08.

LARYNGOLOG. (012) 644-27-08, 425-81-30.

NOWOŚĆ! DLA LEKARZY I CHOROBYCH. Bezinwazyjne odwracanie procesów chorobowych, także uznawanych za trudno uleczalne, nieuleczalne, dziedziczne. Doc. Kazimierz Piotrowski, doktor nauk informacyjnych technologii medycznych. Chrzanów, tel. 035/62-37-353, 035/62-32-829, 035/62-37-354.

OKULISTYKA - wizyty, 266-55-46.

OKULISTA - soczewki. 658-76-98.

PULMONOLOG - specjalność zaburzenia oddychania podczas snu (chrapanie) oraz tlenoterapia. (012) 272-06-01 (11.00-13.00).

PSYCHOLOG Cichowicz Bogumiła. (012) 415-11-57, (012) 413-80-47.

PSYCHOLOG - Wanda Kwiecińska. 423-80-90.

PSYCHOTERAPIA nerwic - Mgr M. Dubińska - 422-06-50.

PSYCHOTERAPIA nerwic, mgr Agnieszka Kurek. (012) 633-08-72.

PSYCHOTERAPIA, farmakoterapia, Irena Nowak, psychiatra. 0602-270-252.

PSYCHOLOG - hipnoza, nerwice, alkohol, 421-62-01.

PSYCHOLOGOWY, konsultacje, terapia. (10.00-13.00, 15.00-19.00), (012) 421-70-06.

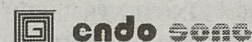
PSYCHOTERAPEUTA, psycholog, Jadwiga Litwin. (012) 267-43-46.

REUMATOLOG, laseroterapia, wizyty domowe - 636-74-13, (po 15) 422-05-61.

REHABILITACJA dzieci, NDT, hipoterapia. (012) 637-32-68.

SPECJALISTYCZNE gabinety lekarskie - ginekolog, dermatolog, laryngolog, logopeda-rehabilitacja, psychiatra, psychoterapeuta. Tel. 421-15-77, ul. Gertrudy 19.

PORADNIA GASTROENTEROLOGICZNA

Kraków, ul. Lubomirskiego 7
(obok Dw. Wsch. PKP) rej. 9-18, 421-63-63

ENDOSKOPIA ■ gastroskopia ■ helicobacter pylori ■ rektoskopia ■ sigmoidoskopia ■ kolonoskopia ■ chirurgia ogólna. USG ■ OKULISTA ■ laryngologia ■ ortopedia.

USG GABINET LEKARSKI

DIAGNOSTYKI ULTRASONOGRAFICZNEJ
Kraków, ul. Szwedzka 27 (Przych. Rej.)

- PEŁNY ZAKRES BADAŃ USG DOROSŁYCH I DZIECI
- BAD. SUKÓW, TARCZYCY ORAZ BIOPSJE (BACC)
- GINEKOLOGIA I POŁOŻNICTWO
- ECHOKARDIOGRAFIA
- USG BIODER-PROFILAKTYKA-ZAOPATRZENIE ORTOPEDYCZNE ● ORTOPEDIA DOROSŁYCH I DZIECI

rejestracja godz. 8⁰⁰ - 19⁰⁰

(0-12) 267-69-66

PRZYCHODNIA PROFESORÓW i DOCENTÓW Medicina®

Z dniem 5.01.1998 r. zostaje przeniesiona z ul. Krzywej 8 na ul. Rzeźniczą 2.
Tel. 422-41-06, 421-79-27

KARDIO MEDIC

Kraków,
ul. Lubicz 25,
tel. 423-08-30

ECHO + DOPPLER

EKG, EKG WYSŁUKOWE, KONSULTACJE

SUPER

NOWOŚĆ

- ❖ TWÓJ WIZERUNEK WPISANY W KOMPUTER
- ❖ ZOBACZYSZ SIĘ W GOTOWYCH OKULARACH
- ❖ OCENIASZ! DECYDUJESZ!

- LEKARZ OKULISTA
- REALIZACJA RECEPT

WIESŁAW KOZCZOROWSKI

os. Niepodległości 3
649-66-66, 649-48-88
10-18, soboty do 14
www.wkoptyk.com.pl

636-61-10
636-46-11

CAŁODOBOWO
DOŚWIADCZENI INTERNIŚCI!
ZNAKOMICI PEDIATRZY!

FALCK

RATOWNICTWO

- prywatne pogotowie ratunkowe
 - EKG i badania analityczne w domu
 - szczepienia przeciwko GRYPIE, w domu
- Transport chorych!

CENTRUM GASTROLOGICZNE
ul. Długa 43, tel. 634-54-12
czynne pn.-pt 8⁰⁰-19⁰⁰
- aparat najnowszej generacji

USG
• **GASTROSKOPIA**
- znieczulenie, testy na Helicobacter pylori
• **KONSULTACJE SPECJALISTYCZNE**
- choroby żołądka i jelit oraz wątroby i dróg żółciowych
• **OPERACJE LAPAROSKOPOWE**
- Szczepienie przeciw „żółtacze zakaźnej”

ANALIZY
KRAKÓW, UL. AUGUSTIAŃSKA 22/12.TEL. 656-20-94
PRACOWNIA WYKONUJE BADANIA:
ANALITYCZNE, BIOCHEMICZNE,
HORMONALNE, BAKTERIOLO-
GICZNE, SEROLOGICZNE,
TESTY ALERGOLOGICZNE
W SUROWICY KRWI.

KARDIODENT
ul. Królewska 56/2, tel. 423-44-22.
KARDIOLOGI (dorośli i dzieci)
EKG, EKG wysiłkowy, Holter serca i ciśnienio-
wy, ECHO-Doppler u dorosłych i dzieci, le-
czenie nadciśnienia, NEUROLOG, ENDO-
KRYNOLOG, REUMATOLOG, PSYCHOLOG.

USG jamy brzusznej.

AR MEDICA
ul. Warszawska 17, tel. 633-18-67, 423-38-34
LIPOPLASTYKA
• odsysanie nadmiaru zniekształcającego tłuszczu
(głównie z brzucha, bioder, ud, tyłek)
• powiększanie i ujednolicenie piersi
• usuwanie bruzd nosowo wargowych oraz zmarsz-
czek twarzy i szyi
• powiększanie warg, korekty nosa, uszu, blizn
• przeszczepianie włosów
• nieoperacyjne leczenie żylaków
chirurgia plastyczna i estetyczna w pełnym zakresie

**SPECJALISTYCZNY
GABINET UROLOGICZNY**
dr hab. med. Zygmunt Dobrowolski
Kraków, ul. Wygoda 13/15 m. 16,
czynny wtorek i czwartek
w godz. 16.00 - 18.00.
Rejestracja tel. 656-32-29
od poniedziałku do piątku
w godz. 10.00 - 16.00.

AR MEDICA
Kraków, ul. Warszawska 17,
tel. 633-18-67, 423-38-34
Czynne od pon. do pt. 8⁰⁰-19⁰⁰.
• **SPECJALIŚCI W DZIEDZINACH m.in.:**
- CHOROBY WEWNĘTRZNE - KARDIOLOGIA - ENDO-
KRYNOLOGIA - GASTROENTEROLOGIA - GINEKOLOGIA
- POŁOŻNICTWO - ANDROLOGIA - NEUROLOGIA - PSY-
CHIATRIA - SEKSUOLOGIA - UROLOGIA - LARYNGOLO-
GIA - DERMATOLOGIA - CHIRURGIA OGÓLNA, ONKOLO-
GICZNA, NACZYNIOWA, ORTOPEDYCZNO-URAZOWA -
GABINET CHIRURGII KOLANA, PROKTOLOGIA - MEDY-
CYNĄ PRACY, badania wstępne i okresowe, badania
kierowców - MEDYCYNA NATURALNA - WIZYTY DO-
MOWE.
• **ZABIEGI DIAGNOSTYCZNE I LECZNICZE m.in.:**
- HYPERTERMIA - nieoperacyjne leczenie chorób prostaty
- ZABIEGI CHIRURGICZNE, GINEKOLOGICZNE
- NIEPŁODNOŚĆ - pełna diagnostyka i leczenie
zaburzeń funkcji rozrodczych kobiet i mężczyzn.
- KLIMAKTERIUM - diagnostyka i leczenie
- REGULACJA POCZĘC - indywidualny dobór
metod

SKOL MED
GABINETY LEKARSKIE
Prążmowskiego 26 b
411-88-03, 413-32-14
GASTROSKOPIA CYTOLOGIA USG
ENDOKRYNOLOG GINEKOLOG
NEUROLOG UROLOG KARDIOLOG
DERMATOLOG ALERGOLOG
LARYNGOLOG OKULISTA
CHIRURGIA OGÓLNA I NACZYŃ
Rejestracja w godz. 8-19

Dr med Mirosław Szlachcic
ENDOKRYNOLOG
SPEC. GINEKOLOG-POŁOŻNIK
Klimakterium, andropauza,
hirsutyzm, niepłodność,
zaburzenia hormonalne
(012) 632-79-72, 423-40-43
Kraków, ul. Kazimierza
Wielkiego 57
rejestracja
pon.-pt
8-20,
sob. 9-14

OL MED
624-36-15
422-90-29
ul. Pawia 9 (9-19)
LASER CHIRURGICZNY
ZABIEGI DERMATOLOGICZNE
LASER BIOTYMULACYJNY
LASEROAKUPUNKTURA
• ENDOKRYNOLOG • NEUROLOG • PSY-
CHIATRA • AKUPUNKTURA • CHIRURG NA-
CZYNIOWY • NIEOPERACYJNE LECZENIE ŻY-
ŁAKÓW • KOSMETYKA LECZNICZA • KAR-
DIOLOG • ORTOPEDA • REUMATOLOG • LA-
RYNGOLOG • UROLOG • LASER • PSYCHOLOG
• INTERNIŚCI - EKG • DERMATOLOG • HE-
PATOLOG - LECZENIE CHOROBY WĄTROBY
HOLTER • ECHO • USG • EEG • GASTROSKOPIA
OZONOTERAPIA
w chorobach naczyń,
neurologii, okulistyce, laryngologii,
tomograf komputerowy
BADANIA OKRESOWE I BADANIA KIEROWCÓW
GRYPA - SZCZEPIENIA

**PEŁNY ZAKRES
USG**
OSTEOMED Kraków
ul. Kazimierza Wielkiego 57
tel. 423-40-43, 632-79-72
rejestr. telefoniczna
od poniedziałku do piątku 8-20, sobota 9-14

AMICOR
CENTRUM
KARDIOLOGICZNE
ul. Oboźna 31,
tel. 633-59-06, 633-91-73
pn.pt. 9-19, sob. 9-13
oddz. Nowa Huta
os. Złotego Wieku 19-20
tel. 649-95-25
Kardiolog, kardiolog,
kardiolog dziecięcy, chirurg
naczyniowy, psycholog.
• Echokardiografia - Doppler
+ kolor, dorośli
i dzieci • EKG wysiłkowe na
bieżni na ergometrze rowero-
wym • 24-godzinny zapis na
met. Holtera
• Badania analityczne •

CHOROBY SKÓRY
• metoda tradycyjna
• laseroterapia
• colon-hydro-terapia
- trądzik
- różne postacie łysienia
- grzybice
- łuszczyca
- inne
Gabinet lekarski 637-95-39, (090) 38-25-34

EEG - GRAF - MED
KRAKÓW, UL. JÓZEFITÓW 19B
EEG
EEG Z OPISEM
DZIECI I DOROŚLI
NEUROLOGI
NEURODIATRZY
PSYCHIATRY
PSYCHOLOGI
TEL. (012) 633-03-96.
PRACUJEMY OD PON. DO PT. 9⁰⁰ - 19⁰⁰.

GINEKOLOGIA
LOGOS
GABINET
GINEKOLOGICZNO-
POŁOŻNICZY
POŁOŻNICTWO, GINEKOLOGIA
ONKOLOGIA, KOLPOSKOPIA
cytologia, próby ciążowe, analityka.
codz. 9-20, sobota 9-14
Długa 30, tel.: 632-80-80, 633-02-58

USG
JAMA BRZUSZNA, GINEKOLOGIA
-POŁOŻNICTWO, TARCZYCA, PIERSI
BADANIA USG-DZIECI, ul. Długa 30
Codz: 9-20; sobota: 9-14
tel: 632-80-80, 633-02-58

**PRZYCHODNIA
LEKARSKA**
Kraków, Małalińskiego 10,
tel. 266-66-57 w godz. 8.00-19.00
Chirurg, endokrynolog, ginekolog - położnik, in-
ternista, neurolog, psychiatra, poradnia wieku
rozwojowego, stomatolog, seksuolog, urolog.
USG - pełny zakres, EKG, KTG, cytologia,
próby ciążowe, biocenoz, analityka, re-
habilitacja lecznicza.

Analco
Kraków, Pl. Inwalidów 3
tel. 632-46-58,
tel./fax 633-88-86
LABORATORIUM
badania analityczne w chorobach za-
kaźnych, reumatycznych, endokryno-
logicznych (hormony)
oraz pełny zakres badań krwi i moczu

**PRACOWNIA
ANALITYCZNA**
tel. 634-17-84 do 21⁰⁰
Krowoderskich Zuchów 23/31
6³⁰-9³⁰ każda sobota 8⁰⁰-9³⁰
Wyniki w tym samym dniu
także wizyty domowe

**HORMON - DIA
LABORATORIUM**
• BADANIA HORMONALNE
• MARKERY NOWOTWOROWE
• CHOROBY ZAKAŻNE
• PEŁNY ZAKRES BADAŃ KRWI
I MOCZU
Kraków, Mazowiecka 25,
(012) 633 44 55 w. 20-06

OPTYKA
KULISTA
Rafał Koczorowski
optyk dyplomowany
Kraków, ul. Pilotów 6
("KrakChemia"),
tel. 413-54-42
OKULISTYKA
pon.-czw. 11⁰⁰-18⁰⁰, pt. 9³⁰-15⁰⁰
OPTYKA
pon.-pt. 8⁰⁰-20⁰⁰, sob. 10⁰⁰-18⁰⁰
SOCZEWKI, OKULARY ANTYALERGICZNE
RECEPTY, RATY

AR MEDICA
ul. Warszawska 17,
tel. 633-18-67, 423-38-34
USG
- jamy brzusznej, tarczycy, piersi,
prostaty, jąder, kolana
BADANIA LABORATORYJNE

MULTIMEDICA
KARDIOLOG, NEUROLOG,
ENDOKRYNOLOG, REUMATOLOG,
INTERNISTA, DERMATOLOG,
EKG.
ul. Czysa 8, tel. 633-46-62
czynne 14.00 - 19.00

RENTGEN USG
KRZYSZTOF WYROBEK
SPECJALISTA RADIOLOG.
Kraków, Smoleńsk 25a,
tel. 422-00-63.
Pełny zakres badań dorosłych i dzieci.
KRÓTKIE TERMINY

USG
SOPHIA
jama brzuszna,
piersi, tarczyca i inne
• KONSULTACJE
wszystkich specjalistów
• ONKOLOGIA
także choroby sutka
• OKULISTYKA
szkła kontaktowe
• ZABIEGI OPERACYJNE,
ANALIZY, ENDOSKOPIE,
EKG
421-70-21
RYNEK GŁ. 34 421-95-83

ATOPIA-ALERGIA
Centrum Diagnostyki i Leczenia Chorób
Alergicznych i Płucnych oraz Wewnętrznych
Testy skórne i z krwi, SPIROMETRIA.
KATARY - ASTMA - ODCZULANIE
- WIZYTY DOMOWE
PEDIATRA: CHOROBY PRZEWODU POKARMOWEGO -
ALERGIE, NIETOLERANCJE POKARMOWE U DZIECI
DERMATOLOG: CHOROBY ALERGICZNE SKÓRY
al. J. Słowackiego 39, tel. 012 - 633-01-75
pn.-pt. 15.30-19.30, sob. 9-11.

MEDICINA „CERMED”
ul. Barska 12,
tel. 266-50-62, 266-96-65
JERZY FRIEDIGER
WITOLD TURCZYŃSKI
Specjaliści chirurgzy
Chirurgia ogólna oraz choroby odbytu, odby-
nicy i jelita grubego. Leczenie instrumentalne
(gumowe podwiązki, mrożenie, laser) i opera-
cyjne schorzeń odbytu, zabiegi chirurgiczne.

BÓLE KRĘGOSŁUPA
leczenie dyskopatii, lumbago
oraz pochodnych jak: bóle
i zawroty głowy, ból kończyn
i klatki piersiowej, uczucie
„duszenia się”, rwa kulszowa itp.
Gabinet Rehabilitacji Leczniczej
Kraków, ul. Długa 31,
tel. 633-38-12 (10-17), pn.-pt.

CHIRURG:
leczenie żylaków, „pajęczków”,
hemoroidów, ch. odbytu
GINEKOLOG,
UROLOG,
INTERNISTA
DERMATOLOG
LARYNGOLOG
RAJSTOPY PRZECIWŻYLAKOWE
Rej. tel. (012) 415-58-00, 415-60-31,
ul. Pleszowska 23.

**Ośrodek Diagnostyki i Terapii
ZDROWIE**
Choroby kręgosłupa i stawów
(leczenie usprawniające m. in. laser,
pole magnetyczne, masaż)
Przewlekłe choroby dróg
oddechowych
(inhalacja, mobilizacja)
Choroby skóry
Choroby kobiece
Chirurgia ogólna,
ortopedyczna
i dermatologiczna
Przyjmują lekarze wszystkich
specjalności
Kraków, ul. Krakowska 30,
tel. 656-25-57, 656-36-84

**OŚRODEK DIAGNOSTYCZNO-LECZNICZY
CHIRURGIA JEDNEGO DNIA**
30-061 Kraków, ul. Trynityńska 11; tel. 656-00-55 w. 193, 423-52-74
doc dr A. Cencora
prof. A. Cienciała
doc R. Gajdosz
prof. J. Grys
dr J. Kulikowski
dr T. Mrowiecki
Operacje laparoskopowe, chirurgia naczyniowa, choroby przewodu pokarmowego, wątroby i
dróg żółciowych, tyfoid, leczenie bólu przewlekłego, ostre zespoły bólowe, chirurgia rąk,
urologia, pełny zakres badań laboratoryjnych

**SPECJALISTYCZNE CENTRUM DIAGNOSTYCZNO-ZABIEGOWE
MEDICINA®
„CERMED”
ul. Barska 12 (Dębniaki) tel. 266-50-62, 266-96-65**
• EEG głowy (dzieci i dorośli) • operacje i zabiegi chirurgiczne u dzieci i dorosłych (przepukliny, stu-
lejki, kaszaki, naczyniaki, tłuszczaki, niezstąpione jądra, wodniaki jądra, hemoroidy, usuwanie paznok-
ci itp.) • stomatologia zachowawcza • usuwanie zębów w znieczuleniu ogólnym i miejscowym (pro-
tezy) • gabinet leczenia zęza i niedowidzenia • gabinet endoskopii (gastroskopia, rektoskopia) •
chirurgia plastyczna (pełny zakres) • bezoperacyjne usuwanie żylaków odbytu (mrożenie, laser) •
obliteracja żylaków kończyn dolnych • diagnostyka i leczenie schorzeń kończyny górnej i ręki (re-
konstrukcja ścięgna, tętnic, nerwów itp.) • badania dla kierowców • badania okresowe dla zakładów
pracy • analityka (pełny zakres) • sondy żołądkowe i dwunastnicze • usuwanie zmian skórnych
metodą niskich temperatur (mrożenie) • bakteriologia • terapia manualna
KONSULTACJE SPECJALISTYCZNE dla dorosłych i dzieci
• chirurg • chirurg plastyk • ortopeda • naczyniowiec • urolog • gastrolog • proktolog (cho-
roby odbytu) • kardiolog • internista • endokrynolog (leczenie tarczycy, cukrzycy i otyłości) •
alergolog • pulmonolog • okulista • dermatolog • neurolog • laryngolog • ginekolog-położnik
(leczenie niepłodności) • psychiatra • psycholog (dzieci i dorośli) • reumatolog • pediatra • sto-
matolog • ortopista • logopeda • gabinet leczenia nerwicy (terapia małżeńską) • seksuolog.
Specjaliści krakowskich REJESTRACJA TELEFONICZNA
klinik zapraszają 266-50-62, 266-96-65, 8-20

**CENTRUM MENOPAUZY I ANDROPAUZY
Ośrodek Medyczny „OSTEOMED”**
ul. Kazimierza Wielkiego 57, tel./fax (012) 423-40-43, 632-79-72, pon.-pt. 9-20, sobota 9-14
• ginekolog-endokrynolog • onkolog • OSTEOPOROZA, KLIMAKTERIUM
• ginekolog-położnik • reumatolog • HORMONY • ANALITYKA
• endokrynolog • laryngolog • CYTOLOGIA • czystość pochwy
• dermatolog • neurolog • bakteriologia (posiewy) • próby ciążowe
• chirurg/ortopeda • medycyna pracy • krioterapia • LASER • EKG
• kardiolog, internista • gastrolog • biopsja tarczycy i sutka
Uprawnienia L4

**OŚRODEK
TERAPII LASEROWEJ**
N. HUTA - os. Złota Jesień 15 C, tel. 648-20-22 w. 296
• CHIRURGIA (usuwanie zmian skórnych, choroby sutka, żylaki),
PROKTOLOGIA (choroby odbytu i jelita grubego) - dr med. M. Trystuła
• ORTOPEDIA - dr W. Miernicki (leczenie laserem bólów stawowych i korzonkowych)
• CHIRURGIA REKI - dr med. M. Bonczar (rekonstrukcja zniekształceń ręki)
• UROLOGIA - dr P. Maciukiewicz • GINEKOLOGIA
LECZENIE LASEREM owrzodzeń żylakowych, żylaków odbytu,
usuwanie tatuażu, nadżerek szyjki macicy
ml 2581

BIONIX - STUDIO
Kraków, ul. Kasprowicza 3/1
tel. 412-35-26
GABINET LEKARSKI
LECZENIE BIOREZONANSEM
I POLEM MAGNETYCZNYM
Pierwszy w Polsce Południowej
aparat VEGA-SELECT
• Alergie: katar, zmiany skórne - bezbolesne testy alergiczne - 400 alergenów - możli-
wość odczulania - badania spirometryczne. • Przewlekłe stany zapalne, nadciśnienie,
świąd skóry i inne • Terapie przeciwbólowe: nerwobóle, bóle mięśni i stawów, migre-
ny. • Nerwice • Diagnostyka obciążeń metalami ciężkimi i grzybicami, odtruwanie.
MASAŻ LECZNICZY I FIZYKOTERAPIA

**SPECJALISTYCZNA PORADNIA LEKARSKA
OPTIMA** Kraków, ul. Radzikowskiego 29,
tel. 636-96-49
**ŻYLAKI, PRZEPUKLINY
CHOROBY SUTKA, CUKRZYCA**
USG, gastroskopia, ginekolog

**Małopolskie
Centrum
Osteoporozy**
lekarze specjaliści: reumatolog, reumatolog dziecięcy, ginekolog-położnik
ginekolog-endokrynolog, internista, kardiolog, ortopeda
densytometria: pomiar gęstości tkanki kostnej dorosłych i dzieci
badania laboratoryjne: hormonalne, immunologiczne, reumatologiczne, markery kostne
EKG z opisem
USG: pełny zakres, dorośli i dzieci
ul. Karmelicka 55, tel. 633 36 07, 634 17 37, czynne pn.-pt. 9.00-20.00, sob. 9.00-14.00

**LEKARSKA SPÓŁDZIELNIA PRACY
KRAKÓW, RYNEK GŁÓWNY 37
założona w 1952 roku
tel. (0-12) 422-88-21, 422-29-33, 422-29-53**
• PORAD UDZIELAJĄ - profesorowie, docenci, ordynatorzy,
lekarze szpitali krakowskich.
• RTG, USG, EKG, leczenie łuszczycy - PUVA
• ZABIEGI CHIRURGICZNE, WSZYWANIE ESPERALU
• BIOPSJA CIENKOIGŁOWA PIERSI I INNYCH NARZĄDÓW
• PEŁNA DIAGNOSTYKA LABORATORYJNA
• BADANIE SKUTECZNOŚCI STERYLIZACJI TESTEM „DUO SPOR”
• GINEKOLOGIA (KOLPOSKOPIA, CYTOLOGIA)
• PRACODAWCY: BADANIA LEKARSKIE PRACOWNIKÓW
- WSTĘPNE, OKRESOWE I KONTROLNE
• BADANIA KIEROWCÓW
• Druki L-4
NOWA ULGA PODATKOWA - na świadczenia zdrowotne -
WYDAWANIE RACHUNKÓW

Cmm
OSRODEK MEDYCZNY
Maszachaba
Konsultacje specjalistów
• Internista • Ginekolog • Urolog
• Pediatra • Neurolog • Okulista
• Kardiolog • Reumatolog • Stomatolog
• Laryngolog • Seksuolog • Dermatolog

USG
Kraków, ul. Mazowiecka 4-6
tel. 634-33-69, 633-21-11,
633-66-66 w. 233,
pn.-pt. g. 8-20
• USG - pełny zakres
• Psycholog (dorośli i dzieci)
• Choroby nerek (dzieci i dorośli)
• Endokrynolog (leczenie tarczycy,
cukrzycy, otyłości, osteoporozy -
dorośli i dzieci)
• Chirurg (ogólny, naczyniowy, dermatologiczny)
• Rachunki
• Mammografia

Badania
• Badania analityczne (pełny zakres)
• EKG
• 24-godzinny zapis
• EKG Holtera
• USG serca
• OWA, HBS, HIV
• Cytologia
• Gastroskopia, kolonoskopia
• Dobór szkielec, soczewki kontaktowe
• Krioterapia
• Audiometria
• Badania wstępne i okresowe
• Badania kierowców
• Szczepienie przeciw „żółtacze zakaźnej”
• Badanie na Helicobacter pylori
• Rektoskopia

Ciąg dalszy
na następnej
stronie

GABINET LEKARSKI
DIAGNOSTYKA LECZENIE
* CHIRURGIA: naczyniowa, proktologiczna, dziecięca
* GINEKOLOGIA * DERMATOLOGIA: dorośli, dzieci
* NEUROLOG * AKUPRESURA
* specjalista chorób zakaznych

Kraków, Friedleina 8, tel. 633-82-82

MASAŻ Ultra Slim
- leczniczy
- wyszczuplający
ul. MAJORA 12 A, tel. 412-03-32 w. 14
412-35-02 w. 14
WYNAJEM 5 stanowisk
SPRZEDAŻ
SOLARIUM

SPECJALISTYCZNY GABINET UROLOGICZNY
Kraków, ul. Grzegorzewska 81
Dr n. med. Sławomir MROZICKI
nieoperacyjne leczenie chorób prostaty
metodą terapii laserowej oraz najnowsza
technika operacyjna TUNA
tel. 411-04-95

CENTRUM STOMATOLOGII ESTETYCZNEJ
"DENTINA"
Pełny zakres usług
stomatologiczno-protetycznych.
Rynek Podgórski 12,
TEL. (012) 423-54-45

STUDIO STOMATOLOGII ESTETYCZNEJ
Dr n. med.
BARBARA KSIĄŻKIEWICZ-JÓZWIAK
Wszystkich pacjentów informuję, że
jedynym miejscem mojej ordynacji jest studio stomatologii.
Kraków, ul. Batorego 6/2, tel. (012) 633 20 38.

BADANIA PRACOWNICZE
wszystkie • lekarze z uprawnieniami
RENTGEN - małobrazkowy
klatki piersiowej, zębów, kręgosłupa
ANALIZY, EKG,
REHABILITACJA,
LEKARZE SPECJALIŚCI
Przychodnia Lekarska, Teatrna 16
rejestr. 44-37-32, 44-61-07

LAPAROSKOPIA
operacje: **przepuklin**
pęcherzyka żółciowego
GASTROSKOPIA
HELICOBACTER
KOLONOSKOPIA
w znieczuleniu
Dr med. Kazimierz Rembiasz
tel. 411-88-03, 413-32-14 w godz. 11-19
tel. 0-602-22-10-90 w godz. 14-20

STOMATOLOGIA

GLOBUS
PEŁNY ZAKRES USŁUG STOMATOLOGICZNYCH
specjalizacja:
LECZENIE CHOROÓB DZIAŚŁ ORAZ BŁONY
ŚLIZOWEJ, JAMY USTNEJ, KONSULTA-
CJE PROFESORSKIE, LASEROTERAPIA
WĘGERSKA 4/1
656-30-56
9-14
15-20 pon.-pt.
sob. 9-14

Przychodnia Stomatologiczna
ul. Kalwaryjska 92, tel. 656-47-73
■ leczenie zachowawcze
■ leczenie protetyczne
■ zabiegi chirurgiczne
■ LECZENIE ORTODONTYCZNE
Czynne 8-20, sobota 8-18
NIEDZIELA 10-15

EuroDent
CENTRUM DENTYSTYKI
Leczenie zachowawcze, ortodoncja
protetyka, chirurgia, implanty,
RTG panoramiczny
Konsultacje profesorskie
Choroby przyzębia i błon śluzowych
Pl. Biskupi 18, pn.-pt. 8-20, sob. 10-16
tel. 634-58-93, 634-24-09

UNIWERSYTECKIE CENTRUM
DIAGNOSTYCZNO-LECZNICZE
KLINIKA COLLEGIUM MEDICUM UJ
Informacja i rejestracja:
• Chirurgia 618-86-22 (8⁰⁰-14⁰⁰)
• Endokrynologia 421-05-06
• Interna, choroby metaboliczne 421-37-82
Czynniki ryzyka choroby wieńcowej
421-92-22 w. 243
Leczenie niestrawności 618-86-49
• **Badania diagnostyczne**
RTG 618-81-14, 618-84-12
Hormonalne, ginekologiczne,
cytologiczne 421-41-02
USG i biopsja 421-92-22 w. 205
Diag. wirusy zapal. wątroby C i B
cytomegalii 421-92-22 w. 255
Helicobacter pylori metodą
testu oddechowego 618-86-47 (13-15)
Gastroskopia 618-86-47 (13-15)
• **Badania laboratoryjne** (pełny zakres,
24 h i cito 618-85-69 (8¹⁵-15⁰⁰),
618-85-42, 618-83-02 (15⁰⁰-8¹⁵))

APARATY SŁUCHOWE

APARATY SŁUCHOWE
tel. 422-22-91
tel./fax 422-52-13
31-025 Kraków
ul. M. C. Skłodowskiej 4
Pełny zakres usług

ANNDENTAL - stomatologia, protetyka, or-
todoncja. Grzegorzewska 12, tel. 411-36-62.
Protezy nielamliwe.

ALEJA Słowackiego 54, tel. 632-23-89, le-
czenie, usuwanie, protezy natychmiastowe.

BEZBOLESNE leczenie, wypełnienia (ame-
rykańskie), lakowanie, protezy bezklamro-
we (zatraskowe, zasuwowe), szynoprote-
zy, porcelana, ultradźwięki, rekonstrukcje
(wkłady), IMPLANTY. Józefitów 3/10, 634-
43-00.

GABINET stomatologiczny: poniedziałek -
piątek 9-19, sobota 9-14. Ul. Stachiewicza
3 (Azory), 637-14-41.

GABINET CHIRURGII STOMATOLOGICZNEJ
zabiegi w narkozie, protezy natychmiasto-
we. Ul. Kilińskiego 5A. Tel. 266-37-25.

KWARTOWA 22/3, stomatologia, protety-
ka. 413-07-03.

LIBRODENT 8-20, ul. Librowszczyzna 3,
421-09-62. Pełny zakres usług, rentgen.

ORTODONCJA, tel. 423-44-22

OSIEDLE WIDOK - stomatolodzy specjali-
ści. Ul. Na Błonie 3B/34, 637-76-24. Bez-
płatne porady. Rentgen.

PROTEZY ZĘBOWE w domu pacjenta.
„ADH-dent” 632-89-70.

STOMATOLOGIA - rekonstrukcje zębów,
ekstrakcje, protetyka. Os. Centrum A
10/21, tel. 644-04-76.

STOMATOLOGIA-PROTEZYKA-rekonstruk-
cje. Os. Zgody 7/35, (Świat Dziecka), (012)
644-29-70.

STOMATOLOGIA, protetyka, ul. Litewska
37, (012) 634-00-18.

STOMATOLOGIA, protetyka - pełny zakres
usług, gwarancje, rachunki. Lotnicza 3, tel.
412-87-80 pn.-pt. 10.00-19.00.

STOMATOLOGIA, narkoza, protezy natych-
miastowe (raty), ul. Teligi 8/216, 421-49-
56.

USUWANIE ZĘBÓW w znieczuleniu miej-
scowym i ogólnym. Wykonywanie protez
natychmiastowych. 633-82-82. Friedle-
ina 8.

RENTGEN ZĘBÓW
PANORAMICZNY, PUNKTOWY, ul. św. Ger-
trudy 8 - codz. 8-19, soboty 9-14. NAJTA-
NIEJ. 421-92-72.

Gabinet Stomatologiczny
Kraków, ul. Wielopole 9, tel. 423-16-87
• stomatologia zachowawcza
• protetyka w pełnym zakresie
• chirurgia (zabiegi w narkozie)
• ortodoncja (aparaty ruchome)
Możliwość kredytu na wykonanie usługi

ORTODONCJA
Gabinet Specjalistyczny
Leczenie wad zgryzu aparatami
stałymi i zdejmowalnymi
Tel. 33-83-53,
ul. Urzędnicza 17

Pol Dent
Centrum stomatologii
Biernackiego 3 (boczna Kazimierza
Wielkiego), tel. 633-44-42
- bezbolesne borowanie laserem twardym
(usuwanie próchnicy)
- bezbolesne zabiegi w znieczuleniu miejscowym
i narkozie
- bezbolesne usuwanie zębów przy użyciu lasera
- chirurgia stomatologiczna implanty
- stomatologia dziecięca
- leczenie protetyczne
- stomatologia zachowawcza
- profilaktyka próchnicy - lakierowanie
- protezy natychmiastowe
- najnowsze wypełnienia chemo
i światłoutwardzalne
- bezbolesne usuwanie kamienia
należnego ultradźwiękami
- rekonstrukcja złamanych zębów
- wkłady koronowo-korzeniowe
- laser - ortodoncja - aparaty stałe
Niedziele i święta 9-20

Pol Dent
Centrum stomatologii
Biernackiego 3 (boczna Kazimierza
Wielkiego), tel. 633-44-42
- bezbolesne borowanie laserem twardym
(usuwanie próchnicy)
- bezbolesne zabiegi w znieczuleniu miejscowym
i narkozie
- bezbolesne usuwanie zębów przy użyciu lasera
- chirurgia stomatologiczna implanty
- stomatologia dziecięca
- leczenie protetyczne
- stomatologia zachowawcza
- profilaktyka próchnicy - lakierowanie
- protezy natychmiastowe
- najnowsze wypełnienia chemo
i światłoutwardzalne
- bezbolesne usuwanie kamienia
należnego ultradźwiękami
- rekonstrukcja złamanych zębów
- wkłady koronowo-korzeniowe
- laser - ortodoncja - aparaty stałe
Niedziele i święta 9-20

CZYNNY CODZIENNIE!!!
GABINET STOMATOLOGICZNY
Zabiegi w narkozie:
* leczenie zębów
* usuwanie zębów
* leczenie dzieci
* nowoczesne leczenie protetyczne
Kraków, ul. Powstańców 32/92, tel. 412-59-28
Rejestracja w godz. 8-13, 20-22

PRODENT
os. Niepodległości 3
(pawilon)
czynne codziennie
od godz. 10.00-18.00
soboty 10.00-14.00
• stomatologia • protetyka
Informacja całodobowa 090 688073
30% zniżka emeryci i renciści

KRAK-DENTAL
polsko-niemieckie
Laboratorium Techniki Dentystycznej
Usługi dla gabinetów stomatologicznych
GABINET STOMATOLOGICZNY
- specjalistyczne leczenie zachowawcze
- bezbolesne usuwanie zębów
- protezy, korony, mosty, rekonstrukcje
Usługi na raty - odpis podatkowy '97
pon.-pt. 9 - 20, ul. Rakowicka 1,
(róg Lubicz i Rakowickiej) tel. 421-08-66

KARDIODENT
ul. Królewska 56/2,
tel. 423-44-22.
rej. tel. pon.-pt. 9-19
PORADNIA
STOMATOLOGICZNA
pełny zakres usług.
ORTODONCJA

STOMATOLOGIA
PEŁNY ZAKRES USŁUG
ul. Lubelska 18
godz. 15-20
tel. 632-32-32

NAPRAWA
PROTEZ
na poczekaniu
korony, mosty z porcelany.
PROTEZY W CIĄGU 1 DNIA.
Łokietka 13, 633-97-88.
8.30-20.00.

NOWA HUTA
SPECJALIŚCI CHOROÓB WEWNĘTRZNYCH
USG | **ECHO**
JAMY BRZUSZNEJ TARCZYCY KARDIOGRAFIA
DOPPLEROWSKA
PLAC CENTRALNY-OS. CENTRUM E 15
(OBOK APTEKI) ☎ 644-10-49

DELTA - INTERLAB
KRAKÓW Basztowa 24
7⁰⁰-10 i 15-17
ANALITYKA
CYTOLOGIA
BAKTERIOLOGIA
także HELICOBACTER
☎ **421 17 52**
Analizy dla zakładów pracy

GABINET CHIRURGII
LAPAROSKOPOWEJ
dr med. Andrzej Bobrzyński.
Kraków, ul. Szlak 20, tel. 634-40-32
Operacje laparoskopowe: pęcherzy-
ka żółciowego, przepuklin. Dia-
gnostyka: gastroskopia, kolonosko-
pia, ultrasonografia.

Podgórska Poradnia Lekarska
Kraków, Rynek Podgórski 14
tel. 656-27-51, 656-24-90
pon.-pt. 8-20, sob. 8-13
Specjaliści - również wizyty domowe, bad.
laborator., bakter. (w domu), hormony, EKG,
USG - pełny zakres, gastroskopia, cytologia,
testy, badania okres. kierowców, osteopo-
roza - leczenie; zwolnienia lekarskie

ALERGIA, ASTMA
KATARY-ODCZULANIE
alergologia - testy skórne i z krwi,
pulmonologia - spirometria, inhalacje,
pediatria, interna - konsultacje
ŚRODKI DLA ALERGIKÓW
CENTRUM MEDYCZNE abcMED
Kraków, Lea 114, 637-63-70
rejestracja 15³⁰ - 18⁰⁰

RENTGEN ZĘBÓW
PANORAMICZNY, PUNKTOWY, ul. św. Ger-
trudy 8 - codz. 8-19, soboty 9-14. NAJTA-
NIEJ. 421-92-72.

ARMA DENT
PORADNIA STOMATOLOGICZNA
• stomatologia zachowawcza i kosmetyczna
• chirurgia (zęby zatrzymane, resekcje, zabiegi
rekonstrukcyjne)
• protetyka (porcelana, protezy bezklamrowe)
Pon.-Pt. 10 - 19
ul. Straszewskiego 6/1A, tel. 422-73-97
(krótkie terminy, możliwość sfinansowania usługi w nieopracowanych ratach)

STOMATOLOGIA
PROTEZYKA
ORTODONCJA
BEZBOLESNE
BOROWANIE
LASEREM
UL. AUGUSTIAŃSKA 13
tel. 56-56-44

CENTRUM STOMATOLOGICZNE
PROTEZYCZNE
oś. Złoty Wiek 77,
tel. 649-92-10
• pełny zakres usług
• wysokiej jakości korony porcelanowe
wykonywane w technologii
niemieckiej
pon. - pt. 9 - 12, 15 - 20 **RATY**

APARATY SŁUCHOWE
wysoka jakość • niskie ceny •
raty • laryngolog • dobór
również w domu pacjenta
„dor-MED”, Gertrudy 19
Kraków, tel. (012) 421-15-77

BEZBOLESNIE
ANALIZY - PEŁNY ZAKRES
HORMONY, MARKERY NOWOTW.,
TOKSOPLAZMOZA, RÓŻYCZKA,
BORELIJOZA, CYTOMEG. I INNE
WYNIKI - WYSOKIEJ JAKOŚCI
W DNIU BADANIA
Kraków, ks. Siemaszki 39a,
tel. 634-44-44 (8⁰⁰ - 18⁰⁰)

STOMATOLOGIA
LECZENIE, PROTEZOWANIE,
PORCELANA, REKONSTRUKCJE
ZŁAMANYCH ZĘBÓW
LASEROWE
LECZENIE
BEZ WIERTŁA
ul. Szlak 53 (15-19), tel. (012) 423-31-92

STOMATOLOGIA
PROTEZYKA
Kraków, ul. Zamoyskiego 36
tel. 656-13-59
pon.-pt.: 10-19
POLECA PEŁNĄ GAMĘ USŁUG
NA NAJWYŻSZYM POZIOMIE
Protezy 1 dzień
PROMOCJA NOWOROCZNA

Informacja szczegółowa
dla ogłoszeniodawców: tel. 421-99-77
Zapraszamy

Informator
medyczny
ukazuje się codziennie.
Abonament miesięczny
uprawnia do szczególnie
korzystnych
warunków finansowych.

PRYWATNA KLINIKA
DERMATOLOGICZNA
dziennego pobytu
ZDROWIE
Kraków, ul. Krakowska 30,
tel. 656-25-57, 656-36-84

APARATY SŁUCHOWE
PHILIPS
MARKE-MED
30-003 Kraków, ul. Ślaska 3
tel. 633 56 81

POLSKO-AMERYKANSKIE KLINIKI STOMATOLOGICZNE
— PLAC SZCZEPAŃSKI 3 —
godz. 9-20
DentAmerica
tel./fax 421-89-48
• LECZENIE
ZACHOWAWCZE } narkoza
• CHIRURGIA
DeNtal CLUB
tel. 421-75-11
• PROTETYKA-IMPLANTY
• ORTODONCJA - **APARATY STAŁE**
• RTG - PANORAMA - NA POCZEKANIU
GWARANCJA - RACHUNKI

ANDRZEJ KOZIÓŁ

Magiczna dorożka mistrza Ildefonsa

W takim mieście jak Kraków może zdarzyć się wszystko, nawet czary

**Ech, mój Krakowie
krakauerski
wypić by cię
jak wino z dzbanka!**

Tak w czterdziestym szóstym wzdychał Konstanty Ildefons Gałczyński, nie krakowianin - wprawdzie, ale ilu prawdziwych krakowian mieszkało wówczas pod Wawelem? Oszczędzone przez wojnę miasto przyciągnęło i wysiedlonych przez Niemców mieszkańców Wielkopolski, i lwowiaków, i nawet warszawiaków - nieprzysiężni serdecznych. Znalazł się wśród nich także Gałczyński i chociaż niewiele czasu spędził w Krakowie - odwiedzając serdecznych. Znalazł się wśród nich także Gałczyński i chociaż niewiele czasu spędził w Krakowie - odwiedzając serdecznych. Znalazł się wśród nich także Gałczyński i chociaż niewiele czasu spędził w Krakowie - odwiedzając serdecznych.

Kabaret „Siedem kotów”, teksty w „Odrodzeniu” i w „Tygodniku Powszechnym” (...trzeba przyznać: /zdanie samego Jerzego/, że dziwna byłaby ojczyzna/bez „Tygodnika Powszechnego”), „przekrojowe” „Listy z fijołkiem” i „przekrojowa” „Zielona Gęś”, w sumie 377 utworów w tym popularnym tygodniku - to wszystko polska poezja zawdzięcza krakowskiemu epizodowi w życiu mistrza Ildefonsa. I jeszcze „Wita Stwosza” i jeszcze - a może przede wszystkim - „Zaczarowaną dorożkę”...

Wprawdzie niedawno, w świątecznym „Przekroju”, Agnieszka Mazan i Karel Plešaty po trosze zżymali się na dorożkę w tytule, nie bez racji twierdząc, że dorożkami jeździło się w Warszawie, w Krakowie natomiast fiakrami, ale tak pan Gałczyński napisał i tak musi zostać. Możemy tylko pocieszać się, że nikt o zdrowych zmysłach nie pomyli krakowskiego fiakra z warszawskim dorożkarzem, tak jak nikt nie pomyli Wawelu z Pałacem Kultury. Krakowski fiakier - podobnie jak jego wiedeński kolega - nosił melonik (fantazyjnie, na bakier) i zawiesziste, prawdziwie francjozefińskie bokobrody. Nigdy, przenigdy nie włożyłby macie-

jówki warszawskiego dorożkarza, bo było to nakrycie głowy pospolite, żeby nie powiedzieć - chamskie. No i z całą pewnością nie pozwoliliby, aby mu na

nigdy już nie będzie ich tak wielu, jak pod koniec II Rzeczypospolitej, kiedy to w stołeczno-królewskim mieście zarejestrowano 253 dorożki. I chociaż śpiewano o nich piosenki, chociaż byli postaciami z krakowskich wodewilów i kręconych w międzywojniu filmów, nikt nigdy nie uczynił dla krakowskich fiaków tak wiele jak arcypoeta Konstanty Ildefons Gałczyński - warszawiak o duszy krakowianina. Dzięki niemu krakowska dorożka wjechała do historii polskiej literatury, znalazła swoje miejsce w zbiorowej pamięci wszystkich Polaków.

niu tego szatańskiego cocktailu pan dorożkarz przytykał na dłuższą chwilę kufel do bokobrodów. Jedyne znakiem pomyslnego przebiegu reakcji było powolne podnoszenie się kufli i systematyczny ruch grdyki, po czym kufel wracał na ladę z umownym stuknięciem i zabieg zaczynał się od początku - wspominał Stanisław Broniewski. Oczywiście, ilość kufli zależała od temperatury; w zimie zacy fiakier wypijał ich więcej niż w lecie. Obrzęd zawsze - niezależnie od pogody - kończyło zapalenie porcelanowej fajki z wizerunkiem Najjaśniejszego Pana lub

ogórki w stojach się kiszą, wąsy nad kufkami wiszą, bo w tych kufkach miła woń. No, myślę, że miła - dobre piwo z zacy rumem...

Jeszcze jedno miejsce, jeszcze jeden budynek, pojawia się w „Zaczarowanej dorożce” nieprzypadkowo, ale zgodnie z magiczną logiką. Kamienica „Pod Murzynami”:

Przystanęliśmy pod domem „Pod Murzynami” (eech, dużo bym dał

za ten dom)

i nagle: patrzcie:

tak jak w telegramie: pod samymi, uważacie

Sukiennicami:

cmentarzu, Gałczyńskiemu pojawiają się martwi narzeczeni, jadący do ślubu dorożką!

Kamienica „Pod Murzynami” - często zwana też „Pod Murzyn” - od połowy XVI wieku mieściła aptekę „Sub aethiopiibus”, co spolszczano jako „pod Etyopy” czyli, jak się rzekło, „Pod Murzyn”. W 1604 roku, w spisie inwentarskim apteki, wymieniono „dwa murzyny stojące” - najprawdopodobniej apteczne go-dło, które z czasem przeniesiono na narożnik budynku. Już samymi nazwami byłby Gałczyński zachwycony, a co dopiero apteką, która w XV

karku przyklepiono blachę z numerem. Z pewnością - jak w starej wodewilowej piosence - krakowski fiakier odznaczał się krakowską fantazyją i można przypuszczać, że na zwyczajową warszawską odzywkę jadziem, panie sałata, odpowiedziałby rękoczynami. Nie oznacza to wcale, że krakowscy dorożkarze byli awanturnikami. Wprost przeciwnie - jak pisał Stanisław Broniewski w „Kopcu wspomnień” - Dorożkarz był zawsze uprzejmy i jeśli nawet dostał tylko przepisowe 60 hellerów za kurs, bez napiwku, uchylał melonika i mówił „cajeraczki”.

Krakowscy mistrzowie bata wywodzili się z Czarnej oraz Nowej Wsi, miejscowości swojego czasu odległych, oddzielonych od Krakowa nie tylko fortelnymi umocnieniami, ale także pasmem mokradeł. Przecież jeszcze nie tak dawno w okolicach placu Inwalidów - lub Wolności, jeżeli ktoś tak woli - gniazdowały dzikie kaczkę, a wzdłuż dzisiejszej ulicy Kazimierza i Czarnowiejskiej ciągnęły się zagony kapusty i słynnych głąbików - jarzyny odznaczające się podobno nadzwyczajnym smakiem. I właśnie stamtąd przybywały do Krakowa siarczyste przekupki, stamtąd tryndali się do śródmieścia ich mężowie - krakowscy fiakrzy...

Pojawili się w Krakowie na początku ubiegłego wieku i przetrwali do dzisiaj, chociaż

- miejsca, ludzie, zdarzenia - ukladają się zgodnie z magiczną logiką, możliwą tylko w mieście takim jak Kraków, w którym nawet zaczarowanie dorożki są czymś najwyczajniejszym w świecie:

Cóż, według Ben Alego, czarnomistrza Krakowa. „to nie jest nic takiego, dorożkę zaczarować

dosyć fiakrowi w oczy błysnąć specjalną broszką i już zauroczył dorożkarza z dorożką...

Kiedy Gałczyński zjechał do Krakowa wraz z żoną Natalią i córką Kirą, zamieszkał w Domu Literatów przy Krupniczej. Nie byłoby w tym nic nadzwyczajnego, bo przez tę kamienicę tuż po wojnie przewalił się cały tłum literackich tuzów, gdyby wcześniej w tym samym miejscu nie mieścił się szynk Liebeskinda. A szynk Liebeskinda to nie była jakaś tam sobie zwyczajna knajpa. To była knajpa dorożkarska, chętnie odwiedzana przez fiaków, marznących nieopodal, na Szujskiego, w oczekiwaniu na klientów.

Do Liebeskinda nie wchodziło się inaczej jak z batem z dłoni i od progu należało natychmiast zadysponować schrypniętym głosem: Trzy rymy po pińć i halbe piwa! Ustawiano więc ma blaszanym szynkwasię trzy kielichy z grubego szkła, pełne brunatnego płynu o aromacie landrynek oraz duże piwo z czapką. Po wymieszaniu

Liebeskinda, czy też w domu przy Krupniczej 22 unosiły się duchy dorożkarzy, duch żydowskiego szynkarza i nieuchwytna, widmowa woń zmieszanego z piwem rumu? Czy w poetyckiej knajpie dorożkarskiej, róg Kpiarskiej i Kominarskiej można znaleźć widmo dawnego szynku z Krupniczej? Nie wiadomo, w każdym razie zapewne i knajpkę Liebeskinda można by tak opisać:

ZACZAROWANA DOROŻKA
ZACZAROWANY DOROŻKARZ
ZACZAROWANY KOŃ.

Na dobrą sprawę, nie za bardzo wiemy, jak przebiegała tamta noc zielono-szalona, podczas której narodził się pomysł poematu. Inaczej opisuje ją Tadeusz Kwiatkowski - a za nim Kira Gałczyńska w „Konstantym synu Konstantego” - inaczej, według Mieczysława Czumi, zapamiętał ją Jerzy Ronard Bujarski, ten który prowadził Gałczyńskiego z ulicy Wenecja do Sukiennic. Według wersji Bujarskiego, kiedy o świcie stali oparci o kamienicę „Pod Murzynami”, od strony Małego Rynku pojawiła się dorożka. Gałczyński zaczął snuć rymowaną opowieść o dziewczynie jadącej fiakrem do ślubu, o niewiernym marynarzu połączonym przez wieloryba (...). Cała ta improwizacja - dzieło pokrzepione winem wyobraźni - uleciała niestety w powietrze. Ale jeszcze tego samego wieczoru Jerzy Ronard Bujarski zjawił się w mieszkaniu poety i gorąco namawiał go, aby to, co powiedział nad ranem, przelał na papier.

Nie wiadomo, jak było, ale wiadomo, że d z i e było - nieopodal kamienicy „Pod Murzynami” na rogu Floriańskiej i Rynku, w miejscu szczególnym...

Jeszcze do 1803 roku południowa ściana kamienicy partryła swymi oknami wprost na przykościelny cmentarz. Prawdę mówiąc, stała nieomal na cmentarzu, od którego dzieliło ją tylko wąskie przejście zwane „przecznica”. I w tym właśnie miejscu, na dawnym

wieku była miejscem tajemniczym i niesamowitym, zapewne pełnym osobliwości. Może u sklepienia wisiał krokodyl, taki sam, jak w warszawskim mieszkaniu poety, co można zobaczyć na zdjęciu w książce córki Kiry. Rzućcie okiem na „Opis domu poety” z 1937 roku, przeczytajcie o „grozie Bałtyku, czyli morskim kogucie”, o szafkach z napisami NARCOTICA i VENENA, a przekonacie się, że wyobraźni Gałczyńskiego, jego poczuciu estetyki nic nie mogło bardziej odpowiadać niż wnętrze starej apteki, zwłaszcza apteki o takiej nazwie...

No i jeszcze coś - dom „Pod Murzynami”, w którego ścianę zostanie w najbliższy poniedziałek wmurowana tablica, upamiętniająca powstanie „Zaczarowanej dorożki”, mieścił nie tylko aptekę, ale także bibliotekę i drukarnię. Oficyna tłoczyła pobożne druki o znakomitych tytułach, które zapewne także wzbudziłyby zachwyt archipoezy - „Godziny żalu”, „Chleb duchowny”, każdy oznaczony w Krakowie w drukarni Dominika Siarkowskiego, Jego Królewskiej Miłości i J. O. X. JMci Kardynała biskupa krakowskiego ordynaryjnego typografa i bibliopolę.

Nie wiedział Gałczyński, o mur jakiej kamienicy się opiera, kiedy w porannej mgle majaczył mu się poemat o krakowskiej dorożce. Nie wiedział, ale może coś kotłowało się w krakowskim wilgotnym powietrzu, coś równie nieuchwytnego i magicznego jak duch szynkarza Liebeskinda i dawno zapomniany zapach piwa z rumem...

Zdjęcia: „Archiwum Dziennika Polskiego”

Już na pół godziny przed koncertem słynnego zespołu muzyki dawnej „Hesperion XX” rozgłaszany tłum szturmował wejście do krakowskiego kościoła św. Katarzyny. Na dwadzieścia minut przed koncertem były zajęte wszystkie dobre miejsca. W miarę upływu czasu melomani nie tylko wyrwali sobie krzesła, ale także walczyli o każdy skrawek kościelnej podłogi. Przez cały koncert publiczność zachowywała się fanatycznie. Zniecierpliwieni sykali, gdy ktoś nieopatrznie zaczął kaszleć. Reporterzy i kamerzyści, którzy robili muzykom zdjęcia, byli szturchani i kopani przez słuchaczy z pierwszego rzędu. Nawet doszło do awantury. Jordi Savall – kierownik zespołu i gambista, przerwał koncert i zwrócił uwagę reporterom, że przeszkadzają.

Po koncercie melomani zgromadzili muzykom stojącą, kilkunastominutową owację, mimo że najslawniejszy zespół muzyki dawnej grał na starych instrumentach trochę fałszywie i czasem niezbyt równo. Skomplikowane podziały rytmiczne nie zawsze udawało im się wykonać. Publiczność jednak tego nie zauważyła. Rozpaleni melomani domagali się kolejnych utworów. Czym zatem jest muzyka dawna? Dlaczego wywołuje tak wiele emocji?

Do czasów romantyzmu utwory umierały wraz ze śmiercią kompozytora. Z biegiem lat zapomniano o Alessandro Scarlatti, Orlandzie di Lasso, Giovannim Perluigi da Palestrina czy Mikołaju z Krakowa, gdyż na ich miejsce przychodzili kolejni kompozytorzy, tworząc nowe utwory. Dopiero Feliks Mendelssohn zwrócił uwagę na muzykę dawną. Odkrył Bacha, ale zaczął traktować go tak, jakby to był Beethoven. Mendelssohn zapoczątkował modę na muzykę z przeszłości. Zaczęto sięgać po kompozycje Vivaldiego, Telemanna, Boccheriniego. Z czasem odkrywano coraz starszą muzykę, fascynując się utworami XVI, XV, XIV, a nawet XIII i XII wieku. Ale instrumentami, na których wykonywano tę muzykę przeszłości, zainteresowano się niedawno.

Jeszcze 50 lat temu lutnie, viole różnego rodzaju – da gamba, da amore – klawikordy i chitarone zalegały magazyny muzealne. Na wystawach pokazywano je jako ciekawostki, które ukazują ewolucję instrumentów. Bo to właśnie z nich powstały współczesne gitary, skrzypce, wiolonczele i fortepian – instrumenty, na które zostały napisane najpiękniejsze utwory świata. Bez nich nie istniałaby twórczość Czajkowskiego, Brahmsa, Prokofiewa, Rachmaninowa, Strawińskiego i wielu innych kompozytorów.

Jeszcze 30, 40 lat temu na instrumentach dawnych mało kto grywał. Wirtuozi skrzypiec, wiolonczel, fortepianów nie interesowali się poprzednikami tych instrumentów. Grali muzykę dawną, nie zastanawiając się, jak ona naprawdę brzmiała w czasach, w których żył kompozytor. Muzykolodzy oraz teoretycy muzyki zaczęli zwracać uwagę, że muzyka dawna, która wykonywana jest w czasach współczesnych, coraz mniej ma wspólnego z tym, co stworzyli przed laty jej twórcy. Bowiem utwory, zwłaszcza barokowe, nabrały manier wykonawczych modnych w XIX wieku. Zostały więc „zanieczyszczone” (wydawcy często dopisywali dźwięki, transkrybowali, upraszczali itd.), przez co straciły swój charakter.

Wykonawcy zaczęli sięgać do źródeł. Z bibliotek wynosili fotokopie rękopisów. W księ-

garniach muzycznych coraz częściej pojawiały się wydania nutowe „czyste”, drukowane w taki sposób, jak napisał je kompozytor. Z czasem zaczęto się interesować także starymi instrumentami. Okazało się bowiem, że koncerty fortepianowe Bacha powinno się grać na fortepianie starego typu – może na instrumentcie zbudowanym przez Cristoforiego albo Schretera, ale na pewno nie na Steinwayu, którego siły brzmienia nie można porównywać z instrumentem Cristoforiego. I tak krok po kroku odkrywano stare instrumenty. Naprawiano gamby, lutnie i uczono się na nich grać. Zaczęły powstawać nie tylko zespoły muzykujące na

więc mieć ogromną wiedzę, którą można zdobyć jedynie w bibliotekach, studiując traktaty muzyczne. Chodzi tutaj o poznanie podstawowych elementów: notacji, techniki, ozdóbek itd. – *Dopiero wtedy, gdy już wiemy, jak grać, dzieje się coś dziwnego. Zaczynamy czuć, że znajdujemy się bliżej tej idei, która przyświecała kompozytorowi* – powiedział po koncercie Jordi Savall.

Cały problem polega jednak na tym, że tak naprawdę nie wiadomo, jak powinno się wykonywać utwory dawnych kompozytorów. Pierwszą trudnością jest odczytanie muzyki, zapisanej w starej notacji. W zależności od tego, na jakie

notację współczesną, bowiem już ona jest interpretacją. Jeżeli na koncercie gra się utwory ze starego zapisu, to tak, jakby za każdym razem robić nową transkrypcję. Na przykład w tańcach można zmieniać pulsację. Natomiast kompozycje późniejsze, z XVI wieku, wykonujemy, korzystając z notacji współczesnej – mówi Jordi Savall.

Blaski i cienie

Wykonywanie muzyki dawnej wymaga ogromnej wiedzy. I choć liczący się na świecie interpretatorzy starych utworów starają się korzystać ze źródeł, nie wszyscy muzycy decydują się na granie z tabulatur i nota-

trochę ożyły. Nauczyciele sami proponowali często: jeżeli ktoś się nie sprawdza na fortepianie, niech się uczy gry na klawesynie, jeżeli nie może sobie poradzić z gitarą – powinien grać na lutni, a gdy straszliwie partaczyl na wiolonczeli – może się odnaleźć grając na gambie. Tym bardziej że moda na zespoły dawne rosła, a ona zapewniała muzykom byt. I tak, w restauracjach grali najczęściej lutniści, a w sezonie letnim w zamkach przygrywały prawdziwe zespoły renesansowe.

Wykonywanie muzyki dawnej powoduje często, że ewentualne drobne fałszywe muzyków, tzw. wpadki, uchodzą za su-

poprzez życie codzienne. Na początek trzeba było zmienić sposób ubierania się. Wygodne i modne dzinsy, sztruksy itd. zastąpili oni ubraniami nazywanymi potocznie zgrzebny. I tak mężczyźni na ogół chodzili w czarnych bądź ciemnoszarych spodniach, koniecznie z materiału naturalnego – lnu, płótna lub wełny, oraz w koszulach białych, też lnianych, bez kołnierza, ze stojką pod szyją. Ponadto w lecie panowie nosili skórzane, brązowe sandały. Kobiety natomiast ubierały się w długie, płócienne, ciemne, skromne suknie.

Ubranie jednak to nie wszystko. Pozostała jeszcze rzecz najważniejsza – życie codzienne. I tu trzeba było zamienić samochód na rower (najlepiej stary z lat 50. lub 60.) i zrezygnować z dobrodziejstw cywilizacji – np. z sokowirówki albo kuchenki mikrofalowej. Najlepiej, gdy przedstawiciele muzyki dawnej mieszkali w obrębie starego miasta bądź też na wsi – w małych dworach. Jeżeli już przyjmowali gości, to częstowali ich winem, chlebem, białym serem, ogórkami kiszonymi, zsiadłym mlekiem i kołaczem. Urządzenie ich domu przedstawiało raczej styl ascetyczny. Białe ściany, zgrzebny stół, kilka krzeseł i łóżko. Żadnych zbędnych mebli. Jedyne dysonansy takich wnętrz był najnowocześniejszy sprzęt grający.

Ale i to jeszcze nie wszystko. Teraz trzeba wykształcić odpowiednie środowisko. Należy więc robić spotkania – a raczej biesiady, gdzie wino leje się mocno, a muzycy przygrywają do jadła, wykonując renesansowe pieśni. Po kilku minutach śpiewali już wszyscy – nawet najbardziej zamknięci w sobie goście. Takie wieczory, organizowane nie tylko w Polsce, miały swój urok. W blaskach świec i po zajadłych dyskusjach o wyższości przeszłości nad teraźniejszością utwory Mikołaja z Krakowa miały inny smak. Już nieważna była jakość wykonania. Chłonęło się chwilę, nastrój i to pozostawało w pamięci, a nie konkretne dźwięki.

Terapia i pocieszenie

Dla miłośników muzyki dawnej koncerty stawały się terapią duszy. Mogli zapomnieć o teraźniejszości, o problemach. Dźwięki kołysły, uspokajały. Ci, którzy choć raz przeżyli ten stan ducha, pragnęli go doświadczać jak najczęściej. Dlatego zapotrzebowanie na tę muzykę spowodowało uruchomienie wytwórni płytowych specjalizujących się w wydawaniu utworów dawnych. Rynek żądał coraz to nowych utworów. W cieniu najslawniejszych zespołów muzyki dawnej pojawiły się formacje, które odkryły, że na starej muzyce można zrobić dobry biznes. To oni przede wszystkim preferowali przerost formy nad treścią. To dla nich dawne dźwięki były niemal święte. Twierdzili, że słuchając tej muzyki, człowiek doznaje łaski, gdyż dźwięki pochodzą w prostej linii od Boga. Człowiek jest tylko ich przekątnikiem.

Filozofia doznawania łaski podczas słuchania muzyki doprowadziła do fanatycznych zachowań. Niektórzy z miłośników starych utworów wieszali na ścianach swoich mieszkań portrety twórców. Posuwali się nawet jeszcze dalej i niektórych kompozycji słuchali na... klęczkach. Trudno się więc dziwić, że osoby, które tak podchodzą do muzyki dawnej, mogły kopać reporterów robiących zdjęcia Savallowi. Mimo że muzyk zgodził się przed koncertem na fotografo-

AGNIESZKA MALATYŃSKA-STANKIEWICZ

Łaska muzyki dawnej

Tak naprawdę nie wiadomo, jak powinno się wykonywać utwory dawnych kompozytorów

Fot. Archiwum „DZIENNIKA POLSKIEGO”

dawnych instrumentach, ale wręcz całe orkiestry. Dziś na świecie tysiące muzyków wykonują utwory dawne na instrumentach z epoki.

Zgodność ze stylem

Dla Jordi Savalla, gambisty, który podbił świat, najważniejsza w wykonywaniu muzyki dawnej jest znajomość stylu. Trudno się więc dziwić, że muzyk ten swoją pasję do instrumentu dawnego odkrył w Bibliotece Narodowej w Paryżu. Poprosił o katalog utworów na gambę i nagle okazało się, że postawiono przed nim wiele grubych ksiąg pełnych muzyki, której nikt od czasu baroku nie wykonywał. Wtedy właśnie podjął decyzję aby zamienić wiolonczelę na gambę. A była to decyzja dla niego dramatyczna. Trzeba pamiętać, że we wczesnych latach 60. prawie nikt nie grał jeszcze na dawnych instrumentach.

Dla większości liczących się interpretatorów muzyki dawnej najważniejszą sprawą jest poznanie stylu utworu. Trzeba

instrumenty utwory były przeznaczone, taką notację musi zgłębić wykonawca. Dotyczy to np. notacji menzuranej (utwory zespołowe były zapisywane w tym systemie do ok. 1600 roku) lub tabulatur klawiszowych oraz lutniowych (przeznaczonych przede wszystkim dla instrumentów solowych). Wszystkie trzy rodzaje starych zapisów nutowych są dla przeciętnego znawcy nut i pięciolinii niemalże abstrakcyjne. I choć notacja menzuralna stała się podstawą do współczesnej notacji muzycznej, jest ona najtrudniejsza do odcyfrowania.

Kolejnym problemem dla wykonawców muzyki dawnej jest często rytm, sposób wykonywania ozdóbek oraz interpretacja. Na ten temat do dziś toczą się spory pomiędzy teoretykami, a każdy koncert wybitnych przedstawicieli muzyki dawnej przynosi nowe odkrycia. – *Utwory z XIII, XIV, XV wieku wykonujemy, grając bezpośrednio z oryginalnych zapisów. Nie robimy transkrypcji na*

cji menzuranej. Łatwiej przecieć jest sięgnąć po zeszyty wydawane przez chociażby PWM, w których znajduje się transkrypcja danego utworu. Nie wymaga to ani wiedzy, ani zbytniej cierpliwości. Nawet często nie wymaga zbyt dobrego opanowania technicznego instrumentu. Bo trzeba pamiętać, że muzyka np. renesansowa nie była na tyle skomplikowana, aby muzyk ją wykonujący musiał być wirtuozem. Tę prawdę szybko odkryli przeciętni muzycy, którzy jedynie w wykonywaniu muzyki dawnej mogli się odnaleźć. I dla których stała się ona sposobem na życie.

Trudno się dziwić, że niemal z dnia na dzień zaczęły powstawać zespoły muzyki dawnej. Trzeba było tylko zdobyć instrument – najczęściej była to kopia robiona przez lutnika – i odpowiedni kostium. Bo przecież jeżeli się gra muzykę dawną w kostiumie z epoki, to z koncertu robi się już prawdziwe widowisko. Polskie szkoły muzyczne jakby

cho. Zawsze można zrzucić je na karb stroju nietemperowanego (polega to na tym, że np. dźwięk dis i es, a więc ten sam w stroju temperowanym, nie brzmi tak samo) albo na karb nie przyzwyczajonego ucha. Na każde pytanie, co tak dziwne brzmi – można powiedzieć, że strój jest inny. Do końca więc nigdy nie wiadomo, czy rzeczywiście tak jest, czy po prostu muzyk źle postawił palec na gryfie np. gamby. Poza tym całkiem dobrym wytłumaczeniem są dawne instrumenty. Dźwięk ich jest cichy i chropawy. Oprócz tego instrumenty te miały struny z jelit, które bardzo reagują na zmianę temperatury. Często więc się rozstrajały podczas grania i utwór wykonywany był fałszywie.

To wszystko sprawiło, że muzyka dawna stała się często ratunkiem dla muzyków mniej zdolnych. Bo jeżeli pianista pomylił się w etiudzie Chopina, usłyszy to każdy, nawet laik. Jeżeli zaś zrobi to muzyk grający np. na violi sopranowej, może to nie zostać zauważone. A tak na marginesie, aby zagrać Chopina, trzeba ćwiczyć kilkanaście lat. Lecz aby zagrać tańce renesansowe na lutni, często wystarczy tylko rok pracy.

W imię muzyki

Instrumentaliści, wykonując muzykę dawną, starali się uczynić z koncertu prawdziwe widowisko. Kostiumy, zabytkowy wystrój wnętrza, ruch na scenie – śpiewacy często tańczyli (oczywiście odpowiednie tańce dawne). W niektórych zespołach wykorzystywano nawet dzieci, które poprzebierały w renesansowe kubraczki, rajtuzki i czapeczki, fikały na podłodze, podczas koncertu – koziołki. Kolejne zespoły prześcigały się w tworzeniu nastrojów. Coraz mniej stawały się ważne wykonywane dźwięki, a coraz większą uwagę skupiano na oprawie, a więc na opakowaniu. Zaczęło już dochodzić do absurdów. Na przykład w jednej z polskich akademii muzycznych lutniści na egzaminach semestralnych (sam na sam z komisją) grali przy... świecach.

Aby muzyka wykonywana na starych instrumentach była bardziej przekonująca, trzeba było dorobić do niej filozofię i stworzyć fanatyczne środowisko, które będzie uznawało, że jedynie ten rodzaj muzyki jest dany prosto od Boga. Nie było to wcale takie trudne. Część artystów zdecydowała się, aby swoją przynależność do muzyki dawnej okazywać

BORYS NIKOŁAJEWICZ
JEST NIEPOGIESZONY,
ŻE NIE DOSTAŁ
CIRATULACJI OD
PREZNIWA...

Rys. HENRYK SAWKA

WŁADYSŁAW A. SERCZYK

Znad granicy

Wobec Rosji

Jeszcze przed rokiem, gdy rozmowy Polski z NATO były dość zaawansowane, ale napotykały na bardzo stanowcze, wręcz desperackie przeciwdziałanie rosyjskie, nie ulegało najmniejszej wątpliwości, że aktywność polityczna Polski na Wschodzie musi wyrażać się mocnym dążeniem do zjednoczenia z Zachodem, zwłaszcza zaś z jego strukturami militarnymi. Dopiero uzyskanie tego rodzaju gwarancji stwarzało możliwość prowadzenia rzeczywiste równoprawnych rokowań na każdy temat z rozmówcami moskiewskimi. Podpisanie w ostatnich dniach dokumentów akcesyjnych przez polskiego ministra spraw zagranicznych zamknęło w zasadzie okres przygotowań do wejścia Polski do NATO, jednak – o czym powinniśmy pamiętać – nie przesądziło wszystkiego. Jeszcze w polskiej (i nie tylko polskiej) sprawie będą musiały wypowiedzieć się parlamenty krajów członkowskich i zapewne jeszcze niejednemu raz przeżywać będziemy związane z tym emocje.

Wprawdzie, na pierwszy rzut oka, wydawać by się mogło, że Rosjanie pogodzili się z faktem rozszerzenia Paktu Północno-Atlantyckiego i zadowolili specjalnym statusem, jaki został im przyznany, teraz zaś koncentrować się będą tylko na niedopuszczeniu pod żadnym warunkiem do wstąpienia do NATO któregośkolwiek z państw nadbałtyckich, ale to jedynie złudzenia. To oczywiście, że jeszcze przez długie lata na Kremlu straszyć będzie duch zmarłego przed laty Związku Radzieckiego, a politycy rosyjscy starać się będą o zachowanie takiego kształtu krajów powstałych po jego rozpadzie, jaki, w razie potrzeby, umożliwiłby powtórne jego scalenie, bez względu na stopień osiągniętej dzisiaj przez nie suwerenności. To właśnie dlatego Moskwa radośnie przyjęła Łukaszenkowską inicjatywę sfederowania się z Białorusią, mimo że od samego początku było wiadomo, iż krok ten przyniesie Kremlowi więcej strat niż zysków, i to zarówno z ekonomicznego, jak i politycznego punktu widzenia.

Nie byłbym więc zdziwiony, gdyby okazało się, że rosyjscy dyplomaci (i nie tylko dyplomaci) na Zachodzie starają się w najroźniejszy sposób wpływać na parlamenty państw-członków NATO w celu uzyskania korzystnego dla Rosji wyniku debat i głosowań ratyfikacyjnych. W szczególności chodzić będzie o skompromitowanie wiarygodności Polski na arenie międzynarodowej. Właśnie dlatego sądzę, że w Rzeczypospolitej rysuje się obecnie potrzeba wyraźnego priorytetu polityki zagranicznej nad wewnętrzną. Przypomina to, być może, kwestię wypowiedzianą przez jednego z bohaterów sztuki Sławomira Mrożka:

„U nas ministerstwo spraw zagranicznych ma bardzo ściśle kontakty i powiązania z ministerstwem spraw wewnętrznych...”, jednak przy założeniu, że w tym wypadku nie chodzi o żadne ograniczenie praw obywatelskich, należy doprowadzić do powszechnego zrozumienia niezbędności podporządkowania uzasadnionych roszczeń społecznych koniecznej stabilności kraju na arenie międzynarodowej.

Pewien niepokój budzi jednak pojawienie się wśród bardzo licznego grona ekspertów otaczających premiera i ministra spraw zagranicznych ludzi z tego pokolenia i z tego grona, które już kiedyś wstawiało się fatalnym przygotowaniem wizyty ministra Skubiszewskiego w Rosji, na Ukrainie i w Białorusi. Grupa młodocianych niegdyś, dzisiaj nieco starszych, doktrynerów wywodzących się z konspiracji i przekonanych o swojej głębokiej wiedzy czerpanej z najprzeróżniejszych raportów opracowywanych przez podobnych im specjalistów, nie ma niestety pojęcia o licznych uwarunkowaniach rosyjskich podstaw politycznych, w tym również historycznych. Sprawni, być może, urzędnicy MSZ-u i kancelarii premiera nie są w wystarczającym stopniu przygotowani do formowania prognoz i tworzenia planu zabiegów niezbędnych do uzyskania pożądanych skutków. Co najgorsze, są tak zadufani w sobie, że nie docierają do nich nie tylko słowa krytyki, lecz nawet propozycje odmiennego sposobu przeprowadzenia trudnej rozgrywki czekającej Polskę.

W każdym jednak razie, w stosunkowo niezbyt odległym i dającym się już przewidzieć czasie, czekać będzie dyplomatów warszawskich przeorientowywanie działań związanych z kierunkiem wschodnim. Zapewne pełne otwarcie na Wschód nastąpi dopiero po dokonaniu już wstąpieniu Polski do NATO, ale konieczne jest już teraz rozpoczęcie przygotowań do realizacji nowego etapu polityki zagranicznej. Generalnie rzecz biorąc, możliwe są dwa jej warianty. Jeden powinien zakładać utrzymanie istniejącego stanu rzeczy w Rosji, a więc – pewną stabilność władzy o kierunku umiarkowanie zachowawczym, czy – jeśli ktoś woli – umiarkowanie demokratycznym. Drugi wariant mógłby zostać zastosowany w wypadku pełnego zwycięstwa obozu demokratycznego, nie związanego z dawnym aparatem partyjnym, poprzednimi układami personalnymi oraz przenikaniem wojska i służb specjalnych do cywilnych struktur władzy. W pierwszym wypadku zalecana byłaby dalsza ostrożność w postępowaniu, w drugim – bezwarunkowe otwarcie prowadzące w przyszłości do pełnego włączenia Rosji do wspólnoty europejskiej.

Dokończenie ze str. 11

OWP, przyjaciela Jasera Arafata, Halila Ibrahima Mahmuda al-Wazira, znanego bardziej jako Abu Dżihad.

Dłaczego wybór padł właśnie na Abu Dżihada? W oczach Izraelczyków był on bardzo okrutnym, ale zarazem nieprzeciętnym człowiekiem. Wielu widziało w nim następcę Jasera Arafata. Już w latach 60. Abu-Dżihad brał udział w organizowaniu akcji terrorystycznych Fatahu. Osobiście przygotował on atak na izraelskie miasto Nahariyah w czerwcu 1974 roku (4 zabitych, 6 rannych), na hotel Savoy w Tel-Awivie (22 ofiary) i porwanie izraelskiego autobusu (33 ofiary) w marcu 1975 roku oraz zamordowanie 2 marynarzy izraelskich w Barcelonie we wrześniu 1985 roku. To on był osobiście odpowiedzialny za zlikwidowanie siatki informatorów izraelskiego wywiadu na okupowanych terenach arabskich.

W kwietniu 1985 roku Abu Dżihad kierował akcją mającą na celu zamordowanie ówczesnego ministra obrony narodowej Izraela Icchaka Rabina (późniejszego premiera). Dwudziestu uzbrojonych po zęby Palestyńczyków miało wylądować na plaży w pobliżu Tel Awiwu, uderzyć na ośrodek sztabowy w mieście i zabić ministra.

Akcja nie powiodła się. Statek transportujący terrorystów został zatopiony przez jednostki izraelskiej straży przybrzeżnej, a 8 z nich dostało się do niewoli. Nie to jednak było w tym wszystkim najważniejsze. Zamiar zabicia Rabina był pogwałceniem niepisanej umowy Izraela z OWP o nieatakowaniu czołowych przywódców przeciwnika. Ponieważ Abu Dżihad był palestyńskim odpowiednikiem izraelskiego ministra, stąd stał się on od tej pory celem numer jeden dla jednostek specjalnych Izraela.

Operację określaną kryptonimem „Abu Dżihad” miała przeprowadzić właśnie doborowa jednostka komandosów Sayaret Mathal. Pierwszą sugestią jej dowódcy było wycofanie wszystkich agentów izraelskich z Tunezji. Miało to zapobiec nieprzewidzianym „przeciekom” i ewentualnej kontrakcji ze strony tunezyjskich sił policyjnych. Następnie dowódca Sayaret Mathal osobiście pojechał do Tunisu (posługując się własnym paszportem!) i na miejscu zbadał cel ataku. Pomogli mu w tym członkowie specjalnej grupy Mossadu, którzy w kwietniu 1988 roku przybyli do stolicy Tunezji. Dom Abu Dżihada znajdował się na przedmieściach miasta, w luksusowej dzielnicy Sidi Buseid, na wzgórzu, około pół kilometra od plaży, na której mieli wylądować izraelscy komandosi.

Próbie generalną całej akcji przeprowadzono nieopodal Hafify. Aby zapobiec jej wysłedzeniu przez amerykańskie i sowieckie

satelity zwiadowcze, odbyła się ona wtedy, gdy nad Izraelem nie znajdował się żaden obcy satelita. Komandosi, z których każdy uprzednio otrzymał trójwymiarowy model domu Abu Dżihada, wylądowali na plaży i zaatakowali przedmiot natarcia. Sforsowanie drzwi i „zabicie” palestyńskiego przywódcy zajęło im dokładnie 22 sekundy.

Wszystkie morskie zespoły, które miały przeprowadzić akcję, wyruszyły ze swoich rejonów koncentracji w nocy 11 kwietnia

komandosa w razie dostania się do niewoli bądź mimowolnego odłączenia od grupy.

Broń komandosów była produkcji izraelskiej, usunięto z niej jednak wszystkie znaki wskazujące na kraj pochodzenia. Właściwi zabójcy – komandosi z grupy „A” wyposażeni byli w szybkostrzelne pistolety maszynowe typu Uzi z tłumikami, kilku miało włoskie pistolety „Beretta 22”. Grupy wsparcia – „B”, „C” i „D” miały karabiny szturmowe „Galil” i lekkie karabiny maszynowe – to na wy-

nic innego jak czekać. Obawiano się tego, czy stojące na ulicy w sąsiedztwie domu Abu Dżihada samochody nie wzbudzą czyichś podejrzeń. Wśród komandosów dało się wyczuć pewne objawy zdenerwowania – część z nich odruchowo sprawdziła broń, przecierała szkła noktowizorów.

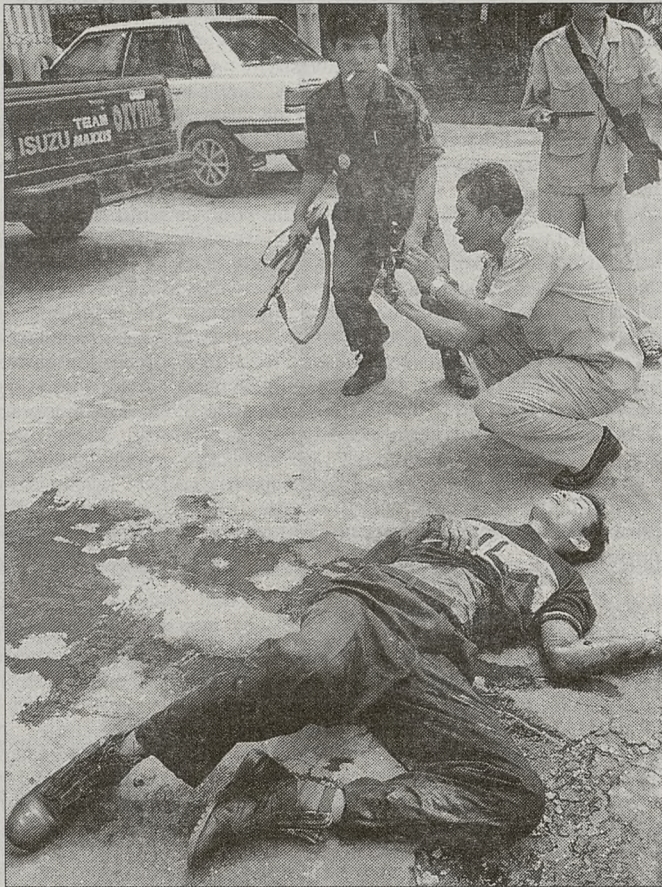
Abu Dżihad wrócił do domu około wpół do drugiej. Jeszcze przez godzinę izraelscy komandosi czekali na to, aż pójdzie spać, gdyż plan ataku przewidywał zaskoczenie go w łóżku. O wpół do trzeciej grupy szturmowe przystąpiły do działania. Grupa „B” zaatakowała od tyłu budynku. Śpiący w samochodzie jeden z ochroniarzy, gdy tylko na moment otworzył oczy, ujrzał przed sobą otwór tłumika założonego na broń i w tle zamaskowaną twarz komandosa. W chwilę potem już nie żył. Grupa „A” bez większych problemów sforsowała drzwi frontowe budynku. Komandosi kilkoma strzałami obezwładnili drugiego ze strażników. Gdy członkowie grupy „A” wpadli do sypialni, zaspany Abu Dżihad właśnie podnosił się z łóżka. Jego żona Um nawet się nie obudziła. Czterej zamaskowani zabójcy wystrzelili w stronę palestyńskiego działacza OWP w sumie 75 pocisków. Jego zmasakrowane ciało z łomotem upadło na podłogę. Do pani Dżihad nikt nie strzelał.

Cała akcja trwała zaledwie 13 sekund. Komandosi pośpiesznie opuścili budynek. Przy okazji zabrali również sporo cennych dokumentów, które wkrótce potem trafiły na biurka izraelskich kryptologów. Wszystkie grupy szturmowe bardzo sprawnie załadowały się do czekających samochodów. Pojazdy z piskiem opon ruszyły w kierunku plaży. Nikt do nich nie strzelał, nikt ich nie ścigał. Żołnierze oddziału Sayaret Mathal bezpiecznie dotarli na pokłady korwet, a w ciągu czterech następnych dni do Izraela.

padek konieczności otwarcia ognia do większych celów.

Pomimo tego, że 14 kwietnia Francuzi ostrzegli OWP o tym, iż Izraelczycy coś knują, Palestyńczycy nie podjęli żadnych środków ostrożności. Tymczasem około północy 15 kwietnia, nie niepokojone przez nikogo, izraelskie korwety przybyły w pobliże brzegów Tunezji. Pod osłoną nocy 30 komandosów, na specjalnych tratwach, dotarli do opuszczonej plaży znajdującej się nieopodal Ras Carthage. Tam czekali już na nich, wysłani uprzednio do Tunisu, agenci Mossadu. Grupy szturmowe wsiadły do dwóch peugeotów 305 i dwóch furgonetek volkswagena, i ruszyły w kierunku dzielnicy Sidi Buseid.

Gdy komandosi przybyli na miejsce, obserwujący dom Abu Dżihada agenci Mossadu przekazali im złą wiadomość – nie było go w domu. Wszystko wskazywało na to, że zatrzymała go narada prowadzona z innymi przywódcami OWP. Nie pozostawało

Fot. PAP/CAF

1988 roku. Ich celem było rzekome przeprowadzenie manewrów na południu od Krety. Rajdem osobiście kierował generał Ehud Barak, zastępca szefa wydziału operacyjnego Mossadu. Z powietrza operację zabezpieczały dwa boeingi 707, których celem była koordynacja akcji i elektroniczne zagłuszanie łączności przeciwnika. Na pokładzie jednego z nich znajdował się generał Amnon Shahak – szef Mossadu. Zespół ubezpieczały cztery myśliwce F-15 i uzbrojone śmigłowce Bell-206, których zadaniem była ewentualna ewakuacja rannych.

Komandosi zostali przetransportowani do Tunezji na czterech korwetach typu „Saar”. Wszyscy doskonale mówili po arabsku i francusku. Każdy z nich nosił czarne ognioodporne ubrania, specjalne „superliche” obuwie oraz lekkie kuloodporne bluzy. Wszyscy byli wyposażeni w miniaturowe aparaty nadawczo-odbiorcze oraz elektroniczne czujniki wysyłające umowne sygnały, które pozwalały ustalić pozycję

SKOLENIA KOMPUTEROWE

KURSY podstawowe i zaawansowane

- DOS • WIN95 • WORD97 •
- EXCEL97 • ACCESS97 •
- INTERNET • NOVELL •
- UNIX • WIN.NT •

KURSY specjalistyczne

- jednoosobowe stanowiska
- dogodne godziny kursów
- wykładowcy - informatycy z AGH i UJ

ELBUD-NET

Kraków,
ul. Wadowicka 12, pok. 124,
tel. 012/2663742.

STANISŁAW GRZYBEK

AUTORYZOWANY DEALER I SERWIS

30-716 Kraków, ul. Przewóz 34a
Salon, tel. 653-20-04 fax 653-18-58
Serwis, tel. 653-21-53
30-716 Kraków, ul. Wolska 1 (r. Wielickiej)
Salon, tel. 655-51-52

Wszystkie modele samochodów osobowych i dostawczych Truck

Atrakcyjne promocje przy zakupie samochodów TICO, ATU - CARO PLUS, ESPERO do 31 XII 1997, tel. 090 332-930

Sprzedaż oryginalnych części zamiennych po cenach detalicznych.

Nauka Technika

Skażony Ural

W pobliżu
fabryki plutonu

Czasopismo „Science” ujawniło, że radioaktywne skażenie terenów w pobliżu fabryki plutonu Majak na południowym Uralu jest dwukrotnie większe niż przypuszczano.

Badania przeprowadzone przez mieszany rosyjsko-norweski zespół pozwoliły na stwierdzenie, że w ciągu dziesięcioleci działalności ośrodka Majak, jedynie w postaci izotopów strontu-90 i ceszu-137 powstało skażenie o natężeniu 8.900 trylionów bekereli. Promieniowanie radioaktywne uwolnione do środowiska z instalacji Majaka jest ponadpięciokrotnie większe niż promieniowanie wyzwołane w ramach wszystkich nadziemnych prób nuklearnych razem wziętych – stwierdza Science. Jest to dwa razy więcej niż do tej pory przypuszczano. Okolice instalacji są najbardziej radioaktywnie skażonym miejscem na naszej planecie.

Szczegółowe badania ujawniły, że w leżącym na terenie obiektu jeziorze Karachi, które od 1948 r., kiedy powstał zakład produkcji plutonu Majak, znalazło się nie mniej niż 4.500 miliarda bekereli radioaktywności.

Raport stwierdza, że na powierzchni 20.000 km kwadratowych, gdzie odczuwany jest wpływ promieniowania będącego skutkiem działalności Majaka, żyje około 450 tysięcy ludzi. (PAP)

Kwaśna sprawa

Starzenie się papieru to swoisty zegar biologiczny, który nieubłaganie odlicza czas każdej książce i gazecie, wydanej po 1840 roku

Biblioteka Jagiellońska, rozbudowywana obecnie skarbnica papierowych dzieł sztuki oprócz problemów związanych z budową ma również kłopoty ze swymi zbiorami. I nie są to jakieś prozaiczne trudności, ale poważny problem dotyczący ogromnej większości, bo 85 procent jej zbiorów. To znaczy, że około dwa i pół miliona woluminów zgromadzonych w bibliotece jest zagrożonych.

Świat zdał sobie sprawę z wagi problemu w latach sześćdziesiątych i od tego czasu poszukiwania skutecznej metody walki z kwaśnym papierem pochłonięły setki milionów dolarów. Zjawisko kwaśnego papieru dotyczy praktycznie wszystkich druków wydanych po roku 1840, kiedy to wdrożono technologię produkcji opartą na pulpie drzewnej.

Związki chemiczne wykorzystywane podczas produkcji tą technologią powodują, że wewnątrz struktury papieru zachodzą w sposób ciągły reakcje chemiczne, mające istotny wpływ na trwałość materiału. Reakcje te to: hydroliza, utlenianie, zmiany w wiązańach poprzecznych, zmiany w rzędzie krystaliczności wynikające z różnic wilgotności zawartej w papierze, fotoliza i fotooksydacja – czyli utlenianie pod wpływem działania światła. Wśród czynników zewnętrznych środowiska, mających swój udział w degradacji i przyspieszających proces naturalnego starzenia się papieru, należy wymienić: tlen, ozon, wilgoć, światło, temperaturę (ciepło), smog i inne zanieczyszczenia atmosferyczne.

Jednym z poważniejszych problemów jest rozpad celulozy pod wpływem światła. Wpływ światła na celulozę zawartą w papierze zwiększa się wraz ze wzrostem ligniny w tym materiale. Na przykład w masach półchemicznych – o niskiej zawartości ligniny – rozkład celulozy zachodzi pod wpływem fal elektromagnetycznych o długości 300-400 nanometrów, aczkolwiek sama celuloza nie absorbuje tego promieniowania. Robią to za nią fotosensybilizatory – czyli inne zanieczyszczenia występujące w papierze (np. jony żelaza). Dodajmy też za T. Sundbergiem, że pot znajdujący się na ludzkich dłoniach, a przechodzący na papier podczas dotyku, w znaczny

sposób zwiększa jego kwasowość. Jednym ze składników potu jest kwas mlekowy, który wchodzi w reakcję z substancjami znajdującymi się na powierzchni papieru.

Prace i badania nad opracowaniem doskonałej metody odkwaszania papieru trwają na całym świecie. W wielu krajach powstały już różne metody. Dla porządku wymienimy kilka z nich: metoda Langwella (tzw. przekładka), kanadyjska metoda odkwaszania węglanem metylomagnezowym, metoda odkwaszania merfolnią, amerykańska metoda wzmacniania poliparaksylenem. Wszystkie one mają jedną wspólną cechę, trafnie sformułowaną w pracy Bronisława Zyska pt. „Nad trwałością papierów drukowanych” *: „Odkwaszanie powoduje jedynie przedłużenie trwałości książki na poziomie, na jakim jest ona w danej chwili. Nie może być mowy o wzmocnieniu papieru lub o przywróceniu jego pierwotnej wytrzymałości”.

Starzenie się papieru to swoisty zegar biologiczny, który nieubłaganie odlicza czas każdej książki i gazecie, wydanej po 1840 roku, a zgromadzonej w Jagiellonce i nie tylko.

Świat opracował już odpowiednie technologie, które umożliwiają walkę z tym powszechnym zjawiskiem. Niestety, ze względu na ogromne koszty zakupu tych technologii nie dotarły one jeszcze do Polski. Jak na razie opanowaliśmy produkcję papieru „bezkwaśnego”, ale pomimo porównywalnych kosztów jego produkcji z tradycyjnym „kwaśnym” papierem, jest go ciągle za mało. Cechą charakterystyczną „bezkwaśnego” papieru jest umieszczany na nim znak nieskończoności.

Biblioteka Jagiellońska przewiduje – jak nam powiedział jej dyrektor dr Krzysztof Zamorski – utworzenie oprócz nowych czytelni również „cmentarzyska książek i czasopism”. Ma ono uświadomić nam, że za 150 do 200 lat nie będzie żadnego egzemplarza dzisiejszej, czytanej właśnie przez Ciebie Czytelniku gazety...

ŚLAWOMIR CZYRNEK

* Bronisław Zyska „Nad trwałością papierów drukowanych”, Instytut Bibliotekoznawstwa, Katowice 1993 r.

Genetyczny sposób na wirusa Ebola

Uodpornienie zwierząt laboratoryjnych może doprowadzić do stworzenia szczepionki dla ludzi

Naukowcy z Uniwersytetu Michigan w Ann Arbor opracowali metodą inżynierii genetycznej szczepionkę uodporniającą przeciwko wirusowi Ebola, który powoduje groźną gorączkę krwotoczną – poinformowało uniwersyteckie centrum medyczne. Udane uodpornienie zwierząt laboratoryjnych może doprowadzić do stworzenia szczepionki dla ludzi.

Naukowcom z zespołu profesora Gary'ego Nabela udało się wyhodować myszy i świnki morskie uodpornione na wirusa Eboli dzięki domięśniowemu wstrzykiwaniu im DNA z trzema genami pochodzącymi z wirusa Ebola. Geny te sprawiły, że komórki mięśniowe zaszczepionych tą metodą zwierząt, zaczęły produkować białka, które normalnie występują w wirusie.

Na gorączkę krwotoczną, wywołaną przez wirus umiera od 50 do 90 procent zarażonych osób. Podczas epidemii spowodowanych wirusem w Afryce zmarło, pomiędzy lipcem 1996 i styczniem br. 45 osób w Gabonie, a w 1995 r. w Zairze – 245 osób. Były też przypadki śmiertelne na Wybrzeżu Kości Słoniowej. Wirusa Eboli zidentyfiko-

wano po raz pierwszy w 1976 r. w Zairze. Do tej pory nie wynaleziono jeszcze szczepionki ani skutecznej metody leczenia gorączki krwotocznej.

Wstrzykiwanie DNA w charakterze szczepionki jest ostatnio modną metodą w badaniach naukowych. Podobnie jak w przypadku tradycyjnych szczepionek, celem wprowadzania obcego DNA jest „pokazanie” systemowi immunologicznemu, jak wygląda niebezpieczny wirus, dzięki czemu organizm może wytwarzać własne mechanizmy obronne.

Nabel ma nadzieję, że w ciągu roku szczepionka genetyczna zostanie przetestowana na małpach lub innych ssakach naczelnych. Następnie będzie można przeprowadzić badania toksyczności na ludziach. Testom trzeba będzie poddać cztery odmiany wirusa.

Podczas badań w Michigan grupie świnek morskich wszczepiono wirusa Eboli w ciągu dwóch miesięcy po zaszczepieniu ich. Przeżyło 15 z 16 świnek, natomiast wszystkie nie szczepione z grupy kontrolnej umarły. Jak powiedział Nabel, oznacza to, że można wywołać odporność organizmu na wirusa Eboli. (PAP)

Pradawne drzewa

Szczałki najstarszych drzew iglastych sprzed 200 mln lat znaleziono w Górach Świętokrzyskich. W okresie górnej jury – ok. 190-200 mln lat temu – na tym terenie znajdowało się ciepłe, płytkie morze z dużą ilością zatok. Była w tym rejonie także delta dużej rzeki.

W delcie i zatokach zachowały się skamieniałe fragmenty pni, gałęzi, liści, szyszek pradawnych drzew. Są to okazy wymarłej jurajskiej flory – drzewiastych paproci, skrzypów, miłorzębów, a także araukarii i innych dawnych drzew iglastych. (PAP)

12.01 – rozpoczęcie misji STS-81 w ramach której wahadłowiec Atlantis po raz piąty połączył się ze stacją Mir. W trakcie wspólnego lotu nastąpiła wymiana amerykańskiego członka załogi stacji: Johna Blahę, który przebywał w kosmosie od 16 września 1996, zastąpił Jerry Linenger. Pozostał on na Mirze do maja.

10.02 – start statku Sojuz TM-25 z rosyjsko-niemiecką załogą. Dwa dni później przeszła ona na pokład Mira. Niemiecki astronauta Reinhold Ewald przez 18 dni prowadził eksperymenty z zakresu medycyny kosmicznej, a następnie powrócił na Ziemię wraz z załogą statku Sojuz TM-24. Jego rosyjscy koledzy pozostali na orbicie do sierpnia.

11.02 – rozpoczęcie misji STS-82, której celem była modernizacja teleskopu kosmicznego im. Hubble'a. Był to 22 lot wahadłowca Discovery.

12.02 – start japońskiego radioteleskopu orbitalnego Musas-B. Wyniesiony został nową rakietą M-5. 8-metrowy instrument, który otrzymał nazwę Haruka, okrąży Ziemię po orbicie o parametrach 1000-22000 km i współpracuje z radioteleskopami naziemnymi.

20.02 – zbliżenie próbnika Galileo do jowiszowego księżyca Europa na odległość 588 km.

4.03 – pierwszy start na orbitę Ziemi z nowego rosyjskiego kosmodromu Swobodnyj na Dalekim Wschodzie. Powstał on w dawnej bazie rakietowej nad Amurem w ramach niezależnienia się od Bajkonuru leżącego w Kazachstanie.

4.04 – wahadłowiec Columbia wystartował do swego 22 lotu rozpoczynając misję STS-83 poświęconą badaniom materiałowym w warunkach mikrogravitacji.

Przypominamy wydarzenia 1997 roku

Kalendarium kosmiczne

5.04 – próbnik Galileo po raz trzeci spotkał się z Ganimedem, przelot nastąpił w odległości 3095 km.

21.04 – wyniesienie hiszpańskiego satelity MINISAT-01 amerykańską rakieta Pegasus XL, która startuje spod kadłuba samolotu.

29.04 – pierwszy wspólny spacer kosmiczny rosyjskiego i amerykańskiego astronauty. Wasilij Cibiłow i Jerry Linenger wyszli ze stacji Mir, by zjechać z jej zewnętrznej powierzchni próbkami różnych materiałów, które były poddane oddziaływaniu środowiska kosmicznego przez kilka miesięcy.

7.05 – czwarte spotkanie z Ganimedem, tym razem w odległości 1584 km.

15.05 – wahadłowiec Atlantis wystartował do szóstego połączenia ze stacją Mir. Zadaniem misji STS-84 było dostarczenie na jej pokład Michaela Foale, który zmienił Linengera. Wśród załogi wahadłowca znalazła się rosyjska kosmonautka Jelena Kondakowa, która przed dwoma laty spędziła na stacji Mir 4,5 miesiąca.

25.06 – przelot próbnika Galileo w odległości 416 km od księżyca Kallisto.

25.06 – kolizja statku towarowego Progress M-34 ze stacją Mir. Rozładowany już statek przed zniszczeniem wykorzystano do przetestowania operacji cumowania i wówczas właśnie doszło do kolizji, której skutkiem było uszkodzenie baterii słonecznych

modułu Spektre i przebiecie jego powłoki. Załoga zdołała zamknąć rozhermetyzowany moduł (zamieszkiwał w nim amerykański astronauta Michael Foale) i nie dopuścić do dekompresji całej stacji. Wypadek ten zapoczątkował całą serię niebezpiecznych awarii na rosyjskiej stacji.

27.06 – zbliżenie amerykańskiego próbnika NEAR do planetoidy Mathilde na odległość 1200 km. Próbnik przesłał 500 zdjęć.

1.07 – rozpoczęcie misji STS-94, będącej kontynuacją przerwanej w kwietniu misji STS-83 wahadłowca Columbia.

Przypominająca nasz Księżyc powierzchnia Kallisto, obraz z kamery Galileo. Fot. NASA

Uczestniczyła w niej ta sama załoga spędzając w kosmosie łącznie 20 dni.

4.07 – lądowanie próbnika Mars-Pathfinder u wylotu marsjańskiej doliny Ares Vallis. Następnego dnia z lądownika uwolniony został elektryczny pojazd Sojourner, który w ciągu 3 miesięcy poruszał się w niewielkiej odległości od lądownika. Zarówno sam próbnik, jak i pojazd przesłały na Ziemię tysiące zdjęć powierzchni planety.

5.08 – start statku Sojuz TM-26 z nową załogą do stacji Mir. Został z niej wycofany fran-

cuski astronauta Leopold Eyharts w związku z kłopotami energetycznymi na stacji.

7.08 – rozpoczęcie misji STS-85, 23 lot wahadłowca Discovery. Sześcioposobowa załoga w trakcie 12-dniowego lotu zajmowała się głównie badaniami atmosfery Ziemi.

21.08 – rosyjscy kosmonauci Anatolij Sołowjow i Paweł Winogradow przeprowadzili „wewnętrzny” spacer kosmiczny docierając w skafandrach do uszkodzonego modułu Spektre. Założyli nowy wąż pozwalający na podłączenie jego baterii słonecznych do systemu energetycznego stacji Mir.

6.09 – pierwsze wyjście ze stacji Mir w celu naprawy Spektre. Uczestniczyli w nim Anatolij Sołowjow i Michael Foale.

12.09 – amerykański próbnik Mars Global Surveyor wszedł na wydłużoną orbitę wokółmarsjańską. Po 5 dniach rozpoczęło się jej przekształcanie w orbitę kołową poprzez hamowanie w górnych warstwach atmosfery planety (tzw. aerobraking). Wskutek właściwego ustawienia jednej z baterii słonecznych, które służą za powierzchnie hamujące, proces ten zakończy się dopiero w marcu 1999 roku, zamiast w marcu 1998 r.

17.09 – zbliżenie Galileo do księżyca Kallisto na odległość 524 km.

23.09 – start setnej rakiety z rodziny Ariane. Te zachodnio-europejskie rakiety od 1979 roku

skutecznie konkurują z rosyjskimi i amerykańskimi.

26.09 – rozpoczęcie misji STS-86 wahadłowca Atlantis. W trakcie siódmego połączenia ze stacją Mir nastąpiła kolejna wymiana: powrócił Michael Foale, pozostał David Wolf. Dokonano także kolejnego wspólnego wyjścia w otwarty kosmos: z Atlantisa wyszli Amerykanin Scott Parazynski i Rosjanin Władimir Titow.

15.10 – start próbnika Cassini do badania Saturna i jego księżyca Tytana. Jest to wspólne przedsięwzięcie amerykańskiej agencji NASA i europejskiej ESA.

30.10 – drugi start rakiety Ariane-5. Tym razem wyniosła tylko makiety satelitów, chodziło bowiem o wypróbowanie najnowszego modelu rakiety, który zawiózł w czasie pierwszego startu 4 czerwca 1996 r.

2.11 – nieudany debiut brazylijskiej astronautyki: pierwsza rakiet kosmiczna zbudowana w tym kraju eksplodowała 65 sekund po starcie z kosmodromu Alcantara.

6.11 – spotkanie Galileo z księżycem Europa w odległości 1119 km.

19.11 – rozpoczęcie misji STS-87, 24 lot wahadłowca Columbia. Wyniesiona na orbitę astronomiczna platforma SPARTAN odmówiła posłuszeństwa, ale została odzyskana w trakcie wyjścia w otwartą przestrzeń kosmiczną astronautów Winstona Scotta i Japończyka Takao Doi.

27.11 – start japońskiego satelity ETS-7 przeznaczanego do prób automatycznego cumowania na orbicie.

16.12 – próbnik Galileo zbliżył się do Europy na odległość zaledwie 200 km, zdolność rozdzielcza obrazów powierzchni osiągnęła 6 metrów. JACEK KRUK

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że w dniu 25 grudnia 1997 r. zmarła

**mgr TERESA
BYSIŃSKA-RZEPECKA**

emerytowany dyrektor XVI Liceum Ogólnokształcącego w Krakowie
Odeszła od nas Osoba wielkiego serca, wybitny pedagog i dyrektor,
wychowawca wielu pokoleń młodzieży. Człowiek wielkiej kultury,
szlachetności i życzliwości, bez reszty oddany
sprawom polskiej oświaty. Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi
i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.
Uroczystości pogrzebowe odbędą się w kościele parafialnym
os. Ruszcza w dniu 3 I 1998 r. o godz. 11.00.
Rodzinie Zmarłej składamy wyrazy głębokiego współczucia.

**Dyrekcja i Grono Pedagogiczne,
Pracownicy Administracji i Obsługi,
Rodzice, Młodzież i Absolwenci XVI LO w Krakowie**

*Na zawsze pozostaniesz, Tereniu, w życzliwej pamięci
swoich Kolegów i Wychowanków.*

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 23 grudnia 1997 r.
po długiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zmarła w wieku 90 lat
Nasza Najukochańsza Matka i Babcia

ś t p

**mgr JULIANNA RÓŻYCKA
z domu Mazur**

Emerytowana nauczycielka, wychowawca wielu pokoleń młodzieży,
członek tajnego nauczania w czasie okupacji, wieloletnia dyrektorka
VII LO im. Zofii Nałkowskiej w Krakowie oraz II LO
dla Pracujących, odznaczona Krzyżem Kawalerskim OOP,
Medalem Edukacji Narodowej i wieloma innymi odznaczeniami.
Msza święta żałobna odprawiona zostanie w poniedziałek, dnia
5 stycznia 1998 r., o godz. 11.00 w kaplicy na cmentarzu Rakowickim,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
na miejsce wiecznego spoczynku.
Pograżeni w smutku

Syn, Synowa, Wnuki i Rodzina

Prosimy o nieskładanie kondolencji.

ś t p

ANNA MIĘKINA

Najdroższa Siostra i Ciocia,
przeżywszy lat 83,
po krótkiej a ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami,
zasnęła w Panu dnia 23.12.1997 r.
Msza święta żałobna przy Zmarłej
odprawiona zostanie w poniedziałek, dnia 5.01.1998 r.,
o godz. 11.45 w kaplicy na cmentarzu w Grębałowie,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
na miejsce wiecznego spoczynku,
o czym zawiadamia pogrążona w smutku

Rodzina

ś t p

GRZEGORZ PAŁUCHOWSKI

Najukochańszy Mąż, Tatuś, Syn i Zięć,
przeżywszy lat 41, zmarł nagle dnia 28 grudnia 1997 r.
Nabożeństwo żałobne przy Zmarłym odprawione zostanie
w poniedziałek, dnia 5 stycznia 1998 r.
o godz. 13.40 w kaplicy na cmentarzu w Batowicach,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłego
na miejsce wiecznego spoczynku,
o czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

Żona, Syn, Rodzice, Teściowa i Rodzina

Prosimy o nieskładanie kondolencji.

ś t p

**ALINA OLSZEWSKA
z domu Chmielewska**

Najdroższa Żona, Mama, Siostra i Babcia,
przeżywszy lat 70, po krótkiej i ciężkiej chorobie,
opatrzona św. Sakramentami, zmarła dnia 25.12.1997 r.
Msza św. żałobna przy Zmarłej odprawiona zostanie
w poniedziałek, dnia 5.01.1998 r.,
o godz. 13.00 w kaplicy na cmentarzu w Batowicach,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
na miejsce wiecznego spoczynku,
o czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku i żalu

Rodzina

Z głębokim żalem zawiadamiam, że dnia 28 grudnia 1997 r.,
opatrzona św. Sakramentami, zmarła w wieku 83 lat
Najukochańsza Ciocia

ś t p

MARIA KONIECZNA

b. długoletni pracownik „Domu Książki” w Krakowie.
Msza święta żałobna odprawiona zostanie
w poniedziałek, dnia 5 stycznia 1998 r.,
o godz. 9.40 w kaplicy na cmentarzu Rakowickim,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
na miejsce wiecznego spoczynku.
Pograżona w smutku

Siostrzenica z Rodziną

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że dnia 24 grudnia 1997 roku
zmarła w wieku 82 lat
Nasza Najukochańsza Żona, Mama, Babcia, Siostra i Ciocia

ś t p

MARIA KNAPEK

Msza św. żałobna przy Zmarłej odprawiona zostanie
w poniedziałek, dnia 5 stycznia 1998 r.,
o godz. 10.20 w kaplicy na cmentarzu Rakowickim,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
na miejsce wiecznego spoczynku

**Mąż, Syn, Synowa, Wnuczka
i Rodzina**

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 28 grudnia 1997 r.
po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami,
zmarła w wieku 77 lat
Nasza Najukochańsza Mamusia, Babcia i Prababcia

ś t p

**LEOKADIA PROKOPEK
z domu Kisielewska**

Msza święta żałobna odprawiona zostanie
w sobotę, dnia 3 stycznia 1998 r.,
o godzinie 12 w kaplicy na cmentarzu Podgórskim,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
na miejsce wiecznego spoczynku.
Pograżeni w smutku

**Córka, Synowie, Synowe,
Wnuki, Prawnuk i Rodzina**

Prosimy o nieskładanie kondolencji.

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 28 grudnia 1997 r.,
po ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami,
zmarła w wieku 70 lat
Nasza Najukochańsza Żona, Mama i Babcia

ś t p

**ELŻBIETA NOWAKOWSKA
z domu Matusiak**

Msza święta żałobna przy Zmarłej odprawiona zostanie
w sobotę, dnia 3 stycznia 1998 roku,
o godz. 9.40 w kaplicy na cmentarzu w Batowicach,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
na miejsce wiecznego spoczynku.
Pograżeni w smutku

Mąż i Rodzina

Prosimy o nieskładanie kondolencji.

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że dnia 24 grudnia 1997 r.
odeszła od nas nagle i niespodziewanie

ś t p

**WIESŁAWA KRYSZYNA
KOŚCIUK**

mgr inż. architekt

Msza święta żałobna przy Zmarłej odprawiona zostanie
w poniedziałek, dnia 5 stycznia 1998 r.,
o godzinie 14 w kaplicy na cmentarzu Salwatorskim,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
na miejsce wiecznego spoczynku.
Pograżeni w smutku

Siostra z Mężem i Przyjaciele

ś t p

LUDWIK PODSADECKI

Najukochańszy Tato, Dziadzio i Pradziadzio
Człowiek prawy i szlachetny, głębokiej wiary i pobożności,
przeżywszy 79 lat, po długiej i ciężkiej chorobie,
opatrzony św. Sakramentami zasnął w Panu
dnia 25 grudnia 1997, w Święto Bożego Narodzenia.
Msza św. żałobna przy Zmarłym odprawiona zostanie
w sobotę, dnia 3 stycznia,
o godz. 10.00 w kaplicy na cmentarzu Salwatorskim,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłego
na miejsce wiecznego spoczynku,
o czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

**Córki, Zięciowie, Wnuki,
Prawnuki i Rodzina**

ś t p

LESZEK MACHNIK

Najukochańszy Mąż, Syn, Ojciec i Brat
Długoletni pracownik MPO w Krakowie,
przeżywszy lat 54,
zmarł nagle dnia 27 grudnia 1997 r.
Msza święta żałobna przy Zmarłym odprawiona zostanie
w poniedziałek, dnia 5 stycznia 1998 r.,
o godz. 10.20 w kaplicy na cmentarzu w Batowicach,
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłego
na miejsce wiecznego spoczynku,
o czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

**Żona, Matka, Synowie,
Siostra i Rodzina**

**ZAKŁAD USŁUG
POGRZEBOWYCH „LILIA” S.C.**
Kraków, ul. św. Łazarza 19, tel. 421-24-80
zakład czynny w godz. 7 - 16

poleca

**BEZPŁATNE USŁUGI POGRZEBOWE
W RAMACH ZASIŁKÓW ZUS**

Sprzedaż trumien, obsługa żałobników, transport
krajowy i zagraniczny, kremacja, wieńce, nekrologi.

KOMPLEKSOWĄ OBSŁUGĘ POGRZEBÓW

Dyżur całodobowy, przewóz z mieszkań,
również w niedziele i święta. ☎ **637-88-76**

**ZAKŁADY
POGRZEBOWE**
Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o.o.
ul. Rakowicka 41 7.00 - 16.00, święta 8.00 - 14.00 tel. 411-47-76
cm. Grębałów 7.30 - 15.30, sobota 8.00 - 14.00 tel. 645-31-61
ul. Reduty, obok cmentarza Batowice, całą dobę
również w niedziele i święta, tel. 411-35-26
cm. Podgórze 7.30 - 15.30, tel. 656-55-11

**BEZGOTÓWKOWE USŁUGI POGRZEBOWE
w ramach zasiłków ZUS, KRUS i inne**

Kompleksowa obsługa pogrzebów, duży wybór trumien
obsługa żałobników, transport krajowy i zagraniczny,
kremacja, wieńce, nekrolog, formalności w USC.

**CAŁODOBOWY PRZEWÓZ Z MIESZKAŃ
także w soboty i święta**
☎ **411-45-02,** ☎ **411-45-04**

W pierwszą rocznicę śmierci

STEFANA DYRASA

odbędzie się msza św. w kościele parafialnym w Łagiewnikach
przy ul. Myślenickiej o godz. 8.00 w dniu 3.01.1998 r.

Aleksandra Dyras

Uprzejmie informujemy,
że Biuro Ogłoszeń „Dziennika Polskiego”
przyjmuje zlecenia na druk
ogłoszeń nekrologowych
codziennie do godziny 18.

Pani Annie Chrustowskiej

wyraży głębokiego współczucia
z powodu śmierci OJCA
składają

Dyrektor oraz Koleżanki i Koledzy
z Głównego Ośrodka Szkoleniowego
Telekomunikacji Polskiej SA w Krakowie

Wszystkim, którzy wzięli udział w nabożeństwie pogrzebowym
s t p

PIOTRKA KASPRZYKA

oraz okazali serce, wyrazy współczucia i nieśli nam pomoc
w ciężkich dla nas chwilach,
serdeczne podziękowania składają

Rodzice i Brat

Za wyrazy współczucia,
udział w uroczystości pogrzebowej i kwiaty
s t p

JANINY SIKOROWEJ

serdeczne podziękowania
składa

Córka z Rodziną

Ogłoszenia ekspresowe

Praca

ABSOLWENTKĘ technikum księgarskiego
do pracy w księgarni przyjmę. /012/655-
99-41. 471686

AGENCJA zatrudni panie. 090-248-401.
132955

APTEKA przyjmie magistra i technika far-
macji. /012/423-12-67. 471352

APTEKA zatrudni magistra farmacji.
/012/644-42-92, /012/648-38-98. 133118

FIRMA (art. spożywcze) zatrudni specjalistkę
do pracy i plac, zaopatrzeniowca, magazynie-
ra. (012)643-67-75 (10.00-16.00). 471428

FIRMA zatrudni asystentkę: wykształcenie
wyższe ekonomiczne, biegła obsługa kom-
putera (MS Office). /012/633-68-16. 471651

KSIĘGOWANIE programem „Magazyn” sta-
le, dorywczo- zlecę. 012/270-33-96. 471697

MAGAZYNIERA, znajomość komputera.
Kraków, Lea 202, pokój 77, 2.01.1998
10.00-13.00. 471493

PEŁNODYSPOZYCYJNĄ panią do prowa-
dzenia domu, opieki nad 3 dziećmi, zatrud-
nię. Wiadomość: Sklep Jubilerski, Wiślna
10, Kraków, od 11 do 14. 133102

POMOCE kuchenne, bufetowe, energicznych
rencistów z prawem jazdy kat. B - zatrudnię.
(012)648-71-72, 648-24-54. 471437

POSZUKUJĘ sprzedawców do sklepu me-
blowo-papierniczego, tel. /012/644-39-53.
471667

PRZYJMĘ do kwiaciarni wykwalifikowaną
pracownicę, może być rencistka.
/012/411-27-32 od 7.00-18.00. 471027

RESTAURACJA zatrudni młodego kelnera.
Tel. /012/415-36-86. 133023

ROZNOŚZENIE ulotek. 0602-75-45-75.
471782

SPRZEDAWCZYNIE do delikatesów za-
trudnię. (012)636-15-28. 470807

ZATRUDNIĘ kobiety w handlu. /012/282-
13-52. 471264

ZATRUDNIĘ kucharza. (012)643-75-88.
471439

ZATRUDNIĘ lakiernika samochodowego.
/012/415-77-77. 471134

ZEPTER International Poland oferuje stałą
pracę lub możliwość dodatkowego zarobku.
Gwarantujemy atrakcyjne wynagrodzenie,
nie normowany czas pracy i bezpłatne szko-
lenie. Spotkanie informacyjne odbędzie się 5
stycznia 1998 o godz. 11.00 i 18.00 w siedzi-
bie firmy: Kraków, ul. Kościuszki 35. 471641

ZOSTAŃ fotomodelką, fotomodelem.
/012/423-65-68. 470701

Szukam pracy

BUDOWLANIEC z kilkunastoletnią praktyką
na Zachodzie podejmie pracę tylko w kraju.
Oferty 470850 Kraków, Starowiślna 2. 470850

MŁODA, wyższe wykształcenie, komputer,
angielski, 3 lata praktyki. /012/636-86-15.
133011

SZUKAM sprzątaną lub chałupnictwa (szy-
cie). /012/429-34-90. 133088

UBEZPIECZONY podejmie pracę nocną.
/012/412-58-54. 471112

ULOTKI roznieśmy. 0-602-75-45-75. 470921

Nauka

NIEMIECKI tanio. /012/413-35-95. 133008

POLICEALNE Studium Kultury Fizycznej
i Turystyki w Krakowie, dodatkowe zapisy,
ul. św. Anny 9/44, /012/421-70-34, pn.-
pt. 10.00-15.00. 471669

Kupno

BETONIARKE 150, 250. 012/267-26-96.
471721

GALERIA „Pod Trzema Gracjami” z Gdańska
przyjmie na aukcję, kupi za gotówkę, przy-
mie do sprzedaży komisowej malarstwo pol-
skie i obce, rzemiosło artystyczne, biżuterię,
stare bibeloty, monety i inne. Stały przedsta-
wiciel w Krakowie. /012/421-70-34, ponie-
dzialek - piątek 10.00-15.00. 471664

Sprzedaż

BOKSERY. 012/278-49-22. 471783

BOKSERY piękne, rasowe, telefon grzecz-
nościowy /012/274-25-44, lub Myslenice
1000-lecia 29/3. 471704

BOKSERY rodowodowe, tanio. /012/658-
86-20. 471169

DOBERMANY szczenięta. /014/66-58-
136. 471661

KONTENER. /018/33-13-324. 471126

LAS. /012/267-03-89. 470839

MASZyny stolarskie, fabryczne - używane.
(012)281-76-08 w. 52. 471435

OWCZARKI niemieckie. /012/649-17-72.
470684

RATLERKI. 012/421-05-33. 132898

REGAŁY sklepowe. /012/632-13-55, 654-
01-76. 132997

SALON secesyjny z witryną, lustrem; po re-
nowacji. 012/423-06-76. 132924

STAFORDSHIRE terier -pies obronny.
/012/278-64-59. 471362

SZCZENIAKI, seter irlandzki, rude, 300 zł.
012/647-22-94. 133116

WERSALKE, 2 fotele. /012/6-577-122.
471131

YORKSHIRE teriery. /012/411-07-76. 133013

Motoryzacyjne

BMW 318i, 1987, coupe, biały, sprowadzo-
ny w całości, 14.300,-, sprzedam.
/012/413-42-40. 470743

CINQUECENTO, 1994, sprzedam.
012/654-17-25. 471259

CINQUECENTO 700, 1992, stan idealny,
11.800,-. /012/422-51-92 (13.00-16.00).
133037

CINQUECENTO 900 SX, 1996, przebieg
19.000, 19.900 PLN, pilnie sprzedam.
/012/635-18-44. 471644

DUCATO Maxi, 1983, sprzedam. 012/637-
46-47. 132908

FORD Sierra 2.3 D, 1983, pilnie sprzedam,
6.100 zł. (012)278-17-82, wieczorem. 471008

FORD Transit kompletny na części. 0602-
352-197. 471678

ŁADA, 1988, sprzedam. /012/644-41-31.
471635

NYSA Towos, 1988, po kapitalnym remon-
cie, z osprzętem, bez karoserii. 012/389-
60-90, po 20.00. 471401

OPEL Vectra 1.6 VS, 1993, pierwszy wła-
ściciel, bezwypadkowy, elektr. zamek,
alarm, przebieg 90.000 km, cena 26.000
PLN. (012)266-16-81. 471338

PLAC targowy - Bieńczyce, komis, skup,
sprzedaż - dobra lokalizacja z szybką
sprzedażą. (012)643-40-22. 469774

POLONEZ 1.5, 1991, sprzedam.
/012/658-24-40. 132930

POLONEZ 1990, sprzedam. /012/658-50-
34. 470972

POLONEZ Caro, 1994, dodatki, 15.000,-.
/012/278-37-14. 471710

SAMARA, sprzedam. /012/3891-658.
471286

SKODA 120, 1988, sprzedam. /012/654-
01-82. 471705

SPRZEDAM BMW 315, 1.8i, 1981, auto-
mat. 012/658-73-35. 471711

SPRZEDAM Fiata 125p, zadbanego. 012/644-
74-76. 471693

SPRZEDAM Jelcza. (012)658-17-25. 471048

SPRZEDAM mienie przesiedleńcze.
/012/412-36-15. 471615

SPRZEDAM Renault Trafic, 1993, cena do
uzgodnienia. 012/643-08-36, po południu.
471254

TICO, Polonez wylosowany w Autosystemie
odsprzedam. Rata 430,00 zł. /012/425-
61-12. 471700

VW Golf 1,6 D, 1989, sprzedam. 0602-21-
80-76. 471096

WARTBURG kombi, 1984, sprzedam.
/012/636-00-37. 471689

Lokale

A. Mieszkania do wynajęcia. /012/278-19-
28. 470747

A. Mieszkania wynajmujemy. /012/422-
01-10. 471725

ATRAKCYJNE trzypokojowe, parter, Huta
sprzeda właściciel. /012/647-08-81. 471679

DO wynajęcia dwa pokoje. /012/278-49-
99. 471724

DO wynajęcia lokal, 70 m² na mieszkanie,
biuro itp. Dobczyce, centrum. 012/271-10-
14. 471450

DO wynajęcia mieszkania poszukuję.
/012/278-19-28. 470745

DO wynajęcia piwnica w Rynku Głównym,
180 m². Oferty nr 132662 Kraków, Wiślna
2. 471563

DWÓCH studentów poszukuje niedrogiego
pokoju. /012/646-14-58 (16.00-20.00).
471414

DWUPOKOJOWE, sprzedam. /012/645-
99-38. 470920

GARSONIERA, Kazimierzowskie, 48.000.
012/632-51-18. 471684

HUTA jednopokojowe, sprzedamy.
/012/423-06-02. 471298

JEDNOPOKOJOWE do wynajęcia.
/012/422-42-57 (15.00-20.00). 471602

KIOSK 39 m², Czyżyny, sprzedam.
/012/648-79-19. 471040

LOKAL 100 m², sprzedam. /012/646-13-
89. 471568

LOKALU do wynajęcia poszukujemy: 70-
120 m². 012/632-95-57. 133092

MIESZKANIA poszukuję. /012/422-01-10.
471726

MIESZKANIE, biuro, 400,-. 012/415-40-
33. 132914

MIESZKANIE M-3, sezonowo do wynajęcia.
(018)20-66-744. 471518

MIESZKANIE studentom. /012/412-57-94.
471365

NOWE 1-pokojowe, 35 m², os. Lipska,
sprzedam. /012/266-38-29. 133035

OLSZA, garsonierę, sprzeda Elba.
/012/412-18-96. 471680

PILNIE poszukuję mieszkania. 0602-662-
661. 471178

POKÓJ studentom lub parze. 012/658-32-
10. 471765

POSZUKUJEMY do wynajmu i sprzedaży
lokali handlowych, mieszkań. Tel.
(012)423-22-04. 471442

POSZUKUJĘ do wynajęcia mieszkania.
/012/636-60-04. 471120

POSZUKUJĘ garsonieri, okolice Bieżano-
wa. 0-601-45-64-40. 471155

RESTAURACJA, 160 m², okolice Rynku
Głównego, do wynajęcia. 090-38-34-31.
471249

SPRZEDAM lokal biurowo - magazynowy,
45 m². /012/266-99-00. 471174

SPRZEDAMY 2 pok., c. kuchnia 38,5 m²,
os. Góralski, cena 76.000 PLN. Tel.
(012)423-22-04. 471446

TRZYPOKOJOWE do wynajęcia. 012/422-
77-91, 0601/474-199. 132963

TRZYPOKOJOWE do wynajęcia. /012/411-
96-41. 470962

WIELOPOLE, lokal handlowy, parter, 90
m², do wynajęcia. 090-38-34-31. 471246

WŁAŚCICIEL sprzedaje nowe mieszkanie,
pilnie. (012)266-02-40. 470778

WŁAŚCICIEL sprzedaje nowe hipoteczne
mieszkanie, 71 m². 012/655-59-58. 471756

WYNAJMOWANIE. (012)422-55-00. 471604

ZAMIANA 25 m², os. Jagiellońskie PGM na
1-pokojowe własnościowe w Krakowie. Tel.
(012)423-22-04. 471444

ZAMINIENIE 25 m² wł. hip. Krowodrza na 3
pok. od 60 do 90 m² również w Krowodrzy
tel. (012)423-22-04. 471440

ZAMINIENIE spółdzielcze 24 m² (Jagielloń-
skie) na większe, za dopłatą, może być za-
dłużone. 012/647-68-18 132964

Nieruchomości

DOM, okolice Mydlnik, sprzedam.
/012/411-78-30. 471141

DOM, Woła Justowska, sprzedam.
/012/425-21-49. 133033

DZIAŁKĘ budowlaną, 10 arów, uzbrojoną,
Michałowice Bibice, sprzedam. /012/413-
20-60, 0-90-68-70-75. 471411

DZIAŁKĘ kupię. /012/656-17-04. 471674

KAMIENICA, ul. Pułaskiego 3, 160.000 zł.
090-38-34-31. 471253

KUPIĘ kamienicę. 090-38-34-31. 471260

KUPIĘ kamienicę. Oferty 471255 Kraków,
Starowiślna 2. 471255

MIESZKANIA, działki, wybór. /012/656-
21-77. 471673

MOGILSKA - przed wiaduktem - lokale biuro-
we 300 m² i 2 hale magazynowo - produkcyj-
ne 1100 m² ogrzewane, wszystkie media -
wynajmie „Jamar”. (012)266-19-06. 471447

ODSPRZEDAM działkę, Prokocim.
/012/645-12-68. 471369

STRYCH, 350 m², al. 29 Listopada, sprze-
dam. 090-38-34-31. 471250

WARSZTAT samochodowy, os. Czyżyny
/150.000 zł/. 0601-42-66-88. 470707

ZAKOPIAŃSKA k/Armatury - 8 działek bu-
dowlanych, mieszkaniowo-usługowych
łącznie 139 arów sprzeda „Jamar”.
(012)266-19-06. 471449

Usługi

CYKLINOWANIE, układanie podłóg.
/012/658-74-56. 471460

FLIZOWANIE. /012/266-10-42. 470931

FLIZOWANIE. /012/636-61-27. 471626

FLIZOWANIE, hydraulika. (012)422-47-
59. 471399

GAZ. Awarie. Piecyki. /012/658-94-99.
470730

HYDRAULIKA. /012/423-23-95. 471331

KOMPLEKSOWE usługi remontowe. Fachowa
obsługa i solidne wykonanie. Płatność w syste-
mie ratalnym. 0601-45-31-64. 471113

MALOWANIE, flizowanie, gładź, tapetowa-
nie, praktyka we Francji. /012/28-12-844.
471536

MALOWANIE, tapetowanie, gładź. 0602-
653-169.

Praca

A. Agencja zatrudni panie. Zakwaterowanie. (012)637-24-22. 471233

AGENCJA towarzysza zatrudni panie, zakwaterowanie. (012)656-07-21. 466877

AGENCJA zatrudni panie, zakwaterowanie. /012/411-62-36. 470369

AGENCJA zatrudni panie. /012/413-66-42, 090-25-29-55. 470489

AUTOSYSTEMY Fox zatrudni samodzielnego pracownika w charakterze specjalisty do spraw dystrybucji części zapiegnionych samochodów. Prosimy o kierowanie pismennymi ofertami opatrzonymi c.v. na adres: ul. Zakopiańska 162, Kraków. 470605

CHAŁUPNICZKO. 0-700-71-195. 471229

CHAŁUPNICZKO - galanteria papirnicza i pasmanteryjnia. „Pamex” skr. poczt. 166, 60-959 Poznań 2. 468482

CUKIERNIA wysoko wykwalifikowanego zatrudnimy. (012)423-57-13. 470786

Firma „CELT” S.A. Kraków
zatrudni stolarzy

Oferujemy atrakcyjne wynagrodzenie.

Zgłoszenia osobiste po uzgodnieniu telefonicznym, tel. 648-48-92 w godz. 7⁰⁰ - 15⁰⁰ (pon.-pt.)

EMERYTA na portiera (sprzątanie, wieczory) najlepiej ze ścisłego centrum, zatrudnię. Oferty 132889 Kraków, Wiślna 2. 132889

FIRMA Autosystemy Fox zatrudni dyspozycyjną osobę na stanowisko reprezentanta handlowego. Od kandydatów oczekujemy: samodzielności działania, znajomości branży motoryzacyjnej, łatwości nawiązywania kontaktów handlowych. Oferty wraz z c.v. prosimy kierować na adres: ul. Zakopiańska 162, Kraków. 470604

FIRMA PRZYJMIE

✓ **KASJERA**
✓ **KSIEGOWA**

Wymagane doświadczenie.
Tel. (012) 414-20-66.

FIRMA produkcyjna zatrudni młode osoby do montażu kabli komputerowych i światłowodów. Wymagany dobry wzrok, zdolności manualne, chętnie z wykształceniem elektrycznym lub pochodnym. Wyczerpujące oferty pisemne nr 2321 Agencja Reklamowa „Garmond”, Kraków, ul. Stolarska 1. 470841

FIRMA zatrudni chałupników. Zbyt, wysokie zarobki, znaczek 4 zł. Firma wielobranżowa Reja 16, 23-400 Biłgoraj. 470534

FIRMA zatrudni geodetę z uprawnieniami nr: 1, 2 i 5. 012/633-27-91, 012/633-37-53 /9-16/. 132748

HURTOWNIA artykułów papirniczych zatrudni magazynierów oraz kierowców z prawem jazdy kat. B, C, wiek do 35 lat. Kraków, ul. Przemysłowa 12, 8.00-16.00. 470595

KWACIARNIA zatrudni młodą dziewczynę. Nowy Kleparz, pawilon 1. 132713

MCS zatrudni 3 osoby. /012/643-67-70. 468719

PANIA do prowadzenia domu przyjmę. /012/658-45-34, 657-58-30 po godz. 19.00. 469789

UWAGA!

Jeśli poszukujesz:
■ pomocy w pracach domowych
■ korepetytora dla dziecka
■ osoby, która rzetelnie przepisze pracę dyplomową
■ osoby do opieki nad dzieckiem
■ studenta, który podejmie pracę na umowę - zlecenie
■ dyspozycyjnych pracowników do pracy stałej lub dorywczej.

Jesteśmy bezpłatnym Biurem Pośrednictwa Pracy oferującym bogaty wybór ofert oraz dysponującym bazą danych o studentach i absolwentach poszukujących pracy.

Działamy w ramach Fundacji Studentów i Absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego „Bratniak”.

Zadzwoń lub przyjdź!
Nasza siedziba znajduje się w:
Dom Studencki „Zaczek”, al. 3 Maja 5, tel. 633-54-77 wew. 226, fax 633-19-14, godz. 9.30 - 15.30.

PIZZERIA zatrudni młodych kierowców z samochodami. 012/637-58-30, 0602/374-775. 132883

POLERNIKA do mosiądzu zatrudni spółka. /012/423-58-83, /012/643-38-29. 470029

POLSKA umowa - zleceniodawcy zagraniczni - chałupnictwo, klejenie, malowanie, składanie zabawek, lutowanie elektroniki, szybie podszewek, itp. Zaopatrzenie (bez kaucji). Informacja. Dołączyć znaczek 5.60.- „34 Ad-sur” 67-203 Głogów 5. 471230

POMOC kuchni oraz bufetową solidną - zatrudnię. (012)648-71-72 lub (012)648-24-54. 470459

PRACA. /012/423-36-28. 132375

PRACA chałupniczą z powierzzonego materiału. Zarobek do 10.000 złotych na miesiąc. Zaproponujemy ci pracę z zaopatrzeniem i gwarantowanym zbytem. Materiały po otrzymaniu znaczka za 5,50 złotych. „Santex” Box 1/4/73-234 Łąsko. 460688

PRACA dla mieszkańca Tarnowa na 2 tygodnie, potrzebny samochód osobowy. Tel. /012/415-68-37 (12.00-15.00). 132634

PRACA na stałe. /012/6-436-770. 468720

PRZYJMĘ młodą dziewczynę. Kawiarnia „Deja Vu”. Rynek Główny 9. 470718

REGIONALNEGO przedstawiciela handlowego, z doświadczeniem, samochodem, telefonem. Pisemne oferty ze zdjęciem: „Lite” 60-703 Poznań ul. Gąsiorowskich 3. 471231

RESTAURACJA poszukuje osób do pracy na stanowiskach: pomoc w kuchni, zmywanie naczyń. (012)422-86-92 (14.00-17.00). 470284

SERWIS przyjmie mechanika samochodowego z praktyką - samochody zachodnie. Tel. (012)423-56-65 w. 17. 471214

STOLARZA do montażu mebli kuchennych. /012/644-17-21, 643-38-86. 470616

STOMATOLOGÓW zatrudnię. /012/633-94-80 do 10.00 po 20.00 0602-619-885. 470242

WYDAWNICTWO zatrudni nauczycieli nauczania początkowego z minimum 3-letnim stażem pracy w szkole (samodzielnych, twórczych, kreatywnych) celem podjęcia pracy. C.V. oraz osiągnięcia zawodowe prosimy przysyłać na adres: Władysław Styczeń, ul. Granitowa 12, 25-034 Kielce. 470011

ZATRUDNIĘ szwaczki, chętnie rencistki. /012/654-38-01. 469391

1600 zł miesięcznie. Regeneracja kaset do drukarek, urzędzenia gratis. Zbyt gwarantowany. Instruktaż + umowy. Znaczek za 4,90 - pisemnie. Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości Inter-Mark, Gumienice 44/2, 63-860 Pogorzela. 470233

Szukam pracy

BRYGADA tynkarzy wykonująca mokre tynki gipsowe przyjmie zlecenia. (012)649-13-69. 471187

DYSPOZYCYJNA absolwentka UJ, magister pedagogiki specjalnej, znajomość niemieckiego, szuka pracy, niekoniecznie w zawodzie. /012/415-22-30 po 18.00. 131961

KSIEGOWA, księżka przychodów, VAT, ZUS. /012/421-01-11. 469426

PODEJMĘ pracę chałupniczą (szybie). /012/2706-129. 132561

PRAWNIK, po aplikacji radcowskiej, komputer. 012/644-80-52. 132756

RADCA prawny, młoda, dyspozycyjna, komputer, szuka odpowiedniej pracy. Oferty 132753 Kraków, Wiślna 2. 132753

RENCISTKA zaopiekuje się dzieckiem. /012/633-95-92. 470467

Nauka

ADRES zapamiętaj! ZDZ Kraków, Dietla 38, /012/422-85-69, /012/422-31-02. Rozpoczynamy kursy! „Kierowca wózków: akumulatorowych, spalinyowych”, „Palac kotłowy”, „Bukieciarstwo”, „Manicure, pedicure”, „Barman”, „BHP: podstawowe, okresowe”. 470629

AMERICAN Spoken English, indywidualnie, małe grupy, niedrogo. /012/633-07-96. 132880

ANGIELSKI. /012/648-55-86. 132272

ANGLISTKA. Matury, egzaminy. 012/411-05-55. 470330

CHEMIA. /012/285-82-56. 132460

BSK „LUZ”
ul. Starowiślna 1

KURS SAMOCHODOWY

5.01.98 r. o godz. 17.00
ul. Marii Skłodowskiej 8;
423-22-60, 423-22-61

CHEMIA. (012)647-09-55. 464726

GITARA. /012/633-53-04. 132164

GITARA elektryczna. /012/412-02-96. 132721

INDYWIDUALNE kursy komputerowe. /012/423-36-28. 132373

JUVEX - prawo jazdy kat. B. /012/266-54-76, Polonez, 126p, Punto, Uno. 469502

Kurs dla
KANDYDATÓW
NA CZŁONKÓW
RAD NADZORCZYCH

w Krakowie i w Zakopanem organizuje **„EKONOMISTA”**.
Zapisy: tel./fax 633-50-04.

KOMPUTEROWE kursy od 150 zł. 012/633-96-17. 131384

KOREPETYCJE, matematyka. /012/647-46-98. 132535

KRAKOWSKA Szkoła Biznesu ogłasza nabór do Policealnego Studium Handlu Zagranicznego oraz Studium Obsługi Ekonomiczno-Prawnej Podmiotów Gospodarczych. Rozpoczęcie zajęć: luty 1998. Mogilska 43, (012)413-69-19. 466835

YORK SCHOOL OF ENGLISH
rok założenia 1991

● KONWERSACJE: wszystkie stopnie zaawansowania, grupy 7-9 osób, native speakers
● Kursy przygotowujące do egzaminów CAMBRIDGE, FCE, CAE, CPE, matury
● Business English: grupy 5-7 osobowe

ul. Bursztynowa 20-22 (obok supermarketu „BILLA”) **tel. 415-18-18**

KURSY księgowości z obsługą komputera. Tel. (012)422-25-90. 434017

MATEMATYKA. /012/637-39-99. 132304

MATEMATYKA. /012/649-50-68. 469805

MATEMATYKA, chemia. /012/634-49-92. 132710

MATEMATYKA, chemia. (012)266-29-37. 470406

MATEMATYKA, Krawczyk. /012/421-38-09. 465796

MATURA w 2 lata! Bezstresowo! Studium Maturalne „Orion” ogłasza nowy nabór. Informacje: pon.-czw. 11.00-17.00, ul. Topolowa 13, tel. (012)422-30-68, 421-67-25. 465394

MEDYCZNE Studium Zawodowe Wydział Położnych przyjmuje kandydatki na sem. I rozpoczynający się w styczniu 1998r. Szczegółowe informacje w sekretariacie, ul. św. Anny 5, /012/422-01-07, /012/422-87-67. 132131

WORLD LICENCJA MEN OD 1990

ANGIELSKI NIEMIECKI

WSZYSTKIE STOPNIE ZAAWANSOWANIA
DZIECI, MŁODZIEŻ, DOROŚLI

KRAKÓW, UL. BASZTOWA 17,
TEL. 422-91-61, 422-90-98, 0601-41-46-31
e-mail: wrldinfo@polbox.com
http://www.polbox.com/wrldinfo

PRAWO jazdy. Mogilska 40. /012/411-46-68. 470479

PRAWO jazdy, Karmelicka 29. /012/637-89-89. Wykłady, testy, raty. 132305

PRAWO jazdy - Polonez, Uno. (012)648-03-32, 647-18-08, 0601-458-163. 470538

PRAWO jazdy, zapisy: Agencja „Protector”. Szałk 65. (012)632-29-18. 470791

REFLEKS - prawo jazdy - Halicka 9, /012/421-32-22 w. 16 /zniżki, plac manewrowy/. 465682

TAEKWON-DO. /012/413-67-88. 454986

TANIEC. 0602/727-005. 131690

Matrymonialne

BIURO „Anna”. 012/637-12-16. 467879

BIURO „Maria”. 012/634-49-68. 470821

DZIEWCZYNĘ wyjątkowo atrakcyjną, o dobrym serduszkach, wiek 27 do 28 lat, inteligentną, pozna na towarzyszkę swojego życia dobrze sytuowanego krakowianina o podobnych cechach. Oferty C-1470 Combex, os. Handlowe 9, Kraków. 470532

POZNAM drobną trzydziestopięcioletką. /012/421-13-63. 466715

TELEFONOSWATKA. /012/411-59-73. 465420

45-LETNI, z firmą budowlaną, pozna panią do lat 48, dobrze sytuowaną, mieszkanie, samochód. Fotooferty mile widziane 467510 Kraków, Starowiślna 2. 467510

Kupno

A. Skup, komis RTV. /012/411-55-75. 176/zt

ANTYCZNE obrazy kupi Salon „Connaissance” Kraków, Rynek Główny 11, tel. /012/421-02-34. 128358

ANTYKI, obrazy, meble, srebra, biżuteria. /012/647-80-50. 465892

ANTYK ul. Smoleńsk 22, tel. /012/422-26-32 kupi pilnie obrazy, meble stylowe, srebra. Pożyczamy pieniądze pod zastaw antyków. Wycena, transport bezpłatnie. 130932

CYRKULARKĘ. /012/412-28-49. 470296

POLERKĘ. /012/423-58-83, /012/643-38-29. 470030

SKUP używanych futer nutrii, skór. /012/654-74-72, 0602-219-539. 131636

ZŁOM, makulatura, „Sinoma”, /012/425-96-96. 128815

Sprzedaż

A. Komis meblowy, Starowiślna 71. /012/429-26-07. Meble, starocie, wyposażenie mieszkań. 461920

ATRAKCYJNA sprzedaż złota z lombardu. Grottera 6. (012)634-22-12. 471496

CIĄGNIK Ursus c330 i 360. (012)645-05-20. 471186

EKSKLUZYWNE futro z rysia. Oferty 132187 Kraków, Wiślna 2. 132187

GROBOWIEC, miejsca. 012/411-05-55. 470331

WYPRZEDAŻ

w sklepie firmowym
HURTOWNI „POLAMI”
ul. Nadwiślańska 10

TAPET

KIOSK handlowy. /012/655-87-28, /012/655-87-19 po 20.00. 471137

KOCIĘTA perskie. 012/633-36-63. 470740

KOMPRESOR, 6-miesięczny. 012/285-11-54, 0602-26-24-86. 470559

KSERO: A3, A4, stan idealny, okazjynie sprzedam. 012/658-79-86, Starowiślna 16. 470820

OLEJ opałowy „Ekoterm” z dowozem. Tel. (012)27-208-77, fax (012)27-216-77. 469108

OWCZARKI kaukaskie. 012/422-01-02. 470724

OWCZARKI niemieckie, suczki. /012/283-14-46. 132338

PARKIETY, produkcja. (012)272-34-16. 471235

PARKIETY, sprzedaż, usługi, gwarancja, VAT. (012)429-47-30, (012)656-56-00, 0601-47-17-75 (10.00-18.00). 468915

PRODUKCJA łopat ze sklejki, do śniegu. (012)272-34-16, 432-13-95. 471236

PUSTAKI, kręgi zbrojne 60, 80, 100, 120, rury betonowe 30, 40, 50. (012)267-45-80. 470009

ROTTWEILERY sprzedam. /033/67-63-03. 463290

ACCORD PRELUDE LEGEND
TERENOWY CR-V

HONDA

CIVIC

3-drzwiowa
5-drzwiowa

także **KOMIS**

Autoryzowany Dealer **HONDA POLAND LTD „WIELI-CAR”**
Wieliczka ul. Krakowska 21 (przy obwodnicy E-4) Salon sprzedaży **278-50-11, 278-36-86** SERWIS **278-67-11**

Reklamy
Ogłoszenia

samochody dostawcze

LUBLIN, ŻUK

POLONEZ TRUCK

WSZYSTKIE WERSJE TRUCK ROY

Zabudowy skrzyń ładunkowych na indywidualne zamówienia

"Wieli-Car"
Wieliczka przy obwodnicy
tel. 278-50-11, 278-36-86

MITSUBISHI Eclipse 1990, bogate wyposażenie, sprzedam. (012)284-12-90. 471209

OPEL Corsa, 1996. 012/429-26-21. 469556

OPEL Corsa 5-drzwiowy, 1996, Cinquecento 900, nowy sprzedam. (012)284-14-77. 471210

PLAC targowy - Bieńczyce, autokomis, skup, sprzedaż - dobra lokalizacja z szybką sprzedażą. (012)643-40-22. 464775

POLONEZ, 1989. (012)647-24-09. 471194

RENAULT Laguna, 1995, 2,0 RT, zielony metalic, z klimatyzacją, sprzedam. Tel. (012)653-20-04. 470273

SKODĘ, Poloneza, kupię. 012/272-31-31. 465163

TŁUMIKI AMORTYZATORY SERWIS

RUR-DECH - Kraków
ul. Lindego 1, tel. 637 54 01, 636 40 91
ul. Dietla 27 tel. 423 16 32

SKUP wszystkich samochodów po wypadku. (012)643-09-48. 471195

SPRZEDAM Hondę CIVIC 1500 DXi, 16V Sedan, biała, 1992/93, bezwypadkowa, pierwszy właściciel. (014)21-82-34. 470945

SPRZEDAM VW Golf II, 1600, 1988, 5-drzwiowy, popielaty metalik. /012/278-45-00 w. 153, 68-62-240 (8.00-16.00). 470620

VOLKSWAGEN bus 1600 9-osobowy, 1981, radoodtwarzacz, autocalarm, stan idealny, sprzedam. /012/272-39-08. 132517

MEBLE
AKCESORIA
Kraków, ul. Wielicka 2, tel. 423-50-26
PROMOCJA mebli kuchennych
PŁYTY MEBLOWE
cięcie i sprzedaż
Kraków, ul. Powstańców Wlk. 22
dawna Nowohucka (obok Tandety)
tel. 423-53-86

SPRZEDAM piec Viessmanny olejowy o mocy 130 do 170 kW, kompletne tanio. (077)66-81-14. 471188

STAFFORDY, po III-krotnym interchampionie. /012/415-33-01. 470631

SZNAUCERKI. (012)632-18-63. 470014

SZNAUCERKI. /012/632-18-83. 454182

SZNAUCERY miniaturowe. (012)647-03-73. 467345

TARCICE dębową 25mm, sprzedam. (041) 383-39-10 w. 34. 470793

TELEFONY GSM, tanio, tel. /012/422-68-44, 0601-41-07-13. 456335

WIEŻBY dachowe, tartica na zamówienie. /012/274-75-07. 470581

WYPRZEDAŻ kaset audio, wideo. Starowiślna 16. 470819

Motoryzacyjne

A. Alarmy, autoimmobilisery, autoznakowanie gratis. /012/633-09-48. 462637

ALARM. Autoblokady, autoimmobilisery, zestawy głośno mówiące GSM, promocja. (012)411-22-55, 0-601-41-44-10. 465424

ALARMY. Autoblokady. Autoimmobilisery. Znakowanie. (012)423-45-23. 432746

ALARMY. Autoblokady. Centralne zamki. Elektromechanika. /012/41-33-666. 470609

ALARMY - autoradio. (012)656-20-91. 470545

ALARMY, blokady. (012)413-49-91. 470164

AUTA rozbite, zniszczone, kupię, gotówka. 0-90-290-722. 462585

Dziewczyny, kochajcie piłkarzy!

To miała być opowieść o monotonii kobiecego życia między kuchnią a dziecięcym pokojem i o facetach lekkoduchach, którym tylko piłka w głowie. Czy taka będzie?

To miałyby być opowieść o kobiecej udręce. O nerwowych dniach i bezsennych nocach, o monotonii życia między kuchnią a dziecięcym pokojem, o wiecznym czekaniu, o zapomnianych marzeniach i nie zrealizowanych planach. Miała mówić o męskim egoizmie i niezrozumieniu, braku zainteresowania rodziną, o facetach lekkoduchach, którym tylko jedno w głowie: piłka rano, piłka w południe, piłka wieczorem przed telewizorem, piłka w środę, piłka w sobotę, piłka latem, piłka zimą. Zawsze i wszędzie: PIŁKA NOŻNA. Czy to będzie taka opowieść?

Tęsknoty i radości

Iwona Juskowiak poznała męża Andrzeja 9 lat temu na... meczu piłkarskim. Przyszła na poznański stadion z koleżanką, ta koleżanka знаła Andrzeja, a on akurat miał kontuzję i siedział na trybunie. Tak poznali się przyszli państwo Juskowiakowie. Dla niej zainteresowanie sportem nie było czymś niezwykłym, na stadion prowadził ją tata, lubiła piłkę i trochę się na niej znała. – Jednak prawdziwą moją pasją był taniec – wspomina. Tańczyła w zespole pieśni i tańca „Wielkopolska” w Poznaniu. Uwielbiała taniec i ludzi, których tam poznała. Do dziś mam wśród nich wielu przyjaciół.

Kiedy wyszła za mąż musiała porzucić taneczną pasję. Nie dlatego, że mąż jej zabronił. Wyjeżdżali za granicę, Andrzej Juskowiak rozpoczął karierę piłkarską w Portugalii, a ona chciała być przy jego boku. – Nie roztrząsałam specjalnie rozstania z tańcem, przyjechałam to naturalnie, może z niewielką nutką smutku. Zresztą czekała mnie przygoda. Teraz brakuje mi i tańca, i polskich przyjaciół.

Po Portugalii była Grecja, teraz Niemcy. – Moje życie jako żony piłkarza nie różni się zbyt od życia innych kobiet, poza jednym wyjątkiem. Mój mąż gra w zagranicznych klubach, a to oznacza życie z dala od Polski. Ma to swoje dobre strony: poznajemy nowych ludzi, nowe miejsca, nauczyłam się portugalskiego, teraz poznaję niemiecki. Poznają też inne kuchnie, obydwójce z Andrzejem jesteśmy smakoszami, nauczyłam się więc przygotowywać wiele ciekawych potraw. Z podróży wiąże się tylko jeden poważny kłopot: bardzo tęsknię za Polską, za rodziną, przyjaciółmi. Jednak wychodząc za Andrzeja, mówiłam, że będę przy nim nie tylko w dobrych, ale i złych chwilach. Staram się więc nie narzekać.

Na los piłkarza nie narzeka też reprezentant Juskowiak. – Andrzej nie przenosi kłopotów z boiska do domu, stara się je rozwiązywać sam. Owszem, czasami rozmawiamy o nich, ale nigdy w żałobnym tonie. Mój mąż nie jest typem, który załamuje ręce i biadoli. On stara się cieszyć bieżącą chwilą, jak najwięcej z niej czerpać. Dlatego w domu zawsze jest spokój. Decyzje co do swojej kariery podejmuje sam. Gdyby coś ode mnie zależało, dawno byłibym w Lecce, bo uwielbiam ciepły klimat. Andrzej wołał jednak zostać w Niemczech.

Do obowiązków pani Juskowiakowej nie należą więc wysłuchiwanie meżowskich żalów ani doradzanie mu. Nie musi też okładać, skopanych przez rywali, nóg męża zimnymi kompre-

sami. – Jakoś poważne kontuzje go omijają. Przy drobniejszych przychodzi już opatrzone przez klubowego lekarza, np. z gotowymi szwami, nie muszę więc bawić się w pielęgniarkę.

Bycie żoną dobrego piłkarza oznacza jednak konieczność znoszenia dłuższych rozstań, kiedy mąż wyjeżdża na zgrupowania klubowe czy reprezentacyjne. – Rzeczywiście, bardzo źle znosiłam te rozłąki, więc kiedy były dłuższe, pakowałam rzeczy i jechałam na te kilka dni do Polski. Tak samo jest teraz, kiedy na świat przyszła nasza córeczka.

7-miesięczna Joasia odmieniła życie Juskowiaków. – Tak długo na nią czekaliśmy, jest naszą największą radością – mówi Iwona Juskowiak.

Tata był przy jej narodzinach, przecinał nawet pepowinę. Teraz z każdego treningu pędzi na złamanie karku i jest niezadowolony, kiedy mała akurat ucina sobie drzemkę, bo nie może się z nią bawić. Według słów żony, Andrzej Juskowiak każdą wolną chwilę spędza z córką. Potrafi ją nakarmić i przebrać, nie stroni od ojcowskich obowiązków. Większość czasu mała Joasia spędza jednak z mamą. – Zamierzam poświęcić się wychowaniu dziecka do czasu, kiedy skończy 3 lata. Wtedy może podejmę pracę w swoim zawodzie. Skończyłam Studium Turystyczno-Hotelarskie w Poznaniu, chciałybyśmy pracować w recepcji hotelu, podnosić swoje kwalifikacje. Nie zdążyłam podjąć pracy w Polsce, bo tuż po szkole wzięliśmy ślub i wyjechaliśmy. Chcę też pójść na kurs języka niemieckiego. Mówię już po angielsku i portugalsku, znajomość niemieckiego pomoże mi w znalezieniu dobrej pracy.

Te plany Iwona Juskowiak zrealizuje za kilka lat. Na razie kiedy ma już dość domowego kieratu, zostawia dziecko mężowi, wsiada w samochód i jedzie na samotną przejażdżkę. – Na chandrę najlepsze są zakupy, więc z pasją się im oddaję – twierdzi. – Nieraz wstąpię na kawę albo do solarium, a potem wracam z zapasem nowych sił. W Niemczech nie tworzymy z innymi żonami „klubu żon”. W Poznaniu często spotykaliśmy się w piłkarskim gronie, chodziliśmy potańczyć, spędzaliśmy wspólnie sylwestra, za granicą tego nie ma. Każdy zamyka się w swoim domu.

Kiedy pytam Iwonę Juskowiak, jak definiuje siebie, odpowiada: – Jestem żoną piłkarza. A chwilę potem dodaje: – Mówię to bez cienia żalu. No, może tylko z jeszcze jedną rzeczą mam kłopot. Mój mąż jest strasznym bałaganiarzem, aż się w głowie nie mieści jakim. Przez te wszystkie wyjazdy przyzwyczaił się, że służba hotelowa posprząta po nim rozrzucone rzeczy. Zapomina, że w domu nie mamy pokojówki.

Piłka na okrągło

W poszukiwaniu udręczonej żony piłkarza zwróciłam się ku lidze polskiej. Joanna Pszyk od 3 lat nosi nazwisko Pater. Jest żoną Grzegorza Patera, piłkarza pierwszoligowej Wisły. Na męża piłkarską była chyba skazana. W piłkę gra jej ojciec i bracia, z atmosferą stadionów była więc obeznana od dziecka. Męża poznała w sportowych okolicznościach. – Pojechałam do Makowa Podhalańskiego odwiedzić ojca i braci, którzy byli tam na obozie, Grzegorz ze swoim klubem też tam był.

Już jako narzeczona wiedziała, na czym polega rola towarzyski życia piłkarza: – Męża często nie ma w domu, trzeba przeboleć te wyjazdy, nie ma czasu na wspólne wyjścia, więc rodzinę odwiedza się samotnie.

Jednak są i plusy tej sytuacji: – Mąż wychodzi na przedpołudniowy trening, tak jak inni mężczyźni do swojej pracy, a wraca szybciej niż oni. Nie wchodzi się z kolegami, po meczach idzie prosto do domu. A jego praca pozwala nam na godziwe życie teraz i w przyszłości, kiedy nie będzie już grał.

Dodatkowy plus to także sława ligowego piłkarza, która daje także i żonie sporo satysfakcji. Może trochę rekompensuje ona fakt, że w domu państwa Paterów sport jest najważniejszym tematem rozmów. – Tata i bracia spotykają się bardzo często z mężem i wtedy każdy opowiada, co mu się wydarzyło na boisku, komentują sportowe wydarzenia, oceniają mecze Wisły. Mąż żyje nimi jeszcze przez dwa następne dni. Zastanawia się co źle zrobił, co mógł zrobić, nawet jak ogląda mecz z ławki przeżywa go równie mocno. Kiedy oglądałem występy Wisły na własnym boisku dzielę się z mężem wrażeniami, ale nigdy go nie krytykuję. Sam jest wystarczająco krytyczny.

Podobnie jak pani Juskowiakowa pani Paterowa nie musi opatrzywać meżowskich ran: – Grzegorz przychodzi do domu z całą apteczką i dokładnie wie, co ma robić z chorą nogą.

Ma natomiast inną ważną rolę: doradcy. Grzegorz Pater otwarcie przyznaje, że „słucha się” żony, ona stwierdza tylko skromnie: – Staram się doradzić tylko, gdy wiem, że potrafię.

Joanna Pater definiując siebie najpierw mówi: matka Adriana, dopiero potem żona piłkarza. Synek państwa Paterów ma 2,5 roku i zajmuje sporo matczynej uwagi. Bezbłędnie potrafi się nim zająć także tato. Kiedy Adrian był mały, tata przewijał go i karmił, teraz większość czasu spędzają na spacerach i zabawach. Pani Joanna nie zdążyła podjąć pracy zawodowej, bo zaraz po skończeniu szkoły handlowej wyszła za mąż i urodziła dziecko. Kiedy Adrian podróżował, jego mama pójdzie pewnie do pracy, a na razie w wolnych chwilach typowo po kobiecemu chodzi na zakupy, czasami do fryzjera albo na aerobic. Czy jej życie różni się od życia koleżanek ze szkoły? – Tak, ale nie dlatego, że jestem żoną piłkarza, po prostu one wszystkie są jeszcze pannami.

Bez wczasów, ale ze śniadankami

Nie udało się z żoną z ekstraklasy, może uda się z małżonką trzecioligowca – pomyślałam. Iwona Włodarz, towarzysza życia Roberta Włodarza, zawodnika krakowskiej Garbarni, także przyznaje, że największy kłopot sprawia jej rodzinie terminarz rozgrywek: – Bołączką są spędzane osobno niedziele i wakacje. Trudno nam dopasować terminy, wcisnąć rodzinne wczasy między sportowe zgrupowania męża, więc ostatni raz byliśmy wspólnie na wakacjach 8 lat temu.

O tym, że tak będzie, pani Iwona przekonała się jeszcze jako panna. Mąż, który grał wtedy w wyższych ligach, był wiecznie zajęty: – Nigdy nie mogliśmy razem wyjść na młodzieżowe im-

prezy. Teraz harmonogram zajęć państwa Włodarzów udało się logicznie zgrać. Kiedy pani Iwona wychodzi rano do szkoły (jest nauczycielką), zostawia na meżowskiej głowie takie zadania jak zrobienie córkom (7-letniej Ani i 5-letniej Natalii) śniadania, wyprawienie ich do szkoły i przedszkola. A Robert Włodarz, na boisku bojowniczy kapitan drużyny, znakomicie sobie z tymi zadaniami radzi. Zostaje też z dziećmi, kiedy żona wychodzi na zajęcia z aerobiku. Teraz pani Iwona widzi w profesji męża sporo dobrych stron: – Mąż robi to, co lubi. Jest w tym dobry, realizuje siebie. Sporo czasu spędza w domu, bo treningi i zajęcia z młodzieżą nie są tak obciążające czasowo, jak inne obowiązki zawodowe. Dzięki sportowi mamy bardzo wielu dobrych znajomych, przyznajmy się z Janikami, Kaliciakami, Lamentami. Poza tym to było miłe uczucie, kiedy ktoś

Sama oglądała kilka występów męża w Bronowiance, ale potem przestała przychodzić na mecze. – Stwierdziłam, że jako kibic działam na męża niekorzystnie, po prostu przynoszę jemu i drużynie pecha, więc przestałam chodzić na mecze. Mąż opowiada mi teraz co się na nich wydarzyło.

Z lubością czytała w gazecie, ile bramek strzelił jej małżonek-napastnik w ostatnim meczu i była z niego dumna. Teraz zgodnie z najnowszymi tendencjami piłkarskiego uniwersalizmu, pan Wacław przekwalifikował się na ostatniego obrońcę, więc żona czyta o bramkach rzadziej, widzi za to inne plusy meżowskiej pasji: – Młodo się trzyma, nie ma problemów ze zdrowiem, jak inni panowie, którzy są tylko biernymi kibicami. Ma dobrą kondycję, a to w jego pracy listonosza bardzo ważne. Zresztą jesteśmy teraz usportowioną rodziną, jeździ-

Rys. Wacław Klag

rozpoznawał Roberta na ulicy i gratulował mu dobrej gry, a dzieci z mojej szkoły prosiły o jego autografy, zdjęcia, pytały, co u niego słychać.

Tym co słychać w drużynie Robert Włodarz skwapliwie dzieli się z żoną: – Jesteśmy małżeństwem, które o wszystkim sobie mówi. Żona potrafi rozpoznać, kiedy mężowi coś nie poszło, wtedy lepiej chwilę pomilczeć, a potem można już wrócić do normalnej rozmowy. Wbrew opinii niektórych, znany z dużego temperamentu na boisku, Robert Włodarz w domu nie odraża żony złych emocji. Żona, która wraz z córkami odwiedza często stadion Garbarni, bez obaw może np. powiedzieć, że kiegoś grali. Wtedy zaczynają piłkarską dyskusję. Jako żona piłkarza Iwona Włodarz musi też pamiętać o meżowskich urazach. Ma na nie sprawdzone metody: żywakost, kwaśną wodę, maści. Gdyby nie żona, kapitan garbarzy chodziłby poobijany, bo o swoich dolegliwościach nigdy nie pamięta.

Tańce na bok

No dobrze, te panie musiały być zadowolone – pomyślałam po tej rozmowie. – Ich mężowie zarabiają na piłce, ale co powie żona amatora, piłkarza okręgówki, której piłka zabiera męża, a pieniędzy na pewno nie przynosi.

Bogusława Zając od 13 lat przygląda się jak jej mąż Wacław kopie w piłkę. Poznali się w Zespole Pieśni i Tańca „Nowa Huta”. Mężowi szybko znudziły się jednak tańce, porzucił je dla piłki. – Na początku nie byłam zadowolona, ale z czasem się przyzwyczaiłam. Widziałam, że to mu sprawia przyjemność.

my na nartach i rowerach. Żeby jeszcze mąż rzadziej oglądał mecze w telewizji...

Dla przyszłych żon piłkarzy, Pani Bogusia ma więc prosty przepis na szczęśliwe małżeństwo: – Nie odradzać mężowi piłkarskiej pasji, tylko ją zaakceptować i interesować się meżowskimi dokonaniem. To prawdziwie połączy parę.

Niedzielny futbol

I znów się nie udało. Jedyna nadzieja w żonie piłkarza z C klasy. Pani Anna (personalia rodziny zmienione na życzenie bohaterów) z podkrakowskich Regulic żoną piłkarza jest od roku. Wprawdzie państwo Nowakowie małżeństwem są od 10 lat, ale zaledwie przed rokiem 35-letni pan Nowak postanowił założyć w Regulicach drużynę piłkarską i zostać jej członkiem. Na początku beniaminkowi różnie się wiodło, ale teraz po roku UKS Regulice jest po jesiennej rundzie liderem jednej z grup C klasy. – I tak spędzaliśmy niedzielę w sposób czynny, więc z piłkarską pasją męża nie ma kłopotów, w ramach rekreacji towarzyszę mu teraz wraz z synem na meczach. Podporządkowujemy niedzielę terminarzowi rozgrywek, czasem tylko nie chce się stać przy boisku, kiedy jest zimno, pada deszcz czy śnieg, ale trzeba. Po meczach mąż wprowadza mnie w tajniki piłki, relacjonuje przebieg wydarzeń, tak jak on je widział. Syna nie musi niczego uczyć, jest większym znawcą futbolu niż tata. Recytuje nazwiska piłkarzy sławnych drużyn i nie przepuści żadnej transmisji meczu.

W małej miejscinie, jaką są Regulice, trudno zainteresowanie

sąsiadów nazwać sławą, ale dzięki piłce państwo Nowakowie na pewno są bardziej znani, a pani Anna jest dumna ze swojego męża piłkarza. Twierdzi, że istnieje tylko jedno przeciwwskazanie, jeśli panna zastanawia się czy wyjść za piłkarza. – Gdy kobieta jest domatorką, nie powinna wiązać się z piłkarzem. Mąż wychodzi na swoje mecze, a żona zostaje w domu i może czuć się pokrzywdzona, bo piłka zabiera małżonkowi czas, który mógłby spędzać w domu.

Jaśkowe granie

Kiedy straciłam już nadzieję na opowieść pełną wyrzutów, przypominałam sobie o pani Marii. Teraz jest już żoną oldboja, ale na pewno pamięta te lata, kiedy mąż uganiał się za piłką po podkrakowskich wsiach. Jego drużynie różnie się wiodło, to awansowała do klasy A, to wygrzebywała się z C klasy. Przez te wszystkie lata pani Maria towarzyszyła małżonkowi, więc wrażeń na pewno ma sporo. – Teraz wspominam je z uśmiechem, ale kiedyś bardzo tej Jaśkowej piłki nie lubiłam. Bo żeby to tylko piłka była – to nic, ale te jego mecze zawsze miały dogrywki i karne. Albo sędzia się spóźniał i mecz się dwie godziny później zaczynał. No to mój Jasiek, przez te dogrywki i sędziów, z meczu co się w niedzielę po sumie zaczynał, do domu wracał, jak już ciemno było. A humor miał wtedy, oj miał... I jak opowiadać zaczął, to mu do północy schodziło. Jak młoda byłam i dzieci małe były, to się tym graniem denerwowałam. Leciłam na boisko i Jaśka od kolegów brałam, do domu prowadziłam, ale wtedy on humor tracił i mówił, że mu wstyd przed chłopami ze wsi przynoszą. Raz to go nawet na taczkach do domu wiozłam, bo do picia to koledy byli, a jak przyszło do domu doprowadzić, to każdy w swoją stronę, a mego zostawili. Chłopaki małe koło boiska szły i mi powiedziały, że mój się wygrzebać nie może, to wzięłam taczki i go przywiozłam do domu. Chłop był z niego postawny, to bym go sama nie udźwignęła. Potem to już się tak nie przejmowałam. W tygodniu porządny był z Jaśką mąż i ojciec, pensje do domu przynosił, to sobie pomyślałam, że może rzeczywiście, choć raz na tydzień rozrywki potrzebuje. Jak mecze we wsi były, ładnie dzieciaki ubierałam i żeśmy szli ojca oglądać. I wiesz co? Mój Jasiek dumny był, że żona z dziećmi go oglądać przyszły. Po meczu z kolegami chwilę jeszcze pogadał, czasem może kieliszek tyknał i do domu siedł. I mi opowiadał, czemu to bramki nie strzelił, albo kartkę dostał, tak, że potem to ja już się nawet na piłce poznałam. I wiesz, ja tą piłkę to nawet polubiłam. Bośmy nie tylko o robocie i dzieciach mogli pogadać, ale i o czymś ciekawszym. A ile żeśmy się uśmiali przy tym! A teraz to ile wspomnień zostało! Dzieci urosły, z domu poszły, a my sobie opowiadamy dawne dzieje. Jasiek jeszcze w tym klubie działaczem jest, też go teraz nie ma, ale ludzie go szanują. Nie, o taczkach nie pamiętają. A Jasiek? On to w ogóle o nich nie wie. Ale wynik tamtego meczu na pewno pamięta.

MALGORZATA SYRDA-ŚLIWA

PS. Imiona i nazwiska dwóch ostatnich bohaterów na ich życzenie zostały zmienione.

Noworoczny trening Cracovii

12.32 – pierwszy gol

Artur Martyniuk rozpoczął serię bramek na krakowskich stadionach

Jak wieloletnia tradycja kaže, piłkarze Cracovii zebrał się 1 stycznia punktualnie o godz. 12 w południe na noworoczny trening.

Kiedy ten zwyczaj zapoczątkowano, trudno dociec. Było to przed wojną, podobno wracając z zabawy sylwestrowej piłkarze „pasiaków” dla zdrowia wyciągnęli piłkę z szatni na śnieg i zagrali sparing. I odtąd było tak co

Zebranych kibiców intrygoowało, kiedy padnie pierwsza bramka. Ten gol był jednocześnie pierwszym golem, jaki na ziemiach polskich uzyskano w Nowym Roku, nosił więc znamiona symbolu. Ponieważ jednak kilka klubów zaczęło 1 stycznia chodzić w ślady Cracovii, to mogło się zdarzyć, że ten pierwszy gol uzyskiwano wcześniej gdzie indziej. Wczo-

nikiem. Feutchine'a a zaś nie ma jeszcze w Polsce, a o jego dalszych losach zadecydują rozmowy z Wisłą. Odejdą Mielec i Gościńiak. Nie jest łatwo, ale gdybyśmy utrzymali skład z końca jesieni, byłbym spokojny. Zaczynamy trenować w Krakowie, 14-23 stycznia przebywać będziemy na obozie w Nowym Targu, w lutym zagramy sparingi.

Artur Martyniuk:
– **Czekałem na ten powrót**

26-letni Artur Martyniuk zapisze się w annałach Cracovii, bo zdobył dla niej pierwszego, historycznego gola w Nowym Roku.

– Otrzymałem podanie od Edka Kowalika i udało mi się trafić do siatki. Przed treningiem nie myślałem tyle o strzeleniu gola, lecz o tym, by w ogóle zagrać. To był mój ponowny debiut.

– **Po złamaniu nogi!**

– Tak, miałem pecha, od maja nie mogłem grać, na 3 miesiące założono mi gips, potem był długi okres rehabilitacji. Ponieważ futbol to moja pasja i zawód, nie mogłem się doczekać powrotu na boisko. Stało się to 1 stycznia, zagrałem dziś 30 minut. Na Nowy Rok nie ma dla mnie lepszych życzeń niż te, abym się znów zaaklimatyzował w I drużynie i strzelał gole w drugiej lidze.

– **Nie jest Pan wychowankiem Cracovii...**

– Trafiłem tu z Nadwiślanu, gdzie awansowaliśmy do okręgówki i byłem królem strzelców. Wcześniej krótko występowałem w Węgrzance, natomiast pochodzę z Jeleniej Góry. Grałem w Karkonoszach. Przeprowadziłem się do Krakowa i od kilku lat mocno czuję się związany z tym miastem.

JAN OTAŁĘGA

Fot. W. Klag

Szybki Surman

Piłkarze III-ligowej Tarnovii w samo południe Nowego Roku rozegrali pojedynek. Mecz żonaty z kawalerami zakończył się wygraną żonaty 7-4 (2-2). Pierwszą bramkę w 1998 roku o godz. 12.05 zdobył Janusz Surman z zespołu żonaty

roku. Cracovia długie lata była tym pierwszym klubem w Nowym Roku w Polsce, który zaczynał grę.

Wczoraj śniegu nie było, świeciło za to piękne słońce, a na trybunach zjawili się kilkuset zagorzałych sympatyków „pasiaków”. Niektórzy z nich przychodzą tu corocznie o tej porze. Z wolna zwyczajem staje się obecność na noworocznym treningu prezydenta miasta Krakowa. I tym razem Józef Lassota kopnięciem piłki uruchomił tę całą zabawę, która potrwa 12 miesięcy. Jak zwykle.

Na stadionie Cracovii zaczęło się od wysłuchania hejnału mariackiego, potem przemówił prezes klubu Kazimierz Zawrotniak, witając piłkarzy, kibiców, Radę Seniorów i zebranych gości. Prezes wyraził nadzieję w szybką poprawę stanu finansowego Cracovii i oddał głos prezydentowi miasta. Józef Lassota powiedział, iż cieszy się ze spotkania z wielką rodziną tego klubu. Po 2 latach starań finalizuje się utworzenie spółki Cracovii i Gminy Kraków, by powstał Miejski Klub Sportowy Cracovia. Wejście klubu na nowe tory gospodarowania powinno zapewnić mu spokojny byt.

To było 5 minut optymizmu na boisku Cracovii, niemniej spółka jest sprawą (oby nieodległą) przyszłości. O godz. 12.06 arbiter Maciej Madeja, prowadzący sparing w towarzystwie asystentów Henryka Nosalskiego i Artura Śliwy, dał znać do pierwszego w 1998 roku meczu w Krakowie. Zagrała I drużyna Cracovii z rezerwami.

Pod Wielką Krokwią

Zwycięstwa Wróbel i Krężeloka

31 grudnia rozegrano w Zakopanem sylwestrowy bieg narciarski o Puchar Dyrektora Szkoły Mistrzostwa Sportowego Tadeusza Majocha. Startowało 31 kobiet i 49 mężczyzn we wszystkich kategoriach wiekowych. Sporą niespodziankę sprawiła juniorka Aleksandra Wróbel, pozostawiając w pokonanym polu Lilianę Podgórską i utytułowaną Bernadettę Piotrkowską. Wśród mężczyzn, zgodnie z oczekiwaniami, triumfował olimpijczyk Janusz Krężelok przed Krzysztofem Kubieśią i Krzysztofem Wańczykiem. Wystartował też weteran tras biegowych Wiesław Cempa, zajmując 14 miejsce.

Tradycyjnie już zwycięzcami i pokonanymi opiekowała się na mecie niezniszczalna siostra Helena Warszawska. Zawody rozegrano przy wspaniałej słonecznej pogodzie na dwukilometrowej pętli pod Wielką Krokwią – z metą usytuowaną na wybiegu. Kobiety rywalizowały na dystansie 6, a mężczyźni 10 km – biegano techniką dowolną ze wspólnego startu. Nagrody ufundowali Urząd Miasta Zakopane, trener Edward Budny i prezes Tatrzańskiego Związku Narciarskiego Andrzej Kozak. Jak nam powiedział dyrektor Szkoły Mistrzostwa Sportowego Tadeusz Majoch, wszyscy zaangażowani w organizację imprezy pracowali bezpłatnie. (LECH)

Pierwsza w historii porażka „Byków” z „Wilkami”

Jordan po raz 788

Dla koszykarzy Minnesota Timberwolves, którzy zadebiutowali w NBA w 1989 roku, Chicago Bulls byli jedynym zespołem w lidze, którego nie udawało się im pokonać. 16 spotkań, 16 porażek. Ta passa została w końcu przerwana w ostatni wtorek, kiedy „Wilki” zwyciężyły 99-95, przerywając przy okazji serię 8 zwycięstw „Byków”.

Jedynym zadowolonym w ekipie mistrzów mógł być Michael Jordan, który zdobył 33 punkty i tym samym w 788. kolejnym spotkaniu zanotował dwucyfrowy dorobek punktowy, bijąc rekord NBA należący do Kareema Abdul-Jabbara. „Air” nie zszedł poniżej 10 punktów w meczu od 22 marca 1986 roku! Nieprawdopodobny wyczyn.

Dennis Rodman nie ma najmilszych wspomnień związanych z Minnesotą. W ubiegłym sezonie kopnął kamerzystę Eugene'a Amosa w pachwinę, co kosztowało go nieobecność w 11 meczach i utratę 6-cyfrowej sumy na rzecz poszkodowanego. Tym razem w Minnesocie nie doszło do gorszących zająć, tym niemniej w przerwie meczu (przy prowadzeniu Bulls 56-47) jakiś dowcipniś zadzwonił z wiadomością, że matka Jordana jest bardzo chora i została odwieziona do szpitala. – *To nas wybiło z rytmu. Na początku II połowy*

nie grał Jordan, który w tym czasie telefonował do szpitala, by zweryfikować nieprawdziwą, jak się okazało, informację – powiedział trener Phil Jackson...

● **Strzelcy:** 28.0 – Jordan (Chicago), 25.3 – Malone (Utah), 23.4 – D. Robinson (San Antonio), 23.0 – Richmond (Sacramento); **skuteczność z gry:** 57.1% – Duncan (San Antonio), 54.4 – Willis (Houston); **rzuty za 3 pkt:** 48.3% – Ellis (Seattle), 47.0 – R. Miller (Indiana); **osobiste:** 95.2% – Mullin (Indiana), 90.9 – M. Price (Orlando); **zbiórki:** 15.3 – Rodman (Chicago), 13.7 – Barkley (Houston) i Williams (New Jersey); **asysty:** 10.9 – R. Strickland (Washington), 9.4 – Payton (Seattle); **przechwyty:** 3.0 – Knight (Cleveland), 2.6 – Kidd (Phoenix); **bloki:** 3.9 – Bradley (Dallas), 3.6 – Mutombo (Atlanta).

● **Wtorek w NBA: Minnesota – Chicago 99-95** (Gugliotta i Marbury po 23, Garnett 20 i 11 zb. – Jordan 33, Longley 16, Kerr 13, Rodman 4 i 13 zb.), **Indiana – New Jersey 109-91** (Mullin i R. Miller po 23 – Cassell 18), **Cleveland – Miami 78-90** (Kemp 15 – T. Hardaway 29), **Detroit – Toronto 100-95** (G. Hill 29, Dumars i Stackhouse po 24 – Stoudamire 36 pkt, 9 zb. i 8 as., 7x3), **Orlando – New York 79-84** (Evans 16 – L. Johnson 26), **Milwaukee – Dallas 105-98** po dogr. (G. Robinson

32 – Finley 23), **Denver – Utah 99-132** (Newman 21 – Ostertag 21, Carr 19, Malone 18), **Phoenix – Boston 100-90** (Ceballos 21 – A. Walker 28), **Portland – Philadelphia 96-86** (B. Grant 20 – Iverson 21), **Vancouver – San Antonio 115-124** (Mack 28, Abdur-Rahim 24 – C. Person 32, w tym 9x3, Elliott 23, Duncan 22, A. Johnson 14 i 15 as., D. Robinson 7), **Golden State – Seattle 87-101** (J. Smith 23 – Payton 22 pkt, 10 zb. i 11 as.), **LA Lakers – Sacramento 93-80** (Campbell 23 – Abdul-Wahad 19).

● **Środa w NBA: Washington – Toronto 118-91** (Webber i T. Murray po 22 – Stoudamire 19; w nowej hali MCI Center „Czarownicy” wygrali jak na razie wszystkie 8 meczów).

● **Czołówka Wschodu – Atlantic:** Miami 69.0 (20-9), New York 58.6 (17-12), Orlando 56.7 (17-13), New Jersey 55.2 (16-13), Washington 50.0 (16-16), Boston 50.0 (14-14); **Central:** Chicago 66.7 (20-10), Atlanta i Indiana 65.5 (19-10), Charlotte 62.1 (18-11), Cleveland 60.7 (17-11); **czołówka Zachodu – Midwest:** Utah 63.3 (19-11), San Antonio 62.1 (18-11), Houston 57.7 (15-11), Minnesota 51.7 (15-14); **Pacific:** Seattle 80.0 (24-6), LA Lakers 76.7 (23-7), Phoenix 66.7 (18-9), Portland 64.3 (18-10).

W Europie

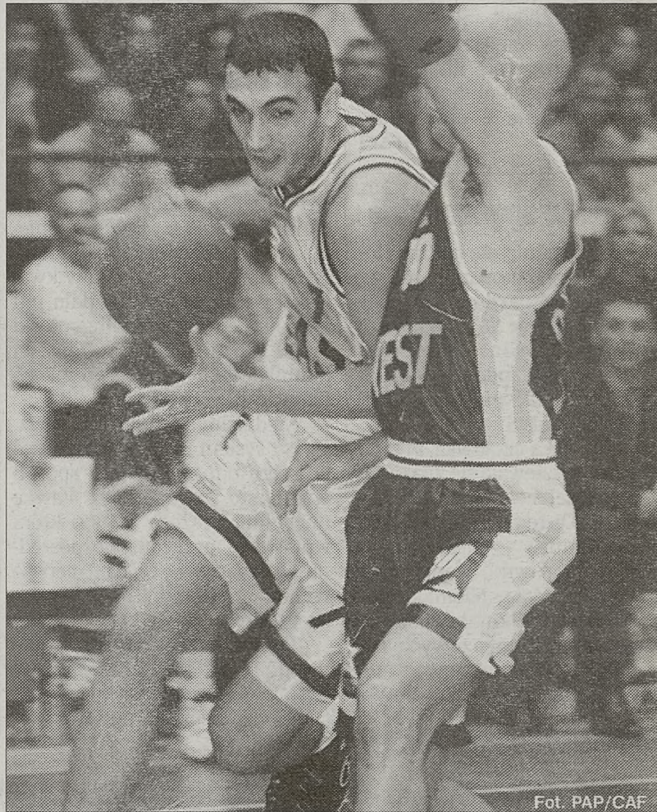
Wschód – Zachód

120 najlepszych koszykarzy Europy spotkało się w Tel Awiwie w meczu Wschód – Zachód. Wygrali zawodnicy Wschodu 129-107. W składzie zwycięzców nie było zawodników z Polski.

Na zdjęciu z prawej Aleksander Djordjevic z reprezentacji Zachodu (na co dzień gracz hiszpańskiej FC Barcelona) próbuje powstrzymać Petera Naumoskiego z tureckiego Efes Pilsen.

O tym, jak jest to trudne przekonali się niedawno reprezentanci Polski. Podczas meczu eliminacji mistrzostw Europy w Skopje na początku grudnia Naumoski rzucił 49 punktów.

(PAP-K)

Fot. PAP/CAF

W podziemnej minisiatkówce

Lublinianki najlepsze

Coraz bardziej tętnią życiem podziemia wielickiej kopalni soli. Nie tylko za sprawą turystów, lecz i artystów, sportowców. Dzięki niezmordowanemu inicjatorowi sportowych imprez młodzieżowych Jerzemu Cholewie i jego współpracownikom, w komorze „Warszawa” – jedynej na świecie hali sportowej

położonej 125 metrów pod ziemią, spotykają się młodzi ludzie z całego kraju, by w tych niecodziennych warunkach, zmierzyć swe siły w sportowej walce.

Tym razem w wielickie podziemia zjechało niemal 200 dziewcząt niemal z całej Polski, by rywalizować w I Ogólnopolskim Turnieju Minisiatkówki. Nie

zabrakło drużyn z Łomży, Wrocławia, Oław, Kobyłki koło Warszawy.

Na pięciu równoległych boiskach przez przez dwa dni rywalizowało 35 trzyosobowych drużyn. Nie brakowało szaleńczej radości i sportowych dramatów. Po zażartych bojach w turnieju zwyciężyły zawodniczki Uczniowskiego Klubu Sportowego Sobieski z Lublina, które w finale pokonały zespół MKS MOS Wieliczka. Skład wieliczank: U. Hajduk, A. Uberman, A. Winiarz, M. Knop trener J. Mazur. Trzecie miejsce zajęła drużyna reprezentująca Myślenice, w składzie: M. Węgrzyn, P. Małstalska, V. Chorzalska, K. Kusek, trener E. Wojtan.

Zawodniczki miały też okazję zwiedzić zabytkową kopalnię, w której wiele z nich znalazło się pierwszy raz w życiu. (KG)

Fot. Agnieszka Porąbka

Sport

Rekord skoczni Harady – 122 metry

Japońskie natarcie

Korespondencja „Dziennika” z Garmisch-Partenkirchen

■ **TYSON I WRESTLING.** Przedstawiciele Światowej Federacji Wrestlingu prowadzą negocjacje w sprawie zatrudnienia Mike'a Tysona jako sędziego „Wrestlemania XIV” (29 marca 1998 r. w Bostonie).

■ **PO 10 LATACH.** Reprezentantka Ekwadoru Martha Tenorio triumfowała w 73. Biegu Sylwestrowym w Sao Paulo. Tenorio – zwyciężczyni sprzed 10 lat – przebiegła 15 km w 52.04 min. Wśród mężczyzn triumfował Brazylijczyk Emerson Iser Ben w czasie 44.42 min.

■ **CZESI W FINALE.** Siatkarze Czech pokonali w Vila do Conde Portugalie 3-0 i awansowali do finałowego turnieju mistrzostw świata.

■ **PORAŻKA NA ŁODZIE.** W meczu hokejowych mistrzostw świata 20-latków (w Tychach i Sosnowcu) Polska przegrała z Łotwą 2-3 (1-1, 1-0, 0-2). (K)

Nowy Targ nie zapłaci

Nowy Targ nie zapłaci 240 tys. zł składki członkowskiej Międzynarodowego Związku „Olimpiada 2006”, taką decyzję podjęła Rada Miejska. Zdaniem radnych Nowy Targ nie skorzysta na organizacji olimpiady tak, jak inne miasta – członkowie związku. (PAP)

Puchar w snowboardzie

Dziś i w niedzielę na Hali Goryczkowej w Zakopanem ma się odbyć snowboardowy Puchar Polski – „Żywiec 98” w slalomie gigantycznym. To jedna z czterech imprez cyklu, podczas której można uzyskać punkty do Pucharu Świata FIS.

Poza polską czołówką, organizatorzy spodziewają się znakomitych Austriaków Martina Freindemeta i Dietera Happa, a wśród kobiet Niemek – Heidi Renoth i Amalie Kulawik. Tymczasem mistrzyni świata, Niemka Sandra Farmand, złamała kość nosową podczas pokazowych zawodów w sylwestrową noc w Wiedniu. (KAW)

Sportowy ekran

Dziś w telewizji polecamy: 15-17.30 i 19.30-21.30 EUROSPORT: ME juniorów w hokeju na lodzie (półfinały, na żywo); 17.45-18.45 DSF: liga NBA (Vancouver – Philadelphia); 18.45-23.30 DSF: halowy turniej piłkarski w Lipsku; 22.30 TVP 2: Sport telegram; 1.55 TVN: liga NBA (Toronto Raptors – Detroit Pistons, na żywo).

Zakłady specjalne

9, 21, 29, 33, 34
Duży Lotek
7, 13, 19, 21, 44, 45,
Express Lotek
13, 18, 35, 39, 41

DZIENNIK POLSKI

31-072 Kraków, ul. Wielopole 1

Redaktor Naczelny:

CZESŁAW T. NIEMCZYŃSKI

tel. 422-63-04, fax: 422-82-49,

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania artykułów i korespondencji oraz zaopatrywania ich własnymi tytułami. Artykułów nie zamierzonych redakcja nie zwraca.

Redaktor wydania: Wacław Krupiński

Japończycy zdominowali konkurs skoków w Garmisch-Partenkirchen, stanęli trójką na podium. Podobnie jak w Oberstdorfie wygrał Funaki, drugi był Harada (pobił rekord skoczni wynikiem 122 m), trzeci Saitoh. Z Polaków do niedzielnego konkursu zakwalifikował się tylko Małysz, zajmując 24 miejsce.

Japończycy skakali już świetnie podczas kwalifikacji w ostatni dzień grudnia 1997 roku. Funaki

czym pojedynku ze swoim rodakiem Sudą) oraz trzeci skoczek z Oberstdorfu Fin Nikkō, którego pokonał nasz Małysz. Polak miał średniej klasy skok – 107 m, ale Fin po zupełnie nieudanym skoku lądował zaledwie na 100,5 m.

O zwycięstwo w Garmisch-Partenkirchen walczyli tylko Japończycy. Po I serii prowadził 22-letni Funaki, który poszybował najdalej na 119 m. Dość wyraźnie wyprzedzał on rywali,

do 2 punktów. Harada został oczywiście liderem. Nie wyprzedził go jego rodak Saitoh, miał piękny stylowo skok, ale „tylko” na 115 m. Na górze został już tylko Funaki. Miał świadomość, iż ma nad Haradą po I serii przewagę 7,5 pkt. To dużo. Funaki skoczył jak przystało na wielkiego mistrza, niemal płynął w powietrzu, jego skok na 116 metrów był bliski ideału z klasycznym lądowaniem z telemarkiem. Polski sędzia J. Pilch dał mu maksymalną ocenę 20 punktów, pozostali arbitrzy dwóch po 19,5, dwóch po 19 pkt. To zadecydowało, Funaki wyprzedził Haradę o 1,7 pkt.

– Po dzisiejszym zwycięstwie nabrałem wiary w siebie, jestem przekonany, że mogę wygrać cały turniej – powiedział na konferencji prasowej Funaki. – Drugim moim celem są igrzyska olimpijskie w Nagano. Tam także powinienem być na podium.

Funaki wykazuje zadziwiającą pewność siebie, ale w takiej formie, jaką obecnie prezentuje, trudno go będzie pokonać. A u siebie w Nagano będzie zapewne bardzo groźny.

Wyniki: 1. Funaki (Japonia) 243,5 pkt (119 i 116); 2. Harada (Japonia) 241,8 (114 i 122 – rekord skoczni); 3. Saitoh (Japonia) 236,9 (115,5 i 115); 4. Ahonen (Finlandia) 228,4 (114 i 114); 5. Soininen (Finlandia) 227,2 (114,5 i 112); 6. Peterka (Słowenia) 225,9 (115,5 i 110); 24. Małysz 197,5 (107 i 105,5); 54. Mateja 92,9 (103); 62. Długopolski 87,3 (101); 64. Skupień 85,6 (99,5).

Klasyfikacja turnieju po dwóch konkursach: 1. Funaki 484,4; 2. Saitoh 476,3; 3. Harada 459,0; 4. Wagner (Niemcy) 444,7; 5. Ahonen 444,1; 6. Hannawald (Niemcy) 434,9; 25. Małysz 273,3; 56. Długopolski 83,3; 58. Skupień 77,8.

Klasyfikacja PŚ: 1. Harada 579; 2. Thoma 496; 3. Soininen 457; 4. Peterka 401; 36. Małysz 33; 40. Mateja 23; 57. Skupień 3.

Następny konkurs 4 stycznia w Innsbrucku na olimpijskiej skoczni Bergisel.

ANDRZEJ STANOWSKI

Fot. Andrzej Stanowski

i Harada lądowali aż na 121 metr, rozprawiając się z rekordem skoczni należącym do ich rodaka Suzukiego o 1,5 metra. Znowu słabo skakali Polacy, z czwórki tylko Adam Małysz skokiem 105,5 metra, co dało mu 42 miejsce, zakwalifikował się do noworocznego konkursu.

Trener Paweł Mikeska denerwował się szczególnie na Roberta Mateję, który w skokach treningowych miał 108 i 106 m, a w kwalifikacji skoczył 103, co dało mu 54 miejsce. Krystian Długopolski (skok 101 m) był 62, a Wojciech Skupień (99,5 m) 64 na 86 sklasyfikowanych zawodników.

Niedzielną konkurs rozgrywany był systemem KO, kto przegrywał w I serii odpadał. W ten sposób wyłoniono 25 finalistów, stawkę uzupełniła jeszcze piątka, która wprawdzie przegrała bezpośrednie eliminacje, ale miała najlepsze wyniki spośród pokonanych skoczków.

Ten system przynosi zawsze niespodzianki, wyeliminowany został m.in. świetny Japończyk Okabe (przegrał w... bratobój-

swojego rodaka Saitoha (115,5 m), Słoweńca Peterkę (115,5 m) i Haradę (114 m).

W drugiej serii zawodnicy startowali z wyższego o jeden stopień rozbiegu i osiągnęli z reguły dłuższe odległości. Małym wyjątkiem był niestety Adam Małysz, który lądował o półtora metra krócej niż w I serii, nie poprawiając swojej lokaty. Był początkowo 25, ale potem przesunięto go na 24 miejsce, bowiem zdyskwalifikowano Fina Savolainena (kończył konkurs na 9 pozycji) za niezgodny z regulaminem kombinizon.

35-tysięczną widownię, która była nieco zawiedziona postawą Thomy (dopiero 8 miejsce) rozgrywały w końcówce konkursu kapitalne skoki Japończyków.

29-letni Harada, jeden z najstarszych zawodników turnieju, pokazał, że walczy zawsze do końca. Po atomowym wybiegu poszybował aż na 122 metr, co oznaczało rekord skoczni. Lądował już niemal na płaskim wybiegu skoczni i by ustać, skoczył na obie nogi, tracąc u sędziów od 1,5

W biegach sylwestrowych

Górami krakowianie

69 zawodników z kraju i słowackiego Bardejova (w tym 10 kobiet) uczestniczyło w śróde w tradycyjnym Biegu Sylwestrowym w Gorlicach zorganizowanym przez Lekkoatletyczne Stowarzyszenie Ziemi Gorlickiej „Maraton” przy współudziale Urzędu Miasta. Przy dobrej pogodzie na trasie 10 km zwyciężył Wiesław Góra (Wawel Kraków) w czasie 30 min 44 sek. Zwycięzca wyprzedził swojego kolegę klubowego Wiesława Figurskiego i Janu-

sza Sarnickiego z Katowic. W rywalizacji weteranów najszybciej pobięli: nowotarzanin Maciej Majerczak (w kat. od 50 do 59 lat) i Zdzisław Sowiórka z Tarnowa (w kat. powyżej 60 lat).

Wśród kobiet triumfowała Grażyna Kowina-Swiderek z Olkusza. (LEŚ)

Krakowianie zajmowali czołowe miejsca także w innych biegach. Maciej Fudalej z Krakowa zwyciężył w Warszawie w 5. Mili

Sylwestrowej. W Szydłowie w woj. kieleckim na dystansie 8 km wśród pań triumfowała Marzena Michalska (Wawel Kraków).

Bieg główny wygrał Artur Osman (Kolejarz Katowice) przed Erykiem Szostakiem (Wawel Kraków). W 8. Biegu Sylwestrowym im. Ferta w Strzelcach Opolskich na 15 km drugie miejsce zajęła Grażyna Syrek z AZS Kraków. Wygrała Janina Malska z Olkusza i Artur Osman (Kolejarz Katowice). (PAP-K)

Na długo...

Bukalski wiślakiem

Krzysztof Bukalski, po paru dniach owocnych negocjacji, zostaje piłkarzem Wisły.

Jak się dowiadujemy, zawodnik RC Genk, ongiś Hutnika Kraków, podpisał kontrakt z klubem „Białej Gwiazdy” na długo, bo umowa, na 4,5 lata, sięga 2002 roku.

Bukalski jest czwartym graczem pozyskanym przez klub i nowych współwłaścicieli sekcji piłkarskiej Wisły. Poprzednio zawarto umowy z Dubickim (5 lat), Czerwcem (3 lata) i Litwinem Pukeleviciusem (3 lata). (O)

Sukces koszykarek

Koszykarki Wisły Cristal Kraków po zwycięstwie w finałowym meczu z Polifarbem Ślęza Wrocław 79-77 (42-46) wygrały międzynarodowy turniej koszykówki kobiet o Puchar Prezesa Zarządu Polifarbu Cieszyń-Wrocław SA.

Trzecie miejsce w rozegranym w Obornikach Śląskich (woj. wrocławskie) turnieju zajęła drużyna Loko-Texten Trutnov (Czechy). (PAP)

Porażka Kamila

Na trwającym w Krakowie Międzynarodowym Festiwalu Szachowym „Kraków 97” Kamil Mitoń doznał pierwszej porażki, mimo że początek partii z Ukraińcem Wadimem Malachatką był dla niego korzystny. Młodzieżowy wicemistrz świata nie stracił szansy na zdobycie trzeciej normy brakującej mu do tytułu mistrza międzynarodowego. Po pięciu dniach turnieju prowadził Artur Jakubiec z Cracovii, 6 pkt. (KAW)

Wyczyn Haska

Szóstki na mecz gwiazd NHL

Kibice hokeja na lodzie za oceanem wybrali podstawowe szóstki zawodników Reszty Świata i Ameryki Północnej na mecz All Stars NHL, który odbędzie się 18 stycznia 1998 roku w Vancouver. W szóście „światowej”, jak już informowaliśmy, znalazło się dwóch Czechów – Jagr (otrzymał najwięcej głosów) i Hasek, Szwed Forsberg, Fin Selanne, Rosjanin Fetisow i Łotysz Ozolinsz. Do szóstki Ameryki wytypowano czterech Kanadyjczyków – Roya, Bourque’a, Shanahana i Lindrosa oraz dwóch Amerykanów – LeClaira i Leetcha. Składy zostaną uzupełnione za kilka dni.

Wyniki głosowania dla Ameryki Pn. – centrzy: 1. Lindros (Kanada, Philadelphia) 186,487; 2. Gretzky (Kanada, NY Rangers) 175,643; 3. Sakic (Kanada, Colorado) 155,423; **skrzydłowi:** 1. LeClair (USA, Philadelphia) 317,521; 2. Shanahan (Kanada, Detroit) 282,098; 3. B. Hull (USA, St Louis) 252,943; 4. Kariya (Kanada, Anaheim) 230,033; 5. Tkachuk (USA, Phoenix) 150,504; **obrońcy:** 1. Bourque (Kanada, Boston) 272,540; 2. Leetch (USA, NY Rangers) 262,481; 3. Chelios (USA, Chicago) 240,978; 4. Coffey (Kanada, Philadelphia) 218,120; **bramkarze:** 1. Roy (Kanada, Colorado) 395,656; 2. Brodeur (Kanada, New Jersey) 312,414; 3. Richter (USA, NY Rangers) 143,688; 4. Vanbiesbrouck (USA, Florida) 131,095.

● Czeski bramkarz Dominik Hasek (Buffalo) dokonał wyczynu nie notowanego od prawie 50 lat – w grudniu aż w sześciu meczach nie puścił ani jednego gola! Hasek wyrównał tym samym rekord legendarnego George’a Hainswortha (Montreal), który w sezonie 1928/29 też w jednym miesiącu sześciokrotnie zanotował tzw. „shut-out” (notabene dokonał tej sztuki 2 razy, a w sumie

w całym sezonie zapisał na swym koncie aż 22-krotnie „shut-out” co jest ligowym rekordem).

● New Jersey Devils niespodziewanie ulegli Chicago Blackhawks aż 2-6. W zespole gospodarzy, po fatalnej dla nich I tercji (0-4), bramkarza Mike’a Dunhama zastąpił Peter Siodkiewicz (nie mógł grać chory na grype Martin Brodeur). Nasz Krzysztof Oliwa zarobił 2 minuty za ostrą grę. W przegranym przez NY Islanders spotkaniu z Colorado (1-3) Mariusz Czerkowski nie wystąpił. Dla „Wyspiarzy” była to już piąta z rzędu porażka.

● Strzelcy: 32 gole – Selanne (Anaheim), 31 – LeClair (Philadelphia).

● Wtorek w NHL: Carolina – Anaheim 2-1, Florida – San Jose 2-2, Edmonton – Philadelphia 1-3, New Jersey – Chicago 2-6 (Andreychuk 8 p, Pederson 55 – B. Sutter 13 o, Daze 25 i 37, Black 27 p, G. Suter 32, Zammow 47 p).

● Środa w NHL: Pittsburgh – Carolina 3-2, Buffalo – Ottawa 3-0, Detroit – St Louis 5-2, Tampa Bay – NY Rangers 2-0, Toronto – Boston 2-2, Calgary – Montreal 2-3, Dallas – Los Angeles 2-2 (do drużyny „Gwiazd” powrócił po miesięcznej nieobecności spowodowanej kontuzją Mike Modano), Colorado – NY Islanders 3-1 (Krupp 6 p, Deadmarsh 10 p, C. Lemieux 55 – Niemczinow 47), Vancouver – Philadelphia 0-8 (LeClair i Forbes po 2 gole, Lindros 4 asysty).

● Czołówka Wschodu – Northeast: Pittsburgh 50, Montreal 48, Boston 41, Ottawa 40, Carolina 35; Atlantic: Philadelphia 53, New Jersey 52, Washington 42, NYR 36, NYI 35; czołówka Zachodu – Central: Detroit 58, Dallas 57, St Louis 50, Phoenix 41, Chicago 35; Pacific: Colorado 54, Los Angeles 39, San Jose i Anaheim po 33 pkt.

ODDZIAŁY WYDAWNICTWA JAGIELLONIA SA I REDAKCJI „DZIENNIKA POLSKIEGO”:

NOWY SĄCZ, ul. Narutowicza 6, tel./fax: (0-18) 443-54-49, 443-54-78, 443-85-45
Ekspozytury: NOWY TARG, al. Tysiąclecia 37, tel./fax: (0-18) 266-30-72
OŚWIĘCIM, ul. Dąbrowskiego 11a, tel./fax: (0-33) 44-16-00
ZAKOPANE, KMPK, ul. J. Zborowskiego 2, llp., tel./fax: (0-18) 201-35-30, ŻYWIEC, tel./fax: (0-33) 61-48-65

RZESZÓW, ul. Księdza Jałowego 29, tel./fax: (0-17) 85-22-478, (0-17) 85-22-479
Ekspozytury: KROSNO, ul. Lewakowskiego 31, tel./fax: (0-13) 43-622-90, 43-258-23 w. 29
PRZEMYSŁ, ul. Wybrzeże Piłsudskiego 1, tel./fax: (0-16) 678-77-43

TARNÓW, ul. Krakowska 12, tel./fax: (0-14) 21-35-20, 22-31-48
Ekspozytury: BOCHNIA, ul. Kazimierza Wlk. 37, tel./fax: (0-14) 61-256-22
DEBICA, ul. Rzeszowska 14, tel./fax: (0-14) 70-87-72

WYDAWCA:

Wydawnictwo Jagiellonia SA
31-072 Kraków, ul. Wielopole 1,
tel. 422-07-12, fax: 422-08-78

Prezes Zarządu:

WOJCIECH TACZANOWSKI

Druk: Polsko-Amerykańskie Towarzystwo Prasowe Spółka z o.o. Drukarnia w Krakowie, al. Pokoju 3

Prenumeratę krajową przyjmują wszystkie Oddziały Terenowe RUCH S.A., zagranczną RUCH S.A. Oddział Warszawa, ul. Towarowa 2

Biura Reklam i Ogłoszeń:

KRAKÓW, ul. Wielopole 1,
tel. 421-99-77, fax: 421-97-77,
Informacja: tel. 422-08-87
421-45-72

kasy: czynne w godz. 8-18
w soboty 10-14

ul. Starowiślna 2, tel. 421-45-72
ul. Wiślna 2, tel. 422-70-89
oraz terenowe oddziały i ekspozytury redakcji (za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada)

Fot. WACŁAW KLAG

Przejechał za minutę dwunasta sylwestrowej nocy przez przejście graniczne w Olszynie albo Chałupkach. Ledwo minął oświetlony słup w biało-czerwone pasy, kiedy zaczęły się fajerwerki. Ludzie witali Nowy Rok, ale jakby i jego witali, a zarazem żegnali. Ostatni składak na polskiej granicy to było audi, a może peugeot, koniecznie ze zmiażdżoną maską. Najpierw wjechała do kraju karoseria, zaraz za nią, na drugiej lawecie, silnik wraz z kołami. W normalny dzień złożyliby go kilometr za mostem. Ten pojechał do Warszawy, Krakowa, a może Piły, ciągle w częściach, na dwóch przyczepach. Ostatni składak...

Wszechpolski run na zachodnie samochody zaczął się wraz z końcem PRL. Naród dość miał syrenek i trabantów, ład, wartburgów, „maluchów” i polonezów. „Lepszy pięcioletni ford, niż nowy fiat” – powtarzano w towarzyskich rozmowach, nie bez słuszności zresztą. Jeszcześmy nie bardzo wierzyli, że mamy paszport w szufladzie, jeszcze tłukli Polaków niemieccy skini na pierwszym parkingu za rubieżą, a już śmiałkowicie wyprawiali się za Odrę

po złom

na czterech kołach.

Wtedy było jeszcze w miarę normalnie, to znaczy – sprowadzano byle co, ale poruszające się o własnych siłach.

– Pamiętam, że pierwsze należności celne naliczaliśmy od wagi samochodów – wspomina Jerzy Stachowiak z UC w Cieszyźnie. – Dochodziło do paradoksów, bo ludzie wjeżdżali do kraju na jednym litrze paliwa, przekładali przed granicą do auta towarzyszącego wszystko, co dało się wymontować, żeby tylko wóz był lżejszy. Już wtedy zaczęły zarabiać niektóre warsztaty w Czechach. Potem był okres zniżek dla emerytów o całe 6 milionów złotych, nie-małe pieniądze...

Bywały również inne bonifiki, dla tych na przykład, którzy niegdyś zrobili „przedpłatę” na krajowy automobil i nie doczekali się nań, ze względu na skromne możliwości produkcyjne FSO i FSM. Obydwu krajowym potentatom przydał się zresztą przymuszek w nos. Przez lat kilkadziesiąt krajowy klient trwał przed nimi w pozycji na kolanach, mając zresztą do dyspozycji głównie giełdową ofertę

ADAM MOLEND

Ostatni składak

Kilka tygodni temu gazetowe rubryki ogłoszeń zapełniły się anonsami o treści mniej więcej takiej: „Lawetę okazynie sprzedam”. Brzmi to jak podzwonne dla pewnej, z pewnością najbardziej nienormalnej sytuacji na rynku krajowej motoryzacji.

po „taloniarzach”. Po otwarciu rubieży na prywatny import, fiaty przestały się sprzedawać. Nic dziwnego, do „malucha” za zgodą dyrekcji montowano wadliwe części, w polonezie przednie drzwi pękały z góry na dół, „duże fiaty” pod koniec ich produkcji wystawiano do sprzedaży nawet na asygnaty z drzwiami, które się nie zamykały i rozrzędem, który wytrzymał parę tysięcy kilometrów.

Aż tu nagle Polacy przestali kupować polskie samochody! Producenci stawali na głowach, usiłując zachęcić klientów, dokładając na przykład do każdego auta... rower albo magnetofon. To jednak nic nie pomogło, gdyż rodacy chcieli koniecznie sadowić swe szacowne siedzenia na fotelach grzanych dopiero co przez Niemców, Belgów czy Francuzów.

– Niech pan się za to nie bierze – ostrzegał mnie znajomy oficer policji – bo każdy

zachodni samochód

jest kradziony.

Rzeczywiście było wówczas tak, że dokładniejsza kontrola pojazdu wykrywała sfałszowane numery identyfikacyjne albo fałszywe dokumenty, powodując rozpacz szczęśliwych do tej pory nabywców. Kiedy policji i celnikom dano pierwsze komputery, gdy nawiązali już kontakty z kolegami z Zachodu i wykrywanie szmuglu stało się łatwiejsze, przemysłnicy i posiadacze wpadli w panikę. Był to okres palenia aut, w lasach i na innych pustkowia, byle tylko jak najszybciej się pozbyć „trefnego” pojazdu.

– Myśleliśmy wówczas, że ktoś zablokuje import wraków, ale władza uparła się kusić nas i przerobić co słabszych psychicznie na złodziei – mówi celnik o wieloletnim stażu z jednego z nadodrzańskich przejść. – Zezwolono na sprowadzanie samochodów w częściach...

Kilka tygodni temu gazetowe rubryki ogłoszeń zapełniły się anonsami o treści mniej więcej takiej: „Lawetę okazynie sprzedam”. Brzmi to jak podzwonne dla pewnej, z pewnością najbardziej nienormalnej epoki na rynku krajowej motoryzacji. Nawet Internet miał swoje „składakowe” strony.

Jedne informowały o wypożyczalniach przyczep, inne o szczecińskich celnikach wujających z „laweciarzami” lub szczegółach bitwy tych ostatnich z niemiecką policją w Krajniku.

Od początku roku wydziały komunikacji nie rejestrują już samochodów złożonych z części. Ech, iza się w oku kręci...

– Byłem w tym biznesie od samego początku, przez kilka lat. I dalej będę – uśmiecha się Bogdan P., który o sprzedaży swoich czterech lawet ani myśli. – Kiedy pierwszy raz zjechałem na szrot i wybrałem dwa potłuczone golfy, Helmut miał

oczy jak spodki

bo nie rozumiał na co mi one, skoro rzeczoznawca napisał w papierach „total schade” czyli: całkowicie zniszczony. Teraz Helmut dostał medal od miasta za działalność proekologiczną.

Dzięki polskiemu popytowi na auta stare i uszkodzone nie doszło w RFN do uchwalenia gotowej ustawy, nakładającej na przemysł samochodowy obowiązek recyklingu zużytych lub rozbitych wozów. Dzięki polskim „laweciarzom” nie było potrzeby.

Przywiezienie samochodu w częściach, byle na różnych przyczepach, dawało oszczędność kilkudziesięciu milionów starych złotych. Nic dziwnego, że od paru lat do kraju wwożono tylko części.

– Co roku coraz więcej – stwierdza Elżbieta Drabarek, rzeczniczka Głównego Urzędu Ceł. – W ubiegłym o ponad czterdzieści procent karoserii i blisko osiemdziesiąt procent silników więcej, niż w poprzednim. Każdej jesieni były plotki, że interes się kończy, więc panika napędzała popyt. Ostatnio było najgorzej...

Celnicy wspominają lawety z obrzydzeniem, bo z używanymi autami w całości sprawa była i dalej jest prosta. Kryteria wyceny zawsze określano jasno: wiek, waga, pojemność silnika, wartość na dokumencie kupna-sprzedaży nie budzącym wątpliwości. Z częściami od początku wszystko było pokręcone. Zanim nie dopracowano się umownych raczej stan-

dardów, wystarczyło gdzieniegdzie przed punktem celnym odkręcić koła. Z czasem dopiero określono zwyczajowo: albo silnik, albo karoseria.

W wątpliwych przypadkach celnik mógł zakwestionować wartość części i określić po swojemu właściwą, mógł kontaktować się z zagraniczną firmą zbywającą. Mógł również tego nie robić i przymknąć oczy, nie za darmo oczywiście.

– Idiotyczna,

kryminogenna sytuacja!

– mówią do dzisiaj.

Kontrolerzy z wielu przejść dali się skusić. Przeciwnie niektórym do dziś toczą się sprawy karne. Udawali, że nie widzą sfałszowanych dowodów zakupu, albo w ogóle braku dokumentów. Przed sądem w Cieszyźnie staje właśnie kilku celników oskarżonych o to, że kwalifikowali jako części motoryzacyjne samochody wjeżdżające o własnych siłach. Bywały też fałszywe oskarżenia, na przykład wobec pięciu celników z Chałupki, których po aresztowaniu przez trzy miesiące trzymano w celach z mordcami, po czym okazało się, że śledztwo nie potwierdziło zarzutów, więc urzędnicy wrócili do pracy.

GUC nie prowadzi statystyki tego rodzaju spraw (sic!), nie wie też, ile głównych elementów samochodów, z których potem powstały śladowe, przywieziono nad Wisłę w „epoce lawet”, co tylko potwierdza powszechną opinię o bałaganie panującym w interesującej nas kwestii.

– Bodaj trzy lata temu zacząłem jeździć do siebie, do Radomia przez Czechy, zamiast przez Odrę – powiada Krzysztof L., współwłaściciel warsztatu i komis samochodowego. – Po prostu przestali nas odprawiać.

Wynikło to z cichego porozumienia pomiędzy dyrektorem UC na zachodniej granicy, którzy uparli się, żeby wraków nie odprawiać.

Czeski szlak od początku nie był łatwy. Gorsze drogi, łapownictwo policji oraz służb granicznych, konieczność zapłacenia kaucji przy wjeździe do RC, wynoszącej około 10 proc. wartości ładunku. Ale la-

wety jechały tędy, bo nie było wyjścia, kierując się zwłaszcza na Boguszowice.

– To było uciążliwe zjawisko – uważa Adam Swakoń, zastępca naczelnika przejścia. Chodziło nie tylko o niedogodności związane z interpretacją przepisów, ale też czasochłonność tych odpraw oraz arogancję osób zajmujących się przywozem tak zwanych części.

Wielkie

awantury i blokady

organizowane przez laweciarzy w minionych latach wynikały z identycznych zarzutów importerów wraków wobec... służb celnych.

– Niech pan sprawdzi, jak wygląda sytuacja na zachodniej granicy – radził mi jeden z laweciarzy. – Skandal!

Na terenie Urzędu Celnego w Rzepinie panowała pełna dowolność. Do Terminalu Świecko niemieccy celnicy dopuszczali w połowie grudnia tylko lawety przywożące co najwyżej 2 samochody lub karoserie. W ciągu doby odprawiano 6-7 lawet. W Kostrzynie Niemcy pozwalali przejeżdżać przyczepom z częściami, ale bez karoserii. Realizowano około 30 odpraw w ciągu zmiany. W Gubinie nie było kolejki, bo wiem do jej powstania nie dopuszczali zachodni sąsiedzi, kierując lawety na inne punkty celne.

Największy tłok panował w Olszynie, gdzie przyjmowany był każdy importer, skuszony możliwością osiągnięcia ostatecznej odprawy karoserii i podzespołów. Tutaj odprawia się również Litwinów, Białorusinów czy Ukraińców bądź Rosjan.

– Oni jeżdżą jak goście, na kółkach, bo rządy ich państw nie wymyślają kretyńskich przepisów, zmuszających do rozkręcania aut przed rubieżą i skracania zaraz za... – słyszę.

Również Czesi postanowili zrobić u siebie porządek i wyznaczyli kilka zaledwie przejść do odpraw lawet. Stało się tak po jesiennych blokadach granic przez laweciarzy.

Na zachodniej i południowej granicy niektórzy cieszą się, że nastał

koniec ery składaków,

inni są zmartwieni. Uradowane są władze lokalne i leśnicy, bo po rowach i lasach przestaną się poniewierać niepotrzebne części aut i śmierdzieć wylwane przez Polaków z silników oleje. Martwią się głównie właściciele warsztatów mechanicznych. To przez lata był niezły biznes. Czesi brali za fachowo dokonany „podział” auta około 4 tys. koron, Niemcy kilkaset marek.

Każdy kurs uszczęśliwiał kilku ludzi. W Niemczech szrotowca, który sprzedał „części”, urzędnika ochrony środowiska i mechanika przed granicą. W Polsce: laweciarza, mechanika przed granicą, potem blacharza, lakierników i „silnikowców”, wreszcie nabywcę, który miał zachodni samochód z reguły za kwotę mniejszą niż 20 tys. złotych.

Od 1 stycznia miało być inaczej, tymczasem przez polsko-niemiecką i polsko-czeską granicę dalej jadą lawety.

– Importerzy tłumaczą, że wwożą silnik lub karoserię, które posłużą do remontu samochodu zarejestrowanego już w Polsce – informuje Wiesława Chalińska z UC w Szczecinie. – Poza tym, proszę zwrócić uwagę, że nadal obowiązuje zarządzenie ministra transportu z października ubiegłego roku, które mówi, że można montować auta z części, jeśli udokumentowane zostanie miejsce ich pochodzenia...

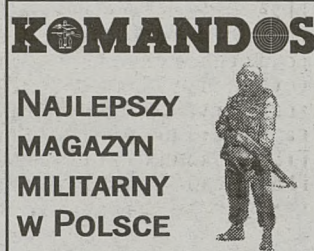
I całe szczęście, że remontują – chciałoby się powiedzieć, zważywszy, że coś z rupieciami trzeba robić. Niechże jeżdżą jak najdłużej, zamiast zalegać na złomowiskach. Z drugiej strony, czy taki samochód jest bezpieczny? W Polsce jest już ponad 10 mln samochodów, z czego połowa jeździ już dekadę, jedna trzecia zaś ponad 15 lat. Przełom tysiąclecia święcić będziemy złomując pół miliona pojazdów rocznie. Tymczasem tak zwany recykling jest u nas w powijakach.

– Niestety, przepisy są ciągle niespójne – mówi Piotr Nowak, wicedyrektor UC w Cieszyźnie. – Jesteśmy zmuszeni robić wyjątki, zresztą zasadne. Nie wolno sprowadzać aut starszych niż dziesięcioletnie, ale bywa, że jakaś instytucja chce przywieźć sobie dwudziestoletni autokar w idealnym stanie o przebiegu 5 tys. kilometrów... Moim zdaniem kryterium dotyczące możliwości sprowadzania używanych pojazdów z zagranicy powinno być jedno – wiarygodne orzeczenie o dopuszczeniu do ruchu, na przykład niemiecki „TUF”.

Zakaz zakazem, a na lawetach dalej stoją w kolejkach części i rozbite samochody. Cóż, skoro nie sprawdzają się zapowiedzi polskich potentatów motoryzacyjnych, że wozy z krajowych fabryk będą tanie, tak więc skazani jesteśmy na wraki.

Dzieci chore na białaczkę i inne nowotwory, oczekują Twojej pomocy!

Fundacja Przyjaciół Dzieci z Chorobą Nowotworową „Wyspy Szczęśliwe” działająca przy Klinice Hematologii Dziecięcej PAIP CM UJ w Krakowie
PKO BP I/O Kraków
nr 10202892-164294-270-1-111.

– Jest Pani jedyną w Grupie Krynickiej GOPR ratowniczką wśród dwustu mężczyzn, jedną z kilku w Polsce. Jak to się stało, że przedstawicielka tzw. słabej płci przywdziała charakterystyczną czerwoną bluzę z biało-niebieskim paskiem?

– Od dziecka niemal byłem pod urokiem gór. Wędrując poznałam dobrze Beskid Sądecki, Pieniny. Od wielu lat jeżdżę też na nartach. Należałam do Klubu Wysokogórskiego w Nowym Sączu. Mam kartę taternika uprawniającą do wspinaczek wysokogórskich w Tatrach i Alpach. Zaznałam też

pieczeństwo turystów w górach, zapobieganiem wypadkom. Moja praca najczęściej polega na udzielaniu pierwszej pomocy. To jest mój obowiązek. Muszę jeździć dobrze na nartach, bo zimą mam dyżury przy wyciągach narciarskich. Wtedy też jest najwięcej zajęć. To ciężka praca.

– Ale chyba przyjemniejsza niż czuwanie w dyżurce przy nasłuchu, w oczekiwaniu na sygnał, górskie wezwanie SOS?

– Czy przyjemniejsza? Trudno powiedzieć. Jeżeli weźmiemy pod uwagę to, że narciarstwo jest piękną dyscy-

pliną sportu, jeżeli udaje się łączyć w tym przypadku obowiązki z wypoczynkiem – to tak. To jest przyjemność. Ale trzeba pamiętać, że tam, gdzie się jeździ, narciarze doznają rozmaitych urazów, włącznie z otwartymi złamaniami kończyn. Wtedy po prostu kończy się przyjemność, a zaczyna się troska o osobę czekającą na naszą pierwszą pomoc, na zwieźenie do karetki, która nie zawsze może dojechać pod stok. Tak więc naprawdę nie można rozgraniczyć, czy dyżur w terenie czy w stacji GOPR jest przyjemniejszy i ważniejszy.

– Skąd się biorą te zagrożenia? Dlaczego dochodzi do wypadków w górach?

– Jestem przekonana, że najczęściej do przykrych, czasami tragicznych, zdarzeń dochodzi wskutek nieznajomości gór. Ludzie wybierający się na wycieczkę traktują ją jak spacer. Wyruszają, nie powiadamiając nikogo, gdzie, dokąd, w jakim kierunku się udają. Do tego bez odpowiedniego ekwipunku, ubrania, obuwia. Nawet krótka wyprawa kosztuje trochę wysiłku. Z tego też sobie niektórzy niewprawni turyści nie zdają sprawy. Nie biorą także pod uwagę zmiennych wa-

nia zdrowego rozsądku musimy przeprowadzić trwającą wiele godzin akcję ratunkową, nie ogarnia Was wściekłość na tego kogoś, kto spowodował, że miast spokojnie sobie siedzieć przed telewizorem, mokniecie gdzieś pod Przehybą czy Radziejową szukając przysłowiowej ighy w stogu siana?

– Nie, ja myślę, że takich postaw wśród nas nie ma. Nikt przecież nie wychodzi w góry po to, by nam przysporzyć kłopotów. Każdy popełnia błędy. My też kiedyś, gdy jeszcze nie byliśmy ratownikami, takowe popełnialiśmy. I nie zdawali-

Ich dwustu i ona jedna

Z ALEKSANDRĄ MACH-NOGAŚ, jedyną ratowniczką w Grupie Krynickiej GOPR, rozmawia Piotr Gryźlak

smaku wspinaczek. Bardzo dużo czytałam na temat techniki górskiej. Zafascynowały mnie książki Wawrzyńca Żuławskiego, wspaniałego pisarza, muzykologa, kompozytora, ale i taternika, alpinisty, ratownika górskiego. Ten jeden z najśłynniejszych polskich ratowników, wywodzący się ze słynącej przecież z przywiązania do gór rodziny, zginął w Alpach w roku 1957 podczas wyprawy ratunkowej, niosąc pomoc drugiemu człowiekowi. Tak jak legendarny Klimek Bachleda w Tatrach.

Do GOPR wstąpiłam w roku 1982. Główny powód – chęć niesienia pomocy ludziom jej potrzebującym. To jest oczywiste. Nie wyobrażam sobie, by mogła być inna motywacja. Na pewno u większości ludzi, którzy wstępują do bractwa niebieskiego krzyża, ta chęć jest stawiana na pierwszym miejscu. Jestem w Grupie Krynickiej, która niedawno obchodziła 45. rocznicę powstania, jedyną kobietą. Wśród prawie dwustu mężczyzn, którzy jednak w większości uważają, że GOPR to jest typowo męska organizacja. Nawet jeśli tak faktycznie jest, to w służbie ratowniczej nie jestem w niczym gorsza od kolegów. Urodziłam się w Nowym Sączu. Przez trzydzieści lat tutaj mieszkałam. Życie rzuciło mnie do Łódzkiego województwa bielskim. Tam działa Grupa Beskidzka GOPR, ale ja się z „Krynickiej” nie przeniosłam. Czuję się bardzo związana z sądeckimi górami i – nade wszystko – z ludźmi.

– Koledzy nie traktują Pani tak – za przeproszeniem – ot, jakaś tam baba, która z powodów ambicjonalnych, jak niegdyś traktorzystki czy kombajnistki, chce dorównać chłopom? A przecież jako kobieta jest słabsza i fizycznie, i psychicznie, do tego mniej potrafi...

– Na to pytanie muszę odpowiedzieć jakby w dwóch czasach – przeszłym i teraźniejszym. Na początku było mi trudno. Na każdym kroku dawano mi do zrozumienia, że jestem gorsza. Nie znałam wówczas w tej grupie swojego miejsca. Dziś już je znam. Obecnie postawa niektórych ratowników antyfeministów nie działa na mnie deprymująco. Przyzwyczaiłam się do niej. Większość kolegów traktuje mnie z życzliwością.

– W ilu akcjach i wyprawach poszukiwawczych brała Pani udział?

– W klasycznych wyprawach poszukiwawczych nie uczestniczyłam. Jest to związane m.in. z tym, że od dziesięciu lat zamieszkuję na innym terenie. Zajmuję się profilaktyką na dyżurach, udzielaniem pierwszej pomocy, dbaniem o bez-

Fot. JERZY CEBULA

pieczeństwo turystów w górach, zapobieganiem wypadkom. Moja praca najczęściej polega na udzielaniu pierwszej pomocy. To jest mój obowiązek. Muszę jeździć dobrze na nartach, bo zimą mam dyżury przy wyciągach narciarskich. Wtedy też jest najwięcej zajęć. To ciężka praca.

– Kiedy góry są groźniejsze: zimą, latem, a może wiosną lub jesienią?

– Można takie rozważania snuć i każdy dojdzie do innych wniosków. Turyści muszą pamiętać o starej zasadzie, że góry zawsze są piękne, ale i groźne. To nie zależy od pory roku czy dnia. Pory roku niosą zawsze nieco inne zagrożenia. Ale te zagrożenia istnieją.

– Są wypadki, do których dochodzi – nazwijmy to – z powodów obiektywnych. Ot, wskutek splotu rozmaitych okoliczności, na które turysta, narciarz, nie miał wpływu. Ale przecież większość wypadków to wynik lekkomyślności, czasami wręcz totalnej głupoty ludzi, braku pokory wobec gór, zbytniej pychy. Czy wówczas, kiedy wskutek czyjegoś lekceważe-

runków atmosferycznych, które nas mogą w krótkim czasie zaskoczyć i doprowadzić nawet do śmierci. I to niekoniecznie zimą.

– Miała Pani w swojej praktyce takie „śmiertelne” doświadczenia?

– Na szczęście podczas moich dyżurów takich zdarzeń nie miałam. Ale kilka razy ratowałam turystów, którzy doznali ciężkich urazów ciała.

– Co Pani czuje, patrząc na krzyczącego z bólu, błagającego o pomoc człowieka? Towarzyszy chyba Pani jako kobiecie przykre uczucie, żal?

– Inaczej podchodzić do tego problemu. Ja raczej czuję satysfakcję, że mogę pomóc, że jestem tym, kto może ulżyć temu unieruchomionemu człowiekowi, który od nikogo innego wsparcia w tej chwili nie otrzyma. I to jest na pewno źródło satysfakcji, że należę do organizacji, która jako jedyna w górach – w Tatrach czyni to TOPR – jest wyspecjalizowana w spieszeniu z ratunkiem.

– Jak wypadki, do których dochodzi – nazwijmy to – z powodów obiektywnych. Ot, wskutek splotu rozmaitych okoliczności, na które turysta, narciarz, nie miał wpływu. Ale przecież większość wypadków to wynik lekkomyślności, czasami wręcz totalnej głupoty ludzi, braku pokory wobec gór, zbytniej pychy. Czy wówczas, kiedy wskutek czyjegoś lekceważe-

śmy sobie sprawy z powagi sytuacji. Kiedy mówiłam, że wstąpiłam do GOPR, by nieść ludziom pomoc, to podałam tylko jeden powód. Jest też inny – bardziej osobisty. Przed wielu laty zimą zdarzyło mi się pobłądzić w górach. Naczytałam się książek o tematyce górskiej i zdawałam sobie sprawę, że jeżeli się zatrzęsam, odpocznę na śniegu pod drzewem, jeśli spróbuję na chwilę zasnąć, to zamarznę. Ta wiedza, poparta wielkim wysiłkiem fizycznym i psychicznym spowodowała, że grubo po północy dotarłam do schroniska.

– Czy to było na Łabowskiej Hali?

– Tak. Właśnie tam.

– Turystom wydaje się, że Pasma Jaworzyny Krynickiej to takie kapuściane góry, gdzie nic złego nie może się przytrafić!

– I to jest bardzo złudne.

Właśnie tam, w rejonie Łabowskiej Hali, w ciągu ostatnich kilkunastu lat zanotowaliśmy kilka śmiertelnych wypadków. Choćby ten sprzed dwóch lat, kiedy w październiku pierwszy śnieg zaskoczył dwóch kilkunastoletnich tarnowian. Jeden z nich zginął, a drugi do końca życia będzie inwalidą. A do schroniska zabrakło im wtedy trzystu metrów. Poszukiwanie zagubionych turystów np. w Beskidzie Niskim i Sądeckim jest zajęciem bardzo żmudnym, ze względu na rozległość terenów, wiele możliwości wyboru szlaku wędrowki. Wracając do mojej przygody – właśnie po jej szczęśliwym zakończeniu postanowiłam sobie, że zostanę goprowcem. I tak się stało.

– Czy zdarzyło się Pani jechać z toboganem?

– Z toboganem tak, ale tylko na ćwiczeniach. Natomiast wielokrotnie zwoziłam rannych narciarzy akiem, takimi specjalnymi aluminiowymi sankami, które obsługuje zawsze dwóch ratowników.

– Jak poszkodowani przyjmują pomoc kobiety na stoku narciarskim?

– Bez komentarzy.

– Czy GOPR nie przeszkadza Pani w życiu zawodowym?

– Nie. Pracuję jako ekonomistka. Dyżury pełnię w wolnych chwilach.

– A jak Pani działalność w GOPR ocenia najbliższa rodzina? W końcu wykrada Pani czas najbliższemu?

– Mam pięcioletniego syna Sebastiana, który bardzo chętnie wyjeżdża ze mną w góry. Chce w przyszłości zostać ratownikiem.

– A mąż?

– Mąż Waław jest bardzo powściągliwy w ocenach. Nie wypowiada się na ten temat. Generalnie jednak rodzina pozytywnie ocenia moją pasję.

ASTRA CLASSIC

**3 RATY
BEZ
SPŁATY**

Grudniowa promocja Astry Classic, szczegóły w naszym salonie.

OPEL BANK

OPEL

ZAPRASZAMY

AUTO CENTER

ul. Wielicka 250, Kraków

tel. 658-94-10, 278-55-51, fax 278-55-52

FIAT

**Wielka
AKCJA
ZŁOMOWANIA***

Polinar oferuje od **2000 do 3500 bonifikaty** przy zakupie nowych samochodów

Uwaga: Komunikat specjalny !!
W związku z podwyżką cen Fiata, informujemy Drogich P.T. Klientów, że zmagazynowaliśmy ponad 500 samochodów na naszych placach postojowych jeszcze po starych cenach. Taka okazja, takie tanie kredyty, takie ceny nie powtórza się już nigdy!

„POLINAR”

Kraków, ul. Ofiar Dabia 14, tel. (012) 414-11-22, 414-11-33, 414-11-99;
ul. Wielicka 224, tel. (012) 657-55-99, 657-55-88
Nowy Sącz, ul. Tarnowska 32, tel. (018) 441-29-30;
Limanowa, ul. Piłsudskiego 24, tel. (018) 337-17-48

*Ilość samochodów ograniczona

- Politycy i media straszą szalejącym wzrostem przestępczości. Społeczeństwo przyjmuje te informacje. Czy rzeczywiście jest tak źle?

- Niestety, na temat przestępczości w Polsce w latach 90. funkcjonuje wiele mitów i stereotypów. Istotnie, w świetle statystyki policyjnej następuje systematyczny wzrost przestępstw, ale jest on nieznaczny, bez gwałtownych skoków. Polska nadal w porównaniu z krajami zachodnimi, a tym bardziej w porównaniu z krajami byłego ZSRR, jest państwem względnie bezpiecznym.

- **Boimy się na wyrost?**
- Pomagają nam w tym środki masowego przekazu. Z badań wiemy, że stan naszej wiedzy o przestępczości, bezpieczeństwie, sprawności bądź nieudolności policji itp. kształtują media: ok. 70 proc. to zasługa telewizji, kilkanaście procent gazet i kilka procent radia.

- **Większość społeczeństwa jest jednak święcie przekonana, że za „komuny” było bezpieczniej.**

- Było bezpieczniej, ale nieznacznie. Dzisiaj zdecydowanie więcej zdarza się jedynie przestępstw z użyciem broni, ale i pod tym względem znacznie ustępujemy Zachodowi. Wracając do przestępczości w latach PRL, należy stwierdzić, że nie sposób dokładnie jej ustalić. Rządzący w tym okresie manipulowali i polityką kryminalną, i statystyką milicyjną ze względów politycznych. Niemniej nawet wedle tej statystyki między rokiem 1980 a 1989 nastąpił wzrost przestępczości o 53 proc., któremu towarzyszyło obniżenie jej wykrywalności z 79,5 proc. do 56 proc.

- **Nastąpił również, w porównaniu z latami 80., znaczny wzrost ilości zabójstw, które ze względów oczywistych bulwersują nas, a u wielu – nagłośniane przez media – wywołują histerię.**

- Rzeczywiście, zabójstwa zdarzają się częściej. O ile w ostatnim okresie PRL średnio stwierdzano rocznie ok. 530 zabójstw umyślnych, to w 1995 r. było ich już 1134. Ale np. w Niemczech współczynnik zabójstw jest co najmniej o 50 proc. wyższy, a w krajach bałtyckich czy na Ukrainie aż pięciokrotnie.

- **Lekarstwem, zdaniem wielu, na poprawę stanu bezpieczeństwa jest wprowadzenie dwóch rzeczy. Po pierwsze, zastrzecz należy represje karne z przywróceniem kary śmierci wyłącznie. Po drugie, reforma policji. Zaczniemy od pierwszego pomysłu. Czy jest słuszny?**

- Nie. To, że surowość represji karnych nie ma w zasadzie wpływu na poziom przestępczości, prawnicy i kryminolodzy wiedzą już od XVIII wieku. Mniej więcej od tego czasu wiemy, że nie surowość kar, ale ich nieuchronność chroni przed przestępstwem.

- **Jest Pan autorem tezy, że jeśli więc ktoś obiecuje, że zastrzając kary ograniczy przestępczość, to albo kłamie, albo daje dowód nieznanomości ponadwustelnego dorobku kryminologii. Czy, zdaniem Pana, Jarosław Kaczyński, Leszek Miller czy Janusz Korwin-Mikke, bodaj najbardziej znani orędownicy kary śmierci, to ignoranci czy kłamcy?**

- Politycy. Wiedzą, że ponad 75 proc. Polaków opowiada się za karą śmierci i chcą się im przypodobać.

- **Czy zatem reforma policji może pomóc w skutecznej walce z przestępcami?**

- Reforma policji jest konieczna, to nie ulega wątpliwości. Ale reforma samej policji bez równoczesnej reformy sądów i prokuratury nie zmieni wiele. Te trzy instytucje muszą ze sobą współpracować – tworzyć jeden system. A wszystkie trzy instytucje po-

trzebują szybkich i gruntownych zmian. Dlaczego? Chyba tego nikomu tłumaczyć nie trzeba.

- **Reforma policji powinna być częścią reformy państwa?**

- Tak, częścią, i to nie najistotniejszą. Nieprzeprowadzenie reformy policji nie będzie miało większego znaczenia dla funkcjonowania państwa. Natomiast zaniechanie reformy całej administracji publicznej byłoby katastrofalne dla naszego kraju. Dodam, że ograniczenie się tylko do reformy policji bez pozostałych reform sprawi, że i reforma policji będzie miała charakter jedynie kosmetyczny.

- **Jaka jest dzisiejsza policja?**

- Jest zbyt zbiurokratyzowana, zbyt scentralizowana, a w konsekwencji nieruchawa, nieudolna i nade wszystko kosztowna. Bez jej głębokiej reformy każde zwiększenie budżetu policji i zwiększenie jej etatów będzie pozbawionym efektów marnotrawstwem. Dzisiejsza policja jest maszyną zdolną pożreć każdą liczbę etatów i pieniędzy, bez najmniejszej poprawy skuteczności.

- **Szefowie policji, przedstawiając statystyki dotyczące efektów pracy policji, twierdzą, że nie jest tak źle.**

- Należy zrezygnować z oceny skuteczności pracy policji w oparciu jedynie o statystykę. Uczynienie z tego współczynnika głównego kryterium oceny pracy policji prowadzi nie tylko do fałszowania statystyk, ale przede wszystkim do unikania przyjmowania przez jednostki policji zgłoszeń o przestępstwach, w których wykrycie sprawcy wydaje się mało prawdopodobne. Jest to jedno z poważniejszych źródeł demoralizacji policji od wewnątrz. Nie ma prostej zależności między stopniem zorganizowania i sprawnością policji a poziomem przestępczości. Na przykład niemiecka policja uchodzi za wzór sprawności i dobrej organizacji, a mimo to w Niemczech zabójstw jest co najmniej o 50 proc. więcej niż w Polsce (licząc na 100 tys. mieszkańców), kradzieży samochodów dwa razy więcej.

- **Od czego należy zacząć reformowanie policji?**

- Od ustalenia zakresu jej zadań w ochronie bezpieczeństwa i porządku. W tej kwestii ścierają się dwa stanowiska. Jedni – wśród nich ja – uważają, że policja powinna, tak jak dotychczas, ponosić odpowiedzialność za bezpieczeństwo i w tym zakresie sama sobie wyznaczać zadania. Inni – wśród nich na przykład prof. Michał Kulesza – są zdania, że dzisiejsza policja, tak jak Policja Państwowa II Rzeczypospolitej, ma być tylko organem wykonawczym administracji ogólnej, czyli wojewodów oraz organów sądowniczych.

- **Jak rozumiem, ten drugi pomysł nie podoba się Panu?**

- Budzi mój zasadniczy sprzeciw.

- **Dlaczego?**

- Jeśli przyjęte zostałyby tamto rozwiązanie, to w urzędach wojewódzkich i powiatowych (pod warunkiem, że nastąpiłaby zmiana podziału administracyjnego kraju) należałoby utworzyć wydziały bezpieczeństwa, które analizowałyby informacje dostarczane przez policję, wyznaczały jej zadania i oceniały ich wykonanie. Sprowadzenie policji do roli organu wykonawczego administracji ogólnej musi skutkować – jak przed wojną – utworzeniem wydziałów bezpieczeństwa w urzędach wojewódzkich i po-

wiatowych. W efekcie nastąpiłoby nie „odpolitycznienie” policji, ale „upolitycnienie” urzędu wojewódzkiego i powiatowego. Rozbudowaniu uległaby zatem część biurokratyczna, a nie „liniowa”.

- **Wojewoda lub starosta i ich zastępcy, a nawet szersze grono urzędników województwa czy starostwa, byłiby komendantami komendantów?**

- Do tego by się to praktycznie mogło sprowadzać.

- **Jakie zmiany na szczeblu centralnym spowodowałyby przyjęcie „wariantu Kuleszy”?**

- Komendant główny przestałby być „centralnym organem administracji właściwym

jest nadzorujących, zbyt mało wykonujących policyjne zadania.

- **Czy w państwach zachodnich jest inaczej? Więcej policjantów pilnuje bezpieczeństwa ludzi na ulicach, a mniej stuka w komisariatach na maszynach do pisania?**

- W wielu krajach zachodnich jest inaczej. Procedura tam mniej zbiurokratyzowana. Na ogół istnieje odrębna kategoria urzędników policyjnych, którzy nie są funkcjonariuszami. Struktury organizacyjne są zazwyczaj klarowne, maszyny do pisania też wychodzą już z użycia.

- **Proszę przedstawić zalety wariantu reformy policji, który**

wiłem, zmniejszyć liczbę komend. Należy uporządkować relację policji z organami administracji ogólnej, a przy realizacji niektórych zadań wręcz podporządkować funkcjonowanie policji wojewodom i starostom. Ale tylko funkcjonalnie! Nie organizacyjnie czy personalnie.

- **Na Zachodzie policja jest bliżej społeczeństwa. Tam prawie każdy obywatel zna swojego dzielnicowego. U nas odwrotnie; dzielnicowego często znają jedynie ci, którzy mają na pieńku z prawem. Od kilku już lat kolejni ministrowie i komendanci policji wiele mówią o konieczności zmiany te-**

cać społeczeństwo do działań na rzecz profilaktyki i walki z przestępczością i zjawiskami patologii społecznej. Również – razem ze społecznościami lokalnymi, organizacjami społecznymi, szkołą, samorządami – powinna pracować z młodzieżą zagrożoną i zdemoralizowaną.

- **Dużo tego.**

- Ale jeszcze nie koniec. Do policjantów tego pionu należałoby też instruowanie społeczności lokalnej i pojedynczych osób w zakresie profilaktyki przeciwp przestępczej.

- **Czyli chodzenie nie tylko po ulicach, ale i odwiedzanie domów?**

- Przecież to nic zdrożnego chodzić od domu do domu i uczyć nas, jak zabezpieczać mieszkanie czy sklep przed włamaniem, samochód przed kradzieżą, dzieci przed molestowaniem seksualnym itp. Nie ja to wymyśliłem. Podobne piony funkcjonują w większości nowoczesnych policji na świecie, m.in. w Niemczech, w Wielkiej Brytanii, Japonii. Działanie policji lokalnej podnosi nie tylko poczucie bezpieczeństwa ludzi, ale też wzrasta przez nie poziom zaufania do całej policji, buduje się jej prestiż.

- **Nie obawia się Pan jednak, że policjanci zatrudnieni w policji lokalnej, podobnie jak ich koledzy, większość czasu spędzać będą w komisariatach, wypełniając druk po druku?**

- Nie, ponieważ policja lokalna nie powinna zajmować się czynnościami procesowymi. Policjanci tego pionu powinni cały czas być obecni w swoim rewirze. Policjant lokalny ma za zadanie np. złapać złodzieja na gorącym uczynku, uciszyć pijacką lub chuliganów. I tyle powinien mieć z nimi kontaktu. Resztą mają się zająć inni w komisariatach, a i tam, jak już mówiłem, część czynności powinni wykonywać cywile.

- **Niełatwo będzie przełamać istniejące przecież stosunkowo niskie zaufanie społeczeństwa do policji.**

- Policja powinna zaufanie do siebie u ludności budować stopniowo. W Japonii policjant służy w swoim małym rewirze przez całe zawodowe życie. Zna wszystkich i wszyscy go znają. Wie on o swoim rewirze i jego mieszkańcach prawie wszystko. Stosunek do „swojego policjanta” jest tam przenoszony na całą policję. Pod pewnymi względami podobnie jest w Wielkiej Brytanii, a w Niemczech taką rolę pełni tzw. funkcjonariusz kontaktowy.

- **Wspomniał Pan już o roli mediów w kształtowaniu wiedzy społeczeństwa o stopniu przestępczości i o sprawności policji. Jak Pan ocenia politykę informacyjną prowadzoną przez MSWiA oraz policję?**

- Nie wiem, czy taka polityka jest w ogóle prowadzona. Obawiam się, że ogranicza się ona do doraźnych występów rzeczników prasowych przed dziennikarzami. Tymczasem konieczna jest właśnie polityka informacyjna, zmierzająca do konkretnego celu. Takim celem powinno być dążenie do obniżenia poczucia zagrożenia w społeczeństwie, budowa zaufania do policji itd.

- **Ostatnie pytanie, jeżeli społeczeństwo nie czuje się bezpiecznie we własnym państwie, to...?**

- Zadaniem państwa jest zapewnienie społeczeństwu bezpieczeństwa. I tego realnego, i tego psychologicznego. Jeżeli obywatele nie czują się bezpieczni w swoim państwie, znaczy to, że rządzący nim nie wywiązują się ze swoich obowiązków.

Prof. JAN WIDACKI, kryminalista, kryminolog, współautor ustaw o policji i UOP, wiceminister spraw wewnętrznych w latach 1990–1992.

Machina policyjna

Z prof. JANEM WIDACKIM, kierownikiem Katedry Kryminalistyki i Nauki o Policji KUL – rozmawia Włodzimierz Knap

w sprawach ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego”, a zostałaby jedynie podległym ministrowi funkcjonariuszem odpowiedzialnym za organizację, administrację, wyszkolenie i zaopatrzenie policji. Przyjęcie tego rozwiązania, moim zdaniem, spowodowałoby utratę wszelkiej niezależności komendanta głównego od, z założenia politycznego, ministra. Upolitycznieniu uległaby też stanowiska komendantów wojewódzkich czy powiatowych.

polegać miałby na tym, że sama policja ponosiłaby odpowiedzialność za bezpieczeństwo i w tym zakresie sama sobie wyznaczała zadania.

- Zadania policji powinien wyznaczać cywilny szef MSWiA, wojewodowie, w przyszłości także starostowie. Ale część zadań policja musi wyznaczać sobie sama. Aby dobrze wyznaczyć zadania, trzeba mieć dokładną wiedzę o zagrożeniach, a wiedzę taką zdobywa się m.in. przez pracę operacyjną, przez analizę informacji. Ta-

go stanu rzeczy. Niewiele się jednak zmieniło.

- Konieczne jest stworzenie odrębnego pionu policji ds. kontaktów ze społecznościami lokalnymi i samorządowymi, krótko mówiąc: policji lokalnej. Funkcjonariusze tego pionu powinni mieć obok przygotowania ogólnopolicyjnego także przygotowanie socjologiczno-pedagogiczne.

- **Skąd wziąć tak przygotowanych policjantów? Przypomnę, że w zachodnich wyższych szkołach wojskowych**

Fot. ANNA GŁÓD

- **Obecnie ilość zadań, jakie leżą w kompetencji Komendy Głównej, jest chyba bardzo duża.**

- Tak. Wydaje mi się, że Komenda Główna mogłaby przekazać ich znaczną część komendom wojewódzkim. Oczywiście, razem ze środkami na ich realizację. Inna sprawa, że komend tych powinno być nie 49, jak dziś, ale najwyżej kilkanaście.

- **Ile? 10, 15? Tyle, ile województw? Ale podstawowe pytanie brzmi: dlaczego ma ich być znacznie mniej?**

- Reforma policji w tej sprawie musi być skorelowana i równocześnie z przyszłą reformą terytorialną. Pozwoli to na poważne przesunięcie znacznej liczby policjantów-urzędników do służby liniowej: do patrolowania, pracy operacyjnej i dochodzeniowo-śledczej. Struktura komendy wojewódzkiej wymusza z natury rzeczy szereg wysokich etatów nieliniowych (komendanci, ich zastępcy, naczelnicy, dyżurni, administracja itd.).

- **Jak procentowo przedstawia się obecnie liczba policjantów-urzędników do policjantów służby liniowej?**

- Tego nikt nie policzył. Jedno jest jednak pewne: urzędników w policji jest zbyt wielu. Za dużo

ką wiedzę może posiadać tylko policja.

- **Jest Pan zwolennikiem „ucywilnienia” policji?**

- Od dawna postuluję, że dla usprawnienia pracy policji znaczna liczba stanowisk powinna być powierzona cywilom. Cała obsługa administracyjna i gospodarcza powinna być wykonywana przez osoby cywilne, a nie przez funkcjonariuszy. Jest przecież rzeczą nieuzasadnioną – o czym niejednokrotnie mówiłem – aby np. sekretarka komendanta wojewódzkiego nabywała, jako funkcjonariuszka, uprawnienia emerytalne już po 15 latach, a sekretarka wojewody dopiero po ukończeniu 60. roku życia. Miejsca pracy w cywilnej strukturze policji powinny się również znaleźć dla emerytowanych policjantów. Należy korzystać z ich doświadczenia.

- **Proponuje Pan decentralizację policji. Na czym miałyby ona polegać w praktyce?**

- Przede wszystkim opowiadam się za rozsądną i logiczną dekoncentracją wewnątrz policji. Należy wiele zadań i środków – dziś będących w kompetencji Komendy Głównej – przekazać do komend wojewódzkich, a z wojewódzkich do rejonowych. Trzeba też, jak już mó-

i policyjnych zajęcia z psychologii i pokrewnych jej kierunków stanowią ok. 40 proc. wszystkich zajęć. W polskich szkołach jest to od 2 do 4 proc.

- Część policjantów już dziś może sprostować takiej służbie. Większość trzeba wyszkolić. Można to zrobić z powodzeniem w cywilnych uczelniach.

- **Jak miałyby wyglądać dzień pracy policjanta służącego w policji lokalnej?**

- Jego zadaniem powinno być stałe przebywanie w swoim rewirze.

- **Po prostu być?**

- Nie lekceważyłbym tej roli. Fizyczna obecność policjanta poszerza naszą sferę bezpieczeństwa. Sam widok policjanta pozwala wielu z nas spokojnie wyjść z domu, chodzić ulicami itp. Niereagowanie policji na drobne wykroczenia, np. gdy chuligani przewracają ławki, gdy awanturują się pijackowie, zwiększa nasze poczucie zagrożenia.

- **Czym ponadto powinna zajmować się policja lokalna, bo rozumiem, że samo przechadzanie się to nie wszystko?**

- Oczywiście, że nie. Policja lokalna powinna pełnić rolę łącznika między policją a społecznościami lokalnymi, zachę-

Pana pisarstwo ma charakter dosyć tradycyjny. W wyborze preferencji formalnych, estetycznych, a także etycznych nie ulega Pan modom. W dość popularnej obecnie powieści postmodernistycznej ironiczny dystans do kulturalnych tradycji, a także nieustanne kwestionowanie funkcji narratora, jest odbiciem swojego rodzaju „kryzysu wartości” naszych czasów. A może właśnie taki sposób pisania, pozbawiony hierarchii wartości, kryzys ten w jakimś sensie stymuluje?

– Uważam, że jest to mistyfikacja i że nic takiego jak postmodernizm nie istnieje. Istnieje literatura dobra i zła. Był okres, kiedy *nouveau roman* był modny i lansowany, lecz nic z niego nie zostało. Jeżeli ktoś przyjmie jakieś lansowane kategorie, to jest jego święte prawo. Pozostają wartości zasadnicze, których pisarz usiłuje bronić, nadawać im rozgłos i sens. Czy to się będzie nazywało *nouveau roman*, postmodernizm czy inaczej, to są kwestie mody. Sadzę, że istnieją pewne sposoby ujmowania rzeczywistości, sposoby patrzenia na siebie zależne, naturalnie, od sytuacji czasów, w których się żyje. Zawsze jednak są one oparte na tym, że ma się coś istotnego do powiedzenia. Myślę, że taką dyrektywą dla pisarza jest mówienie prawdy o swoim czasie. Niezależnie od tego, czy to będzie bardziej czy mniej szokujące. Gombrowicz był szalenie swego czasu kontestowany jako człowiek ulegający modzie, pragnący zaszokować. Tymczasem okazało się, że mówił rzeczy bardzo istotne o swojej epoce. Wielka moda na Gombrowicza minęła, ale nie minęła jego literatura, która w dalszym ciągu jest bardzo ważnym elementem kultury polskiej tamtych czasów.

– Z Pana dokonania literackich można wywnioskować, że najbardziej ważne i charakterystyczne dla współczesności uważa Pan doświadczenia wojny i totalitaryzmu...

– W epoce, która była udziałem mojego pokolenia, powołaniem literatury było skompromitowanie, czy zdemitologizowanie tego, w gruncie rzeczy, prymitywnego systemu. Również dla mnie było to zagadnienie najważniejsze. Osobiście uważałem, że literatura jest zobowiązana do rozliczenia się z tym doświadczeniem. Pojawia się pytanie, czy to zrobiła?

– Próba udzielenia na nie odpowiedzi jest „Maleńka encyklopedia totalitaryzmu”...

– Tak, ale jest to też dowód, jak trudno było zaatakować ten problem radykalnie. Nosiłem się z zamiarem, by zainicjować coś w rodzaju tego, co zrobili encyklopedyści, którzy podjęli próbę rozliczenia się z doświadczeniem nie tylko swojego pokolenia, ale także dotychczasowego myślenia o polityce, kulturze. Proponowałem ten temat i Watykanowi, i jednemu z uniwersytetów amerykańskich. Budziło to nawet pewne zainteresowanie, ale nie doszło do skonkretyzowania tego pomysłu. „Maleńka encyklopedia totalitaryzmu” jest bardzo skromniutkim przedsięwzięciem w tym zakresie.

– Powszechnie wiadomo, że pisał Pan do szuflady. Jednak od roku 54 Pana książki zaczęły się pojawiać w oficjalnym obiegu, podane oczywiście cenzurze. Biorąc pod uwagę, że zawsze silny nacisk kładzie

Pan na „dawanie świadectwa”, chciałabym zapytać, jak dalece pisarz może sobie pozwolić na uległość, czy też kompromis wobec takiego przejawu państwa totalnego, jakim jest aparat cenzury?

– Trzeba sobie zdawać sprawę z granicy, za którą nie można się cofać. W minionej epoce były okresy, gdy cenzura była bardzo surowa i jednoznaczna, kiedy indziej sama dopuszczała jakieś możliwości manewru. Z moich własnych doświadczeń mogę tu przywołać okoliczności związane z jedną z moich książek,

masowego przekazu. Czy Pana zdaniem głos autora, który chce dać świadectwo swojej epoce, może być nadal skuteczny? Czy ambitna literatura może konkurować z zalewem wysokonakładowych wydawnictw i masowych produktów?

– Czy może, to nie wiem, ale musi. Literatura była zawsze czymś elitarnym, skierowanym do pewnego typu odbiorcy. Nigdy nie była przedsięwzięciem obliczonym na dochód. Myślę, że nie jest to przypadkowe, ale wiąże się z rynkowym modelem funkcjonowania kultury. W

w tysiącach egzemplarzy. Niejednokrotnie zresztą znaczny ich procent szedł na przemiał. W stosunkowo niedawnych czasach dochodziło do pewnego nieporozumienia na tym tle. Po przełomie, kiedy zakładaliśmy Stowarzyszenie Pisarzy Polskich, wszyscy mówili o cenzurze, która była jakimś synonimem mecenatu kultury. Okazuje się, że to nie było wszystko. W starym układzie istniały elementy, które były i dla literatury, i dla pisarza korzystne, do których trzeba w jakiś sposób wrócić. Oczywiście nie na zasadzie nakazów, czym literatura powinna być, ale wspomagania

ambitnym twórcą. Jest to pierwszy próg selekcji, z której coś wyniknie albo nie. Wiemy, że z całej grupy bRULIONU tylko nieliczni wypłynęli jako twórcy z prawdziwego zdarzenia. Znaczna większość autorów, którzy dzięki bRULIONOWI uzyskali pewien rozgłos i pewne pozycje, znikła już ze sceny kulturalnej. Po prostu okazało się, że nie są to ludzie, którzy mają coś istotnego do przekazania. Wielu autorów bRULIONU grało na tym, co w danej chwili szokowało i zyskiwało rozgłos. Ale są takie zjawiska, jak na przykład Świetlicki w poezji, który się przebił

– Wrażliwość ludzka nie zmienia się tak szybko. Myślę, że Guttenberga też tak odbierano. Sam proces czytania, poznawania czyjegoś poglądu na życie i świat, wymaga bardzo indywidualnej refleksji, która nie jest możliwa za pomocą obrazu. Myślę, że kontakt intymny z literaturą i kulturą pozostaje, chociaż może staje się elitarny. Z czasem ludzie będą potrzebowali odbioru, który bardziej zaangażuje ich osobiście niż oglądanie obrazków. Na dłuższą metę jestem optymistą. Potrzeba intymnego kontaktu uwidatnia się w rosnącym zainteresowaniu sprawami filozofii i religii. Szalony rozrost sekt w dzisiejszych czasach w gruncie rzeczy świadczy o istotnych potrzebach ludzi, którzy szukają jakichś głębszych uzasadnień dla swojego istnienia, czegoś się chcą dowiedzieć o świecie. Ta potrzeba w dalszym ciągu istnieje i w takiej czy innej formie się przejawia. Na tym tle wydaje mi się, że rola literatury jest w dalszym ciągu bardzo istotna.

– A jaki to wywiera wpływ na sam proces twórczy? Czy ktoś, kto jak Pan posługuje się piórem i kartką papieru, daje inne świadectwo swoim czasom niż siedzący przed ekranem komputera?

– Nawet nie umiem pisać na maszynie, co nie jest powodem do chwały. Dla mnie to ma znaczenie o tyle, że potrzebuję intymnego kontaktu z czymś, co próbuję powiedzieć. Pisanie ręczne jest bardzo marudne, ale stwarza okazję do refleksji w czasie pisania. Prawie nic nie poprawiam z tego, co piszę, a piszę zastanawiając się nad każdym zdaniem.

– Chyba jednak ta metoda bywa czasem kłopotliwa. Na przykład gdy pisał Pan „Kadencję” – wyjątkowo rzetelny dokument pewnej epoki...

– „Kadencja” powstawała dzięki notatkom. Prezesowanie ZLP było dla mnie nowym nieoczekiwanym przeżyciem. Sytuacja jakoś mną kierowała. Ale sporządzanie notatek nie jest moją metodą pracy. Na ogół staram się polegać na własnej pamięci i pomysłowości.

– Ostatni Pański zbiór opowiadań, bardzo dobrze zresztą przyjęty przez czytelników i krytyków, nosi znamieny tytuł „Jeszcze nie wszystko”. Czy należy go traktować jako swojego rodzaju deklarację dotyczącą tematyki Pana prozy, a także stosowanych przez Pana form wypowiedzi?

– Nie generalizowałbym tego w taki sposób, chociaż w pewnym sensie wiąże się to z moim wiekiem. Nie powiedziałem jednak jeszcze wszystkiego, co mogłem powiedzieć i mam nadzieję, że będę miał okazję to uczynić. W tej chwili powoli i leniwie kompletuję zbiór opowiadań dotyczących współczesnych zjawisk. W grudniowym numerze „Charakterów” ukaże się duże opowiadanie o sekcje amerykańskiej, która postanowiła wyemigrować na inną planetę, popełniając zbiorowe samobójstwo. Wygląda to bardzo dziwacznie, ale jest jakimś symptomem współczesnego widzenia świata, szukania jego sensu. Jeszcze nie wiem, czy taki zbiór powstanie. Na razie chciałbym przerwać pracę nad nim i poświęcić się tłumaczeniu. Właśnie zamierzam przetłumaczyć z języka francuskiego pamiętnik tybetańskiego mnicha, który 32 lata spędził w chińskim więzieniu nie zmieniając swoich poglądów. Jest to próba konfrontacji totalitaryzmu z pewną tradycją kulturalną, związaną z buddyzmem i wiarą. Myślę, że to by było dla nas ciekawe.

Rozmawiała:

MIROSLAWA FABER

Postmodernizm nie istnieje

Rozmowa z JANEM JÓZEFEM SZCZEPAŃSKIM

żek, które zostały w całości skonfiskowane. „Pojedynek” – taka fantazja polityczna, został odczytany jako zakamufLOWANA krytyka sytuacji w Polsce. W czasie pertraktacji z cenzurą postawiono warunek, żebym napisał przedmowę, w której

my, że w krajach o dłuższej tradycji demokratycznej literatura wysokiego lotu zawsze była w sytuacji pod tym względem gorszej, w stosunku do literatury rozrywkowej, brukowej, która przynosiła zyski. Wiemy, że na przykład Franz Kafka umie-

tę, co w niej jest naprawdę wartościowe. Nie zawsze oznacza to walory rynkowe książki czy autora. Bezpośrednio po upadku komunizmu przeżyliśmy taki moment, kiedy zdecydowaną przewagę uzyskiwała literatura bardzo mało ambitna.

i został. Mniejszość niezależna od sytuacji przywilejów stwarzanych przez awangardę istniała w każdej epoce. W czasach wielkich przemian to się szczególnie jaskrawo uwidatniało.

– Zbliżający się koniec wieku dla wielu osób jest okazją dla rozmaitych podsumowań tego, co się wydarzyło w ciągu minionych stu lat. Czy sądzi Pan, że reprezentowany przez Pana model literatury, mający silne oparcie w konkretnej rzeczywistości, w zbliżającym się nowym wieku będzie mógł sprostać takim zjawiskom, jak pewien rodzaj unifikacji państw i żyjących w nich narodów?

– Europa musi zacząć funkcjonować jako pewna całość polityczno-kulturalna. Czy to jest w ogóle możliwe? Mnie się wydaje, że to jest konieczne. Czy uda się to osiągnąć – nie wiem. Są przykłady, jak sytuacja w byłej Jugosławii, gdzie do tej pory czynnik etniczny, nacjonalistyczny jest górą, które temu wydają się przeczyć. Zawsze to grozi dojściem do głosu ksenofobii, różnych wzajemnych rachunków. Chyba jednak na dłuższą metę, w perspektywie jakiegoś zjednoczenia będzie nabrało innego charakteru – zainteresowania odmiennościami, a nie urazami. Symptomaticznie takiej tendencji jest rosnące zainteresowanie pamiętnikami, kiedy ludzie piszą o własnym doświadczeniu wynikłym z tych różnic między całościami etnicznymi. Różnorodność jest dużą wartością literatury. Stanowi o tym, czy jest ona ciekawa, warta poznania czytelnika. Myślę, że niezależnie od politycznej sytuacji, czy uda się Europie zjednoczyć czy nie, różnorodność literatury nie powinna zostać pominięta czy zaniedbana. Wydaje mi się, że sprowadzenie literatury, w ogóle kultury, do jakiegoś jednego modelu obowiązyującego wszystkich, jest i niemożliwe, i niebezpieczne.

– Skoro poruszyliśmy temat młodej literatury, chciałabym zapytać, jak z pewnego czasowego dystansu ocenia Pan nurt „kontestatorski”, jaki doszedł do głosu w polskiej literaturze przed dziesięć laty? Myślę tu o kręgu autorów związanych z pismem bRULION?

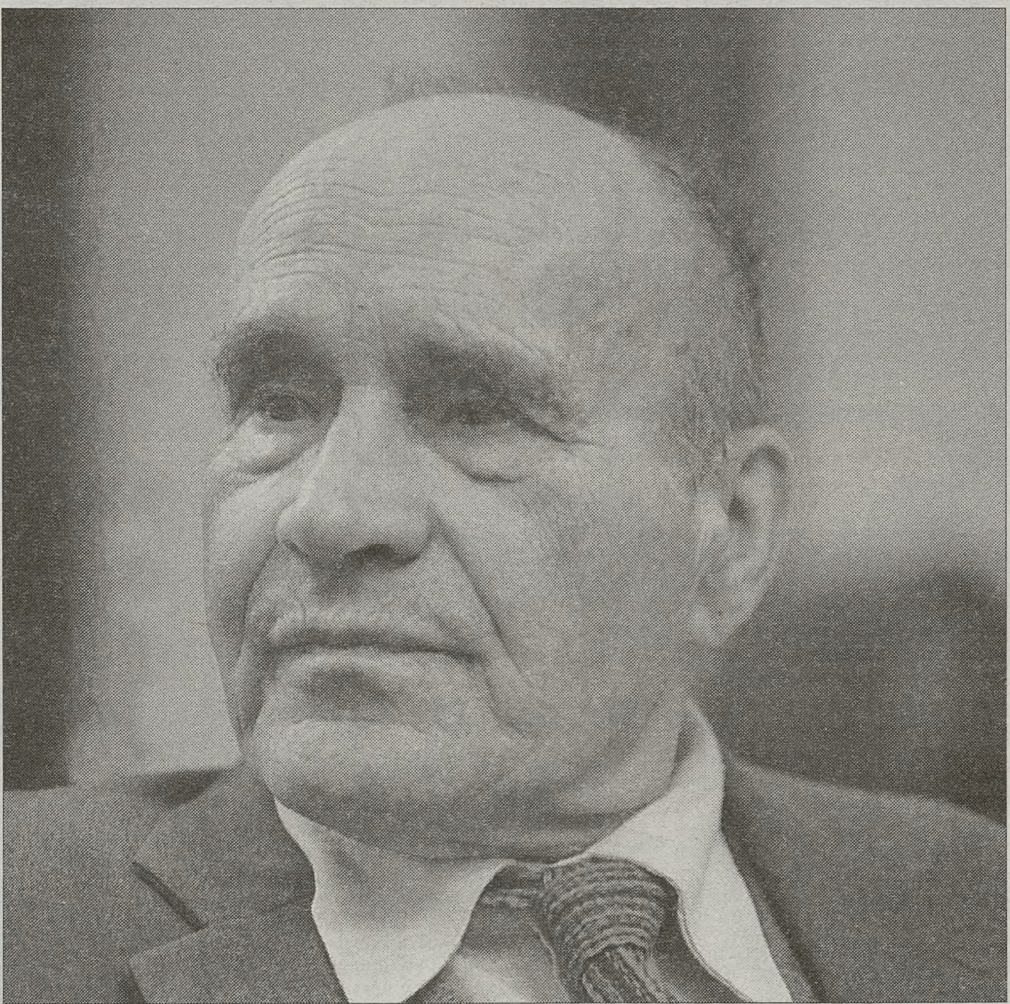
– Moim zdaniem tego rodzaju ruchy są konieczne i pozytywne z punktu widzenia możliwości, jakie stwarzają młodym,

bym wyraźnie zaznaczyć, że książka nie dotyczy sytuacji w PRL-u, na co ja się zgodziłem. Napisałem taki króciutki wstęp, zresztą bezsensowny. Skończyło się dla mnie pomyślnie i nieoczekiwanie. Książka została przepuszczona przez cenzurę, pod warunkiem, że wycofam przedmowę. Absurdalne, ale skuteczne. I to jest przykład, że można było w jakiś sposób cenzurę przechrzcić. Oczywiście rolę pisarza było przyjęcie zasady, że są sprawy, z których nie można zrezygnować. Wydaje mi się, że cenzura zmuszała pisarza do pewnej subtelności, stosowania kamuflażu, czy alegorii.

– Wraz ze zmianą systemu i zniknięciem cenzury nastąpiła ekspansja środków

rając zażyczyć sobie, aby wszystkie jego pisma zostały spalone. Na szczęście nie zastoso-

powiedziałbym, że pod tym względem miniona epoka korzystowała z pewnego przywileju, polegającego między innymi na tym, że wydawcy specjalnie nie zależało na wydaniu książki. Dostawał dotację, a nakłady szły

Fot. ANNA KACZMARZ

MACIEJ RADWAN RYBIŃSKI

Notatnik boński

Pożegnanie cywilizacji spirytusu

Jak widać, bez wina nie można być ani kulturalnym Europejczykiem, ani dobrym chrześcijaninem. Nie można też być człowiekiem zdrowym.

Jak zapewne spostrzegli bardziej uważni Czytelnicy DP – mam nadzieję, że są tacy – jestem podobny z usposobienia do pana Onufrego Zagłoby: chętnie zjem co dobrego, byle dużo, o czym często na tych łamach przy różnej okazji wspominałem. Nie jestem też od tego, żeby się nie napić, zwłaszcza dobrego, odstalego, jak się kiedyś mówiło, wina. Dlatego wiadomość o zaproszeniu Polski do negocjacji o przystąpieniu do Unii Europejskiej przyjąłem z niekłamną radością, bardzo jednak subiektywną. Ucieszyłem się mianowicie, że może już niedługo, krótko po moim powrocie do Polski na stałe – a termin zbliża się nieuchronnie i prawdę mówiąc nie mogę się go doczekać – będę mógł kupić w polskim sklepie dobre wino francuskie, hiszpańskie, portugalskie lub włoskie po rozsądnej cenie, nie obłożone akcyzą i cłem ochronnym, mającym chronić rodzimą wódkę z kartofli przed konkurencją.

Ucieszyłem się więc po prostu, że może Polacy opuszczają, wraz z wejściem do Europy, strefę cywilizacji spirytusu i przeniosą się także pod tym względem do kręgu kultury chrześcijańskiej Europy, nierozłącznie związanej z winem. A raczej do niej powrócą. Wino, według definicji „Małej Encyklopedii Powszechnej PWN”, to napój alkoholowy, otrzymywany w wyniku fermentacji alkoholowej miazgi lub soku winogron, a także innych owoców. Wino zawiera liczne produkty uboczne fermentacji, między innymi fuszki, decydujące po dojrzeniu wina o tzw. bukietach wina; różni je od wina stołowego (wytrawne) i deserowego (słodkie), białe, czerwone i różowe oraz musujące.

Definicja encyklopedyczna, bo zwięzła, ale także w znacznej części fałszywa. Tym, co decydującego o bukietach zawiera wino, zajmuje się osobna gałąź nauki – oenologia – i mimo istnienia instytutów, laboratoriów, profesorów i doktorów tej gałęzi nauki, nie udało się jej do końca zgłębić winnej tajemnicy. Na pewno nie fuszki decydują o smaku i woni prawdziwego wina.

Podział wina na wytrawne i słodkie oraz według kolorów jest wprawdzie zgodny z potoczną wiedzą Polaków, zawartą w starym dowcipie: *„Czy jest de-naturat? Nie ma. To poproszę inne tanie wina. Białe czy czerwone? Wszystko jedno, bo to dla niewidomego”*. W rzeczywistości klasyfikacja win to niezwykle skomplikowany podział w zależności od miejsca pochodzenia, rodzaju gleby, gatunku winogron i proporcji między gatunkami w jednym winie, sposobu fermentacji, sposobu leżakowania i wreszcie rocznika.

O tym, jaki jest polski stosunek do wina – i ogólna wiedza, czy raczej niewiedza na ten temat – świadczą też przykłady związków frazeologicznych, w jakich występuje słowo „wino” podane przez „Słownik Języka Polskiego” pod redakcją prof. Mieczysława Szymczaka: wino leje się, płynnie strumieniami, wino jest pite w wielkiej obfitości. Otóż to. W Polsce dzisiejszej traktuje się wino jako środek zastępczy, kiedy akurat nie ma pod ręką wódki.

Tymczasem wino to jest zasadniczy, konstytuujący element cywilizacji i kultury, do której Polska się przynależy. Jest najstarszym, wytwarzanym

przez człowieka środkiem spożywczym, elementem sposobu bycia całych narodów, ważnym czynnikiem gospodarczym i ekonomicznym, symbolem religijnym, lekarstwem i sposobem przedłużania życia – a dopiero na końcu, i to tylko dla niektórych, środkiem odurzającym.

Grecki historyk Tukidydes napisał w końcu V wieku przed Chrystusem, kiedy kultura ateńska osiągnęła swoje apogeum, że narody basenu Morza Śródziemnego zaczęły wychodzić z barbarzyństwa wraz z rozpoczęciem uprawy drzew oliwnych i winorośli. Kiedy to nastąpiło dokładnie, uczeni w piśmie nie są zgodni.

O winorośli w raju Biblia nie wspomina. Pierwszą biblijną winnicę założył Noe natychmiast po potopie. Księga Rodzaju: *„Noe był rolnikiem i on to pierwszy zasadził winnicę. Gdy potem napił się wina, odurzył się nim i leżał nagi w swym namiocie. Cham, ojciec Kanaan, ujrzawszy nagość swego ojca, powiedział o tym dwu swym braciom, którzy byli poza namiotem. Wtedy Sem i Jafet wzięli płaszcz i trzymając go na ramionach weszli tyłem do namiotu i przykryli nagość swego ojca, twarzą zaś swych nie odwracali, aby nie widzieć nagości swego ojca. Kiedy Noe obudził się po odurzeniu winem i dowiedział się, co uczynił mu jego młodszy syn, rzekł: Niech będzie przeklęty Kanaan. Niech będzie najniższym sługą swoich braci. A potem dodał: Niech będzie błogosławiony Pan, Bóg Sema! Niech Kanaan będzie sługą Sema! Niech Bóg da i Jafetowi duży przestrzeń i niech on zamieszka w namiotach Sema, a Kanaan niech będzie mu sługą”*.

Noe przeklął potomstwo Chama za to, że on sam zetknął się z działaniem zasadniczego składnika wina – alkoholu etylowego. Farmakologicznie etanol jest środkiem uspokajającym, co brzmi zapewne nieco dziwnie, ale jest prawdziwe: w winie alkohol działa uspokajająco, przeciwbólowo, odprężająco, dzięki współdziałaniu z rozpuszczonymi w nim innymi substancjami – cukrem gronowym, kwasami, estrami, laktozami, pierwiastkami śladowymi, garbnikami. To tworzy różnicę między winem – a piwem i spirytualiami.

Dwa lata temu w Niemczech paśmie gór Eifel znaleziono skamieniałe pestki winorośli, których wiek określono metodą izotopową na 25 milionów lat. Ludzie zbierali owoce winorośli od mniej więcej 2 milionów lat. Papież winiarstwa światowego, Hugh Johnson uważa, że byłoby dziwne, gdyby nawet najprymitywniejsi Nomadzi choćby przez czysty przypadek nie zetknęli się z naturalnym procesem fermentacji soku winnego. Więcej, Johnson wiąże wysoką inteligencję, silne poczucie porządku i estetyki żyjących przed ostatnim zlodowaceniem ludzi Cro-Magnon, którzy zostawili wspaniałe malowidła na ścianach jaskini w Lascaux, a więc tam, gdzie do dziś rosną dzikie winogrona leśne, z tajemnicą tkwiącą w winie.

Historia pijaństwa Noego i przekleństwa rzuczonego na Chama zdaje się wskazywać, że pierwsze winnice powstały w okolicach góry Ararat, a więc na Kaukazie. Ale Noe zbudował swoją arkę gdzie

indziej – i do jej wyposażenia musiała należeć winorośl. Istnieją spekulacje, że Noe pochodził z Atlantydy. Baskowie, którzy mówią jednym z najstarszych języków europejskich, mają legendę o bohaterze imieniem Ano, który uratował się z potopu na łódce, na której wywiózł sadzonkę winorośli. Ano po baskijsku to – wino. W hiszpańskiej Galicji legendy mówią o takim samym bohaterze imieniem Noya. Ratowanie winorośli z potopu leży gdzieś u wspólnych źródeł kultury.

Znacznie starszy od biblijnej historii stworzenia jest babiloński epos o Gilgameszu, który też opowiada o potopie. W tym najstarszym, znanym dziele literackim, pochodzącym z roku 1600 przed Chrystusem, występuje Utnapisztim, budujący jak Noe arkę i ratujący z potopu parze zwierząt. W odróżnieniu od Noego, Utnapisztim po opadnięciu wód nie zakłada winnicy. Dopiero na 10 tablicy eposu jego bohater, Gilgamesz w poszukiwaniu wiecznego życia odkrywa zaczarowaną win-

nicę, której wino daje nieśmiertelność.

Wiosenne święto Dionizosa w starożytnej Grecji odbywało się na pamiątkę potopu, który rozgniewany Zeus zesłał na ludzkość. Przeżyła tylko jedna para. Jej synami byli Orestes, który zasadził pierwszą winnicę, Amfiktion, którego Dionizos nauczył robić wino i wreszcie Hellen, praojciec Greków.

Perska legenda zasługuje odkrycia wina przypisuje Dżemszidowi, legendarnemu królowi Persji, a właściwie jego damie dworu. W pałacu króla przechowywano sok winogronowy w dzbanach. W jednym z nich sok zaczął fermentować i wydzieliał dziwny zapach. Uznano go za zepsuty, a nawet trujący. Jedną z dam dworu, cierpiącą na ciężką migrenę, postanowiła za pomocą tej trucizny uwolnić się od cierpień i popełnić samobójstwo. Zamiast śmierci – znalazła ukojenie i spokójny sen.

Gdzie po raz pierwszy napito się więc wina – dokładnie nie wiadomo. Na pewno wiadomo natomiast, że słowo wino, podobne we wszystkich językach europejskich, pochodzi od gruzińskiego *ghvino*.

W starożytnym Egipcie winiarstwo było jedną z najważniejszych gałęzi przemysłu. Wielka część malowideł na ścianach grobowców egipskich przedstawia zarówno winnice,

proces wyrobienia wina – jak i uczty, w grobowcach znaleziono też naczynia szklane, używane do przechowywania i picia wina. Egipcjanom przypisuje się wynalazek prasy do wyciskania moszczu oraz wirówkę do oczyszczania soku. W grobowcu zmarłego w roku 1352 przed Chrystusem faraona Tutenchamona Howard Carter znalazł w 1922 roku 36 amfor – 7 z nich miało pieczęć dóbr królewskich, na 16 była nazwa domu królewskiego z Aten. 23 wina pochodziły z roczników określanych jako „rok 4”, „rok 5” i „rok 9”. Prawdopodobnie chodziło o wiek wina. Na jednej z amfor podano „rok 31”. Na wszystkich, poza trzema najstarszymi amforami, podano nazwisko mistrza, który nadzorował produkcję wina. Dwa wina określone zostały jako „bardzo dobry gatunek”. Cztery wina miały napis – słodkie.

Platon, który chciał ustanowić idealne państwo rządzone przez filozofów, podał przepisy, kto i ile wina może i powinien pić. Młodzieńcom do lat 18 mędrzec zakazywał picia

pożarł jego współtowarzysz, Odysseusz zaaplikował potworowi wino marona jako środek ułatwiający trawienie. Cyklop, przyzwyczajony do marnego wina sycylijskiego, zasnął snem kamiennym – w czasie którego Odysseusz wyłupił mu jedyne oko.

Około roku 500 przed Chrystusem w Marsylii zasadzono pierwsze sadzonki winorośli. Według rzymskiego historyka Justyniusa, Galijczycy nauczyli się żyć cywilizowanie od Greków – to znaczy nauczyli się uprawiać winorośl i drzewa oliwne.

Pierwsze rzymskie wino wymieniono z nazwy w roku 121 przed Chrystusem, za konsulatu Opimiusa. Było to wino falernańskie, najlepsze w historii Rzymu. Pochodziło z terenów na granicy Lacjum i Kampanii, tam, gdzie rozchodzą się Via Appia i Via Domiziana. Najlepsze wino falernańskie dojrzewało w winnicy będącej własnością Faustusa. Wina falernańskie opisał dokładnie Pliniusz: *„Są trzy rodzaje: wytrawne (auste-*

Jakie wino pił Chrystus w czasie Ostatniej Wieczerzy – białe czy czerwone? Kościół nigdy nie rozpatrywał problemu od tej strony. Trwała natomiast debata, jakie wino powinno być używane podczas mszy świętej. Za czerwonym przemawiało jego podobieństwo do krwi. Zdecydowało podejście praktyczne – białe wino nie pozostawia na serwetach żadnych plam.

Tymczasem Chrystus najprawdopodobniej pił w wieczerzku wino czerwone. Było ono w tych czasach w kraju Izraela najbardziej powszechne. Na pewno też pił je rozcieńczone wodą, taki był bowiem żydowski zwyczaj. W roku 1178 Ormianie popadli w konflikt z Kościołem greckim, ponieważ odmówili rozcieńczania wina. W końcu zaproponowano kompromis – Ormianie zgodzą się dodawać wody pod warunkiem, że Grecy zrezygnują z tego, aby woda była ciepła. Grecy odmówili i z tego powodu Kościół ormiański jest osobny.

Pierwszym cudem, jakiego dokonał Chrystus, była przemiana wody w wino podczas wesela w Kanie Galilejskiej. Studnia, z której naczepiano wtedy sześć dzbanów wody, istnieje do dziś, obudowana małym kościołem ojców Franciszkanów.

Jak widać, bez wina nie można być ani kulturalnym Europejczykiem, ani dobrym chrześcijaninem. Nie można też być człowiekiem zdrowym. W ostatnich latach opublikowano kilka poważnych, naukowych studiów, z których wynika, że istnieje bezpośredni związek między spożyciem wina a długością życia.

Ostatecznie można było wydatki na te badania oszczędzić. Wszystko to było bowiem wiadome – praktycznie od zawsze. W XII wieku jeden z najśłynniejszych lekarzy w historii, Majmonides z Cordoby, lekarz sułtana Saladyna napisał:

„Lekarzom jest wiadomo, że najlepszym środkiem na wzmocnienie jest to, czego islam zakazuje, mianowicie wino. Jest ono szybko trawione i pomaga trawić inny pokarm. Wino ma wiele zalet, jeśli pije się je w odpowiedniej ilości, ponieważ utrzymuje ciało w zdrowiu i leczy wiele przypadłości. Ale tłuszczca straciła zrozumienie dla jego właściwego użycia. Szuka w winie tylko opilstwa. Rausz przynosi jednak tylko szkody”.

To wszystko wiedział już Hipokrates, urodzony 460 przed Chrystusem na wyspie Kos, na którego do dziś przysięgę składają wszyscy lekarze. Ojciec współczesnej medycyny traktował wino jak podstawowe lekarstwo na wiele schorzeń – na obniżenie gorączki, jako środek na nerki i przeciw zarazkom, jako wzmacniający napój dla rekonwalescentów. Wino jako lekarstwo stosował także sławny lekarz z II wieku przed Chrystusem, Galen.

Eubulos w 375 roku przed Chrystusem napisał jeszcze jedną, wieczną prawdę: *„Jedną czarę wypijam dla zdrowia, drugą dla miłości i radości, trzecią dla snu. Czwarta czarą nie jest dla nas, tylko dla rozgrzankowania, piątą dla porywczowości, szóstą dla pijanego halasu, siódmą dla niebieskiego oka, ósmą dla polickiej, dziewiątą dla wywracającej się żółci i dziesiątą dla awantury i łamania mebli”*.

I pod tym względem także nic się nie zmieniło.

Jak donoszą kronikarze, podczas trzyletniego (1475 - 1478) oblężenia zamieszkanego przez Genuńczyków Kaffy, któryś z żołnierzy sultana Mahometa II wpadł na szatański pomysł - wymyślił, by za pomocą katapult przerzucić do miasta trupy zmarłych na dżumę. W ten oto sposób nieznany z imienia żołnierz turecki nieświadomie stał się prekursorem broni biologicznej

Faktem jest, że zastawiany przez wojska tureckie sposób zmuszenia Genuńczyków do poddania miasta zakończył się powodzeniem, ale okazał się również bronią obosieczną. Niszczący przez śmiertelną chorobę Genuńczyków musieli opuścić miasto. Zabrali jednak ze sobą i roznieśli niemal po całej Europie śmiertelność zarazki dżumy. Epidemia zebrała również obfite żniwo wśród tureckich zdobywców.

Przez następne stulecia epidemie towarzyszyły wielu konfliktom, nikt jednak świadomie nie wykorzystywał zarazków choroby do pokonania przeciwnika. Dopiero w czasie pierwszej wojny światowej (1914 - 1918) powrócono do idei wojny biologicznej, mającej na celu nie tylko zmuszenie do kapitulacji nieprzyjaciela, ale także jego zupełne wytępienie.

Do zastosowania tak drastycznych środków zmusiła walczące strony sytuacja panująca na frontach. Po krótkim okresie wojny manewrowej walczące armie skryły się za potężnie umocnionymi liniami obronnymi, których nikt i nic nie mogło przełamać.

Wtedy to kilku szalonych naukowców niemieckich zaproponowało wykorzystać broń biologiczną do zwalczania zwierząt. Liczyli na to, że za pomocą bakterii węgla łąda się im uśmiercić europejski żywy inwentarz, odcinając w ten sposób dostawę żywności dla wrogich armii. Zważywszy na to, że ciała zarażonych węglami zwierząt zawierają miliony zarazków, bezpośrednim rezultatem zastosowania owej „broni” byłby wybuch epidemii wśród ludzi, spożywających produkty pochodzenia zwierzęcego. Na szczęście plan ów nie doczekał się realizacji. Najprawdopodobniej nad poczynaniami naukowców zatrumfował zdrowy rozsądek i ci zdali sobie sprawę z tego, iż zaraza może być groźna również dla mieszkańców i zwierząt w ich kraju.

Wkrótce biologię zastąpiła chemia. 31 stycznia 1915 roku koło Bolimowa pod Warszawą wojska niemieckie przeprowadziły pierwszą próbę z użyciem gazów bojowych - nie mniej skutecznych od broni bakteriologicznej i co ważne, w odróżnieniu od broni biologicznej potrzebującej czasu na rozwój zarazków, działających natychmiastowo. Co prawda w tym konkretnym przypadku efekt ich działania był żaden - miernociono opary zostały powstrzymane przez naturę - ilny mróz, ale niemieccy naukowcy nie zniechęcili się pierwszym niepowodzeniem.

Kolejny atak, tym razem na froncie zachodnim, został przygotowany o wiele bardziej tarannie. Przez trzy miesiące aże zespoły meteorologów badały sytuację atmosferyczną kierunku wiatrów, zdając sobie sprawę z tego, że błędne i niedokładne obliczenia mogą spowodować zniszczenia w własnych szeregach.

Sprzyjające warunki nastały 2 kwietnia 1915 roku. Tego dnia na sześciokilometrowym przedfrontu naprzeciw pres pomiędzy Poelkapelle

i Steenstrate Niemcy umieścili sześć tysięcy stalowych butli wypełnionych gazem chłorowym.

Gdy nastał świt, wyszkoleni do walki gazowej żołnierze wydmuchali gaz z butli olowianymi węzami. W stronę okopów zajmowanych przez wojska francuskie, angielskie i kanadyjskie popłynęła żółtawa chmura. Żołnierze nie byli przygotowani na taki atak, nie mieli masek przeciwgazowych. W rezultacie tego 15 tysięcy zostało ciężko porażonych, z czego 5 tysięcy wkrótce zmarło.

JACEK SOLARZ

Śmiercionośna mgła

Amerykańscy dziennikarze wysunęli teorię mówiącą o tym, że plaga końca dwudziestego stulecia - AIDS - wzięła swój początek od eksperymentów genetycznych prowadzonych z bronią biologiczną

Bardzo wymowną relację z tego wydarzenia znaleźć możemy w jednym z raportów, który po zakończeniu bitwy trafił do rąk francuskiego premiera. Czytamy w nim m.in.: „*Nasi ludzie natychmiast uczyli klucie w gardle i podrażnienia nosa i oczu oraz duszności i silne bóle w piersiach, chwycił ich też niepowstrzymany kaszel. Wielu padło, aby więcej się nie podnieść. Innych chwyciły bóle i wymioty ze strugami krwi.*”

Również ten atak gazowy nie przyniósł Niemcom żadnych wymiernych korzyści. Postępujące za chmurą gazową oddziały doborowej piechoty niemieckiej w maskach przeciwgazowych były zbyt słabe liczebnie, aby odnieść jakiś spektakularny sukces. Cała operacja zakończyła się jedynie zajęciem części okopów alianckich, natomiast Ypres pozostało w rękach sprzymierzonych.

Odtąd nauczani doświadczeniem alianci wyposażyli swoje oddziały w odpowiedni sprzęt do obrony przeciwgazowej oraz sami zaczęli stosować gazy do zwalczania oddziałów przeciwnika. W ten sposób bardzo krwawa wojna uzyskała jeszcze okrutniejszy wymiar.

Po zakończeniu wojny światowa opinia publiczna ostro protestowała przeciwko stosowaniu broni biologicznej i chemicznej. Protesty te doprowadziły ostatecznie do podpisania, pod auspicjami Ligi Narodów, w czerwcu 1925 roku Konwencji Genewskiej zakazującej stosowania tych rodzajów broni. Pomimo tego, że zakaz ów został powtórzony jeszcze raz na konferencji w sprawie redukcji zbrojeń w Genewie w lipcu 1932 roku, rządy wielu państw nie zamierzały przestrzegać postanowień Konwencji i w tajnych laboratoriach prowadziły prace, zmierzające do opracowania jeszcze bardziej wymyślnych i straszliwszych środków masowej zagłady.

3 października 1935 roku faszystowskie Włochy Benito Mussoliniego dokonały agresji na Etiopię. Mimo iż nacierające z kolonii w Erytrei i Somalii wojska włoskie miały przynajmniej przewagę w sprzeczce nad wojskami etiopskimi, nie powstrzymało to ich przed zastosowaniem broni chemicznej. 11 lutego 1936 roku włoskie samoloty po raz pierwszy zbombardowały bombami iperytowymi, niszczącymi tkankę podskórną i układ oddechowy, wojska etiopskie w czasie bitwy o górę Ardan. Wielu żołnierzy etiopskich zostało ciężko poparzonych, wielu też straciło wzrok.

27 lutego oddziały włoskie przystąpiły do decydującego ataku w rejonie miejscowości Posa Uarijen i Keczem Melfa, położonych w rejonie Tembien. Rozpoczęła się jedna z największych bitew w tej wojnie, która miała utworzyć drogę Włochom do stolicy Etiopii - Adis Abeby. Walki trwały cztery dni. Rozwścieczeni twardym oporem Etiopczyków Włosi po raz kolejny zastosowali iperyt. Później Hajle Sellasje I tak napisze o jednym z ataków chemicznych przeprowadzonych na armię etiopską: „*Rozpoczęło się*

nia eksterminacji biologicznej do zwalczania nieprzyjaciela.

Początkowo makabryczne testy przeprowadzano na jeńcach chińskich i rosyjskich, potem, w okresie, gdy Japonia przystąpiła do wojny z zachodem, do obozu, który został przeniesiony do miasta Mukden, trafiali również Australijczycy, Brytyjczycy i Amerykanie. Wszystkim im wszczepiano zarazki wywołujące m.in. zapalenie opon mózgowych, gruźlicę, tężec, węglik, botulizm. W rezultacie wielu umierało, a ich ciała były dosłownie

hitlerowskich kolegów przeprowadzających podobne doświadczenia w obozach koncentracyjnych, nie został postawiony przed sądem jako zbrodniarz wojenny. Wręcz przeciwnie - prowadził wykłady w Fort Detrick! Departament Wojny Stanów Zjednoczonych uznał bowiem, że placówka Ishii dysponuje bezcennym zbiorem danych, których Amerykanie nigdy by sami nie uzyskali, ze względu na „*skrupuły pojawiające się przy przeprowadzaniu eksperymentów na ludziach*”. W ten oto

bombardowanie. Nagle żołnierze zaczęli rzucać karabiny, zakrywać oczy rękoma i padać na twarz. Z góry wolno opadała na naszą armię śmiercionośna mgła. Wszystko, co ocalało od zwykłego bombardowania, było unicestwione gazami. W tym dniu poległo tylu ludzi, że nie starcza sił, aby wymienić ich liczbę... Atakowaliśmy gniazda karabinów maszynowych, stanowiska artylerii, z gołymi rękami szliśmy na czołgi i zdobywaliśmy je, nie zatamali

ćwiartowane przez japońskich „naukowców”, którzy z zimną krwią obserwowali rozwój chorób od chwili infekcji aż do śmierci pacjentów. Wielu chorych zmuszano w czasie trwania choroby do forsownych marszów, zarówno w gorącym słońcu, jak i siarczystym mrozie, aby zbadać efekty chorób w czasie wysiłku fizycznego i w różnych warunkach atmosferycznych.

Ulubioną chorobą doktora Ishii była dymica morowa prze-

sposób szalony naukowiec, w zamian za podzielenie się wynikami badań, otrzymał imunitet chroniący go przed odpowiedzialnością za zbrodnie wojenne.

Rząd Stanów Zjednoczonych oficjalnie ogłosił rozpoczęcie realizacji prac nad bronią biologiczną w 1946 roku. Wkrótce jednak prace zawieszono na skutek reakcji oburzonej opinii publicznej. Faktem jednak jest, że po krótkim okresie zostały one wznowio-

nas zwykłe ataki lotnicze, ale przeciwko gazom trującym opadającym na twarz i ręce nie mogliśmy poradzić”.

Jak donoszą w wydanej w Londynie w 1989 roku książce pt. „Unit 731: The Japanese Army's Secret of Secrets” jej autorzy Peter Williams i David Wallace, krajem, który wiodł prym w opracowywaniu broni biologicznej w latach trzydziestych i czterdziestych naszego stulecia, była Japonia. Na terenie opanowanej w 1931 roku Mandżurii, w mieście Pingfan, utworzony został 731 Przeciwepidemiczny Ośrodek Zapobiegawczy (Anti-Epidemic Water Supply Unit 731), który pod przykrywką prac nad środkami uzdatniającymi wodę do spożycia, przeprowadzał testy na ludziach, wszczepiając im zarazki różnych chorób i badając efekty ich działania w różnych warunkach klimatycznych. Ośrodkiem tym kierował Shiro Ishii, z zawodu lekarz wojskowy, zwolennik stosowa-

noszona przez muchy, dlatego też w laboratoriach w Pingfan i Mukdenie znajdowała się duża farma much. Wyniki prac sprawdzane były w praktyce. W ramach akcji bojowych jednostka specjalna podlegająca doktorowi obrzucała kilka chińskich miast „bombami z much”, powodując w nich wybuchy epidemii.

Tajemnica obozu w Mukden została zdradzona Brytyjczykom i Amerykanom w 1942 roku. Odkrył ją wywiad chiński i wkrótce też podzielił się informacjami z Brytyjczykami. Za pośrednictwem Brytyjczyków tajemnica dotarła do Stanów Zjednoczonych, gdzie od 1943 roku w Fort Detrick w stanie Maryland rozpoczęte zostały prace zmierzające do... opracowania „bomb biologicznych”!

Co bardziej szokujące - po zakończeniu wojny Amerykanie skorzystali z wyników prac naukowców japońskich. Doktor Ishii, w odróżnieniu od jego

ne, z tym, że teraz prowadzono je w pełnej tajemnicy. Co ciekawe, Amerykanie również prowadzili testy działania toksyn bezpośrednio na ludziach! Korzystano w tym przypadku z wolontariuszy, którymi byli więźniowie oraz... adwentyści Dnia Siódmego, którym wszczepiano bakterie wywołujące m.in. chorobę papuzią, zapalenie mózgu oraz tularemie.

W latach pięćdziesiątych, w czasie trwania wojny koreańskiej (1950-1953), prasę państw komunistycznych obiegiły informacje o stosowaniu przez Amerykanów broni biologicznej przeciwko Chinom i Korei Północnej. Cała prasa amerykańska, a w ślad za nią również zachodnia, zgodnie twierdziły, że podane informacje są wyssane z palca i stanowią komunistyczną propagandę. Faktem jednak jest, że na ślady stosowania broni biologicznej trafiła również Międzynarodowa Komisja Badawcza ds. Faktów Dotyczących Broni

Bakteriologicznej (International Scientific Commission for the Facts Concerning Bacterial Warfare), na której raporty powołała się Williams i Wallace. Członkowie komisji bardzo skrupulatnie odnotowali wybuchy epidemii dżumy i innych chorób przenoszonych przez gryzonie bądź insekty w kilku miastach chińskich i koreańskich, gdzie owe szkodniki normalnie nie występują.

Dopiero w 1972 roku rząd Stanów Zjednoczonych oficjalnie zrezygnował z prac badawczych i wykorzystywania broni biologicznej i chemicznej. W ślad za nimi uczynił to szereg innych państw, którym wcale to jednak nie przeszkadzało w wielokrotnym ich stosowaniu. Wśród sygnatariuszy tego układu były także Irak i Iran.

We wrześniu 1980 roku wojska iraackie przekroczyły dotychczasową granicę z Iranem i tym samym zapoczątkowały ośmioletnią wojnę pomiędzy tymi krajami. W wojnie tej, obok środków konwencjonalnych, na szeroką skalę zastosowano również gazy bojowe.

Po raz pierwszy artyleria iracka wystrzeliła pociski zawierające chlorobenzyn w okolicach Susangerd, w czerwcu 1982 roku. Odtąd Irak w ciągu całej wojny dziewiętnastu razy zastosował gazy bojowe do zwalczania wojsk irańskich. Żołnierze Saddama Husseina używali głównie środków trujących o działaniu paralityczno-drgawkowym (tabun, sarin, soman), drażniącym (chlorobenzyn), parzącym (iperyt), przenoszonych za pomocą urządzeń wylewczyczych oraz zrzuconych w 100 litrowych pojemnikach i 250 kilogramowych bombach z samolotów i śmigłowców, a także wystrzeliwanych w 120 mm pociskach moździerzowych i 130 mm pociskach artyleryjskich. Straty wojsk irańskich spowodowane użyciem broni chemicznej wyniosły blisko 40 tysięcy ludzi. Część z porażonych zmarła, wielu z nich zostało kalekami na całe życie.

Na największą skalę broń chemiczna została wykorzystana podczas iraackiej ofensywy „Ufamy Bogu” przeprowadzonej w czerwcu 1988 roku w rejonie wysp Majnoon. Atak przeprowadzono z wykorzystaniem środków paralityczno-drgawkowych i cjanowodoru. W wyniku ataku obezwładnionych zostało ponad 4 tysiące żołnierzy irańskich.

W odpowiedzi na ataki iraackie, Iran również kilkakrotnie użył broni chemicznej, jednakże na znacznie mniejszą skalę. W kilku przypadkach głównymi ofiarami stali się cywilni mieszkańcy obszarów, gdzie stosowano bojowe środki trujące, np. w miastach Halabja i Dojaila w Kurdystanie zginęło około 4 tysięcy kobiet i dzieci.

W czasie trwania konfliktu polityka Organizacji Narodów Zjednoczonych wobec Iraku i Iranu nacechowana była brakiem zdecydowania. Poza rezolucjami, oświadczeniami i formalnym wprowadzeniem embarga na dostawy broni, zrobiono bardzo niewiele w celu zakończenia konfliktu. Po podpisaniu rozejmu nie zorganizowano procesów sądowych za stosowanie broni chemicznej. Być może właśnie taka polityka spowodowała przekonanie, że podpisanie w 1972 roku deklaracja o zakazie prowadzenia prac i stosowania broni biologicznej i chemicznej jest martwą literą. Obecnie wiadomo, że wiele państw nie wyrzekło się uczestnictwa w eksperymentach mających na celu ich dalsze doskonalenie.

Dokończenie - str. 40

Niedawno była we Lwowie pani Clinton. Program pobytu przewidywał wizytę u Orląt, a także złożenie kwiatów pod pomnikiem amerykańskich lotników, który... nie istnieje, ale w świat poszła informacja o Cmentarzu Obrońców Lwowa, o którym poza Polakami i Ukraińcami mało kto dotąd słyszał.

- No, to teraz już prochem naszych Orląt nic nie grozi! - cieszyli się starzy lwowiacy. - Ukraina chce do Europy, a bez poparcia USA daleko nie zajdzie.

Krótko potem Andrzej Prze-woźnik, sekretarz generalny Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, oznajmił publicznie, iż nareszcie otrzymał zapewnienie naszych południowo-wschodnich sąsiadów, że rekonstrukcja jednego z najważniejszych polskich miejsc pamięci narodowej, według projektu sporządzonego w Warszawie, nie napotka przeszkód.

„Jedno tylko mogłoby zakłócić Wasz sen spokojny, mianowicie łęk, troska, azali my ten gród, azali my tę ziemię, którą Wy krwią swoją okupiliście, utrzymamy. Otóż spijcie spokojnie! Na krzyże wznoszące się nad Waszemi głowami przyrzekamy, że utrzymamy!” - mówił siedemdziesiąt lat temu nad mogiłami poległych katolicki dostojnik kościelny. Arcybiskup Bilczewski leży na drugim końcu miasta, na cmentarzu Janowskim, obok innych polskich żołnierzy. Jego słowa, które mają Ukraińcy za wyraz polskiego szowinizmu, są w dziejowym kontekście dowodem, że

historia drwi

sobie z górnolotnych deklaracji, układając sprawy po swojemu. Dziś jednak, gdy po latach ruiny Cmentarz Orląt zaczyna odzyskiwać dawny wygląd, podniosłe zdania nabrały nowego sensu. Nekropolia wygląda znów, po półwieczu upadku, jak godne miejsce pochówku.

- Pamiętam, że jeszcze jako chłopak przyszedłem tutaj z kolegami i zaczęliśmy grzebać w grubej warstwie gruzu - opowiada Jan Sawczak, który pracuje u polskich księży we Lwowie, a od niedawna przyucza się u własnej matki do roli przewodnika po mieście. - Wiedzieliśmy od rodziców, że tutaj leżą nasi rówieśnicy z powstania 1918 roku, więc byliśmy ciekawi. Dokopaliśmy się krzyża i dumaliśmy nad nim, wtem dopadło nas paru mężczyzn w cywilu. Tak nam „wtulili”, że hej, nigdy w życiu mnie tak tyłek nie bolał...

Znacznie później Janek był wśród tych, którzy wycinali na wzgórzu drzewa. Porosły ogromne, że nie dało się objąć. Korzenie rozsadały mogiły, rozwalaly szkielety, miażdżyły przewrócone krzyże. Cmentarz wyglądał jak ogromne wyspi-sko śmieci, urządzone przez kogoś z chorą wyobraźnią w najbardziej widowiskowym miejscu lwiego grodu. Straszły okaleczone kolumny i tylko Łuk Chwały trwał niewzruszony, bo oparł się stalowym linom ciągniętym przez czołgi.

Kiedy Rudolf Indruch, student architektury, wysłał pod pseudonimem na konkurs swój projekt cmentarza, miał jeszcze jak żywe przed oczami twarze kolegów, z którymi trzy lata wcześniej zdobywał broń, a potem przez dwadzieścia dwa dni strzelał na ulicach, walcząc o polskość miasta, choć jego ojcem był Słowak, a matką Czeszka. Może śmierć wielu przyjaciół wykrzesala iskrę geniuszu, dość, że wygrał z mistrzami,

na chwałę

swoją i tego miejsca wiecznego spoczynku, w które tchnął swój talent.

Cmentarz Obrońców Lwowa od początku, jeszcze w zamyśle, najpierw polityków, a potem artysty, miał być symbolem i jako taki stał się dla Polaków obiektem czci, dla Ukraińców zaś przejawem zniewolenia ich przez „laskich panów” z Zachodu.

W obliczu rozpadu cesarstwa konflikt o nowe granice

ADAM MOLEND

Okaleczone lwy

Po drugiej wojnie światowej rozpoczęto planowane niszczenie Cmentarza Orląt. Nieustanny nadzór służb bezpieczeństwa uniemożliwił zarówno opiekę nad grobami, jak i ich czczenie nawet przy nadzwyczajnych okazjach.

w Galicji był nieunikniony. Ukraińscy patrioci chcieli mieć własne państwo, które marzyło się ich poprzednikom od kilku stuleci, dla odradzającej się natomiastr Rzeczypospolitej Lwów, w którym mieszkało grubo ponad pięćdziesiąt procent Polaków, był niezbędną częścią nowej Niepodległej.

Zasadniczą część stacjonujących w dawnej Małopolsce Wschodniej garnizonów austro-węgierskich stanowili żołnierze narodowości ukraińskiej o wolnościowym nastawieniu. Już 19 października 1918 roku powstała we Lwowie Ukraińska Rada Narodowa, a krótko potem, jednej nocy, podległe jej oddziały opanowały miasto oraz obszar na zachód od niego, aż po linię Sanu.

Nazajutrz, 1 listopada, na ulice wyległa polska młodzież. Grupa polskich oficerów była zupełnie zaskoczona spontanicznością wystąpienia, gdyż sami niewielkie widzieli szansę w starciu z wyszkolonymi, a przede wszystkim uzbrojonymi oddziałami Ukraińców.

O kolumny przy wejściu na miejsce spoczynku Orląt z hukiem objia się jesienny wiatr. Na pierwszym grobie z lewej strony stoi krzyż z tabliczką, na której można przeczytać: „Ksawery Wąsowicz, szer. 1 P. Strz. Lw. ODC, 1905 - 1919 r.”.

Wielka musiała być potęga ówczesnego wychowania, skoro pokolenie kilkunastoletków, których nawet dziadowie nie żyli w wolnej Polsce, chcieli o nią walczyć, mierząc romantycznie

siły na zamiary,

gdyż inaczej się nie dało, nie byłoby sensu. Potem wydarzenia potoczyły się szybko. Dowództwo powstania objął kpt. Czesław Mączyński, a następnie zdarzył się wojskowy cud. Dwie, liczące łącznie 1340 oficerów i żołnierzy grupy bojowej, wysłane z Krakowa na pomoc pod dowództwem płk. Michała Karaszewicza-Tokarzewskiego i mjr. Juliana Stachewicza, zdołały przejechać przez ukraińską blokadę Lwowa i wejść do miasta. To przesądziło o wyniku walk i 21 listopada miasto zostało opanowane przez Polaków, choć walki na Ukrainie miały się toczyć jeszcze długo.

Na Cmentarzu Obrońców Lwowa, zbudowanym w błyskawicznym tempie tuż obok cmentarza Łyczakowskiego, spoczęło blisko 2 tysiące poległych, zaś po wschodniej jego stronie ponad dziewięćuset powstańców, którzy umarli śmiercią naturalną w okresie międzywojennym.

Kilka miesięcy temu w budynkach położonych u stóp nekropolii ulokowało się UNSO,

czyli Ukraińska Narodowa Samoobrona o charakterze nacjonalistycznym, tak samo jak jej starsza siostra, czyli Ukraińskie Narodowe Zgromadzenie. Paradoks dziejów, ale na samym cmentarzu żadnych ekscesów związanych ze zniszczeniami nie odnotowano.

Chłopców z UNSO na ulicach Lwowa widać na każdym

Po drugiej wojnie światowej rozpoczęto

planowane niszczenie

Cmentarza Orląt. Przede wszystkim nieustanny nadzór służb bezpieczeństwa uniemożliwił zarówno opiekę nad grobami, jak i ich czczenie nawet przy nadzwyczajnych okazjach. Usunięto pomniki Ame-

próbując nawet przenieść w inne miejsce kilkudziesięciu grobów.

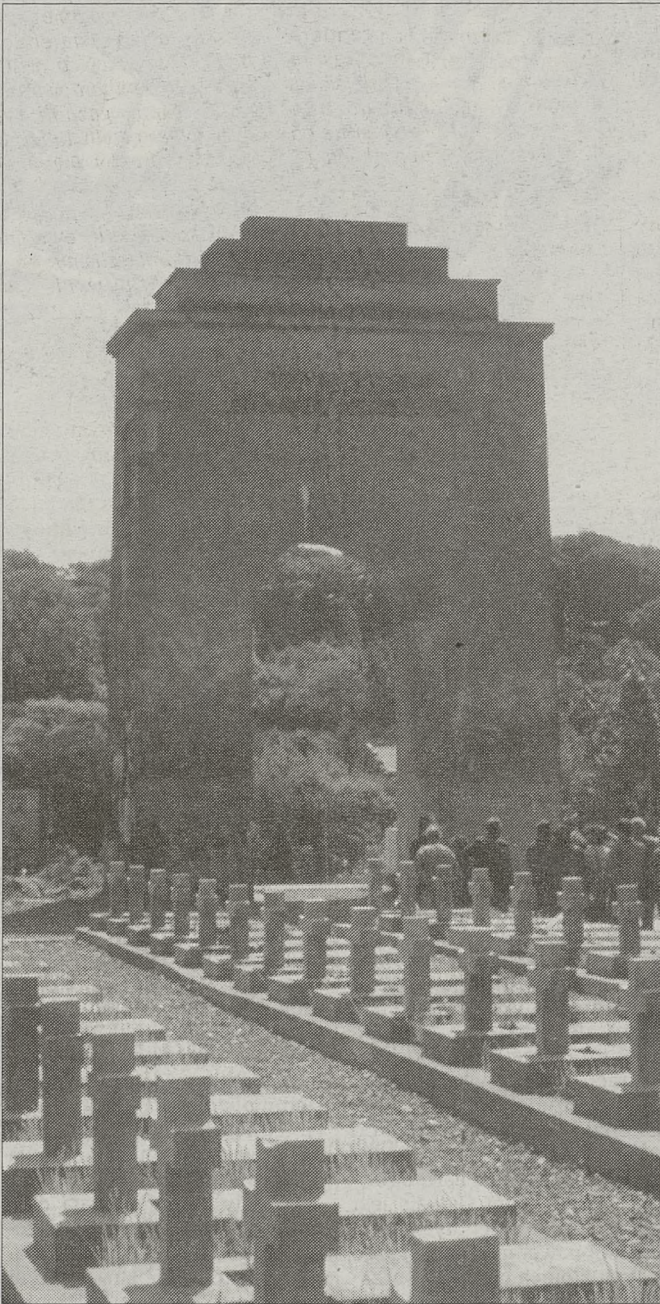
- Tak jakby mało było miejsca we Lwowie - zaciaga pięknie staruszka. Przyszła zapalić świeczkę sąsiadowi, którego twarz zdążyła już zapomnieć.

Pierwsze prace porządkowe zaczęły się 9 lat temu przy zasadniczym udziale „Energopo-

Korespondencja własna z Lwowa

rykanów i Francuzów, zaś dewastacji żołnierskich mogił dokonały państwowe oczywście

lu”, którego ekipy były od dawna na Ukrainie na kontraktach. Dzięki uzgodnieniom dyploma-

Fot. ANNA KACZMARZ

zakłady kamieniarskie, rabujące bezkarnie płyty. Kamieniarze pracowali też w warsztacie na samym cmentarzu, obok zamurowanych na rozkaz władzy katakumb. Resztki z obrabianego kamienia sypano w dół, na żołnierskie kwatery...

Do aktów ordynarnego bezczeszczenia świętego dla Polaków miejsca doszło w sierpniu 1971 roku. Próbę rozwalenia wszystkiego, co jeszcze sterczało nad ziemią, podjęto przy pomocy czołgu i dźwigu. Udało się „zrzucić” zwieńczenie kolumn, ale one same oraz Łuk Chwały oparły się zniszczeniu.

Można je było wysadzić, lecz takie spektakularne widowisko mogłoby wywołać skandal międzynarodowy. No, i wreszcie wybudowano obwodnicę, nie

tycznym pracownicy firmy mogli wprowadzić na cmentarz sprzęt i przy udziale polskich lwowiaków rozpocząć prace porządkowe.

Atmosfera, jak się wydawało, zaczynała normalnieć. Na początku lat dziewięćdziesiątych władze RP przekazały lwowskiej władzy projekt zakładający rewaloryzację nekropolii Orląt. Po dłuższym milczeniu okazało się, że...

plany zaginęły

w nie wyjaśnionych okolicznościach. A bez nich rozmowa się skończyła. Wszystko, co robili społecznicy, działało się półlegalnie, przy nieprzyjaznych komentarzach wygłaszanych w mediach. Kaplica od czterech lat służy odprawianiu nabo-

żeństw, odtworzono częściowo katakumby... Sytuacja zastrzymała się w ostatnim czasie, kiedy to Igor Hawryszkiewicz, dyrektor cmentarza Łyczakowskiego, nakazał Towarzystwu Opieki nad Grobami Wojskowymi zburzyć niektóre pomniki oraz usunąć kontrowersyjne, jego zdaniem, napisy. Chodzi między innymi o płytę z inskrypcją: „Nieznany bohater, poległ w obronie Lwowa i Ziemi Południowo-Wschodnich”.

Awantura, do której doszło, została uładzona przez grupę mediatorów wysłaną na polecenie prezydenta RP. Zgodnie z umową, latem br. przedstawiono nowy projekt rekonstrukcji nekropolii i mniej więcej w tym samym czasie ruszyła do Lwowa ekipa ekshumacyjna, której zadaniem było przeniesienie tych powstańców, którzy brali udział w walkach, ale zmarli później śmiercią naturalną, do kwatery położonych wewnątrz cmentarnego muru.

- W tym roku wykonaliśmy mniej więcej połowę ekshumacji - mówi Mieczysław Góra, pracownik naukowy Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi. - Badaliśmy przestrzeń o powierzchni około pół hektara, położoną wzdłuż asfaltowej, normalnie użytkowanej drogi. Udało nam się zidentyfikować prawie wszystkie ze 121 pochowanych tutaj osób. W przyszłym roku zajmmy się terenem pod drogą, bowiem, jak wykazały wstępne badania, pod nawierzchnią również leżą ludzkie.

Każdy z powstańców otrzyma indywidualną mogiłę na właściwym Cmentarzu Orląt, opatrzoną krzyżem oraz stosowną tabliczką. Tak chciały rodziny i tak zapisano w porozumieniu.

- Mimo, wszystkich kontrowersji i wzajemnych podejrzeń mamy nadzieję, że nekropolia odzyska wkrótce wygląd sprzed wojny. Wielu, zwłaszcza starych mieszkańców miasta, którzy czują się Polakami,

marzy o tym,

żeby tak się stało - mówi Stanisław Czerkas, prezes Towarzystwa Kultury Polskiej Ziemi Lwowskiej.

Odtworzenie Cmentarza Orląt w kształcie z 1939 roku jest zdaje się wyjściem najlepszym. Gdyby próbowano przeformować wszystkie pomysły Rudolfa Indrucha, z pewnością doszłoby do konfliktu, dlatego że strona ukraińska jest bardzo czuła na słowa i symbole. Przewiduje się, iż na kolumnadzie nie będzie elementów mających świadczyć o chwale polskiego oręża, bowiem ta chwala ze zrozumiałych względów źle się naszym wschodnim sąsiadom kojarzy. Po terenie nareszcie będzie można chodzić, nie wykręcając nóg, bowiem odbudowane zostaną schody i balustrady. Ciąg katakumb ma odzyskać wygląd miejsca pochówku, znikną obrzydliwe, żelazne wrota dawnego warsztatu kamieniarskiego, zaś elewacje zostaną odnowione.

Do kwatery powstańców będzie się dochodzić jednym wejściem, od strony cmentarza Łyczakowskiego, gdzie zawisną tablice informacyjne w językach ukraińskim i polskim. Amerykanie i Francuzi użyczą prawdopodobnie środków na odtworzenie pomników swoich żołnierzy.

Polacy ze Lwowa chcieliby, żeby przy Łuku Chwały, jak dawniej, zaczęły warować dwa kamienne lwy, które przed laty zabrano, odarto z herbów i postawiono osobno, w różnych częściach miasta. Źle się czują samotnie i pewno też pragną wrócić na stare miejsce, pilnować Orląt...

Ola, Ania i Andrzej już trzeci raz w tym roku zmienili mieszkanie. W Le Pre St. Gervais, tuż za Paryżem, jest tak samo brzydko, jak w St. Denis. Tyle, że jeszcze więcej Arabów...

Trzypokojowe mieszkanie wynajęli od pana B., który w Paryżu mieszka ze 30 lat. B. musiałby nie być Polakiem, gdyby nie zażądał tysiąca franków więcej, niż mieszkanie jest warte. Bez wizy stałego pobytu żaden Francuz nikomu nie wynajmie lokalu.

B. nie wspomniał, że mieszkanie pełne jest „kafarów” (karaluchów). Opóźnili przeprowadzkę o tydzień próbując je bezskutecznie wytępić. Karaluchy są w całej kamienicy. Dziennie zabijają dwa, trzy. Tylko Andrzej nie narzeka. Kiedy dwa lata temu przyjechał do Francji i budował autostradę, mieszkał w garażu...

Z powodu karaluchów nawet chleb trzymają w lodówce. Zrezygnowali z cukru, przeszli na słodzik. Ania przestała gotować po tym jak ktoś trzy razy z rzędu zostawił chochlę w zupie, a rano pływały w niej „kafary”.

Tydzień trwały negocjacje z B., żeby odblokował linię telefoniczną. Zgodził się dopiero za namową syna - 1500 franków kaucji i tylko na Paryż.

W mieszkaniu było trochę mebli, każdy z innej parafii. Andrzej dowiózł lampę półki do łazienki z „wystawki”. Odbywają się one co miesiąc w różnych miejscach Paryża. Ludzie wynoszą wtedy w oznaczone miejsca wszystko, co im niepotrzebne: meble, dywany, lodówki. Ci, którym czegoś brakuje, przyjeżdżają na „wystawę”. Po trzech dniach śmieciarze wywożą na wysypisko to, co pozostało.

Okna mieszkania wychodzą na kwadratowe podwórko. Żeby zyskać trochę prywatności Ania i Andrzej zasłonili swoje okno amerykańską flagą - akurat była pod ręką. Na drugi dzień dwie starsze Polki-sąsiadki przyszły powiedzieć, że kiedy ostatnio jacyś Anglicy wywiesili w swoim oknie narodową flagę, okradziono ich w ciągu trzech dni. Polskiej flagi nie mają.

Reszta sąsiadów jest raczej nieprzyjemna. W czasie parapełówki cały czas przychodził jakiś Murzyn z pretensjami. To samo było, kiedy Ola hucznie obchodziła swoje urodziny. Znowu przyszedł Murzyn, a rano okazało się, że ktoś obrzucił ich okna jajkami.

Z tego wszystkiego Andrzej nie mógł się zdecydować gdzie postawić swój nowy telewizor tak, żeby go sąsiedzi nie widzieli. Do ich mieszkania na pierwszym piętrze najłatwiej wejść przez okno w pokoju Tomka - kilka centymetrów niżej jest dach garażu.

Tomek przyjechał do Paryża trzy lata temu, po maturze. Od dziecka ojciec uczył go grać na harmonii. Zaczął grać w pary-

skim metrze, gdzie zarabianie muzyką lub żebranina jest powszechnie przyjęte. Francuzi potrafili wrzucić nawet 10 franków do skarbonki, gdy coś im się spodoba. Wkrótce Tomek

nie ma problemu, bo na czas adwentu Marian, disk-dżokej, robi przerwę.

Zamknięty jest też polski sklep spożywczy. Jego właściciel ponoć przemycił do Francji

starła się jak najwięcej rozma- wiać z małą, tym bardziej, że matka już dawno się poddała i nie poświęcała jej żadnej uwagi. Akurat to Florance potrafiła dostrzec. Ola chodziła z dzie-

spokój. Prawie wszyscy patroni są mili, choć niektórzy trochę dziwni jak Monsieur Bruno - bankowiec i rusofil. Monsieur Bruno co chwilę lata do Moskwy, a z Olą usiłuje rozma-

który od lat pracuje dla szefa. Mario jest w porządku, ale nie ma pojęcia o porządnej robotce. „Cześć, koleś bizona” - wykrzyknął w pierwszy dzień pracy, kiedy usłyszał chłopaków mówiących po polsku.

We Francji można kupić zbrówkę czyli Bison Brand Wódkę. Polskie wódki są tu tak popularne, że jedna z największych sieci supermarketów, „Carrefour” produkuje własną wersję z napisem na etykiecie „Polska Wódka” i dopiskiem „Carefour”. Jest ona o kilka franków tańsza niż importowa na wyborowa.

Po Nowym Roku Andrzej będzie się musiał zabrać za szukanie nowej pracy. Chyba, że szef go zatrzyma przy sobie w miejsce Maria. Jak mówią Franki: „C'est la vie”. Mario, który jest tu na papierach, nie będzie miał kłopotów ze znalezieniem nowej pracy. Andrzejowi może to zająć tygodnie. A to oznacza wydawanie oszczędności, które już mają swoje przeznaczenie. Andrzej chce po prostu ładnie urządzić sobie mieszkanie, którego jeszcze nie ma.

Kłopoty z pracą ma też Paweł z którym kiedyś mieszkali w ekskluzywnej czternastej dzielnicy Paryża. Paweł pojechał na tydzień do Polski żeby załatwić sobie wojsko, to wystarczyło, żeby stracić swoje miejsce na budowie. Pracował na czarno przy remoncie hotelu na Concordzie. Równocześnie jego szef wylał dobrego kumpla Dzidka.

Dzidek jest starym kawalerem i pośmiewiskiem całej budowy. Potrafi wydać pieniądze na najdroższy sprzęt, ale na inne rzeczy mu szkoda. Bez przerwy coś kroił na budowach, aż wpadł w końcu na dwóch starych szlafrochach i kilku szklankach. Wszystko nagrało się na hotelowe kamery video. Niedawno ktoś widział Dzidka pod kościołem. Zimą polski kościół pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny wydaje dwa razy w tygodniu ciepłe posiłki.

Dzidek ma kontakt z polskimi złodziejami dzinsów. Kradną tylko najdroższe i najpopularniejsze Levisy, które w sklepie kosztują 400 franków i sprzedają je za pół ceny. Wielu Polaków w Paryżu żyje tylko z kradzieży. Kradną wszystko. Jedni specjalizują się w kawie, drudzy w whisky (najpopularniejszy wśród Polaków trunk), są tacy, co potrafią wynieść odkurzacz. Kradzież tak dużych przedmiotów wymaga pracy zespołowej. Jeden stoi na czatach, drugi wypakuje z pudła komplet tanich garnków i przekłada do niego odkurzacz. Różnica w wadze nie ma znaczenia, bo do kasjerki pudło podjeżdża na taśmie. Można też kraść bez narażania się na takie ryzyko. Niektórym udaje się zatrudnić w dużych supermarketach - jako ochrona. Nikt nie będzie podejrzewał własnego pracownika, ubytkami na półkach obciążą się klientów- złodziei...

JOLANTA JAWORSKA

Na paryskim bruku

C'est la vie - karaluchy w zupie, kłopoty z pracą i kradzież odkurzacza ze sklepu

Fot. Archiwum „DZIENNIKA POLSKIEGO”

podszkolił się we francuskich bardach: Gainsburgu, Brassensie i Brelu (wielu Francuzów nie wie, że był on Belgiem). Zarabiał więcej niż koledzy na budowach a zdrowia nie tracił. Któregoś dnia konduktorzy poprosili go o dokumenty. Udało mu się uciec, ale zaczął się bać. Od wiosny pracuje w alzackiej restauracji i przygrywa gościom do choucroute, potrawy przypominającej polski bigos. Co wieczór to samo, ale w sumie Tomek lubi grać na harmonii.

Z Le Pre Saint Gervais jest blisko do polskiej dyskoteki. Andrzej nawet nie chce słyszeć o „tych złotych malarzy i sprzątaczkach”. Ola, starsza siostra Ani odpowiada mu wtedy: „znalazł się... fliziarz”. Teraz

cysternę wódki, potem siedział za narkotyki. Teraz też za coś siedzi, bo żona rozpowiada, że jest na wakacjach w Krakowie.

Ola od 1,5 roku jest magistrem biologii UJ. Nie chce być nauczycielką. Jej starsza siostra uczy w szkole, Ola zna jej kłopoty z pieniędzmi i zdrowiem. W Paryżu robi „menaże” (sprząta prywatne mieszkania). Po przyjeździe była nianią siedmioletniego Oliviera i pięcioletniej Florance. Dziewczynka prawie nie mówiła i była lekko upośledzona umysłowo.

Kiedy Florance miała dwa lata, wypadła z tylnego siedzenia samochodu. Jej mama za-uważała to po godzinie. W tym czasie jacyś ludzie znaleźli nieprzytomną Florance na poboczu i zawieźli do szpitala. Ola

czynką do logopedy. Po dwóch miesiącach logopeda powiedział, że Florance zrobiła ogromne postępy, miesiąc później Ola nie mogła już psychicznie wytrzymać i odeszła z pracy.

Potem opiekowała się staruszką, której ulubionym zajęciem było udawanie trupa. Kiedy zabierała się do reanimacji starsza pani oświadczała: „Nie ciesz się moja córko, jeszcze nie umarłam”. Mówiła do niej po angielsku, niemiecku i włosku nie zwracając uwagi, że Ola zna tylko francuski. Tu też długo nie wytrzymała. Od zjeżdżającej do Polski znajomej kupiła za 5 tys. franków jej „menaże”.

Zwykle ma klucze swoich patronów, a tym samym święty

Andrzej razem z czterema innymi Polakami kończy remont kamienicy na Bastylii. Przyszli lokatorzy tak gonią szefa, że sam się chwycił za pędzel. Każdy chce się wprowadzić na Boże Narodzenie. Szkoda, że budowa się kończy, bo od niedawna Andrzej zaczął porządnie zarabiać.

Czesiek jest prawą ręką szefa. Zna dobrze francuski więc rozdaje wypłatę. Poza tym szef się w nim podkochuje i nie zwraca uwagi na to, że Czesiek na budowie palcem nie kiwnie. Czesiek od miesięcy okradał kolegów, płacąc każdemu 350 zamiast 450 franków za 9-godzinną dniówkę. Mimo że wszystko się wydało, szef nadal wodzi za Cześciem rozkochanymi oczami.

Szef postanowił dać Andrzejowi szansę wykazania się w „karlażu” (flizowaniu). Stało się to po tym jak Andrzej wybuchnął śmiechem kiedy zobaczył robotę Maria, „Portugala”,

Śmiercionośna mgła

Co prawda wysunięta przez dziennikarzy hipoteza mówiąca o tym, że AIDS jest bombą biologiczną, zawiera w sobie szereg sprzeczności. Nie ma również przekonujących dowodów na to, że AIDS jest rezultatem prac zespołu doktora MacArthura, nie wiadomo również, w jaki sposób wirus wyostał się z laboratorium. Być może jego „wyhodowanie” to tylko wymysł żądnych sensacji dziennikarzy, zafascynowanych głośnym filmem pt. „Epidemia”. Jeśli jednak nie jest to fikcja znana z ekranów kin, to być może już wkrótce naukowcy stworzą broń o wiele groźniejszą niż jądrowa, broń, która podstępnie zniszczy całą ludzkość...

JACEK SOLARZ

Dokończenie ze str. 38

Wyniki badań są coraz bardziej niebezpieczne, gdyż wykorzystuje się w nich najnowocześniejsze techniki z dziedziny chemii i biologii (m.in. inżynierię genetyczną).

W październiku 1997 roku świat zadrażył z niepokojem na wieść o odkryciu przez inspektorów ONZ potężnych zapasów broni chemicznej i biologicznej na terenie Iraku. Jak twierdzi amerykański sekretarz obrony William Cohen, Irak dysponuje ponad 23 tysiącami litrów śmiertelnie groźnej bakterii wąglika oraz blisko 200 tonami gazu toksycznego VX. Informacje te stają się tym bardziej przerażające, jeśli weźmiemy

pod uwagę fakt, że jeden litr wąglika może zabić milion osób (!), a jeden gram VX ponad 500. Niebezpieczne jest również to, że Irak posiada około 60 rakiet SCUD mogących przenieść posiadane środki bakteriologiczne i chemiczne na terytoria sąsiednich krajów.

Stany Zjednoczone z dużą determinacją przystąpiły do unieważnienia Bagdadowi rozwoju programu zbrojeń biologicznych i chemicznych, grożąc interwen-

cją zbrojną, gdy władze Iraku usunęły ze swego terytorium inspektorów ONZ. Napiętą sytuację rozładowała dopiero interwencja dyplomatyczna Rosji.

Twarda polityka USA wobec Iraku jest jak najbardziej słuszna, faktem jednak jest, że strzegące pokoju światowego Stany Zjednoczone najprawdopodobniej nadal prowadzą, mimo powyższych deklaracji, bardzo agresywną politykę w dziedzinie badań nad bronią biologiczną i che-

miczną. Jak twierdzą Jonathan Vankin i John Whalen, autorzy wydanej w 1995 roku książki pt. „Największe spiski ostatniego stulecia” (*Greatest conspiracies of All Time*), badania takie są prowadzone w placówkach badawczych w Filadelfii (Instytut Wistar) i na uniwersytecie w Oregonie oraz w Fort Detrick.

Amerykańscy dziennikarze wysunęli również teorię mówiącą o tym, że plaga końca dwudziestego stulecia - AIDS - wzię-

ła swój początek od eksperymentów genetycznych prowadzonych z bronią biologiczną. Twórcą wirusa niszczącego system odpornościowy ma rzekomo być dr Donald MacArthur, wysokiej rangi urzędnik Departamentu Badań Biologicznych. Prowadzone przez niego doświadczenia zakończyły się w 1978 roku. Wtedy to w Afryce pojawiły się pierwsze przypadki Nabytego. Zespołu Niewydolności Immunologicznej.

W ostatnich dniach listopada, we Wrocławiu, w prawdziwej skarbnicy ksiąg, gazet, rękopisów, niestety do dziś nie mogącej odzyskać ze Lwowa ważnej części swych zbiorów, jednym słowem – w Bibliotece Zakładu Narodowego im. Ossolińskich przeżyłem chwilę autentycznego wzruszenia. Po dziesięciu latach od zgonu wybitnego pisarza, Romana Brandstaettera (28 IX 1987), którego miałem szczęście znać osobiście, być jego przewodnikiem do Tetmajerówki w Bronowicach Małych, otrzymać od niego szereg książek i listów – byłem pierwszym czytelnikiem jego spuścizny rękopiśmiennej i korespondencji.

Przez dziesięć lat, zgodnie z wolą pisarza, nikomu nie wolno było udostępniać tego wszystkiego, co po nim pozostało – listów, notatek itd., co stanowiło jego intymny warsztat twórczy, tych np. notesów, w których pospiesznie w czasie podróży zapisywał pierwsze wrażenia, szkicował plany przyszłych utworów, wierszy, esejów, a zwłaszcza mistrzowskich opisów miejsc, w których pozostał ślad stóp wielkiego świętego – Franciszka z Asyżu.

Przeżywający religijne przemiany, autor wspaniałego „Jezusa z Nazaretu”, dzieła o Chrystusie, któremu mało kto mógłby dorównać drugim, notował szkice utworów, zachłystywał się cudownym pięknem miejsc, owianym franciszkańską legendą, co opłótł jego święte życie w służbie Kościoła i biednych ludzi, którymi inni pogardzali, a on ich kochał dobrocią i szlachetnością swojego serca. Wielki Święty i wielki też pisarz, który tak przeżył Asyż i całą Umbrię, który zakochał się w tych miejscach i opisał je naprawdę po mistrzowsku z poetyckim talentem swego złotego, promienistego pióra.

na autograf autora, ale i jej cudowne piękno, wspaniała polszczyzna, czarujące opisy Asyżu, jakich nie znalazłem gdzie indziej, no, może tylko u Joergensena czy Pawła Muratowa w jego „Obrazach z Włoch” w przekładzie Pawła Hertza, który również wyśpiewał peana na cześć Umbrii, tego niebiańskiego pejzażu, jaki, podobnie jak Brandstaetter, chciałbyś mieć w przyszłym, pozaziemskim życiu...

Wzruszenie moje przy pierwszym i myślę, że nie ostatnim wertowaniu spuścizny rękopiśmiennej pisarza, było tym większe, że znalazłem tu od razu ślady zainteresowania i zafascynowania Brandstaettera tymi niezwykłymi w Europie miejscami, gdzie świętość działających tu przed wiekami postaci powiązana została z nieziemskim, rajskim pejzażem, którym niestety w tym roku, niedawno, wstrząsnęły ruchy niespokojnej włoskiej ziemi, poważnie uszkadzając perły architektury i średniowiecznego malarstwa. Czy braki będą uzupełnione, trudno na razie powiedzieć, w każdym razie ukończenie odbudowy przewidziane jest na rok 2000, a 7 grudnia w dolnej, nie uszkodzonej bazylice odbyła się pierwsza po trzęsieniu ziemi, *terremoto*, msza św. Bazylika św. Franciszka żyje!

JÓZEF DUŻYK

Nieznany Brandstaetter

Przez dziesięć lat, zgodnie z wolą pisarza, nikomu nie wolno było udostępniać tego wszystkiego, co po nim pozostało – listów, notatek itd.

sowania i zafascynowania Brandstaettera tymi niezwykłymi w Europie miejscami, gdzie świętość działających tu przed wiekami postaci powiązana została z nieziemskim, rajskim pejzażem, którym niestety w tym roku, niedawno, wstrząsnęły ruchy niespokojnej włoskiej ziemi, poważnie uszkadzając perły architektury i średniowiecznego malarstwa. Czy braki będą uzupełnione, trudno na razie powiedzieć, w każdym razie ukończenie odbudowy przewidziane jest na rok 2000, a 7 grudnia w dolnej, nie uszkodzonej bazylice odbyła się pierwsza po trzęsieniu ziemi, *terremoto*, msza św. Bazylika św. Franciszka żyje!

Nie spodziewałem się jednak, że w stosach notatek, wy-

liki św. Franciszka, której górna część doznała tak poważnych strat i uszkodzeń bezcennej architektury i średniowiecznych fresków z legendy życia Świętego Biedaczyny. Oto – po raz pierwszy publikowane drukiem, tu, na łamach „Dziennika Polskiego” – dwa szkice klasztoru i bazyliki (to dzwonnica i fragment bocznej fasady oraz klasztor i dwa wnętrza, jedno wyglądające na jakąś miejscową trattorię); oprócz tych szkiców trzy męskie portrety (karykatury?) z wyraźnymi podziałkami na miejscu i czasie wykonania (Asyż 1946), jedna podobizna dedykowana żonie, a trzeci portret przedstawia, jak sam zapisał – zakrytą katedrę św. Rufina w Asyżu.

Muszę na chwilę przerwać moją relację o rękopisach i sięgnąć do kart „Kronik”, dedykowanych „Renię – wiernej towarzysze franciszkańskich wędrówek”, rozpoczynających się od pejzaży dalekiej Jerozolimy, gdzie spędził wojnę i gdzie po raz pierwszy zobaczył prasowe zdjęcie słynnego krucyfiksu z Asyżu, przeżywając przy tym duchowy wstrząs, olśnienie, objawienie prawd, które dotąd były mu obce, a którym uległ na resztę życia, podporządkowanego już do końca zasadom Ewangelii. Pierwszy rozdział „Kronik” to „Droga do Asyżu”, rozpoczęta pod niebem judejskiej krainy:

„Pewnego dnia znaleźliśmy wśród starych szpargałów reprodukcję krucyfiks, znajdującego się w kościele Świętego Damiana w Asyżu, dłuta Innocenzo da Palermo. Utkwiliśmy wzrok w twarzy Chrystusa, której bolesny wyraz wnikliwie uchwycony dłutem włoskiego artysty uczynił na nas głębokie wrażenie. (...) W tej rzeźbie ujawnione były w prostej i mądrej postaci wszystkie cierpienia świata, wytyczone były drogi prowadzące do ostatecznych celów, których jeszcze nie znamy, ale wiemy, że istnieją. Noc po to w sercu człowieka zapada, by ujawnione były jego gwiazdy.

Była wtedy grudniowa, wietrzna noc, jedna z tych nocy, które człowiek pamięta po kres swoich dni. Za oknami wśród rosnącego wicheru niespokojnie szumiły cyprysy”.

Ale Brandstaetter nie pisze, czy była to noc wigilijna, czy inna noc grudniowa. A potem dotarł do swojego Asyżu.

„Wreszcie nadszedł dzień, jeden z najpiękniejszych dni naszego życia. Jedziemy do As-

syżu białą szosą, łagodnie wspinającą się ku górze wśród umbryjskich pagórków. (...)

Było już późne popołudnie, gdy weszliśmy do bazyliki. Chór mnichów odmawiał modlitwy, a słońce powoli chyliło się ku zachodowi. Bazylika pełna była serafickiego nastroju. (...) Gdy zmierzch zapadał nad wzgórzami Umbrii, w bazylice powoli gości witraże. Ich gorące kolory, nasycone za dnia słonecznym blaskiem, teraz pograżały się w spokojnym, anielskim śnie. Żywe niebo wstępowało do bazyliki”.

Wzruszeń przy tym pierwszym, gorączkowym wertowaniu papierów pozostałych po znakomitym pisarzu nie brakowało, gdyż znalazłem w nich Asyż i inne miejsca Umbrii, ale i kawałek, skraj Lacjum na granicy z Umbrią, z bożonarodzeniowym GRECCIO, gdzie rozdzieliły się franciszkańskie jasełka (i przyszła szopka, *presepe*), tak pięknie opisane piórem Tomasza z Celano, świadka naczynego tego niezwykłego wydarzenia:

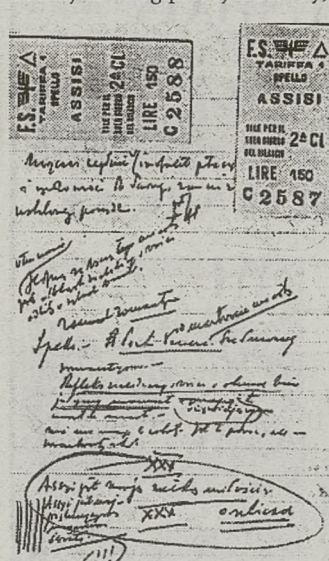
„Przybył wreszcie Święty Boży, a znalazłszy wszystko przygotowane, ucieczył się. Przygotowano żłób, kładąc w nim siano, a do grotu wprowadzając wołu i osła. Prostota otoczona jest cziścią, wywyższone zostaje ubóstwo, zalecona wszystkim pokora, a Greccio staje się jakby nowym Betlejem.

Noc, oświecona jak dzień, staje się radosna dla ludzi i zwierząt. Przybywają ludzie i przeżywają nową radość przy nowym misterium. Las wypełnia się głosami, a radując się odpowiadają skały. Śpiewają bracia, oddając należną chwałę Panu; cała noc pełna jest radości.

Święty Boży stoi przed żłobem, pełen wzruszenia, przeniknięty uniesieniem i prawdziwą radością. Na żłobie odprawia się uroczysta msza św., w czasie której kapłan doznaje niezwykłej radości...”

Do dziś można oglądać te miejsca, owiane jedną z najpiękniejszych legend Franciszka z Asyżu. Greccio wtopione w skały, górskie stoki i zieleń lasu przechowuje w skarbcu swych wspomnień opowieść o misterium wigilijnej nocy 1223 roku. Jest tu autentyczna atmosfera trzynastego wieku, surowa architektura średniowiecza, miniaturowe wnętrza franciszkańskiej świą-

tyńki z oratorium, gdzie jest portret ocierającego łzy św. Franciszka, co świadczy wymownie o stwierdzonym przez badaczy jego życia fakcie ocznej tzw. egipskiej choroby,

na co wpłynęły dnie i noce spędzane na przebywaniu w wilgotnych, zimnych grotach, pełne umartwień i pokuty.

Miejscem najbardziej wzruszającym jest kaplica żłóbka, gdzie prosta płyta ołtarzowa spoczywa na wielkim głazie skalnym, który w 1223 r. był świadkiem niezwykłych jasełek. Z mroku dziejów wyłaniają się szczęśliwie ocalałe, zachowane we fragmentach spłowiałe kolory trzynasto- i piętnastowiecznych fresków, przedstawiających w punkcie centralnym Madonnę karmiącą Dzieciątka, po lewej zaś stronie św. Franciszka, otoczonego grupą mieszkańców Greccio, klęczącego przed figurą Dzieciątka. Brandstaetter w „Kronikach”:

„W zielonym lesie w Greccio podczas świąt Bożego Narodzenia zaimprovizował ten sera-

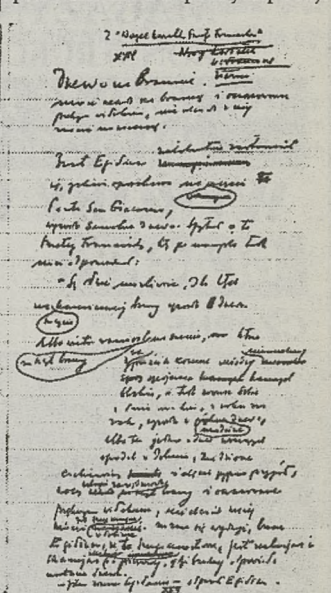
ficki artysta pierwszą w dziejach świata szopkę...”

Wpłatanie w gąszcz drobniutkich liter, pojawia się majuskułami zapisane słowo: GRECCIO; był tu chyba w jakiś piątek, 20 września w towarzystwie Niemców. Kim byli, nie wiadomo. Skrót myśli, szybko zapisywane pejzaże. Był najpierw w Terni przy słynnym wodospadzie, cascata delle Marmore, w Greccio uczestniczył prawdopodobnie w mszy św., rozmawiał z proboszczem z Paderborn, jadł obiad. „Dojeżdżając do Greccio. Doliny jak rozwarłe ramiona. Jesteśmy w Greccio 11 godz. Chmury na górach co wyżej i wyżej, wciąż serpentynami. Klasztor wyrastający ze skały, winorośla” (tak rzeczywiście dojeżdża się do klasztoru z miasteczka wijącymi się serpentynami).

Są to jednak zapiski późniejsze, nie z 1946 r.; na jednej karcie zanotował, że któryś z franciszkanów (Polak?) ma jego „Kroniki”. Na innej karcie znalazłem wlepione dwa bilety kolejowe z miasteczka Spello do Asyżu, jechał chyba z żoną, drugą klasą, za 150 lirów. Niżej notatka zakończona trzema wykrzyknikami, znak najwyższego podziwu:

„Asyż jest moją wielką miłością. Asyż jest najpiękniejszym miastem świata!”

Na tych kartkach rodziły się pierwsze szkice prozy i poezji

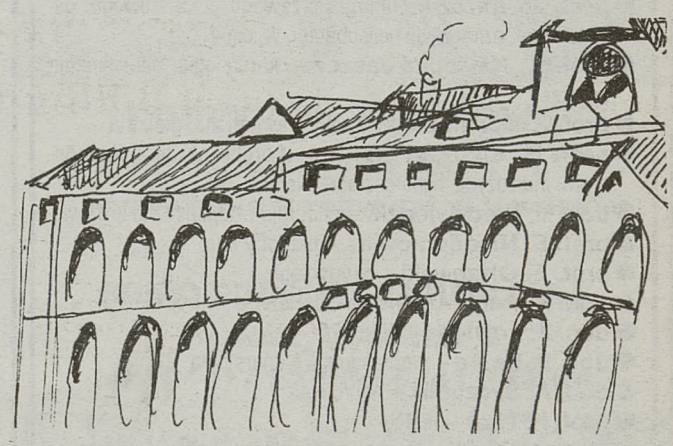

Brandstaettera. Trzy wiersze o Asyżu powstały w 1960 r. i znalazły się w tomie „Dwie muzy”. „Powrót do Asyżu”, „Sarkofag i grzesznicy” (to sarkofag kamienny ze szczątkami Świętego pod dolną bazyliką) i „Carceri”, uroczy klasztor kilka kilometrów od Asyżu, gdzie Święty rozmawiał z ptaszkami:

Dzioby ptaków
Unoszących się nad campanillą,

Są z błękitnej ciszy.

Nie mogę oderwać się od tych notesów, w których zamknięte są wzruszenia i oczarowania pisarza, zanotowane telegraficznym skrótem przeżycia, jego literacki warsztat wpisany w uroki umbryjskiego pejzażu. Jakie tajemnice kryją inne karty podręcznych, podróży notesów?

Rysunki Brandstaettera ze zbiorów Biblioteki Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu

Różne

UWAGA PRACODAWCY

Już od 8 XII 1997 z inicjatywy Fundacji Studentów i Absolwentów UJ „Bratniak” i Samorządu Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego rozpoczyna działalność Biuro Pośrednictwa Pracy przy Domu Studenckim UJ „Żaczek” (al. 3 Maja 5, p. 36, tel. 633-54-77 wew. 226, fax 633-19-14).

Informujemy, że biuro posiada upoważnienie Prezesa Krajowego Urzędu Pracy nr 168/K/97 zezwalające na prowadzenie działalności na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Biuro Pośrednictwa Pracy przy DS „Żaczek” jest pierwszym w Krakowie, które bezpłatnie będzie udzielać informacji studentom na temat możliwości uzyskania pracy stałej i dorywczej.

Wszystkich zainteresowanych prosimy o kontakt z biurem pod powyżej podanym numerem telefonu codziennie w godzinach 9.30 - 15.30.

Biuro prowadzi także bazę danych zawierającą informacje o absolwentach wszystkich kierunków kształcących na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz innych uczelniach w Krakowie.

K-4707

KONSTALBLECH

TARNÓW-ZBYLITOWSKA GÓRA, ul. Spacerowa 47-49

GARAŻE BLASZAKI MAGAZYNY, WIATY KONSTRUKCJE STALOWE

tel. (014) 79-15-90, 74-31-82
(012) 266-27-77

WYROBY HUTNICZE

BLACHY

CZARNE gorąco-
zimno-
walcowane

OCYNKOWANE płaskie
trapezowe

Skład stali

KRAKÓW, ul. Plk. Dąbka 10
tel./fax (012) 653-21-28
tel./fax (012) 423-22-13

UWAGA

W GRUDNIU
CENY
PRODUCENTA!

5/98ml

Uwaga! Koniec kłopotów z ciepłą wodą!

Oferujemy Państwu rewelacyjne piece kąpielowe JUNKERS, energooszczędne, z automatyczną regulacją stałej temperatury wody.

„PROMOGAZ” Kraków, ul. Prądnicka 65,
tel./fax (012) 423-39-25, tel. (012) 632-97-02, (0602) 296-775,
Niepołomice, ul. Bocheńska 18, tel. (012) 281-26-90.

NAJWIĘKSZY W POLSCE AUTORYZOWANY DYSTRYBUTOR FIRMY:

JUNKERS

Bosch Termotechnika

Hurt-detel, dogodne raty bez żyrantów.

Montaż, serwis.

UWAGA! NOWOŚĆ! Nowe terminy bez świeczek!

OFERTA SPECJALNA DLA SPÓŁDZIELNI
MIESZKANIOWYCH I INSTALATORÓW.

Ponadto oferujemy w szerokim wyborze:

- kotły co jedno- i dwufunkcyjne, wiszące i wolno stojące o mocy 12 - 117 kW,
- rury i kształtki miedziane,
- zawory termostatyczne firm: „Danfoss”, „Comap”, „Herz”,
- grzejniki panelowe „RETTIG” PURMO, STELRAD.

HIT SEZONU!!!

KOCIOŁ CO DWUFUNKCYJNY firmy JUNKERS
typ ZW 20-KD NOVATHERM o mocy 8-20 kW

w cenie 2.499,00 zł.

Ceny producentów. Transport GRATIS. Wykonujemy instalacje co.

KUPUJ U NAJWIĘKSZYCH

5248kg1

Grunt rolny

kupię

o pow. do 1 ha, położony
przy drodze wylotowej
z Krakowa nadający się
na produkcję ogrodniczą.

Tel. 632-73-43, fax 632-54-17

Turystyka

COMAP
Polska

Jeśli chcesz ekonomicznie grzać,
armaturę COMAP musisz stosować!

OFERUJEMY:

- ZAWORY TERMOSTATYCZNE
- ZAWORY POWROTNE
- KSZTAŁTKI I ZŁĄCZKI MIEDZIANE
- RURY MIEDZIANE
- SZEROKI WYBÓR ARMATURY GRZEWczej I SANITARNEJ
- GRZEJNIKI PANELOWE CO

oraz wszystko do wykonania ekonomicznych instalacji grzewczych

ATRAKCYJNE RABATY DLA INSTALATORÓW I FIRM, RATY

F.H.U. „PROMOGAZ”, ul. Prądnicka 65, 31-202 Kraków,
tel./fax (012) 423-39-25, tel. 632-97-02, tel. kom. (0602) 296-775

NIEPOŁOMICE, ul. Bocheńska 18, tel./fax (012) 281-26-90.

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!!!

McCULLOCH
Certyfikat ISO 9001

PILARKI SPALINOWE I ELEKTRYCZNE

Sprzedaż prowadzą punkty dealerskie:

P
R
O
M
O
C
J
A

Do pilarek PRO MAC
kanister i walizka
GRATIS

KRAKÓW:

ul. Na Zjeździe 8, tel. 656-50-15
ul. Wielicka 115, tel. 655-61-61
ul. Zakopiańska 97, tel. 090 33-47-69
ul. Starodąbrowska 4, tel. 0601 43-66-65
ul. Turka 25, tel. 25-46-40
ul. Leszczyńskiego, tel. 363-17
ul. Tetmajera 6, tel. 78-73-86
Rynek 1
ul. H. Wadowity 6B, tel. 353-59
ul. Nadbrzeżna 25, tel. 347-26
ul. Zawada 155B, tel. 77-50-96
ul. J. Kantego 9B, tel. 455-151
ul. Bracka 9, tel. 612-54-50
ul. Wolności 13

TARNÓW:

ŁAŃCUT:

RZESZÓW:

PRZEMYŚL:

WOJNICZ:

WADOWICE:

WADOWICE JANSO:

DEBICA:

KĘTY:

BOCHNIA:

MAKÓW PODHAŁAŃSKI:

IMPORT tel. (012) 637-54-09
DYSTRYBUCJA 423-85-43

4860kg

SPECJALISTYCZNE CENTRUM DIAGNOSTYCZNO-ZABIEGOWE MEDICINA

Przychodnia Profesorów i Docentów

ul. Krzywa 8, tel. 421-79-27 (8-18)

- prof. M. Barczyński – chirurgia ogólna, chirurgia tarczycy
- prof. J. Bogdał – gastrologia
- doc. A. Cencora – chirurgia naczyń
- prof. dr hab. O. Gedliczka – chirurgia ogólna, chirurgia sutka
- prof. J. Hałuszka – pediatra, choroby płuc, astma
- prof. K. Janicki – choroby wewnętrzne, hematologia
- prof. D. Karcz – chirurgia przewodu pokarmowego, gastroscopia, oznaczanie helicobacter, wycinki
- prof. K. Kawecka-Jaszcz – kardiologia, nadciśnienie tętnicze
- prof. J. Kocemba – choroby wewnętrzne, geriatria
- prof. E. Kostka-Trąbka – choroby naczyń, obwodowych, miażdżycza, hypercholesterolemia
- doc. T. Niedźwiedzki – chirurgia ortopedyczno-urazowa
- prof. E. Nikodemowicz – choroby płuc
- prof. E. Olszewski – laryngologia
- doc. K. Pach – nefrologia dziecięca
- doc. J. Pawłęga – onkologia
- doc. P. Ratka – dermatologia, wenerologia
- doc. A. Szczudlik – neurologia
- prof. P. Thor – urolog
- prof. W. Tracz – kardiologia

Oferta dla firm

OGŁOSZENIA NA TELEFON!

Chcesz zamieścić
reklamę

w „Dzienniku Polskim”

— zadzwoń:

tel./fax 22-03-32

tel. 11-20-88,

22-75-88 w.

153, 135, 143

w godz. 10-15.

Przedstawiciel Działu
Sprzedaży Reklam
poinformuje, doradzi,
przyjedzie do firmy.
Oferta dotyczy tylko
ogłoszeń ramkowych

Pamiętaj!

Ogłoszenie

w „Dzienniku Polskim”,

to ogłoszenie

skuteczne!

BIURO USŁUG TURYSTYCZNYCH
KRAKÓW ul. Kalwaryjska 16
tel./fax 423-58-04, 656-01-66
Ferie '98
SŁOWACJA - LIPTOWSKA TEPLICZKA
Pensjonat - warunki superkomfortowe
• pokoje 2 os. - 8 dni/śniadania - 420 zł/os
• apartamenty - 8 dni/śniadania - 395 zł/os
WŁOCHY - DOLOMITY - CAVALESE
• apart. 4-6 osobowe/przejazd - 630-660zł/os

ISTAMBUL

- luksusowe autokary.

Przejazdy w każdą sobotę
z Krakowa.

Zapraszają: Malibu i Özlem Tur.

Kraków, ul. Kalwaryjska 16 (pasaż),
tel./fax 656-20-66,
w godz. 9 - 15. 237383

ZAGRANICA: Tunezja: od 1370 zł/14 dni
POLSKA: morze, jeziora, góry

Po stronie do Tunezji już od 1370 zł (14 dni).
Na narty w Dolomity 1200 zł (12 dni).
Sylwester i ferie zimowe
w polskich górach: Zakopane,
Szczyrk, Wisła, Krynica, Płwniczna.
Sylwester w Słowacji od 490 zł
z dojazdem (5 dni).

PRO MOTO
Biuro Podróży czynne od poniedziałku do piątku od 9.00 do 17.00
Al. Kijowska 14, tel.: 423 85 12, 636 35 47

ZIMA '97/8

- AUSTRIA
- FRANCJA
- WŁOCHY
- SZWAJCARIA

* apartamenty * hotele * pensjonaty
* 7, 14 dni * dojazd własny

- BILETY LOTNICZE
- MIĘDZYNARODOWE

PRZEWozy AUTOKAROWE

Pierwsza w Polsce południowej agencja re-
nomowanych niemieckich biur podróży:

NECKERMAN REISEN

i TUI

INTERHOME

IATA

TUI

JAGIELLONIA
BIURO PODRÓŻY „DZIENNIKA POLSKIEGO”

KRAKÓW, ul. Wiślna 2,
tel. (012) 422-03-45, 411-22-88
fax 422-77-93

Różne

Konstrukcje aluminiowe

ALU art

dla budownictwa w systemach:

KAWNEER, WICONA, YAWAL, KĘTY,
DRZWI AUTOMATYCZNE RECORD

Kraków, ul. Chodowieckiego 3, tel./fax (012) 637 80 52

„WYPOSAŻENIE ŁAZIENEK”

Art. inst.-sanit.-wod.-kan.-gaz.-co

- kompleksowe wykonawstwo instalacji sanitarnych

- kotły gazowe: jedno- i dwufunkcyjne „Junkers”

- termy gazowe „Junkers” (montaż gratis)

Kraków, Kalwaryjska 67, Tel.: 090-68-64-83.

Zapraszamy 9⁰⁰-18⁰⁰, sobota 9⁰⁰-14⁰⁰.

SPECJALISTYCZNE CENTRUM DIAGNOSTYCZNO-ZABIEGOWE MEDICINA

Kraków, al. Pokoju 3 (wejście od ul. Rogozińskiego 12)
tel. 412-24-59, 412-68-20

BADANIA

- badania rentgenowskie (pełny zakres — mammografia, urografia i inne)
- operacje i zabiegi chirurgiczne u dzieci i dorosłych (przepukliny, stulejki, kaszaki, naczyniaki, tłuszczaki, niezstąpione jądra, wodniaki jądra, hemoroidy, usuwanie paznokci, spodziectwo itp.)
- usuwanie zębów w znieczuleniu ogólnym i miejscowym (protezy natychmiastowe)
- gabinet leczenia zeza i niedowidzenia
- testy alergiczne
- gabinet endoskopii (gastroskopia, kolonoskopia, rektoskopia)
- chirurgia plastyczna (pełny zakres)
- bezoperacyjne usuwanie żylaków odbytu
- USG (pełny zakres — dzieci i dorośli)
- badanie krwi — analiza
- badania hormonalne (T3, T4, TSH, prolaktyna i inne)
- sondy żołądkowe
- akupunktura, akupresura
- usuwanie zmian skórnych (mrożenie) metodą niskich temperatur
- szczepienia (wzw, różyczka itp.)
- gabinet medycyny sportowej
- punkcja tarczycy
- badania profilaktyczne dla zakładów pracy

KONSULTACJE SPECJALISTYCZNE dla dorosłych i dzieci

- chirurg
- chirurg plastyk
- chirurg szczękowy
- ortopeda
- naczyniowiec
- urolog
- gastrolog
- proktolog (choroby odbytu)
- kardiolog
- internista
- endokrynolog (leczenie tarczycy, cukrzyca i otyłość)
- alergolog
- okulista
- dermatolog
- neurolog
- laryngolog
- onkolog
- ginekolog-położnik
- psychiatra
- psycholog
- reumatolog
- pediatra
- neuropsychiatra
- nefrolog
- stomatolog
- ortoptysta
- gimnastyka odchudzająca (masaż, solarium, siłownia — tel. 21-50-85)

Specjaliści krakowskich klinik
zapraszają!

REJESTRACJA TELEFONICZNA
412-24-59, 8-20

Zarząd Miasta, 34-400 Nowy Targ,
ul. Krzywa 1, pok. 56,
tel. 26-624-11 wew. 275,
fax 26-623-12

ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na wywóz i zagospodarowanie osadu nadmiernego z oczyszczalni ścieków w Nowym Targu w ilości 2100 ton.

Termin realizacji - do końca kwietnia 1998 r.
Specyfikację istotnych warunków zamówienia (cena 15 zł) można odebrać w siedzibie zamawiającego, pok. 56 lub za zaliczeniem pocztowym.
Uprawniony do kontaktów z oferentami jest mgr inż. Krzysztof Iskra, pok. 56 w godz. 10.00 - 13.00. Termin składania ofert upływa dnia 15.01.1998 o godz. 11.30. Otwarcie ofert nastąpi dnia 15.01.1998 r., godz. 12.30 w siedzibie zamawiającego, pok. 51.
Postępowanie będzie prowadzone z zastosowaniem obowiązujących preferencji krajowych.
W przetargu mogą wziąć udział oferenci nie wykluczeni na podstawie art. 19 i art. 22 ust. 7, spełniający warunki zawarte w art. 22 ust. 2 Ustawy o zamówieniach publicznych oraz warunki określone w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

2369NT

Zakład Wykonawstwa Sieci Elektrycznych
31-223 Kraków, ul. Pachoskiego 9

ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na świadczenie usług transportowych w 1998 roku.

1. Pojazdami skrzyniowymi o ładowności 4 - 6 ton.
2. Pojazdami skrzyniowymi (dłużycami) o ładowności 15 - 25 ton.
3. Pojazdami samowyładowczymi (wywrotkami) o ładowności 10 - 22 ton.

Oferty prosimy składać w sekretariacie firmy do 15.01.1998 r. Bliższe informacje, tel. 0601-42-53-12, tel./fax 633-18-95. Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu w części lub w całości bez podania przyczyny.

237616

ORBIS S.A. w Warszawie Oddział Hotel CONTINENTAL,
al. Armii Krajowej 11, 30-150 Kraków

ogłasza konkurs na

1. Wybudowanie komory chłodniczej po uprzednim zdemontowaniu starej.

Parametry:

- pojemność 19 m sześć.,
- temp. + 4 st. C,
- drzwi przesuwane,
- instalacja ziębnicza z agregatem gwarantującym osiągnięcie założonych parametrów,
- automatyka pozwalająca na bezobsługową eksploatację,
- instalacja alarmowa optyczno-dźwiękowa „człowiek w komorze”.

2. Wybudowanie komory chłodniczej po uprzednim zdemontowaniu starej, jak w punkcie 1, lecz z zastrzeżeniem, że agregat sprężarkowy będzie od niej oddalony o 30 m.

3. Remont stacji ziębniczej CARRIER oraz wymianę wież chłodniczych, stanowiących urządzenia klimatyzacyjne naszego obiektu.

Zainteresowanych prosimy o kontakt z przewodniczącym Komisji ds. Wyboru Ofert, kierownikiem Działu Technicznego, inż. Markiem Ciechanem osobiście w pokoju nr 4 w hotelu CONTINENTAL lub telefonicznie pod numerem 637-58-53.

Oferty prosimy składać w sekretariacie oddziału do 19.01.1998 r. Komisje rozpatrzenie ofert nastąpi w dniu 20.01.1998 r. o godz. 11.00 w sali nr 18 hotelu CONTINENTAL. Zastrzegamy sobie prawo do unieważnienia wyników konkursu, bez podania przyczyn.

k-5109

Noworoczny prezent od Forda

3000 zł*

2000 zł*

tańsze o...

*Oferta aktualna do 15.01.1998 lub do wyczerpania puli samochodów

Dealerzy Forda biorący udział w promocji:

B&S MOTOR

ul. Dietla 80
tel. 421 22 46, 421 82 01

EURO CAR

ul. Zakopiańska 136
bezpłatna infolinia 0800 300 44
tel. 26744 00

Partner

ul. Armii Krajowej 6
tel. 636 84 57, 636 80 14

WYSPY KANARYJSKIE Z WARSZAWY

POBYTY 7-, 14-DNIOWE

- * **przelot** * **transfer** * **hotele****, ****
- * **wyżywienie** * **rezydent w j. polskim**

BIURO PODRÓŻY JAGIELLONIA

Kraków, ul. Wiślna 2

tel. (012) 422-03-45, 411-22-88

INTERHOME

Zapiski kinomana

Goto? - owszem, nawet w podwójnym sensie: dla określenia podłej sytuacji materialno-życiowej, jak i w rozumieniu dosłownym: na golasa. Ale czy rzeczywiście wesoło? - nie powiem,

Zapiski kinomana

„Goto i wesoło”

gdyż ta brytyjska komedia obyczajowa jest tak realistyczna i zewnętrznie mało atrakcyjna, a zarazem cierpka w wymowie, że nie od razu usposabia pogodnie. Zrealizowali ją dwaj debiutanci: scenarzysta Simone Beaufoy i reżyser Peter Cattaneo za tzw. psie pieniądze, nie szukając z konieczności, a pewnie i świadomie, żadnych zdjęciowych efektów ani smaczków artystycznych, z udziałem aktorów, którzy wyglądają jak ludzie wzięci wprost z ulicy. Jest szaro i szorstko, a jeśli z humorem - to wisielczym.

W atmosferę tego filmu wchodzi się więc z niejakim trudem - aż po chwilę zwątpienia w motywy jurorskiego werdyktu, przyznającego mu miano najlepszego w Europie i obdarzającego Felixem. Jest oryginalny, to prawda. Zanim jednak dojdzie do rozwinięcia głównego pomysłu - desperackiego, jak wynika z fabuły - musimy dość długo poznać domowo-rodzinne przyczyny owej desperacji, sprowadzone w kilku wątkach osobowych do wspólnego mianownika: bezrobocia. Jesteśmy w ośrodku przemysłowym Yorkshire (skąd zresztą pochodzi scenarzysta), gdzie 25 lat temu kwitła produkcja stali, ale w okresie postthatcherowskim nastąpiły drastyczne redukcje - hutnicy znaleźli się bez roboty i pieniędzy.

Miejsce ich stałych spotkań staje się „pośredniak”. W lokalu biura pośrednictwa pracy może pojawić się szansa zarobku na utrzymanie, na alimenty, na opłacenie komornika. Ale nie wszystkie ewentualne propozycje nadają się do zaakceptowania, gdyż godzą w godność zawodową b. hutników. To pojęcie honoru jest jednak dość względne moralnie:

jeden już siedział w pace, drugi chwytła się zajęć „na czarno”, trzeci podkraja towary w supermarkecie. Tonący brzytwy się chwytła - stąd grupie sfrustrowanych przyjaciół wpada do głowy szalona idea, aby po amatorsku powtórzyć sukces finansowy, jaki odniósł w ich mieście zespół zawodowych striptizerów The Chippendales. Proste? Niekoniecznie.

Jeśli bowiem tamci profesjonalnie demonstrowali swoją wysportowaną dorodność, to ci „nie są ani młodzi, ani przystojni, ani zdolni” - tyle o sobie wiedzą, a mają „odważyć się

rytmu i znajomości tańca, ale także umiejętności zachowania się i poruszania na estradzie.

To domena kobiet. Do tego przynajmniej przyzwyczaiły nas nocne lokale, podniecające pozy fotomodelek, okładki playboyowych magazynów i żeński ekslibicjonizm w innych piśmiskach. Naturalna kokieteria i pikanteria grożą w wykonaniu mężczyzn nieładną minoderyjnością. Tym, co w filmie „Goto i wesoło” najciekawsze, jest psychiczny proces, jaki dokonuje się u śmiazków, porwujących się zuchwale na realizację swego projektu. Mieszanka różnych

obnażyć”. Reżyser powiedział o scenariuszu: „Ujął mnie niezwykły humor tego tekstu, wynikający z pokazania krok po kroku, jak żyjący przez lata według swoistych zasad macho, faceci, którzy nigdy nie roztrząsali spraw swojego wyglądu, muszą nagle publicznie wystąpić... nago”. Zrobić z siebie wi-

bodźców: pokonanie męskiego wstydu, próba sił i możliwości, odważne mierzenie się z ryzykiem, coś z hazardu, chęć zaimponowania, błysk fantazji, dreszcz „pornografii”, pokaz cielesności, duch przekory pod hasłem „nie damy się!”.

Może też odruch protestu przeciwko dominującej funkcji

dowisko i narazić się na śmieszność to akt rozpaczliwy - wahania i decyzje wyrażają się w dialogach, których język jest dosadny, lecz jeśli nie razi wulgarnością, to tylko dlatego, że ma charakter „kumplowski”.

Jeszcze wybory Mr. Universum... jeszcze popisy kultury-stów... jeszcze występy transwestytów czy innych Dream Boys, które na Zachodzie mają niemal historyczne powodzenie wśród pań... Ale rozbiieranie się „do rosołu” przed znajomymi mieszkankami miasta, jawne prezentowanie tego, co intymne, przed własnymi i cudzymi żonami, w dodatku z wszystkimi felerami urody (jeden już szpakowaty, drugi otyły, trzeci z „mordą seryjnego mordercy”) - to może być upokarzające i żałosne. A także zwyczajnie nieudolne. Bo striptiz jest również swego rodzaju sztuką, wymagającą nie tylko wyczucia

kobiet, spychającej mężczyzn „do zoo”? Stąd również więź solidarności i przyjaźni pomiędzy filmowymi bohaterami, którzy zamiast poniżenia odzyskują poprzez znak płci poczucie własnej wartości i pozycji, doznają swoistej terapii podczas kapitalnego, finałowego show, potraktowanego parodystycznie, zabawnie, z życzliwą ironią - jako kulminacja znakomicie stopniowanego pomysłu wyjściowego. Aktorstwo jest tu tak „uprzączone”, jak powierzchowność wykonawców. Na ich czele - nieco infantylny, „poluzowany”, tyle sprytny, co pechowy i mało odpowiedzialny w postaci Gaza - szkocki aktor Robert Carlyle, założyciel własnego zespołu teatralnego, umiejący zmieniać rolę i twarz, jeśli przypomnimy go sobie z „Riff-Raff”, „Księżda” i „Tra-inspotting”.

WŁADYSŁAW CYBULSKI

Rys. HENRYK SAWKA

Kręcąc przełącznikiem TV

Nowa pomysłowość

Zgodnie z przewidywaniami, stacje telewizyjne poszły w okresie świątecznym na całość i zgromadziły na ten czas ogromny zapas filmów. Jeśli ta tendencja utrzyma się dłużej, to wkrótce będzie można zwolnić z pracy większość dziennikarzy i reżyserów, a zatrudnić jedynie fachowców od dystrybucji filmów. Większość tych projekcji związana była tematycznie niestety z działalnością świata przestępczego, bójkami i wyczynami rewolwerowców. A jak czasem trafiła się inna opowieść, to przesadzono w drugą stronę. Na przykład film „Uprzejmie informuję, że nie są państwo małżeństwem”, nadany w cyklu „Perły z lamusa” - zapożyczano tak intensywnie i systematycznie, że propagandę w tej sprawie kontynuowano nawet już po emisji. „Uprzejmie informujemy” pokazano w niedzielę w II programie o godzinie 12, a jeszcze po południu zachęcano do obejrzenia tej realizacji sprzed lat.

Świeżych pomysłów dziennikarskich i inscenizacyjnych raczej nie dało się zauważyć. W tvn można było zaprzyjaźnić się z rodziną Steczkowskich. To niezwykle sympatyczne spotkanie z muzycznie utalentowaną rodziną przygotowała Bożena Walter i od pierwszych chwil to autorstwo było widoczne. Bożena Walter ma dobrą rękę do podobnych widowisk, zawsze czyni je interesującymi i przygotowuje z taktem.

Wkrótce jednak wkroczył do studia Krzysztof Ibisz, przedstawiając „Super Playback Show”. Do tej pory dzieci naśladowały popularnych wykonawców piosenek, na święta Ibisz kazał to robić dorosłym. Wystąpił m.in. Jerzy Urban jako Liroy. Występ jak występ, ale potem ta żenująca rozmowa! Tylko taka osobowość mogła w świąteczny dzień zaproponować kobiecie na tacy nie tylko swe uszy, ale jeszcze coś „bardziej męskiego”. Świetny pomysł, świetne wykonanie. Prostactwo górą.

Oprócz filmów pełno było również w programie teleturniejów. „Miliard w rozumie” należy zapewne do najpożyteczniejszych z nich. Smutno się jednak zrobiło, kiedy bardzo rozgarnięta w wielu dziedzinach para nie potrafiła rozpoznać muzyki Chopina. I to na dodatek „Preludium” zwanego deszczowym. Ludzie biegli w literaturze, w świecie nauki i techniki, ominęli w swych zainteresowaniach muzykę. Tego dawniej nie bywało. Jan Weber zapewne martwi się na tamtym świecie. Trzeba jednak ufać, że może być lepiej. Skoro Aleksander Kwaśniewski śpiewał koledy i życzył w Wigilię pomysłowości słowami: „Szczęść Boże”.... **TOMASZ DOMALEWSKI**

Złapani za język

- Obecnie Kościół odnosi się do zagadnień społecznych i państwowych w sposób niezwykle umiarkowany. **(JERZY BUZEK)**

- To jedyny polityk, który mi często rozbija koncepcje. **(LECH WAŁĘSA, o Leszku Millerze)**

- Związek zawodowy musi bronić interesów i praw pracowników. Ale trzeba robić to realistycznie. Nie wystarczy protestować, strajkować, wychodzić na ulicę, trzeba stanowić prawo... **(MACIEJ JANKOWSKI, przew. Mazowieckiej „S”, poseł AWS)**

- Jestem chłopcem do bicia. Cokolwiek się stanie, to premier będzie dobry, a ja zły. Wszyscy będą ze mną grać w „dupniaka”. **(WIESŁAW WALENDZIAK, szef Kancelarii Premiera RP)**

- Naszą energię zżera walka z dziedzictwem zaległych problemów. **(TOMASZ TYWONEK, rzecznik rządu)**

- Pracujemy od świtu do nocy, ponieważ ciągle jesteśmy jak wyspy na Morzu Czerwonym. Próba zlecenia czegokolwiek osobom spoza grona nowo powołanych najczęściej kończy się tragicznie. **(JERZY M. NOWAKOWSKI, podsekretarz stanu ds. międzynarodowych)**

- Mijający rok był dobry dla polskiej gospodarki, był kolejnym okresem wysokiego wzrostu gospodarczego, spadku inflacji oraz bezrobocia. **(dr BOGUSŁAW GRABOWSKI, ekspert ekonomiczny AWS, doradca premiera Jerzego Buzka)**

- (...) Syryjczyk z Bieleckim chcieli nas zaorać. Może gdyby tak się stało lepiej byśmy ładowali. Można by choć konopie indyjskie uprawiać, ziemia tu dobra. **(JAN PŁATEK, szef MK „S” w PZL Mielec)**

- Ja osiągnąłem już wszystko, co mogłem osiągnąć. **(LESZEK MILLER)**

Cytaty: „Polityka”, „Wprost”, „Przegląd Tygodniowy”, „Rzeczpospolita”, „Prawo i Gospodarka”, „Gazeta Wyborcza”

MIGOTLIWIE SZANOWNY PANIE REDAKTORZE!

Wszelkie znaki na niebie i ziemi - a szczególnie na ziemi - wskazują, że w tym roku, któryśmy właśnie rozpoczęli, nie należy oczekiwać zbyt wiele. Od losu, od Opatrzności, od układu gwiazd w znakach Zodiaku, od władz, a nawet od siebie samych. Spyta Pan, skąd ten przyływ pesymizmu? A bo ja wiem... Może to zresztą wcale nie pesymizm, lecz realizm i umiejętność wyciągania wniosków z obserwacji tego, co się wokół mnie dzieje? Nie chwałąc się, powiedzieć mogę - a i Pan zapewne niektóre przypadki zapamiętał - że już niejedną raz trafnie ostrzegał, a nawet przepowiadał, do czego dojść może, jeśli nadal będzie szło tak, jak idzie. Wróćmy jednak do znaków, bo słusznie pytał św. Mateusz: „Postawę tedy nieba rozsądzić umiecie, a znaków czasu nie możecie?”.

Pozwolę sobie przypomnieć Panu i Czytelnikom, że już kilkakrotnie przestrzegałem przed tak modnym dziś nadużywaniem efektów świetlnych. Przypominałem, że intensywne i migoczące światła mogą wywierać bardzo szkodliwy wpływ, bezpośrednio na wzrok, pośrednio zaś na mózg. Traktowano to jako starcze zrzedzenie człowieka, który nie rozumie nowych czasów i nowych, atrakcyjniejszych niż dawniej, stylów zabawy i rozrywki. No, i proszę! - parę tygodni temu setki japońskich dzieci trafiły do szpitali po obejrzeniu „dobranocki”, w której zademonstrowano wybuch właśnie w postaci sekwencji rozbłysków świetlnych. Dzieci miały objawy podobne do ataku epilepsji, co mnie bynajmniej nie zaskoczyło. Młodzi ludzie pływający na dyskotekowych zabawach, właśnie nie tylko w takt muzyki, ale i w rytm towarzyszących jej efektów świetlnych, popadają niewątpliwie w epileptyczne drgawki, jeno nikt tego nie zauważa,

BRUNO MIECUGOW

Światło i dźwięk

ponieważ sądzi się, iż jest to taniec w stylu „disco”. Również epilepsyj widzów na koncertach uważa się za nowy rodzaj, nową formę aplauzu.

Epilepsja zwana jest po staro polsku - płąsawicą, stąd też łatwo pomylić ją z tańcem, zwłaszcza tym, który przypomina taniec św. Wita już w samym założeniu. Łatwo też znaki czasu pomylić z przypadkowymi i mało znaczącymi incydentami. Tak będzie i tym razem z przypadkiem japońskich dzieci. Uzna się to za zbieg okoliczności, nieszczęśliwy traf lub pomyłkę producentów (odszkodowania podobno przyrzekli wypłacić), a było to przecież ostrzeżenie przed skutkami cywilizacji obrazkowo-migotliwie-wirtualno-komputerowej, w której wychowuje ludzkość swoje potomstwo, sadzając je przed elektronicznymi ekranami. Może zresztą ludzkość wie - albo instynktownie przeczuwa - że tak trzeba? Że epileptyczne drgawki będą najlepszą metodą poruszania się w świecie, który obecnie realizujemy? Bez światła ostro i migocząco atakujących, bez dźwięku w stylu „techno”, człowiek nie wytrzyma nacisku rzeczywistości

Innym, zgoda z odmiennej dziedziny, ale też złowroczym znakiem była dla mnie relacja pokazana w TV u schyłku ubiegłego roku ze spotkania rządu z przedstawicielami związków

zawodowych. Chodziło oczywiście o skalę zapowiadanych podwyżek kosztów utrzymania i środków osłony dla najuboższych. Bardzo się ucieszyłem, gdy przed kamerami i w blasku reflektorów (światło!) zobaczyłem stojących ramię w ramię liderów OPZZ i „Solidarności”. Przystałem się jednak cieszyć, usłyszawszy komentarz reportera (dźwięk!), który powiedział, że rozmowy rząd prowadzi z obydwu centralami odrębnie, a (cytuje) „bezpośrednie spotkanie liderów obu związków było zupełnie przypadkowe i spowodowane bałaganem organizacyjnym”.

Nie wiem jak dla kogo, ale dla mnie to nie przypadek - choć spotkanie na pewno nie było zaplanowane - ale znak czasu, a przy tym zła wróżba. Jeżeli związkowcy dyskutujący z tym samym rządem o trudnych warunkach życia świata pracy tego samego kraju ignorują wzajemnie swoje istnienie, a spotykają się tylko na skutek... bałaganu organizacyjnego - jak podkreślił reporter - to jakaż stąd prognoza na rozpoczynający się rok? Być może zrodzi się nowe pojęcie społeczno-polityczne o nazwie „konstruktywny bałagan” (analogicznie do konstruktywnej opozycji), ale obawiam się, że z bałaganu - nawet jak najbardziej konstruktywnego - nic dobrego wyniknąć nie może. Gdyby bałagan mógł mieć istotnie jakąś moc pozytywnego oddziaływania, nasz kraj byłby jednym z najbogatszych i najlepiej zarządzanych na świecie.

Sytuacja jest niewesoła, przypomina mi się więc dawna, krzysowa anegdota o tym, jak ktoś, kto usłyszał pocieszające stwierdzenie, że w tunelu widać już światło, zapytał: „A czy to przypadkiem nie reflektory jadącego z przeciwną po tym torze pociągu?”. Jesli by rzeczywiście były to takie światła, to i dźwięk za moment rozległby się nader efektowny...